

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jade West
DIRTY
BAD
SECRETS

Kirli Kötü Sırlar

Jade West

Dirty Bad Secrets telif hakkı © 2016 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sür÷lmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. Telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar. İzin talepleri için yayıncıya "Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

Kapak tasarımı RBA Designs'dan Letitia Hasser tarafından yapılmıştır <http://designs.romanticbookaffairs.com/>
Düzenleme: John Hudspith <http://www.johnhudspith.co.uk/>
Tüm sorularınız için jadewestauthor@gmail.com

İlk yayın tarihi 2016

****Uyarı****

Umarım şimdiye kadar ne demek istediğimi anlamışsınızdır, ama açıklığa kavuşturmak isteyenler için Kirli Kötü kitapları tam da adından anlaşılacağı gibi. Onlar

Sert seks (rızaya dayalı) ve bazılarının (tamam, belki epeyce az) rahatsız edici bulabileceği fetişler içeriyor. Çok saldırgan.

İnsanlar ağızlarına kustu. Bunu resmi uyarınız olarak kabul edin.

Eğer kirli ve kötü seksten hoşlanmıyorsanız, bu kitabı okumayın.

Ancak, kirli kötü seksi seviyorsanız, kemerlerinizi bağlayın ve yolculuğun tadını çıkarın J

*Alex için,
Beyin fırtınası oturumlarımız sırasındaki katkılarınız harikaydı ve
Takdir ettim.
Sen ve Lisa hayatımda olduğunuz için her gün şükrediyorum.
İkinizi de çok seviyorum.*

İçindekiler

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

Onbirinci Bölüm

Oniki Bölüm

Onüçüncü Bölüm

Ondördüncü

Bölüm Onbeşinci

Bölüm Onaltı

Bölüm Onyedinci

Bölüm Onsekizinci

Bölüm

Ondokuzuncu

Bölüm Yirmi

Yirmi Birinci Bölüm

Yirmi İkinci Bölüm Yirmi

Üçüncü Bölüm Yirmi

Dördüncü Bölüm Sonsöz

Teşekkür

Birinci Bölüm

Faye

Club Explicit'in çift ahşap kapısı gün ışığında şaşırtıcı derecede masum görünüyordu. Benim için her zaman karanlıktaydılar, sadece donuk sokak aydınlatmasının kasvetli parıltısı ve kırmızı neonun keyifsiz yansımasıyla aydınlanıyorlardı. Yumruğum havada asılı kaldı. Hayır. Kapıyı çalmak işe yaramazdı. Parmaklarım anahtarların şingirtısına dolanana kadar el çantamı karıştırdım. İhtiyacım olanı hatırlıyordum ama kapılar hatırlamıyordu. Sağlam durdular. Yeni kilitler.

Kahretsin.

Bir adım geri çekilip işaretlenmemiş dış cepheye baktım. Hiçbir yaşam belirtisi yoktu ama Cuma öğleden sonrası için bu beklenebilirdi. Personel girişini bulana kadar tekerlekli çöp kutuları ve bira kutularının arasından geçerek binanın etrafından dolaştım.

Bingo. Personel anahtarım hala çalışıyordu. Sinirlerim anahtarlardan daha yüksek sesle titriyordu. Bir nefes aldım. *Tıpkı eski günlerdeki gibi. Önemli bir şey değildi.*

Kapı tanıdık bir gıcırtyla açıldı ve aynı eski yan koridordaydım. İçecek tabelaları ve temizlik malzemeleri, kutularda seks oyuncakları ve aynı eski su ısıtıcısıyla aynı eski mutfak. Bazı şeyler asla değişmez, ama bazı şeyler de değişir.

Mutfak tezgâhındaki yeşil saçlı kıızı tanıyamadım. Birkaç fincanı temizliyordu, tıkalı kulaklarından ağır bir bas sesi geliyordu. Havluyu almak için döndüğünde sivri kaşları havaya kalktı ve geriye doğru zıplayarak kahve kavanozunu yuvarladı.

"Yüce Tanrım!" Kordonu çekti ve kulak tıkaçları gevşedi. Şarkıyı tanıdım, açılışımızdan beri Explicit'in düzenli çalma listesinden biriydi. "Ödümü kopardın!" Kahve tanelerini bir hışımla silip süpürdü. "Kapalıyız. Eğer üye olmak istiyorsanız internetten başvurmanız gerekecek."

Gerçekten de uzun zaman olmuştu. "Üyeliğe ihtiyacım yok." Gülümsedim. "Ben Faye. Faye Devere."

Kızın yeşil gözleri büyüdü ve saçlarıyla uyumuna hayran kaldım. Kelimeleri bulmakta zorlanırken dudak halkası parlıyordu. "O üst katta. Arka tarafa doğru, oyun odalarını geçince, üçüncü kapı..."

"Sağ tarafta. Biliyorum." Kahve cezvesini işaret ettim. "Benimki sade, iki şekerli."

Elleri bir fincan daha almak için titredi. "Bay Morgan'ınkiyle birlikte bir tane getireceğim."

"Lütfen yap." Elimi uzattım ve o da sıktı. "Adın ne senin?"

"Topaz. Barda çalışıyorum." "Teşekkür ederim, Topaz."

Üst kata çıkarken sııttım. Topaz. Crystal. Leydi Scarlet. Bir sürü yüz için bir sürü uydurma isim. Şu andan itibaren Faye olacağım. Sadece Faye.

Magpie, benim güzel kızım. Keder için bir, neşe için iki. Bir kız için üç, ve gerçekten sıcak bir lanet zaman için dört, benim tatlı kuşum.

Magpie artık yok. Sadece Faye.

Barın yan tarafındaki personel kapısı açıldı ve gördüğüm manzara nefesimi kesti. Işıkları değiştirmişti. Artık neon mavisi ve menekşe rengindeydiler ve aynalı barın üstünden yansıyorlardı. Zemin de farklıydı. Gümüş benekli siyah cilalı mermer. Koltuklar, benim seçtiğim örneklerdeki orijinal bordo brokar kumaştandı; masalar da aynıydı.

Ana kat gösterişli ışıklarla donatılmıştı. Görünüşe göre spotlar ve flaşlar, zincirler için mekanik bir kaldırma sistemi. Aziz Andrew'un esaret haçı benim seçtiğim haçtı ve arkasındaki perdeler de öyleydi, geri kalanı yabancıydı. Yeni.

Üç yıl birdenbire çok uzun bir süre gibi göründü.

Andy'nin ofisinin kapısını çalmadım. Ne de olsa orası benim de ofisimdi. Kafası evrak işlerine gömülmüştü ve başını kaldırıp bakmadı bile. "Teşekkürler, Topaz." Masanın üstünü işaret etti. "Buraya bırak."

"Andrew Morgan, doyumsuz organı olan adam. Hâlâ doyumsuz. güven?"

Gözleri benimkilerle buluştu ama sıcak değillerdi. Dudakları büzüldü ve kâğıtlarını karıştırmadan önce omuz silkti. "Ne istiyorsun?"

"Şehirdeydim. Kulübümü kontrol etmek istedim."

"Kulüp gayet iyi, temettü ödemeleriniz size bunu söyleyecektir."

"Bana güncelleme göndermeyi bıraktınız..."

Gözleri acımasızdı. Çok acımasız. "Sen cevap vermeyi bıraktıktan çok sonra." "İşler yoğun. Ben meşguldüm."

"Çok teşekkür edemeyecek kadar meşgulsün Andy, arada bir harika bir iş çıkarıyorsun."

bir mavi ay mı?"

Venedik maskeleri, kırbaçlar ve kırbaçlar dışında hiçbir şey giymemiş çıplak bedenler ve genişçe açılmış olgun popolar. Anıyı bir kenara ittim.

"Dediğim gibi. *Meşguldüm.* Şimdi buradayım."

"Çok minnettarım, Faye." Gülümsemesi acıydı. "Çıkarken anahtarlarınızı Topaz'a verebilirsiniz. Kulüp on buçukta açılıyor, eğer üyelik için başvurmak istersen."

Ona daha önce milyonlarca kez gösterdiğim o eski gülümsemeyi gösterdim. Genellikle onun da gülümsemesine neden olan gülümsemeyi. "Çubuğu kışından çıkar Andy, sana yakışmıyor. Explicit benim de bebeğim."

"Explicit bir bebek değil, Faye. Büyüdü. Artık senin kim olduğunu hatırlamayan lanet bir ergen. Sen kaçtın. Artık tek ebeveynli bir aileyiz."

"Her zaman geri dönüyordum."

"Elbette öyleydin." Ses tonu kesikti ama tanıdıktı. Çok tanıdık. "Üç gün demiştin... en fazla bir hafta..."

"Ne dediğimi biliyorum." Karşısındaki sandalyeye çöktüm ve ben bakmaya çalışırken o da evrakları çekti.

"Sonra üç hafta... birkaç lanet ay." "Biliyorum, uzun zaman oldu."

Gözleri hançer gibiydi. "Kaçmadan önce burada ne kadar kaldın biliyor musun? On bir ay. Bir yılı bile doldurmadın. Explicit'in ilk doğum gününe tek başıma kadeh kaldırdım."

"Zor kısmı halletmiştik..." Gözlerim ofisi, yeni dolapları, gösterişli yeni masayı taradı. "İyi iş çıkardınız. Zararı yok."

Yıllar Andy Morgan'a iyi davranmıştı. Saçları daha koyu görünüyordu, kestaneden çok maun rengindeydi. Bu da gözlerini ortaya çıkarmıştı. Ela, yeşilin öfkeli benekleriyle dans ediyordu.

"Yeni bir kulüp girişiminin ilk yılından daha zor olan neydi biliyor musun Faye? İkinci yıl. İkinci yıl tam bir kâbustu. Kulübü istikrara kavuşturmak, tuvaletleri yenilemek, inceleme prosedürlerini ve üyelik uygulamalarını ve sigortayı düzenlemek. Kilometrelerce uzunlukta bürokrasi."

"Harika iş çıkardın... Burası harika görünüyor..." "Burada ne halt ediyorsun?"

Eve koşuyorum. Tanrı aşkına Andy, bırak burada kalayım.

"Londra çağırıyor. Sadece kurulmasına yardım ettiğim yere geri dönmek istiyorum.

Ben

ilgilenmeye iznim var, değil mi? Ne de olsa yarı yarıyayız."

Masasının çekmecesine uzanıp bir tomar evrak çıkardı ve daha fazlasını aramak için masadan kalktı. Bugünlerde daha kalındı, özel dikim takım elbisesinin altında dalgalanıyordu. Kıçı daha sıkı görünüyordu. Spor salonundan olabilir. Dosya dolabını karıştırdı, öfkeli bir hareketle kâğıtları çıkardı. Sonra onları önüne çarptı.

Sigorta yenileme formları. Bir sürü. Bürokratik ve karmaşık. Kısacası, bir kabus.

"O zaman elliliğini kazanmaya başlasan iyi olur." Kapı çalındı ve Topaz bize katıldı. Pofuduk yeşil bir güvercin gibi havada süzülüyor, gözlerini ondan bana çeviriyordu. Parmağıyla beni işaret etti. "Bu Faye. Pastadan payını almak için geri geldi. Herhangi bir sorun, problem, temizlenmesi gereken kusmuk olursa, ona gidin."

Gülmeyi başardım. "Evet, bu kâbus gibi evrak işlerini bitirir bitirmez görevi devralacağım, olur mu? Gelecek yıla ne dersin?"

Gözleri kısıldı. "Benim dünyama hoş geldin." Bana bir kalem fırlattı. "Acele etsen iyi olur, saat 10'da açıyoruz."

Bir saatten uzun bir süre boyunca benim mücadelemi izledi. Vücudu dizüstü bilgisayarının ekranına doğru eğilmişti ama gözleri benim üzerimdeydi. Fark etmemiş gibi yaptım, ne halt ettiğimi biliyormuşum gibi kâğıtları düzgün küçük yığınlar halinde düzenledim. Ne yaptığımı bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu, aynı kâğıtları tekrar tekrar okuyunca sanki daha anlaşılır olacaktı. Belki de Club Explicit, yönetmesi sandığımdan daha zor bir canavar haline gelmişti.

Sanki bunu hiç düşünmüşüm gibi.

Sonunda yazıyormuş gibi yapmayı bıraktı. "Bitirdin mi *ortak*?" Pride benim yerime cevap verdi. "Birazdan bitmiş olur."

"Tabii ki yapacaksın."

Gözlerine baktım, çok daha önce söylenmiş olması gereken kelimeleri biriktiriyordum. Belki bir açıklamanın kırıntılarını bile. Yarım bir açıklama. Ben daha konuşmadan çalan telefon gerginliği bozdu, tiz sesi binanın içinden geliyordu.

Cevap vermesini bekledim ama onun yerine ahizeyi bana doğru itti. Telefonu açarken ona gözlerimi devirdim.

"Club Explicit, ben Faye."

Bir ped için etrafta dolandım, eğer çağırıyor

Onu. Saffron, gıda zehirlenmesi, gelemeyecek. *Haber verdiğin için teşekkür* edip kapattım. *Biz biliyoruz.*

"Arayan Saffron'du, bu akşam gelmeyeceğini söyledi." "O zaman saklansak iyi olur."

"Cidden böyle mi davranacaksın? Bu biraz çocukça." Kollarımı kavuşturdum.

"Köşedeki dosya dolabı. Üst çekmece. Yerine yenisini bul."

"Tanrım, Andy." Dosya tanımadığım isimlerle doluydu. Gerçeklik yüzüme vurunca midem bulandı. Sanki hiçbir şey olmamış gibi geri dönebilirdim. Gözlerim yaşardı. Aptal gözyaşları. Yerime dönmeden önce öksürerek onları geri çektim ve bir potansiyel bulana kadar isimleri, fotoğrafları ve iş unvanlarını inceledim. Ahizeyi kaldırdım, çevirmeye başladım ama bağlanmadan önce aramayı sonlandırma düğmesine uzandım.

"Geri dönemezsin, Faye. Güç paylaşımı asla işe yaramaz. Artık burada yetkili benim."

Parmaklarını tokatlayarak uzaklaştırdım. "Bunu başarmak zorundayız. Ben yine varım. Ortak sahip, tıpkı yönetmenin anlaşmasında belirtildiği gibi."

"Seni satın alacağım. Değer tespiti yapmak ve parayı toplamak için bana birkaç hafta verin."

Bu düşünce neden bu kadar canımı yaktı bilmiyorum. "*Çıkmak istemiyorum.*"

"Bu *senin* ne istediğinle ilgili değil. Artık burayı tanımıyorsun bile. Sen buraya ait değilsin."

"Öğreneceğim."

"Yani Lady Wisdom gibi müdahale edebilir misin? Yaptığım her şeyi ezip geçesin diye mi?"

"Böylece *katkıda* bulunabilirim." İçimi çektim. "Lütfen dur, Andy. Sadece dur."

Masanın üzerindeki kaleme tekrar tekrar vurdu. Bu yeni bir şey değildi. Düşünceli ya da gergin olduğunda bunu hep yapardı. "Buraya geri dönmeye cüret ediyorsun. Gerçekten yüzsüzsün."

Onu kaybediyordum ve bunu biliyordum. "Sadece yardım etmek istiyorum, tekrar ayaklarımızın üzerinde durana kadar ne gerekiyorsa." Bir kez daha gülümsemeye çalıştım. "Barda çalışırım, paltoları kontrol ederim, ne istersen..."

"Ne istersem mi?!" Kalemimi fırlatırken ellerimin arasında zıpladı. "Siktirip gitmeni istiyorum. Ofisimi terk etmeni ve hangi köhne amcık ininden çıktıysan oraya geri dönmeni istiyorum." Ben bakarken cüzdanını çıkardı, kredi kartlarını karıştırdı. "Sana hemen bir uçak bileti ayarlayacağım. Benim ikramım, Faye, benden olsun. Siktir git."

kendin."

Kalemi yerden kaptım ve klavyeyi zehirli bir şekilde tıkırdattırken ona doğru geri kaydardım. "Yapma bunu, Andy."

"Yarın dokuzda. Varış noktası Venedik Treviso, değil mi?" "Kes şunu..." Düşüncesi bile tüylerimi ürpertti.

"Kaç çanta?"

Gözyaşlarım yine diken diken oldu. Nefes aldım. "Böyle olmasını istemedim." "Tam olarak ne gibi?" Gözleri o kadar soğuk parlıyordu ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. "Sen

Seni gördüğüme sevineceğimi mi sandın? Üç lanet yıldan sonra mı? Beni ne tür bir aptal sanıyorsun?"

"Avukatlar olmadan, dostane bir şekilde olmasını istedim..."

"Avukatlar mı?! Ne yapacaklarını sanıyorsun?!" "Yasal bir ortak olduğumu *onaylayacaklar*. Ortak sahip. Diyecekler ki Kendi barımda çalışmak için senin iznine ihtiyacım yok, bunu sen de biliyorsun!" Nefesim kesildi, ellerimin titremesini engellemek için parmak eklemlerimi sıktım. "Sadece yardım etmeme izin ver. Bana bir şans ver. Bir hafta boyunca barda çalışacağım, başka bir şey yapmayacağım, söz veriyorum."

"Defol git."

"Ya da farklılıklarımızı çözmek için başka bir şey deneyebiliriz... Sanırım oyun odaları boş olacak..."

Yüzündeki tiksinti derinlere işlemişti. "O kadar da ucuz değilim."

"Öyle demek istemedim..."

"Git lütfen. İkimiz de pişman olacağımız şeyler söylemeden önce git."

"Hayır. İstedğin kadar sızlanabilirsin Andy, ama ben Kalıyorum!"

"Sen bilirsin, ama ben seni yeterince gördüm." Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde kapıdaydı ve kapıyı öyle bir salladı ki duvara çarptı.

"Ofisimden uzak durabilirsin. Defol git, Faye, ciddiylim."

İçimi çektim. "Sen sakinleştiğinde barda olacağım, şovumu planlayacağım." "Ne gösterisi?"

"Fikirlerim var Andy, Venedik'te öğrendiğim şeyler. Yeni şeyler... Göreceksin."

Bana gözlerine bile ulaşmayan bir gülümseme fırlattı. "Sadece yolumdan çekil."

İkinci Bölüm

Andy

Faye gider gitmez Topaz'ın küçük topuklu ayakkabıları tıkırdayarak ofisime girdi.

"Yetki Bayan Devere'de. *Tüm* sorunlar onun ayaklarının altında." "Ama Bay Morgan..."

"Kadın uçar ve kaprisli. Baş belasından başka bir şey değil. Asla gerçek bir sorumluluk almaz. Bir hafta içinde sıkılır."

Başını salladı. "Peki, *ondan bu* geceki hazırlık için talimat isteyeyim mi?"

Faye'in yönetimi devralma ihtimali boğazıma acı bir düğüm attı. Kararlılığım dağıldı. "Birkaç kokteyl ikram et. Garnet Crows ve Screaming Orgasms. Gece yarısından önce bir alana iki bedava."

Topaz gülümsedi. "Peki ya ana sahne? Sadece prangalar mı?"

"Üçüncü oyun odasındaki kırbaç sehpası. Onu sahnenin ortasına koy. dans pisti."

"Başka bir şey var mı? Yoksa patron hanıma mı sorayım?"

Patroniçe mi? Bunu duyunca içim cız etti. "DJ'lere söyle tempoyu yüksek tutsunlar, ana sahnede aksiyonu devam ettirmeye çalışsınlar. Bayan Devere'e ne kadar büyük bir canavarla güreştiğini göstereceğiz."

"Evet, Bay Morgan."

Gülümsedi. "Harika bir gece olsun, Topaz."

Faye Devere, lanet ofisimdeki piç hayattan daha büyük. Öfke şakaklarımda seğiriyordu. Ara verip tekrar ayrılıyor, İtalya'ya dönüp terasta Prosecco içiyor ve Londra macerasını anlatarak insanları eğlendiriyordu. *Fantastik, sevgilim, harika!*

Kirpiklerinin titremesi, Venedik'te yazarlık inzivasına çekilmiş ya da her ne halt için oraya gitmişlerse o dalkavukların gözünü boyayabilir, ama cazibesi burada, kendi topraklarında kısa sürer. Benim için de öyle. Barımda rahatça oturup oturmadığını, mükemmel küçük ağzında bir gülümsemeyle stilettolarını tekmeleyip tekmelemediğini merak ettim. Gerçek bir iş yapmadan büyük ben rolünü oynamak ne kadar güzel. İşte bu

onun için her şeydi. Aptal bir oyun.

Ben barda çalışacağım. Sanki kadının gerçek bir vardiya için omurgası varmış gibi. Yıllar önce yapılması gerekeni yapmalıydım; onu dizime yatırmalı ve biraz terbiye öğrenene kadar o küçük sıkı kıcını bronzlaştırmalıydım.

Ve sonra cehennem için tekrar yap.

Bunu en başta İtalya'ya gideceğini açıkladığında yapmalıydım, kulübün onun anlamsız eğlenceleri için zamanı olmadığını söylemeli ve önceliklerine biraz ışık tutmalıydım. Belki o zaman ait olduğu yerde, evinde kalırdı. *Ait olduğu.*

Masamın çekmecesinden bardakla birlikte eski viskiyi çıkardım ve kendime bir üçlü doldurdum.

Faye

İnatçı, kendini beğenmiş hıyar. Varlığı en iyi zamanlarda bile ağırdı, her zaman da öyleydi. Ağzındaki erikle eşleşecek şekilde kıcında koca bir sopayla hayatın içinde tepinip duruyordu. Ruh halinin gücünü unutmuştum. Unutmamış olsaydım, belki önce ben arardım.

Bu düşünce çok saçmaydı. Önceden aramış olsaydım, tüm kilitler değişmiş olacaktı.

Bunu kanıtlamak için barın arkasındaki erzak çekmeceleri sıkıca kilitlenmişti. Görünüşe göre yıllar onu daha az şüpheli bir kontrol manyağı haline getirmemişti. Sadece en alttaki çekmece açıktı, içi yeni penis pipetleri ve Explicit üyelik kartlarıyla doluydu. Ben yokken mekânı yeniden dekore ettirmişti. Yeni logonun kırmızı çizgisi iyi görünüyordu.

Andrew Morgan, Yönetmen.

Benden hiç bahsetmedi. Onları çekmeceye geri koyarken altındaki çerçeveyi fark ettim. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve titreyen parmaklarımla çerçeveyi çekip çıkardım. Üzerimdeki tozları sildiğimde kendi yüzümün bana gülümsediğini gördüm. Açılış gecesi, kollarım Andy'nin beline sıkıca sarılmış, başım omzunda, spot ışıkları tepemde parlıyordu.

Gözlerim yaşararak barın üzerine koydum. Çok şey vaat ediyordu.

Mahvoldu.

Ama mahvolmamıştı, ben buradaydım. Beni sonsuza dek uzaklaştıramazdı.

Topaz, mekânı vardiya için hazırlarken beni barın müşteri tarafına götürdü. Hareket etmemi istemedi ama vücut dili her şeyi anlatıyordu. Başka bir hesaplaşmayı kaldıramayacağım için oturdum ve spesiyalleri tahtaya çizerken yaptığı işe baktım. "Garnet Crow da neyin nesi?"

"En eşsiz içeceklerimizden biri. Denemek ister misin?" Ona gülümsedim. "Denememek kabalık olur."

Burun deliklerimi yakan vahşi görünümlü mor bir karışım hazırladı. Tam da doktorun emrettiği şey.

"Beğendin mi?"

Başımı salladım ve o da bana üzerinde vişne olan sütlü beyaz bir içecek sundu. "İnsanlar normalde bunlardan biriyle devam eder."

"Çılgılık atan orgazm mı?"

"Bay Morgan'ın icatlarından biri."

Bir yudum aldım. "Güzelmış. Bay Morgan'ın orgazmları gerçekten bir şey."

Yüzünün kızardığını, gözlerinin düştüğünü gördüm. Onunla yatmamıştı ama yatmak istiyordu. *Gerçekten* istiyordu. Bir kıskançlık duygusu midemi düğümledi, sonra onu uzaklaştırdım. Saçma, kesinlikle saçma.

"Size getirebileceğim başka bir şey var mı?"

İçkimi elime aldım. "Bunlardan bir tane daha lütfen. Hollanda cesareti." "İhtiyacın varmış gibi görünmüyorsun. Cesarete yani." Bu bir

hakaret, gözleri yeterince arkadaş canlısıydı.

"Dış görünüşe aldanmayın." Bu fırsatı değerlendirdim. "Andy... Bay Morgan... benim hakkımda çok şey söyledi mi? Bugün değil... sadece genel olarak..."

Başını iki yana salladı. "Hayır." Maskemi geri takmaya fırsat bulamadan yüzüm düşmüş olmalıydı. "Ama bu bir şey ifade etmiyor..." diye ekledi. "Başka insanlarla konuşmuş olabilir..."

"Ya da belki de değil."

"Sürekli çalışıyor. Çok konuşur ama sadece iş hakkında." Bir sonraki Orgasm'ı barda kaydırды. "Etrafta olsaydın, belki işler biraz daha farklı olurdu."

Gözlerini bir irade parlamasıyla karşıladım. "Ben buralarda olacağım. Temelli olarak."

Yorum yapmadı, sadece hafifçe gülümsedi. "Kimsesi var mı?"

Kaşları havaya kalktı.

"Pardon?" "Andy. Kimsesi var mı?"

Çenesi oynadı ama uzun bir süre ses çıkarmadı. "Hayır, yani, sanmıyorum."
"Kimi beceriyor?"

Omuz silkti, aval aval baktı. "Bu gerçekten beni ilgilendirmez..." Bir kakhaha attım. "Seni iyi eğitmiş."

"Ben sadece... Bilmiyorum... Üzgünüm..."

"Onu kimseyle görmedin mi? Burada mı?"

"Bay Morgan, burada mısınız?" Gülme sırası ondaydı. "Hayır. Bay Morgan buraya asla gelmez, kulüp açıkken değil."

"Asla mı?"

"Asla."

"Bu lanet bir dönüş." İçkimi yudumladım. "Bu kadar mutsuz olmasına şaşmamalı."

Doldurması için bardağımı uzattım.

Burası yepyeni bir yönetime kavuşmak üzereydi. Her şeyi planlamıştım, hazırdım. Andy yakında üç yılın benim için ne yaptığını görecekti. Venedik beni tamamen farklı bir hayvana dönüştürmüştü. Sürtük yeni numaralarla geri dönmüştü ve paylaşmaya hazırdı. Küçük bir parçam onunla paylaşacağımı umuyordu. Görünüşe bakılırsa pek olası değildi.

Gösteri devam edecekti.

"Bu gece biraz eğlence düzenleyeceğim." Topaz temkinli görünüyordu. Hem de çok dikkatli. "Eğlence mi?"

"Evet, bir gösteri. Burada yaptığımız şey bu, değil mi? Biz bir seks kulübüüz. Bir gösteri yapmak istiyorum."

Kaşları ağırlaşmıştı. "Bay Morgan bu akşam ana dans pistinde bir kırbaç tezgahı istediğini açıkça belirtti."

"Bay Morgan istese de istemese de bu lanet kulübün sadece yüzde ellisine sahip." Gülümsedim ama buz gibiydi. "Arkadaş olabiliriz, Topaz. Benden düşman yaratma, uzun süre burada olacağım."

İçini çekti ve omuz silkti, dünya çıldırmış gibi başını salladı. "Elbette, siz nasıl isterseniz Bayan Devere. Sadece neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin."

Ona tam olarak neye ihtiyacım olduğunu söyledim.

Andy

Explicit saat on birde kabarmıştı. Başımı eğmeye çalıştım, umursamıyordum ama içindeki kontrol isteği çok güçlüydü. Oyun odalarının yanındaki koridor boyunca sürünerek ilerledim, görevli biriyle çarpışmaktan kaçınmak için kendimi duvarın gölgesine sıkıştırdım. Rotamın geri kalanı temizdi. Tantana yapmadan Explicit'in kalbine süzuldüm. Ana kat, fark edilmeden kenarından dolaşmak için yeterince kalabalıktı. Faye'i kalabalığın içinde fark etmek kolaydı, müdavimlerin arasında gülerken başı geriye eğikti, gözleri parlıyordu. Sarhoştı.

Her BDSM kulübünün bir süperstar dom'u vardır. Bizimki Masque olarak bilinir, göğsünde büyük siyah bir ejderha mürekkebi olan, yırtık insan etinden devasa bir hulk. Eski bir gladyatör gibi, yüzü ona adını veren maskenin arkasında bir gölge oyunu. Masque'ı seviyorum, tüm gösterişine ve şatafatına rağmen kafatasının içinde iyi bir beyni olan zeki bir adam. Onu burada popüler yapan şey bu değil elbette. Bu tamamen nasıl görüldüğüne ve nasıl siktiğine bağlı -kaba, vahşi, çiğ. Faye'in kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi ve Faye başını eğdi, eli kolundaydı, parmakları kasları sıkıyordu. Çenem gıcırdadı, anlamsız sürtük. Masque'ın nişanlısı Cat'e baktım ama rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, kulübün bir diğer müdavimi olan Mistress Raven ile dans ediyordu, saçlarını umursamadan sağa sola savuruyordu.

Aslında kimse umursamıyor gibiydi.

Bu tam olarak doğru değildi.

Hosteslerimizden biri, Demelza, omzuna dokunabileceğim kadar yaklaştı. Daha konuşmadan onu kendime çektim, sert bir parmakla güzel ağzını kapattım. Benim olduğumu fark edene kadar elimde kıvrandı ve temas garip bir şekilde elektrikli hissettirdi. Tatlı, ıslak am olmadan çok uzun zaman.

"Aşağıda bir sorun var, Bayan Devere'in bunu çözmesi gerekiyor."

"Var mı? Ne tür bir sorun?"

"Nasıl bir sorun istiyorsan. Sadece onu ana kattan çıkarın. Bütün mekanı rezil ediyor."

Başını çevirdiğinde Faye'in parmağıyla Masque'ın dövmesinin izini sürdüğünü gördü. "Elimden geleni yapacağım."

"Ona burada olduğumu söyleme. Kimseye ofisimde olmadığımı söyleme." Başını salladı. "Siz nasıl isterseniz, efendim."

Efendim. Uzun zaman oldu.

Demelza'nın Faye'e doğru ilerleyişini keyifle izledim ama sarhoş inek krizle başa çıkmak için hiçbir çaba göstermeyince keyfim bir anda kaçtı. Demelza'yı kolunu sallayarak uzaklaştırdı ve sohbete devam etti. Ev sahibem başı öne eğik döndü.

"Özür dilerim efendim. Daha sonra halledeceğini söyledi. Olaydan sonra." "Ne sahnesi?"

Faye soruyu benim için cevapladı. Her zamanki Explicit uygulamasına göre, ışıktandırma sahnedeki hareketi işaret etmek için değişti ve kalabalık aceleyle pozisyon aldı. *İş ortağım* kalabalığın arasından sıyrılarak ilerlerken nabzım hızlandı ama Masque onu takip etmedi. Onun yerine nişanlısını aradı, sahiplenici bir kolla omuzlarına sarıldı ve onu diğer izleyicilerle birlikte yönlendirdi. Gözlerim hareket eden bedenleri taradı. Faye'in peşinden gelen, mavi Mohikan şapkalı, kalın yapılı bir adamdı. Çavuş dedikleri adam. Sergeant *Sin* lakabının tüm yaltaklanmaya değer ihtişamını vermek için. Kaslı boynu mürekkeple kaplıydı, askeri tarzda çizilmiş bu resim onu kahvaltıda boyun kırıyormuş gibi gösteriyordu. Faye pozisyonunu alırken gülümsedi, ağır ellerini kalçalarının tonlu etlerinde gezdirdi. Ağzım kurudu.

Adam elbisesinin ince kumaşı arasından onu okşarken gülümsüyordu. Elleri göğüslerini sıkıyor, ardından ağzı ona kenetleniyor, dilini mükemmel teninin üzerinde şapırdatarak gezdiriyordu. Stilettolarının üzerinde en az on santim kadar yükselen kadın, Çavuş'un tombul parmakları elbisesinin askılarını bronzlaşmış omuzlarından aşağı kaydırırken hafifçe sallanıyordu. Dantel sütyeninin şişmiş kuplarını serbest bıraktı ve ince kalçalarının etrafında toplanana kadar elbisesini daha da çekti. Vücudu hatırladığım kadar kıvrak ve sıkıydı; dokunulmak için çığlık atan, cezalandırılmak için yalvaran bir vücut. Onun çağrısına hiç cevap vermemiştim; beni daha da aptal yerine koyuyordu. İş her zaman önce gelirdi, ama öyle değildi. Faye'in dünyasında hiçbir yere gelmiyordu, açıkçası ben de öyle. Fırsatım varken orospuyu becermeliydim, o daracık küçük amcığı öyle bir sikmeliydim ki ayrılamayacak kadar acı çeksin.

Çavuş elbisesini yere indirdiğinde elbisesini çıkardı ve yüzü bacaklarının arasındaydı, titreyen dili külotunun dar tülünden amını ıslatıyordu. Lanet olası aptal kafatası onu görmemi engelliyordu ama yeterince görüyordum. Faye onun için inlerken midemde bir ateş kıvılcımı, aşağıya doğru yayılarak sikimde gümbürdüyordu.

Güçlü eller külotunu bedeninden ayırdı, sonra kalabalık tezahürat yaparken yukarı kaldırdı. Adam kumaş parçasını kızın ağzına zorla soktu ve iki parmağını bacaklarının arasına sokarken kız onu sıkıca tuttu. Ustalıktan yoksundu, beceriksizce ilerliyordu. Kadını sıkıştırırken kolunun savruluşunu izledim, pijama partisindeki bir genç gibi sarsıntılı hareketler. Kadının sütyenini çıkarıp kalabalığın içine fırlattı ve yine de alkışladılar. Gözlerim onun üzerinde ziyafet çekiyordu.

Muhteşem göğüsleri, esmer ten rengi meme uçlarının küçük yumrularına doğru koyulaşıyordu. Bir avuç için yeterince olgunlaşmışlardı. Dişlerinizi geçirebileceğiniz kadar da olgun.

Belli ki Çavuş da benimle aynı düşünceyi paylaşıyordu. Islak ağzını kızın memesine kenetledi ve susamış bir yolcu gibi emmeye başladı. Ve sonra onu ısırdı. Sertçe. Ağzının içinden feryat etmesine yetecek kadar sert. Gözleri sulandı ama kıpırdamadı, cezasını ve parmaklarının amının derinliklerine çarpmasını mükemmel bir şekilde kabul etti.

O değişmişti. Bu Faye itaatkârlığın başka bir ligindeydi. Çavuş memesini serbest bırakırken nabzım gözlerimin arkasından pompalandı. Çürük oluşmaya başlamıştı bile, mükemmel teninde koyu kırmızı dış izleri vardı. Faye titriyordu, adrenalin ve alkolün etkisi altındaydı. Çavuş kalabalığı kışkırtırken Faye diğer göğsünü de ona sunup gözleri kapalı bir şekilde başını arkaya yaslarken nefesimi tuttum.

Isır, ısır, ısır.

Dişlerini tekrar geçirirken bir feryat daha. Eminim bu sefer kan akacaktı. Bu düşünce beni sersemletti, tiksinti ve heyecan büyük bir tayfunu dönüştü. Çavuş, kızın morarmış göğüslerini kalabalığa bir tür dengesiz ganimet avcısı gibi sundu ve bu yüzden ona bayıldılar.

Faye'in bileklerini başının yukarısına kelepçeledi ve sahnenin arkasından bir kırbaç tuttu. İlk kırbaç darbesi hakkında hiçbir uyarı yoktu ama dans pistinde yüksek sesle duydum. Kız çığlık atarken irkildim ve nefesimin altında Çavuş'a küfrettim. Tek kuyruk kaburgalarının etrafında kıvrıldı ve morarmış memesinin yumuşak alt tarafını yakaladı. Şerit koyulaştı ve kanla göllendi ve o yine doğruca ona yöneldi, beceriksiz piç. Bir adım öne çıktım ama Faye daha fazlası için inliyordu. Çavuş onu dinlemiyordu bile. Elindeki sikiyle çok meşguldü, vuruşlar arasında kendini pompalıyordu.

Kırbaçla çok hızlıydı, sakinleşmeye fırsat bulamadan nefesini çaldı. Ayakları seğirdi ve topuklu ayakkabılarının içinde titredi, ama dişlerini sıktı ve sağlam durdu.

Çavuş onun önüne geldi, kırbacı göğüslerine bastırdı ve külotunu ağzından çekti. "Şimdi bana teşekkür edebilirsin," dedi. Kancık.

"Teşekkür ederim, efendim!"

Sesi kırılıyordu, kırılğanlığıyla bağımlılık yapıyordu. Bağımlıydı. Eğitilmişti. Çok iyi eğitilmişti.

Sikim o kadar sertleşmişti ki acı veriyordu ama yumruklarım sıkıydı. Çavuş pis dilini kızın dudaklarında gezdirdi. "Daha fazla mı istiyorsun?" "Evet, efendim! Daha fazla, lütfen!"

Tek kuyruğu bırakıp kırbacı tercih etti ve kalçalarının soluk, yumuşak tenine sertçe vurdu. Güzelce işaretlenmişlerdi, derin pembe lekeler heyecanıyla parlıyordu. Yüzündeki gülümseme hayaleti büyülü ve güzeldi. Uçurtma gibi uçuyordu, alt uzayda sarhoştı. Endorfin denizinde yüzüyordu ve bu da onun sikini, yumruklarını ve ona yöneltebileceği diğer her şeyi arzulamasına neden olacaktı. Kalabalık dalgalanıyordu ve Faye ilgiden hoşlanıyordu, parıldayan ıslak amını tüm ihtişamıyla görebilmeleri için bacaklarını açıyordu. Spot ışıklarında metal parıldarken nefesim boğazımda düğümlendi; şişmiş dudakları boyunca iki düzgün küçük halka. Bunlar yeniydi. Dilim ağzımın içinde kıpırdandı, onu tatma düşüncesiyle yüzüyordum.

Çavuş'un homurtuları zımpara kağıdı kadar sertti. Kırbaçla kızın amına vurunca Faye inledi ve prangalara doğru gerildi. "Sik istiyorsun, değil mi kaltak? Sik için yalvarıyor musun?"

Sakin buna cüret etme.

Gözleri cam gibiydi, yaşlarla ıslanmıştı. O anın içinde kaybolmuştu, mantığın ötesinde. "Lütfen, efendim. Lütfen, sakin beni."

Hayır.

"Becer beni... sertçe... canımı yak, Efendim... onlara senin için ne kadar acı çekebileceğimi göster..."

Hayata atıldım, belirsizliği umursamadan bar boyunca uzun adımlar attım. Kalabalığın kenarına tam zamanında ulaştım ve adamın koca siki kızın içine girerken onu en iyi şekilde görebildim. *Siketim*. Gözlerimin arkasında beyaz bir ateş belirdi ve sersemledim. Çok geç kalmıştım. Çok geç.

Mantıksız bir öfke. Kadına, adama, tüm bu lanet yere.

Kendimi etraftan soyutlayarak geri çekildim. Sadece Masque bana doğru baktı. Bilerek başını salladı, maskesinin oyuklarından bile anlaşılıyordu. Ben de ona başımı sallayarak karşılık verdim ve sonra gitmiştim.

Üçüncü Bölüm

Faye

Sert bir şekilde yere düştüm, duygularım lanet bir kurşun balon gibi güverteye çarptı. Çok fazla içki, çok fazla kabadayılık ve lanet olası Çavuş Sin adında sefil bir et kafalı. Hayal ettiğim *Faye'in kasabaya dönüş* şovu değildi.

Onu hâlâ içimde hissedebiliyordum. Bu his midemde çalkalanıyor, yükselip dans pistinin her yerine lal-orgazm-çılgılık-karga dökmekle tehdit ediyordu. Çavuş kayıtsızca sıırttı, sikini kotuna geri soktu ve telefon numaramı istedi. Elbisemi yerden topladım ve çıkışa doğru ilerlerken savrulan göğüslerime sıkıca tuttum.

Tuvaletlerle yüzleşemedim, çok fazla insan vardı. Bunun yerine, oyun odalarının yanından hızla dışarı fırladım, saklanacak ve kendimi toparlayacak bir yer arıyordum. Sadece dolaplar, kilitli dolaplar ve Andy'nin ofisinin kapısı vardı. Kapının üstündeki pencere içerisinin karanlık olduğunu gösteriyordu. İçeride değildi. Bu fırsatı değerlendirdim ve kapıyı denedim. Açıldı, şükürler olsun. Kendimi duvara yasladım, kalbim yavaşlarken nefesimi tuttum.

Ne yapıyorum ben burada? Ne yapıyorum lan ben?

Gözlerim doldu, duygularım hâlâ felaketin zirvesindeydi. Bir açıklama yapmak, şehre geri döndüğümü göstermek istemiştım. Onlara bir şey gösterdim, tamam. Onlara lanet olası bir tren enkazı gösterdim.

Andy'nin orada benimle olması gerekiyordu. Yol boyunca bunu düşünmüştüm. Andy değilse, Masque, ama zaman orada da nazik davranmamıştı.

Bir lambanın tıkırtısı ve parıltı gözlerimi acıttı.

Kahretsin. Utanç alevlendi, Andy'nin onaylamayan bakışları beni odanın öbür ucuna savurdu. Tam da ihtiyacım olan şeydi.

Daha önce olduğu gibi tertemizdi, takım elbisesinde en ufak bir buruşukluk bile yoktu. Saçları hâlâ *Business Times*'ın moda bölümünden fırlamış gibi zahmetsizce dökülüyordu.

"Karanlıkta oturmuş ne halt ediyorsun?" Tısladım. "Bu bir tür psikolojik tuzak mı?"

"Ofisimdeyim ve iyi ki de öyleyim. Kulübün tesislerde sorumlu *bir* sahibine ihtiyacı var. Ve o kişinin sen olmadığın çok açık. O da neydi öyle?"

"Kendimi önemli bir yerde, spot ışıklarının altında buluyorum. Senin yaptığın bir şey.

Unutulmuş! Açıklık sadece bürokrasi ve sigorta formları değildir Andy, *canlıdır, ruhu* vardır. Güzel, karanlık bir ruh. T'lerden daha fazlasına ihtiyacı var."

"Çavuş Salak Sin'in iş tanımının neresine girdiğini gerçekten bilmiyorum. Kendinle çok gurur duyuyor olmalısın. Tüm şovların bunun kadar entellektüel miydi?"

"Siktir git, Andy. Sadece sikeyim seni." Elbisemi başımın üzerine çektim ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde aşağı indirdim. "Masque oynamazdı, sen de oynamazdın."

"Ben asla toplum içinde oynamam."

"Ya da hiç, duyduğum kadarıyla." Ona kin dolu bir gülümseme fırlattım. "Bu konuda *her şeyi duydum*. En son ne zaman biriyle yattın? Burada değildi, değil mi? Bugünlerde kendi kulübünde sevişmek için fazla iyisin, öyle mi? Sakın beni yargılama Andy, sakın buna cüret etme."

"Lanet diline dikkat et. Burası ya da benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun." Sandalyesinden kalktı ve bana doğru öfkeli bir parmak salladı. "Hayatının her günü bir fırında çalışıyorsan, eve döndüğünde yemek isteyeceğin son şey reçelli çörek olur."

Başımı salladım. "Kendine bunu söylemeye devam et. Bu tamamen farklı." "Öyle mi? Sanki sen biliyorsun da."

Ona doğru bir adım attım. "Son üç yıldır ne yaptığımı sanıyorsun? Küçük bir rahibe manastırına mı kapandım? Ben de senin gibi sahnede çalışıyordum. Sadece kendi cinselliğime sırtımı dönmedim. Onu kucakladım. Ondan bir şeyler öğrendim..."

"Onun pis ağzını memelerinin üzerinde hissetmek hoşuna gitti, değil mi? Senin üst düzey yönetici olman gerekiyordu, sokakta yaşayan ucuz bir sürtük değil. Öyle davranmaya başlasan iyi olur."

"Demek artık üst düzey yöneticiyim, öyle mi? Ben de kendimi bir hiç sanıyordum, İtalya'ya siktirip gitsem iyi olacaktı."

"Uçuş hala dolu." Bana kaşlarını çatı. "Eğer burada kalırsan, Faye, benimle dalga geçmek için kalmayacaksın. Müşterileri becermek istiyorsan, bunu mesai saatleri dışında yaparsın. Bu kulüpte bir daha böyle boktan bir gösteri görmek istemiyorum, anlaştık mı?"

Gözlerindeki parıltıyı yakaladım, bir kalp atışından kısa bir süre sonra kayboldu. Kıskançlık. Midemde dönüp durdu, morarmış kalçalarımın arasına sertçe çarptı. "Onları becermemi istemiyor musun? İyi o zaman. Onları sikmeyeceğim. Sadece kalabildiğim sürece."

Rahatladığını gizlemeye çalıştı ama ben yine de gördüm. "Evine git, her neredeyse artık, temizlen. Sabah görüşürüz, tabii Tanrı'nın bir mucizesi sonucu daha iyi düşünüp İtalya'ya geri uçmadıysan."

"Peki sonra ne olacak? Yetişkinler gibi rollerimizi mi oynayacağız?"

"Şansını zorlama, Faye. Avukatların bu konuda ne diyeceğine bakmaksızın seni göndermeyi hâlâ düşünüyorum."

Onunla tartışacak enerjim kalmamıştı.

Bana bir taksi çağırmasına izin verdim, otelin adresini not defterine yazmasını ve çekmecesine kilitlemesini izledim. Beni bakarken yakaladığında gözleri kaymıştı. Suçluydu. Çekmeceyi sıkıca kilitledi ve anahtarı cebine attı. Sağ üstte. Şüphesiz sırlarla dolu bir çekmece.

Onları orada tutabilirdi. Benim yeterince var.

Andy

Saat on biri vurdu ve ondan hiçbir iz yoktu. Sinirlerim gerildi. Belki de yemi yutmuş ve İtalya'ya geri uçmuştu. Rahatlamam gerekirdi ama tek hissettiğim korkuydu.

O her zaman sarhoş ediciydi. Alkol dumanı gibi, siz farkına bile varmadan kanınıza karışırdı.

Nihayet çeyrek gece ofisime girdiğinde, özenli el hareketleri ve pahalı parfüm bulutu içindeydi. *Fazla uyudum, dün uzun bir gündü Andy, gerçekten uzun bir gün.*

Rahatladığımı hissetmediğinden emin oldum ve bunu bir düşmanlık perdesinin altına gömdüm. "Pek de iyi bir başlangıç sayılmaz, Faye. Eğer burada olmakta ısrar ediyorsan en azından zamanında gel."

Daha fazla bahane ve palavra bekliyordum ama tartışmadan karşısındaki sandalyeye oturdu. "Özür dilerim. Bir daha olmayacak."

"Temizlikçiler hafta sonları saat tam dokuzda gelir. Açmak için birinin burada olması gerekiyor."

"Sırayla yapabiliriz," dedi. "Bir rota belirleriz."

Masanın üzerinden bir zaman çizelgesi kaydardım. "Çoktan bir program hazırladım." Çizelgeyi tararken dudaklarını büzüşünü izledim. "Nedir bu?" "Bar vardiyaları. İşi öğrenene kadar Topaz'ın gölgesi olabilirsin."

"Beni barda mı istiyorsun? Ciddi misin?" Gözleri meydan okuyordu ama

düşmanca. Ben bu pişman, sevimli Faye'i sevdim.

Ses tonumu yumuşattım. "İçeri girmek istiyorsan, barda çalışacaksın." "Madem böyle oynamakta ısrar ediyorsun."

"Ben oynamıyorum."

"Ben de oynamıyorum."

Hava gerginlikle çatırdıyordu. Koyu renk gözleri biçimli kaşlarının altında alev alev yanıyordu, koyu renk saçları sımsıkı topuz yapılmıştı. Bu ona yakışıyordu, elmacık kemiklerinin klasik açılarını ortaya çıkarıyordu. 40'lı yıllarda, siyah beyaz Hollywood filmleri çağında doğmuş olmalıydı. Bir servet kazanabilirdi.

Gözleri listeye geri döndü. "Bu gece bardayım. Bu arada ne yapabilirim?"

Sandalyemde arkama yaslandım, kalemimi masaya vurdum. "Sigorta formları. Temizlik. Barı yeniden dolduruyorum."

Gözlerini devirdi. "Bunu kolaylaştırmayı planlamıyorsun, değil mi? Bunu daha ne kadar sürdüreceksin?"

"Bu kulüp için değerini kanıtlaman ne kadar sürerse. Belki biraz daha uzun. Ruh halime bağlı Faye, bunu sonsuza kadar sürdürebilirim."

"Bu beni neden şaşırtmıyor?" Gülümsedi ve bir anlığına da olsa, iğneleyici olmayan, gerçek bir gülümsemeydi bu. "En azından gün ışığında bana burayı gezdiremez misin? Henüz doğru dürüst bir tur atamadım."

"Keşfe çık, keyfine bak."

"Bana göstermeni tercih ederim," dedi. "Lütfen. Eğer bana zaman ayırabilirseniz."

Yapılacaklar listemdeki her şeyi zaten yapmamışım gibi dizüstü bilgisayarına dokunarak isteğini bir dağ haline getirdim. "Lanet olası beş dakika.

Düdüklü tur. Sanki burayı zaten bilmiyormuşsun gibi, o kadar da değişmemiş, Faye. Odalar hâlâ aynı odalar, her zaman olduğu gibi."

"Ben öyle duymadım." Gözlerindeki parıltı tüylerimi diken diken etti. "Islak bir oda yaptırdığını duydum."

Faye'e önce sıkıcı şeyleri gösterdim, sabrının tükenmesini ve işi bırakmasını bekliyordum ama ilgileniyormuş gibi yaparak kusursuz bir iş çıkardı. Ona pompaları, fiçileri ve soğutucu ayarlarını gösterdim. İçki tabelaları ve temizlik malzemeleri zulasını gösterdim.

Sonra ona oyun odalarını gösterdim.

Ekipmanların arasında ilerlerken duruşu değişti, onu en yeni mobilyaların arasından atlatırken omuzları dikleşti. *Brighton'da bir marangoz tarafından el yapımı, tamamen ısmarlama.* Önde gelen kırbaçlama banklarından birinin üzerinde diz çöktüğünde kelimeler boğazımda düğümlendi, kalem eteğinin yırtmacı kalçalarındaki morlukları görmemi sağlayacak kadar yukarı kalktı. *Memelerindeki dış izlerini. O acıyan meme uçlarını görmeyi ne kadar çok isterdim.*

"Kalitesini beğendim," dedi ağırlığını derinin üzerinde dizden dize gezdirirken. "Çok rahat."

"Ben de öyle duydum."

Omzunun üzerinden bana bir gülümseme fırlattı. "Sakın bana bu şeyi denemediğini söyleme?"

"Buna ihtiyacım yok, geribildirimde bulunacak bir kulüp dolusu üyem var." "Yazıklar olsun sana Andrew Morgan. Bu birinci elden ve bunu sen de biliyorsun."

Zincirleri sıkıca çekmeye dikkat ederek onu kelepçelere bağladım. "Birinci sınıf deri, sürtünme yok."

Bileklerini denedi. "Güzel, ama onları denemediğiniz sürece hepsi akademik."

Yanında pozisyon aldım, bir elimi sırtının küçük kısmına koydum. Baskıya boyun eğdi, küçük sıkı kıçı havaya kalkana kadar omurgasını eğdi. "İyi bir yükseklik, sırtı zorlamıyor."

"İstersen ayak bileklerimi de yapabilirsin?" diye teklif etti, bacaklarını ayırarak. "Sanırım olayı anladın." Kelepçeleri gevşetirken yüzüm ona dönüktü,

Nefesi dudaklarımda oynuyordu.

Gerinen bir kedi gibi banktan kalktı ve arka duvara doğru ilerleyerek sergilenen aletleri inceledi. Uzun parmakları bir kedinin kuyruğuyla oynuyordu. "Sanırım bunları da test etmediniz?"

"Ben kulüpte oynamıyorum, Faye, bu profesyonelce değil."

"Denemediğiniz bir aleti onaylamak da değil." Kamçıyı kancasından çıkardı, avucuna inene kadar havada salladı. "Güzel acı."

"Öyle diyorlar."

"Test etmek istiyorum." Hiç uyarmadan bana doğru fırlattı ve ben de içgüdüsel olarak yakaladım. Bluzunun düğmelerini açarak köşedeki demirlerin üzerine örttü. Sütyeninin dantelleri arasından morarmanın karanlık vaadi güzel yüzünü gösteriyordu. I

gözlerimi ayırmak zorunda kaldım.

Ellerini duvara dayamış, sabit nefes alıyordu. "Hadi ama Andy, korkaklık etme. Bu bir iş, seks değil. Sadece malların tadına bakıyoruz."

Aletimin kabarması iş değildi. İşten başka her şeydi. "Buna başlama, Faye. Sonu iyi bitmeyecek."

"Konuşmayı kes ve bana vur." Gözleri omzunun üzerinden yanıyordu. "Sonra da ben sana vuracağım."

Gülüştümün sesi boş geliyordu. "Bunu yapmayacağız."

"Çıkar şu çubuğu kışından. Test etmeyi ihmal ettiğin bir oda dolusu ekipmanımız ve düdüklü tencerede kaynayan bir yığın kızgınlığımız var. Bir şeyler vermek zorundayız. Bu mantıklı bir seçim."

"Mantıklı seçim, farklılıklarımızı yetişkinler gibi çözmemizdir... yavaşça... zaman içinde..."

"Ya da hemen şimdi, burada, açıkta hallederiz. Bu bizim yolumuz, Andy. Bu bizim sahnemiz, en azından öyle davranmaya başla."

"Kim olduğumu biliyorum, Faye."

"O kadar emin değilim..." diye kışkırttı. "Sanırım dokunuşunu kaybettin... Korkuyor musun, Andy? Pratiğini kaybettiğinden mi korkuyorsun? Korkmuş küçük bir kız gibi seni kıracağım mı? Heyecanlandın, değil mi? Memelerimi nasıl dağıttığını görmek ister misin?"

Kürek kemiklerindeki çatlağı beklemiyordu. Mükemmel bir vuruş, kuyruklar mükemmel bir basınçla derisini yaladı. Derisi karıncalandı, pembeleşti. "Ukalalığın yüzünden başın büyük belaya girecek, Faye."

"Umarım öyledir," diye nefes aldı, sonra bir başkası için kendini hazırladı. Bu seferki daha sert ve hızlıydı, onu bir an için yerinden sıçrattı. Elleri sütyeninin kopçasına uzandı. Sütyenini yana fırlattığında yutkundum. "Çıplak bir tuval," diye fısıldadı. "Vur bana. Andy, ikimiz de bunu istiyoruz."

Kızgın oynamamalıyız. Hiç oynamamalıyız. Gözlerimin arkasında sıcaklık artıyordu, yılların kızgınlığı parmaklarımı kırbaça sıkıca tutuyordu. "Bunu sen istedin," diye homurdandım.

Sırtını çaprazlama çizerek tenini en sevdiğim renk tonuna boyadım. Nefes alış verişi yavaşladı, başı konsantrasyon içinde eğildi. Ara sıra inliyordu, sadece hafif bir inilti. Onunla işim bittiğinde sırtı pembe bir duvara dönüşmüştü. Kırbaç için bir elini uzattı ve gözlerim şişmiş meme uçlarının karanlığında ıslandı. Göğüsleri renkten renge girmişti, her biri

Diş izi mor renkte kazınmıştı. Göğüsleri nefesiyle birlikte inip kalkıyordu. Onlara ulaşma, onları kızdırma, aç ağzımı meme uçlarının etrafına koyma ve biraz terbiye öğrenene kadar ısırma dürtüsüyle savaştım.

"Tişörtünü çıkar" dedi. "Duvara yaslan. Aynı alıştırma."

"Bana vurmayacaksın, Faye. Ben o şekilde oynamam."

"Ne zamandan beri?" Kaşlarını kaldırdı. "Kızgınlık sorunu olan bir tek sen misin sanıyorsun? Kısasa kısas, Andy. Çıkar şu lanet gömleğini."

"İyi yapsan iyi olur." Rafı işaret ettim. "Sıradaki ürün, Badminton at yarışlarında kullandıkları modellerden biri. Oldukça iyi bir ısırık."

Kravatımı çıkarmamı ve gömüğümün düğmelerini açmamı izledi, dudakları gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Hadi, kedicik, ellerini duvara yasla."

Avuç içlerimi düzleştirdim, zihnim uğulduyordu. En son ne zaman oynadığımı bile hatırlamıyordum. Bahisleri yükselttim, çok yükseklerle çıkardım. "Yeni oyun, Faye. Kazanan hepsini alır."

"Kazanan?" diye sordu.

"Her biri on vuruş, seçim boyunca ilerliyoruz. Birimiz bırakana kadar sırayla vuracağız. İstersen benim on vuruşuma karşılık sen yedi vuruş yapabilirsin, adil olsun."

Kırbacı kaburgalarımın etrafına sertçe indirdi. "Kendini övme. Sen pratik yapmıyorsun, benim toleransım daha yüksek."

"Bunu göreceğiz." Bir tane daha indirdiğinde tısladım. "Sen kazanırsan masanın tozunu alır, seni ofise yerleştiririz."

"Ya yapmazsam?" Kırbacı mükemmel bir hassasiyetle tam kürek kemiklerimin arasına vurdu. Derim cehennem gibi yandı.

"Eğer kazanırsam, istediğim kadar barda çalışacaksın. Tartışma yok, soru yok."

"Anlaştık." Seli serbest bıraktı. Kırbacı vahşiydi ama sınırlarımı test edecek kadar vahşi değildi. İş bittiğinde ağır ağır nefes alıyordu, benden daha ağır nefes alıyordu. Aynalı duvarda sırtımı kontrol ettim. Istakoz pembesi. Beni iyi benzetmişti.

Kırbacı duvardan söktüm. Havada ona doğru salladım. "Eteğini çıkar. Şimdi." İtiraz etmedi, sadece düğmelerini açıp bıraktı. "Külotunu da."

Bir kaşını kaldırdı ama söyleneni yaptı. "O şeyi amımda mı kullanacaksın? Bu cüretkâr bir örnek."

"Nerede istersem orada kullanırım."

"Bu oyunu seviyorum." Pozisyonunu aldı ve ben de daha geniş olduğunu belirtmek için kırbacı kalçalarına vurdum. İyi bir kız gibi ayaklarını birbirinden ayırdı. "İyi yap, on vuruş."

Kırbacın yumuşak kalçalara vuruşunun muhteşem sesi. Nefesini içine çekerek başladı. Bir tane daha indirmeden önce toparlanması için ona fazla zaman vermedim. Acı bir bütün olarak çiçek açacaktı. Ayak parmaklarının üzerinde sallandı.

On dakikam bir kalp atışı gibi geçti, sikim takım elbisemin pantolonunda zonkluyordu. Kırbacı ona uzattığımda kalçaları çok zevkliydi.

"Soyun," diye tısladı. "Her şeyi." Sikim serbest kalınca sıırttı. "Görünüşe göre iştahını kaybetmemişsin."

"İştahımı hiç kaybetmedim," diye homurdandım. "Sadece aynı eski menüden sıkıldım. Bu iyi olduğumuz anlamına gelmiyor, Faye. İyi olmaktan çok uzağız."

"Buna terapi diyelim o zaman." Onuyla bir iblis gibiydi. İyileşmek için duraksamadan sert ve hızlı. Kalçalarım cayır cayır yanıyordu ama irkilmedim bile, acıyı yakıt olarak emdim.

Küreğı indirdim. İngiliz Meşesi. Bu sefer yakın ve kişiseldik. Saçlarından tuttum, kışının pürüzsüz topaklarını cezalandırırken onu yerinde tuttum. Tahtanın tene çarparken çıkardığı ses muhteşemdi.

Tısladı ve çırpındı ama kırılma belirtisi göstermedi. Devam ettim, daha sert. Cezasının ritmik vuruşları lanet bir ninni kadar rahatlatıcıydı. "Bu on taneden fazla Andy..."

"Ben de aynısını alacağım, merak etme."

Saldırı altında kıcı sallanıyor, pembeden kıpkırmızıya doğru koyulaşan lekeler oluşuyordu. Nefesi kısa ve keskin soluklarla geliyordu ve amının misk kokusu başımı döndürüyordu. Durduğumda kalçaları kaygandı.

"Elli. Senin sıran."

"Eğil lan. Ayak parmaklarına dokun," diye tersledi. "Bu acıtacak."

Yalan söylemiyordu. Sırf sürtüklük olsun diye aynı noktaya defalarca vurdu. İnledim ve küfrettim ama yerimden kıpırdamadım. Son on vuruş çok acıtmıştı. Sopayı indirirken dişlerimi sıktım ve bir an için yüzünde bir sinir parıltısı belirdi.

"On mu?" diye sordu.

Başımı salladım. "Otuz."

"Delirdin mi sen?"

"Eğer tereddüt ediyorsan, ilk ben alacağım."

Eğildi. "Onları iyi yap." İlkinde haykırdı, ikincisinde daha yüksek sesle. "Lanet olsun, neden ilk on hep böyle lanet bir orospu?"

İlk yirmi dakika boyunca ciyakladı ve sonra sakinleşerek tepeye çıktı. Bir kolunu kalçama doladı ve ten tene temasımız elektriklendi. Sikim o kadar sert atıyordu ki canımı acıtıyordu, onu becerme ihtiyacıyla kalınlaşmış ve ağrıyordu.

Otuzundan sonra yavaşça ayağa kalktı ve aynada yaralarını kontrol etti. Kanla beneklenmiş, kabarık beyaz acı çizgileri ve ben de bunu istedim.

Derin bir nefes alarak kendimi duvara yasladım. "Çabuk olun."

Onları ağırdan aldı. Gerçekten çok yavaş. Otuzuncuda titriyordum, kalçalarımın kıcımla birleştiği yerdeki hassas deri parçası o kadar sertleşmişti ki topallayarak yürüyordum.

Gözleri vahşi ve vahşiydi. Dudaklarını yaladı, sikime baktı. "Sırada ne var?" diye tısladı.

"Özgür seçim..." Sopyayı bıraktım ve onu dirseğinden çekerek, morarmış güzel göğüsleri önüme gelene kadar kırbaç sehpasına geri ittim. Aklımdan geçenleri okudu ve inledi. "Tanrım, evet..."

Morarmış tenime on tokat. Meme uçları avuçlarıma karşı çok tatlı. Sikim göbeğine bastırılmıştı ve o kadar sıkı kıvranıyordu ki, tüm yükümü üzerine boşaltabilirdim. Muhteşem küçük tomurcukları parmaklarımın arasında sıkıştırdım, sertçe yuvarladım. Kasıldı, inledi ve daha fazlası için yalvardı.

"Sıra sende," dedim. "Senin sıran."

Ama o çoktan ölmüştü. Zafer, sisler arasında kaybolurken hissettiğinden daha tatlı olmalıydı. "Sıra istemiyorum..." dedi.

Göğüslerini o kadar sert sıktım ki dudağını ısırıldı. "Pes mi ediyorsun?"

"Acıya değil..." diye homurdandı. "Sana... lütfen Andy, Tanrı aşkına, benim aşkıma, ikimizin aşkına, sik beni."

Bacaklarının arasındaki halkaları çektim, klitorisini bulmadan önce ciyaklamasına neden olan kısa ve keskin bir çekiş. "İtalya'dan dönerken bunu planladın, değil mi, seni sinsi küçük orospu?"

"Evet dersem duracak mısın?" Koyu renk gözler benimkilere dikilmişti, göz bebekleri o kadar büyümüştü ki kendi yansımamı görebiliyordum.

"Hayır..."

"O zaman evet... evet, bunu ben planladım... Bunu ben istedim..."

"Yüce Tanrım." Sikim ona çarparken onu ayaklarından kaldırdım. Kollarını boynuma doladı. "Çok kızgınım,

Faye."

Parmakları saçlarımı çekiştiriyor, kafa derimi gıcırdatıyordu. "Ben de öyleyim." "Bu hiçbir şeyi değıştirmez," diye homurdandım.

"Hiçbir şeyi."

"Peki ya bu...?" Tatlı ağzı benimkine bastırdı, dili lanet bir panterin sinsiliğıyle dudaklarımın arasından kayıp gitti. Ne olduğunu anlamadan onu öpüyordum, sert, acımasız ve kızgın bir şekilde. Ama sıcaktı, çok sıcaktı. İtişlerimle aynı anda klitorisini okşuyordum ve o da bankın üzerinde gerileyerek daha fazlası, daha fazlası, daha fazlası için mırıldanıyordu. İnsanlık dışıydı, derinlerden gelen bir tür dişi şeytan succubus, içimdeki lanet hayatı emiyordu. Boşalırken gözlerini kapattı ve ben de çok geride değildim. Tatlı göğüslerini döllerimle sıçratmak için zamanında çektim ve beni ağzına aldı, vermek zorunda olduğum her şeyi hüpürdeterek yuttu.

Tohumumu büzülmüş meme uçlarının etrafına sürdü, parmaklarından geri kalanı yalarken gülümsedi.

Sırtım duvara çarpana kadar geriye doğru tökezledim. Sıcak, terli ve korku doluydum.

Saçlarımı geriye doğru düzelttim, sersemlemiştim. Yerden dağılmış kıyafetleri topladım.

Faye eteğini ağrıyan kalçalarının üzerinden yukarı kaydırđı. Sütyenini bağladı ve bluzunun düğmelerini ilikledi. Aynada saçını düzeltirken nefesim hâlâ kesikti.

"Bara gitsem iyi olacak," diye gülümsedi, gözleri alev alev yanıyordu. "Sonra görüşürüz,
Efendim."

Dördüncü Bölüm

Faye

Kulübün içinde hissettiğimden çok daha havalı adımlarla ilerledim, Topaz'a yaklaşırken geniş bir gülümseme attım ve bacaklarımdaki titremeyi görmezden geldim.

Çizelgeyi barın üstünden kaydurdum ve o da aldı, gözleri benden çizelgeye kayarken dikkatliydi. Kadınlar. Her zaman bilirler.

"Görünüşe göre birlikte çok zaman geçireceğiz." Geçici olarak bir tabureye tünerken gülümsememi parlak tuttum. Eminim yanaklarım hâlâ kızarmıştı, kıçım da öyle. "Andy ve ben burayı baştan sona öğrenmemin iyi bir fikir olduğunu düşünüyoruz... sadece ayaklarımı yeniden bulana kadar."

"Eğer Bay Morgan öyle düşünüyorsa." Kâğıdı diğerleriyle birlikte ilan panosuna ilıstirdi. "Bu roket bilimi değil."

"Eminim alçakgönüllü davranıyorsunuzdur."

"Kokteyller karmaşıklışıan tek şeydir." Bana bir malzeme listesi sunana kadar çekmeceleri karıştırdı. "Kendi kendini açıklıyor, gerçekten."

Bardakları istifleyerek ve zaten temiz olan kenarları silerek koşturtmasını izledim. Topaz güzel bir şeydi. Saçlarını atkuyruğı yapmış, lacivert kurdeleyle sıkıca bağlamıştı. Mısır gözleri, kalın sürmeli, alt dudağında burnundaki halkadan çok daha ince bir çivi vardı. Siyah tulumu dar ve düşüktü, sol göğsünün kıvrımı bir canavarın renkli kuyruğıyla süslenmişti. Kolyesinde kanatlı bir bokböceğı vardı, gümüş kanatları yaka kemiklerinin belirginliğini vurguluyordu. Benden epeyce kısaydı, eski Mısır'dan gelen küçük, parlak bir peri gibiydi.

"Buraya çok sık geliyorsun, değil mi?"

"Barı hazırlıyorum, ortalığı toparlıyorum, stok listelerini hazırlıyorum..." dedi. Gözleri bir an için benimkilerle buluştu. "... Bay Morgan'a göz kulak oluyorum."

"Eminim harika bir iş çıkarıyorsunuzdur."

Gözleri temkinliydi. "Burada olmayı seviyorum. İşimi seviyorum." "Ve beni burada istemiyorsun, bunu anlayabiliyorum."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Söylemene gerek yok." Kokteyl talimatlarını kenara ittim. "Ben senin düşmanın değilim ama patronunum ve burada kalmayı planlıyorum. Andy ile uzun bir geçmişimiz var ve ilişkimiz..."

karmaşık." Bakışlarımla onu sıkıca sabitledim. "Buraya seni kızdırmak için gelmedim, Topaz. Kimsenin ayağına basmak istemiyorum. Belki onunki hariç.

Bazen."

İçini çekti. "Bana açıklama yapmana gerek yok... Bay Morgan'la aramızda hiçbir şey yok... yani." Utanç yanaklarını pembeleştirdi. "Benim varlığımdan bile haberi yok. Ben sadece kahvesini yapıyorum ve barı temizliyorum."

"Ondan hoşlanıyorsun," dedim. "Muhtemelen hiçbir fikri yoktur bu arada. Yüzünü evrak işlerine öyle bir yapıştırmış ki, tuvaletini yapmayı hatırlamasına bile şaşıyorum."

Çubuğu gıcırdayana kadar ovaladı. "Bu sadece bir ezilme. Patron meselesi, anlıyor musun? Bu kadar açık olduğunu düşünmemiştim."

"Etrafta biraz dolaştım. Kadın içgüdülerim ince ayarlıdır..." Onun gözlerine bakana kadar durakladım. "Bu bir soruna yol açacak mı?"

Hiç irkilmedi bile. "Ben büyük bir kızım, eminim üstesinden gelebilirim." "O kadar da büyük değil. Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi üç," dedi. "Fantezi ile gerçek hayat arasındaki farkı bilecek kadar yaşlı."

"Bu kıskançlığın acısını azaltmaz."

"Bu sadece aptalca bir aşk. Hayatta kalacağım." Benden öteye, oyun odalarına doğru baktı. "Daha önce geçmiştim. Kahve almaya gitmiştim. İstersen beni ilgilendirmedigini söyle."

"Sadece işleri yoluna koymaya çalışıyorduk, Explicit tarzı. Olaylar hızla tırmandı." Tabureden indim ve kendime bir votka kola aldım. "Ben bir içki alabilirim, seni bilmem."

Bana katıldı ve kendine bir alkolsüz kola aldı. Üstüne neon mavisi bir pipet taktı. "İtalya'dan bu yüzden mi döndün? Bay Morgan'la *işleri yoluna koymak* için mi?"

"Kulüp için geri döndüm. Ben buraya aidim. En azından öyle olduğumu sanıyordum." Yerime yeniden oturdum ve yüzüm buruştu. "Uzun zamandır yoktum, burada fazla arkadaşım yok."

"Arkadaş edineceksin," dedi. "Onlar iyi bir kalabalık." "Peki ya sen? Sen de *kalabalığın bir parçası* mısın?"

Pipetini höpürdeterek içti. "Ben sadece bir barmaidim, her zaman çalışıyorum." "Her gece mi? Üye değil misin?"

Başını iki yana salladı. "Buraya katıldığımda utangaçtım ama şimdi sadece mobilyanın bir parçasıyım. Hiç fark edilmiyorum."

Bir kaşımı kaldırdım. "Olmak ister miydin?"

"Belki bazen." Gülümsemesi gergin ve kararsızdı. Yüzeyin altında bir şeyler mayalanıyordu. "Buraya öncelikle araştırma yapmak için geldim. Yazar olmak istiyorum."

"Bir yazar mı?" Omurgamda bir ürperti belirdi.

"Erotica. BDSM erotik." Gözleri benimkilerle buluştu, sabit durdu. "Okumayı seviyorum."

Çalışmadığım ya da yazmadığım zamanlarda yaptığım tek şey bu. Çok fazla kitap okudum, EL James, Sylvia Day, tüm büyük isimler... Vincent Blackthorne... O benim favorim..."

Nefesim kesildi, gözleri bir şahin gibi beni izliyordu. "O zaman sanırım sorularınız var..."

"Burnumu sokmak istemiyorum." Sözlerinin içi boştu, barın etrafından dolaştı, solumdaki koltuğa oturdu. "Ama İtalya hakkında bir şeyler duydum. Sormayacaktım ama doğru mu? Vincent'la tanıştığın? Onunla birlikte yaşadığın?"

İçkimi yudumladım ve bir tane daha içme isteğiyle savaştım. "Birlikte yaşamadım Onu. Onun mülkünde yaşadım. İki evi var, ben misafir evinde yaşadım."

Gözleri parladı. Şaşırmıştı. Aşına olduğum bir bakış.

"Vincent Blackthorne'un kitaplarına bayılıyorum. Hepsine sahibim. *Venice in Chains... Master Mine... Diz çökmek ve itaat etmek...* ve Magpie serisi... *Güzel Kuş, Kafesli ve Güzel ve Kırık Kanatlar...*"

"O çok iyi."

"Bay Morgan sorduğumu bilse beni kovardı." Yine de gülümsedi. "Vincent nasıl biri? Gerçek hayatta? Yazarın tanıtımında otantik olduğu, Veneto dağlarında bir zindanı olduğu yazıyor. Bazen Facebook'ta bundan bahsediyor."

Midem çalkalandı. *Sapkın, çıkarıcı, aşağılık ve yalancı biri. O bir yalancı. Pis, iğrenç, sapkın bir yalancı.* "Vincent ciddi bir adam, düşünceli. Yaratıcı bir tip. Sorunlu. Zeki."

Yine o sırlı bakış. "Kitaplarını okudun mu? Onları yazarken?"

Öyle de diyebilirsin. Başımı salladım. "Konumun avantajı."

"Vay canına." Gözleri parladı. "Bir sonraki kitabı gelecek ay çıkıyor, şimdiden okudun mu?"

"Birazını." Votka çağırıyordu, votka ve otel odam. Siktir et burayı, her şeyi siktir et. Vincent'ı sikeyim, Andy'yi sikeyim. Andy'nin ağzının benimkinin üzerinde olduğu düşüncesi ansızın geri geldi. Hatıralar Venedik'in görüntüleriyle karışıyor, başımı döndürüyor ve midemi bulandırıyor.

Topaz hâlâ konuşuyordu. "...Magpie'ye ne olacağını duymak için sabırsızlanıyorum. Efendi Blake onunla birlikte olacak mı? Bu sefer gerçekten? Lütfen bana yaptığını söyle." Başını iki yana salladı. "Hayır, bekle. Spoiler vermek yok. Sakın söyleme."

Hayır, yapmıyor. Yapmıyor amına koyayım. Onu mahvediyor ve ihanet ediyor, o da kaçıyor, çok uzaklara. Orta parmağını havaya kaldırıp lanet bir uçağa biniyor. "Devam eden bir çalışmaydı. Taslağın tamamını okumadım."

"Eminim *sen* de bekleyemiyorsundur."

Konu değişikliğim bale ayakkabısı giymiş bir gergedanın ustalığına sahipti ama o bunu fark etmemiş gibiydi. "Bir şey yayınladınız mı?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil. Hâlâ romanımı yazıyorum." "Başlığı nedir?"

"Açık Aşk," diye sırttı. "Buraya dayanmıyor gerçi, pek değil..."

O ayrıntıları sıraladıkça nefes alışım sakinleşti. İşin püf noktasını ezberlemiştim; bir yazarın kendi eseri hakkında konuşmaktan daha çok sevdiği bir şey yoktur. Bu bilgi benim için pek çok garip anı kurtarmıştı, özellikle de bu anı. Gülümsedim ve dinledim, Explicit kahramanının kıvrımlarında ve dönüşlerinde başımı salladım: Ruby Reynolds, bir seks kulübünde çalışan utangaç inek kız, patronu tarafından kesinlikle gerçek hayattaki koşullara benzemeyen bir şekilde baştan çıkarılıyor.

"Demek merak ediyorsun. Bazı geceler izin alabilirsin, bilirsin, üye olabilirsin."

Bu fikir çok saçmaymış gibi elinin tersiyle itti. "Ruby Reynolds benden çok daha cesur, ben onun gibi değilim."

Zorlamadım. "Belki bir ara romanınıza bir göz atabilirim? Beta okuma konusunda biraz deneyimim var tabii ki..."

Yüzü bir anda düştü. "Bay Morgan'ın bundan hoşlanacağını sanmıyorum." "Bay Morgan gidip kendini becerebilir. Seni uzun zaman önce kovardı."

İşinizde mükemmel değilseniz, gözünüzü korkutmasına izin vermeyin."

"İşe başladıktan sonra en az altı ay boyunca her gün beni kovmakla tehdit etti."

"Ateşle inisiyasyon," dedim. "O hep böyleydi. Elinden gelse beni anında kovardı."

"Belki." İçkisini bitirirken gözleri parlıyordu. "Ya da belki de değil."

Telefonumu kontrol ettiğimde zamanın akıp gittiğini gördüm. "Ee, ne durumdayız Topaz? Bana bu barı nasıl işleteceğimi gösterecek misin, yoksa ben hâlâ

kullanım kılavuzundan mı
öğreniyorsun?" Gülümsedi. "Hadi
başlayalım patron."

Andy

Güvenlik kamerası görüntüsü bara geri döndü. Rahat, rahat, lanet rahat. Faye bu konuda her zaman iyiydi, ayaklarını masanın altına sokuyordu. Personel sadakati için çok fazla.

Bütün öğleden sonra sohbet edip durdular, el kol hareketleri yaptılar ve dedikodu yaptılar. *Muhtemelen benim hakkımda. Ya da onun hakkında. İtalya hakkında. Vincent Blackthorne.*

Dikkatimi tekrar online sipariş sistemine verdim, içkiler, bardak altlıkları ve ikmal listesindeki diğer her şey için rakamları girdim. Sandalyemde kaydım, kıcımın ağrıyan çıkıntısı hareket ettikçe zonkluyordu. Bu kadar iyi hissettirmemeliydi. Bir hataydı. Yine derimin altına kaymıştı.

Ve şimdi bar çalışanlarının da gözünden kaçmıyordu.

Siparişi onayla tuşuna bastım ve onay için bekledim. E-postama gönderildi ve diğer yeni ürünlerle birlikte taradım. Önemli bir şey yoktu.

Boş boş arama simgesine bastım. *Faye*. En son e-posta iki yıl önce gönderilmişti. Temettü raporuma cevaben üç öpücük ve basit bir *teşekkür*. Hiç umurunda değildi. Ne kulübü ne de beni.

Ne iddia ederse etsin, asla geri dönmeyecekti.

Üst çekmecemi açtım ve kapaklı dosyanın hâlâ bozulmamış olduğunu kontrol ettim. *Pişmanlık yok. Hiç pişman değilim.*

Ama şimdi geri dönmüş, Topaz'la birlikte kıkırdayan bir cadı gibi barda içiyordu. Dosyayı diğer evrakların altına gömdüm ve çekmeceyi sıkıca kilitlemeden önce adresini çıkardım.

City Inn, West Street, W1.

Google'dan baktım. Gösterişsiz bir Gürcü terası, büyük bir şey değil. Ondan daha fazla zenginlik beklerdim. Numaralarını aradım.

"Faye Devere'e ulaşmaya çalışıyorum, önümüzdeki hafta ona teslim edilecek bir paketim var. Burada mı?"

"Hayır efendim, korkarım Bayan Devere şu anda burada değil."

"Benim için bir şeyi kontrol edebilir misiniz lütfen?" Kameraya bir göz attım

besleniyorlardı. Onları hâlâ mutlu bir şekilde kokteyllerle uğraşırken gösteriyordu. "Yoğun bir programı olduğunu biliyorum. Önümüzdeki Perşembe hâlâ burada olacak mı?"

"Korkarım buna cevap veremem, efendim."

"Lütfen, bana bir ip atın." En çekici sesimi takındım. "Paketini geciktirmek istemiyorum ve program her an çıkabilir."

Bir klavye sesi duydum. "Hayır, efendim. Bayan Devere önümüzdeki Perşembe günü burada olmayacak."

"Çarşambaya ne dersin?"

Bir iç çekiş duydum, "Pazartesi günü çıkış yapacak efendim." "Teşekkür ederim, çok yardımcı oldunuz."

Sağduyum bir gün içinde ikinci kez beni yüzüstü bırakmakla tehdit etti. Bu her anlama gelebilirdi. Kaldığı süreyi uzatabilir, başka bir yer bulabilir, kiralık bir ev arıyor olabilirdi. Kalemimi masaya vurdum. Hiçbir anlamı yoktu. Ne duymayı bekliyordum ki zaten? *Evet efendim, önümüzdeki altı ay için giriş yaptı, peşin ödedi, iptal seçeneği yok.*

Eski dosyaları karıştırdım. *Fotoğraflar. Açık. Faye.* Olması gerekenden daha iyi bildiğim bir dizin.

Ekrandaki görüntüler arasında gezindim; açılış gecesinde kollarımızı kavuşturmuş şampanya içerkenki halimiz, barın arkasına geçerkenki kocaman gülümsemesi ve daha sonra sarhoşluk halimiz. Faye bir kırbaç sehpasının üzerine yayılmış, gülerek, ben kırbacı sallarken bana bakıyordu. Ama onunla oynamamıştım. Asla oynamadım.

Sadece iş için. Bu sabaha kadar.

Sikim sertleşmişti, daha fazlası için ağrıyordu, aynen böyle. Bir kez sikişmiştik ve şimdiden can atıyordum. Ağzı benimkine karşı, o karanlık gözler beni istiyor. Morarmış göğüsleri, avuçlarımın altında yumuşacıktı.

Acıyı hissetmek için koltuğumda gerildim, bana vurduğu yerdeki kasların yanması ve parmaklarım kemerimdeydi, içeri giriyor, yüzümde onun şımarık kıcını hayal ederken aletimi sarsıyordu. *Siktir git Faye, senden bir özür dileyeceğim. Adam gibi bir özür.*

Gözlerimi kapadım, hayallere daldım. Ayaklarıma kapanmış, kalmak için yalvarırken gözyaşlarına boğulmuş, affedilmek için yalvaran, ne istersem sorgusuz sualsiz yapacağına söz veren kızın hayaline. *Kölen olacağım Andy, yemin ederim. Kullan beni. Cezalandır beni. Sana yaptığımın bedelini ödet bana. Bunu hak ediyorum. Lütfen... oh, lütfen, Andy. Lütfen.*

Evet. Parmaklarım saçlarında, yüzünü bana doğru çeviriyor. *Bana nasıl olduğunu*

göster

çok üzgünsün.

Onu bileklerinden tutup havaya kaldırırdım, ağzı bağlı ve gergin bir şekilde havada sallanırdı. Ben amını tokatladıkça ağlıyor, oltaya takılmış balık gibi sarsılıyor ve kıvranıyordu.

Şimdi onu düşün, Faye. Bu seni her becerdiğinde. Beni arkada bırakıp güldüğün her sefer için. Her seferinde e-postalarımı görmezden geldin, Faye, seni cahil orospu. Öylece geri dönebileceğini sandın, değil mi? Andy Morgan'ın seni ıslak bir amcık gibi karşılayacağını mı sandın? Hayatta olmaz Faye, bunu hak edeceksin. Bunu hak edeceksin.

Aletimi sıkıca kavradım, daha hızlı, daha hızlı.

Hala üzerimde kokusunu alabiliyordum, hala seksin kokusunu alabiliyordum. Bunu o istemişti, benden istemişti.

Sırtımdaki kırbacın acısı, teninin pembeliği... Siktir... "Bir günde iki kez.

Tanrım, Andy, seni yanlış anladılar." Faye'in gülümsemesi Kapı aralığında kendini beğenmiş, cesur. Sanki buranın sahibiymiş gibi, sanki sahile bir çöp gibi vurmamış gibi soğukkanlı ve ağırbaşlı bir şekilde içeri girdi.

Aletimi ittim. "Şu andan itibaren kapıyı çalacaksın, anladın mı?

Sen barda çalışıyorsun. Buraya öylece giremezsin."

Beni görmezden geldi, aynı sinsi gülümsemeyle masanın etrafında dolaştı. "Ne izliyorsun? Masque'ın tekrarlarını mı? Tam bir canavar, değil mi? Ondan hoşlanıyor musun? Görmeyi çok isterim."

Çılgın parmaklar rehberi tam zamanında kapattı. "Ne istiyorsunuz? Yeterince gerçek iş yaptınız mı?"

Başını iki yana salladı. "Hiç de değil. Bundan zevk alıyorum." "Eminim öyledir."

"Öyleyim aslında. Topaz güzeldir." Ben onu durduramadan ekranımı taradı. "Neden otelimi Google'da arıyorsun?"

"Sebebi yok."

"Gece geç saatte bir ziyaret mi planlıyorsun?" diye sırıttı. Masamın kenarına oturdu ve gözlerindeki acı titreşimi büyüleyiciydi.

"Buna güvenme," dedim. "Az önceki küçük şey kesinlikle tek seferlikti."

"O küçük şey mi? Seks yaptık, Andy. *Seviştik*. Sen beni becerdin."

"Ne yaptığımızı biliyorum, Faye."

"Hoşuma gitti." Gözleri kasıklarına kaydı. "Sen de öyle."

"Sağlığım için tehlikeli olan pek çok şeyden zevk alıyorum. Bu, onlara düşkün olma alışkanlığım olduğu anlamına gelmez."

"Eğer istediğin buysa." Kollarını kavuşturdu.

"Konuşmalıyız. Pratik şeyler. Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Cevabı anında geldi. "Evet."

"Bunun için teşekkürler." Onun gözleriyle karşılaştım. "Bilmem gereken bir şey var mı? Kaşıntı ve kaşıntı benim için ortaya çıkacak mı? Aletimin bir başı daha mı çıkacak? Buruşup düşecek mi?" Gülüşüm kuru ve mizahsızdı. Gözlerini devirdi. "İtalya'da test yaptırdım."

"O zaman ihtiyacın vardı? Venedik'i sikerek geçtin, değil mi?"

Bakışları deliciydi. Sabitti. "Temizdim."

"Öyleydi. *Dua* edelim de Çavuş Salak Sin o pis sikini temiz tutsun."

"Bir lastik kullandı, sahnede olduğumuz süre boyunca üzerindeydi. Ben tam bir mankafa değilim." Eliyle kapıyı işaret etti. "Ben dışarı çıkıyorum, açılıştan önce bir şeyler yiyeceğim. Sen de gelebilirsin ya da pizza sipariş edip çürükleri karşılaştırabiliriz." Güldü. "Az önce sakin gerçekten seğirdi, biliyor musun?"

"Hayır, öyle olmadı. Sen bir pisliksin, Faye." Gülüşü bulaşıcıydı. Gülümseme isteğime karşı koymak zorunda kaldım. "Siktir git de yemek ye."

"Emredersiniz *efendim*." Sahte bir selam verdi. "Fikrinizi değiştirirseniz Topaz ve ben köşedeki ızgaraya gidiyoruz."

"Topaz ve sen? Şimdi de kanka mı oldunuz?" "Dediğim gibi iyi biri."

"Kendine dikkat etmezse güzelce kovulur."

Büyük kahverengi gözler bana meydan okudu. "Onu kovamazsın. O çok iyi." "Sadakati şüpheli olan herkesi kovarım. İkinci bir şans yok."

"Anlıyorum. Hâlâ kızgınsın. Bunu her beş saniyede bir yüzüme vurmana gerek yok." Gitmek için ayağa kalktı.

Yorumu olması gerekenden daha sert bir şekilde iğneledi. İçimde alevlendiğini hissettim. "Ne kadar kızgın olduğumu tahmin bile edemezsin."

"Önümüzdeki on yıl boyunca beni barda tutmaya devam et, eğer aptal küçük güç yolculuğun seni daha iyi hissettirecekse, hiçbir şey fark etmeyecek." Eteğini düzeltti. Kasten. Morluklarını görebilmem için kalçalarını doğru açıyla açtı. "Geri döndüğüm iyi oldu. İyi personeli motivasyonsuz tutuyorsun, bu değişecek."

Gözlerim kısıldı. "Ne saçmalıyorsun sen şimdi?"

"Topaz. Sana kahve getiren yeşil saçlı güzel kız. Görünüşe göre onun varlığını bile kabul etmiyorsun. Bu iyi bir yönetim tarzı değil,

Andy."

"İşte başlıyoruz." Kalp atışlarımı şakaklarımda hissettim. "Peki sen yönetim tarzı hakkında ne biliyorsun?"

Kollar kavuşturulmuş, kendini beğenmiş bir gülümseme. "Bahse girerim adını bile bilmiyorsundur. Onun *gerçek* adı. Onunla en son ne zaman doğru dürüst konuştun?"

"Topaz sana tüm bu saçmalıkları anlattı, değil mi?"

"Hayır," dedi. "Sadece seni tanıyorum." Kalçalarını zaferle sallayarak kapıya doğru yürüdü.

"Emily Alice Gladwin. Doğum günü 22 Haziran, Yengeç burcu sanırım. Yirmi üç yaşında, annesi ve üvey babasıyla Elephant and Castle'da yaşıyor, küçüklüğünden beri aynı üvey babaya sahip. İki küçük kız kardeşi var, üvey kız kardeşleri. Phoebe ve Kate. Hamsterları ve bir de kedileri var, Pickles. İki yıl üç aydır burada çalışıyor. Bu onun ilk ana işi, bundan önce annesiyle aynı dükkânda yarı zamanlı çalışıyordu." Faye'in gözlerinin açılmasını izledim. "Ah, bir de yazar olmak istiyor. Eminim bunu sana o küçük samimi sohbetiniz sırasında söylemiştir. Belki ona bazı ipuçları verebilirsin? Yazma tavsiyesi için yaşlı Vincent'ı arayabilirsin? Eminim senden duyduklarına sevinecektir. Gerçekten vedalaşmayı başardın mı, yoksa gecenin bir yarısı *onu da mı ektin?*"

Yüzü tokatlanmış bir kış gibi kızardı. "Kes şunu."

"Lanet olsun. Kefaletle çıktın, değil mi?" Acı bir kahkaha atmadan duramadım. "Bu gerçekten senin çalışma yöntemin, değil mi? Faye Devere, işler onun için çok zorlaştığında bir anda ortadan kayboluyor. Cesaret yok, senin sorunun bu, bağlılık duygusu yok."

"İtalya'da ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, Andy. Neden ayrıldığımı hakkında hiçbir fikrin yok."

"En azından soyduğun tek kişi ben değilim. *Onu* da bokun içine mi düşürdün? Yoksa sadece ben miydim?"

Kapının kolunu çevirdi ama gözleri benimkilerde kaldı, kaynıyordu. Başka bir şey daha, dudaklarının ince çizgisi bir kalp atışı kadar titredi. "Çok kindar bir hıyar olabiliyorsun, Andy. Buraya neden döndüğümü gerçekten bilmiyorum."

Çok ileri gitmiştim ve bunun farkındaydım ama egom benden önce davranmaya devam ediyordu. "Lanet kapının nerede olduğunu biliyorsun, Faye. Seni durdurmama izin verme."

Yapmadı. Hışımınla çıktı ve bana parmağını bile göstermedi.

Faye

"Ne güzel bir kuş. Saksağanım. Benim güzel saksağanım."

Gözlerim onunkilere dikilene kadar çenemin altındaki kırbaça vuruyor. "Benim için gülümse, güzel kuş."

Gülümsememin içi boş. Üzücü. Ben gülümsediğim sürece Vincent'ın umurunda değil.

"Dışarıda her şeyin bir gösteri olduğunu biliyorsun, değil mi? Bu bir tiyatro, Magpie, başka bir şey değil. Benim için hiçbir şey ifade etmiyorlar. Ne senin gibi, ne de benim değerli kuşum gibi."

Parmakları yanağımı nazikçe okşuyor ve ben onları öpüyorum. Başparmağını ağzıma sokuyor.

"Bana ne istediğini göster, tatlı kuş."

Onu emiyorum, gözlerim kapalıyken onun gözlerindeki karanlığa bakıyorum. Dudaklarım höpürdeterek sesler çıkarıyor, küçük emişler onun yutkunmasına neden oluyor. Boğazının hareketini izliyorum.

"Önemli olan bu... Sadece biz... Gerçek olan bu..."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve saklamak için hiçbir çaba sarf etmiyorum. Eğlenceyi çok yakından duyabiliyorum, seks ve acının ritmik valsini.

"Benim güzel kuşum kalabalık için şarkı söyleyecek mi? Çok güzel kırılıyorsun, benim tatlı Faye'im. Ne kadar zarif bir hediye. Seni kendime saklamak suç olurdu."

Kırbaç tenimde, köprücük kemiğim boyunca gıdıklanıyor ve çıplak göğüslerime doğru iniyor. Başparmağını emmeye devam ediyorum ve o da onaylayarak inliyor. Bu en tatlı ses. Tek ses. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, aç kızs."

Çekiliyor, başparmağını dudaklarımda gezdiriyor. Kameranın klik sesinden bir an önce. Gözlerim yaşlarla doluyor. "Ne güzel bir hüznün," diye fısıldıyor. "Büyülü görünüyorsun. Gerçekten büyülü."

Beni siyah ve beyaz tüylerden ve dönen parıltılardan oluşan yarım bir yüz olan maskeye bağlıyor. Ayaklarıma doğru çekiliyorum, ellerim onunkilerin içinde çok küçük.

"Gözlerini benden ayırma," diye gülümsüyor. "Unutma, bedenini benim zevkim için feda ediyorsun." Yanağımı öpüyor ve ben yine gülümsüyorum.

"Gösteri zamanı," diye sırtlıyor ve perdeyi açıyor.

O kadar çok göz, o kadar çok el ve ben kayboldum. Dizlerimin üzerine çöküyorum, göğüslerimdeki ve bacaklarımdaki acımasız parmaklara haykırıyorum.

Bir kadının dili dudaklarıma değiyor. "Tadı çok tatlı," diye gülüyor.

"Geniş aç."

Parmakları ağzımı açıyor ve bir penis ağzımı dolduruyor. Ben emerken gözlerim etrafa dalıyor. Misk kokulu, kalın ve derin, öğürürken gözlerim akıyor ve insanlar gülüyor. Vincent'ı gördüğümde kalbim çarpıyor, birkaç metre ötede, çok uzakta değil. Onun için haykırıyorum, ama boğazımdaki horoz tarafından boğuluyor. Aramızdaki bedenler yer değiştiriyor ve onu daha net görüyorum.

Ve o, onu da görüyorum. Bu hafta her gece aynı kadın.

Adam onu sikerken kızın kızı adamın karnına çarpıyor ve kız domuz gibi homurdanıyor, koca memeleri altında sallanıyor. Dudağını ısırtıyor ve adam onun saçını çekiyor, başka bir adam benimkine vururken onun amına vuruyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve gülümseyerek bana bir öpücük konduruyor ve elini kalbinin üzerine koyuyor. "Çok güzel," diyor ağzından. "Benim güzel Magpie'm."

Biri kollarımı geriyor, beni bir çubuğa zincirliyor ve bacaklarımı iki yana açıyor.

"Ağlıyor." Biri gülüyor. "Ne kadar güzel. Hadi ona ağlayacak bir şey verelim..."

Kırbaç şaklamadan önce gülümsüyorum ve sevgilimin başka bir kadının amına boşalmasını izleyecek kadar uzun süre gözlerimi açık tutuyorum. Yüzü kızarıyor, gözleri kapanıyor ve inleyerek kadının saçlarını çekiyor.

Kıskançlık sancıları yeniden başladı.

İki yıldır bu yerdeyim. İki yıldır onun yanında, onun yatağında, onun kollarındayım.

Ne partileri, ne acıyı, ne de sikiinin etrafına sarılmış, onları sikerken inleyen, döllerini içine akıtırken sırttan kadınları...

Keşke beni de becerseydi.

Faye

Takside topuklarımı tekmeledim, kabarcıklar herhangi bir çürükten daha kötü öldürüyordu.

Serin bir Pazar sabahında şafak sökmeye başlamıştı bile. Yorgunluktan bitap düşmüştüm, Cumartesi gecesi barın arkasında çalışmaktan bitap düşmüştüm. Zor bir işti, on mil ve daha fazlasını yürümüş olmalıydım. Altı inçlik ince topuklu ayakkabılarla on mil. Diğer kızlar nasıl bu kadar

zıplıyordu bilmiyorum.

Taksi otelimin önünde durdu ve ben de topallayarak

kaldırım. Resepsiyon kapalıydı ve loş fuayeden içeri girip üst kattaki odama çıktım. Güzel ve temizdi. Krem rengi ve zevkli, dağınıklık yoktu.

Yatağa uzandım, yorganın üzerinde bir denizyıldızı, telefonum çalana kadar olduğum yerde uyuyakalmayı düşünüyordum. Londra kodunu tanıyana kadar kalbim yerinden fırlayacak gibiydi.

"Alo?"

"Barda çalışmak, kapılar kapanır kapanmaz çekip gitmekten daha fazlasıdır." İnledim. "Saat sabahın altısını geçti. Yorgunum, Andy. Gerçekten yorgunum."

"Barını siliyorum." "Zaten sildim."

"Çok iyi bir iş çıkarmadın."

"Üzgünüm, Bay Mükemmel. Belki de barı sen devralmalısın ve ben de bütün gün ofiste işemeliyim."

"Ben işemem." Sesi yorgun geliyordu. Huysuz. "Bu daha sonraya kalamaz mıydı?"

Nefes aldığını duydum. "Veda etmedin." "Ve?"

"Gidiyor musun, gitmiyor musun?"

İşığı engellemek için bir kolumu gözlerime sardım. "İstediğin bu mu? Cidden mi?"

"Yine mi kaçıyorsun, Faye? Sadece soruya cevap ver."

İçimi çektim. "Bu akşam ofise gelmedim çünkü seni görmek istemedim. Ağzını ne zaman kapatacağını bilmiyorsun."

"Sen de öyle."

Haklıydı. "Ben gitmiyorum. Sonra görüşürüz."

İptal düğmesine bastım ama ben daha basmadan tekrar konuşmaya başladı. "İtalya'yı neden terk ettin?"

Ahizeyi tekrar kulağıma götürdüm. "Pardon?"

"İtalya'da ne oldu, Faye? Neden geri döndün?"

Sesindeki bulanıklık ancak fark edilebiliyordu. "İçki içiyordun."

"Soruya cevap ver."

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Bir yastık alıp başımın altına koydum ve yorganı üzerime çektim. "Ben uyuyacağım."

"Neden burada olduğunu bilmezsem bir daha çekip gitmeyeceğine nasıl güvenebilirim?"

"Benim sözüme güvenmek zorundasın. İkimiz de yetişkiniz, Andy."

ikisinin de dolabında iskeletler var."

"Dünkü şey, neydi o?"

"*Seksi mi* kastediyorsun?" Midem bulandı. "Hiçbir şeyle ilgili değildi. Olanları unut. Ben unuttum."

"Bence bu bir yalan."

Gözlerimi tavana diktim. "Bu üstü örtülü bir telefon seksi girişimi mi? Bu saçmalık için çok yorgunum."

Uzun bir süre durakladı. "Kulübe geri gel. Viski içeriz, sen bana İtalya'yı anlatırsın, ben de seni bayılana kadar beceririm."

Kalbim çarpıyordu. Ağzım kurudu. "Zaten bayılana kadar sikildim, Andy. Bitap düştüm. Ayaklarım ağrıyor ve zaten yataktayım."

"Sana bir taksi çağıracağım ve burada bekliyor olacağım. Dalga geçmek yok, Faye, var mısın, yok musun?"

Yastığıma gülümseyerek yan döndüm. "İyi geceler, Andy. Sonra görüşürüz."

Görüşmeyi sonlandırmak garip bir şekilde özgürleştirici hissettirdi.

Beşinci Bölüm

Faye

Andy reddettiğim için beni sert bir şekilde cezalandırdı. İyi bir şekilde de değil. Yedi gün boyunca. Yedi gün kurumsal profesyonellik. Topaz'la barda yedi gün ve Andy ikimize de tek kelime etmedi.

Geçip gitti, emirler yağdırdı ve bizi kendi halimize bıraktı. Günler sonra Gün.

İlk başta kabul ettim, sineye çektim ve işimi yaptım. İpleri öğrendim ve devam ettim. müdavimleri gülümsüyor, eski kalabalıkla dostluklarını sürdürüyor ve yenilerini kuruyorlardı. Eski dostum Raven, Perşembe günleri düzenlediği burlesque gecesinde beni de işin içine kattı ve birlikte eski planları değiştirip yenilerini yaptık. Kız arkadaşı Cara ile tanıştım ve o da kazananlar için altın kaplamalı bir dildo ödülü ile Açık Kirli Dans yarışması için bazı fikirler ortaya attı. Harika fikirlerimiz vardı, hem de çok. Club Explicit'i yepyeni bir çağa taşımak için mükemmel fikirler. Bir *topluluk* çağına.

Onları Andy'ye götürdüm, ama etkilenmemiş bir şekilde homurdandı.

İkinci hafta başladığında artık bıkmıştım. Hem de fazlasıyla. Kızgın ve öfkeliydim ve onun umursamaz surat asmalarından bıkmıştım. Kötü bir sabah geçirmiştim.

Gerçekten kötü bir sabah.

Kapıyı çalarak ona lütufta bulunmadım. Bir kutu cila, bir tüy silgi ve Berlin duvarını tek başıma yıkmaya yetecek kadar kararlılıkla içeri daldım. Eski masamı köşeden çektim, yazıcıyı, öğütücüyü ve eski evrak yığınlarını yere attım ve sonra temizledim. Odanın öbür ucundan beni izlerken büyük bir iştahla tozunu aldım.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Neye benziyor?" Tersledim. "Barmaid'i oynamaktan bıktım. Çok ileri gittin."

"Daha başlamadım bile."

"Ben yarı yarıya ortağım, surat asmandan bıktım." Eskiden olduğu gibi masayı onunkiyle aynı hizaya gelene kadar odanın diğer ucuna sürükledim. Sonra yedek sandalyeyi döndürdüm, kırtasiye çekmecesinden bir avuç biro ve bir Explicit not defteri aldım. "Nereden telefon bulabilirim?"

"Telefona ihtiyacın yok," diye homurdandı. "Ya da bir masaya."

"Tamam. Seninkini ben alırım." O beni durduramadan ahizesini kaptım, istasyonuma götürdüm ve köşeye bıraktım.

Geri almak için geldiğinde kaşlarını çatı. "Bu kadar çocukça davranma. Buna ihtiyacım var."

"Çocukça davranan sensin," dedim. "Seni becermedim. Ne olmuş yani? Yorgundum, ayaklarım su toplamıştı ve yataktaydım. Bu çok saçma, Andy. Çok saçma. Belki de seni becermek istedim. Belki de yapardım, eğer her şey hakkında böyle lanet bir pislik olmasaydın. Tekrar sorabilirdin. Başka bir gece, ama bu çok makul olurdu, değil mi? Çok kolay olmaz mıydı?"

"Bitirdin mi? Bütün bunların sekse hayır dediğin için mi olduğunu sanıyorsun? Sana bir tür desperado gibi mi görünüyorum?"

"Öyle değil mi?"

"Hayır, tabii ki hayır. Sarhoştum. Doğru kararı verdin."

"Yorgun bir karar verdim."

"Barda çalışacağını söylemiştin, barda çalışıyorsun." Telefonu geri çaldı. "Böyle anlaşmıştık. *Sen de* böyle anlaşmıştın."

"Bu şekilde değil!" Tısladım. "Sen beni 7/24 görmezden gelirken bira içmek." "Peki nasıl olmasını bekliyordun? El ele tutuşup hiçbir şey olmamış gibi ortalıkta dolanıyor? Burası lanet olası Waltonlar değil. Bara geri dön Faye, lanet işini yap."

Kollarımı kavuşturdum. "Benim işim burada."

"Biz oynadık, siz kaybettiniz. Anlaşma anlaşmadır." "Öyleyse, tekrar oynayalım."

"İyi denemeydi."

"Yapma bunu." Avuçlarımı masaya vurdum. "Yaptığım işte iyiyim, bu yüzden bu işe girdik. Neden bahsettiğimi biliyorum. Fikirlerim var, iyi yaratıcı fikirler. Beni görmezden gelme, Andy. Görmezden gelinmeyeceğim!"

"İçki teslimatı gün ortasında gelir. İçkileri yeniden düzenleyebilirsiniz. İstedığınız kadar yaratıcı olun."

"Lanet ruhları ayarlamayacağım! Bu odadan çıkmayacağım. Burası benim de ofisim!"

Masayı benden uzaklaştırıp köşeye doğru çekti, ta ki ben ellerini tokatlayıp parmaklarına saldırana kadar. "Kes şunu, Faye. Kendini aptal yerine koyuyorsun." Onunla bir çocuk gibi mücadele ettim, masanın ayağına yapıştım.

Bir akrep gibi, geldiği yere geri itmeye çalışırken sıkı sıkı tutuyordu. İç çekerek vazgeçtim, hayal kırıklığı içinde kravatını öyle bir çektim ki neredeyse dengesini bozacaktı. "Sana ne oldu böyle?"

Telefonumdaki mesajlar, Andy. On tanesi arka arkaya. On mesaj ondan, hepsi de bu sabah. Yalvarıyor, yakarıyor, söz veriyor. Ama oraya geri dönmek istemiyorum, tutunacak bir şeye ihtiyacım var, kalmak için bir nedene.

Mücadeleyi bıraktım ve sandalyeme geri yaslandım. "Hiçbir şey, Andy. Sadece hiçbir şey."

"Faye? Bu da ne demek oluyor?"

"Sen," diye yalan söyledim. "Seninle ilgili. Bana ikinci sınıf vatandaşmışım gibi davranman. Beni görmezden gelmen."

"Sana herkes gibi davranıyorum."

Üzüntümü gizlemek için kaşlarımı çattım. "Ama ben herhangi biri değilim. Ben senin iş ortağımın."

"Üç yıl önce çekip giden. *Sen gittin*. Bana görmezden gelinmekle ilgili vaaz verme, Faye, lanet olası bir yanağın var."

"Evet, evet, evet. Yürüdüm amına koyayım. Ve sonra *geri* yürüdüm." Yerden bir kalem aldım, parmaklarımın arasında evirip çevirdim. Duvara doğru fırlattığımda onu şaşırttı. Manolyanın üzerinde siyah bir mürekkep lekesi belirdi ve Andy'nin yüzü ona bir tokat atmışım gibi göründü. "Benden bu kadar. Bir avukat çağıracağım, bunu düzgün bir şekilde halledeceğiz."

Kollarını kavuşturdu ve ben daha yer değiştirmeden yolumu kesti. "Bu çok saçma. Bir servete mal olacak ve ikimizi de açıkçası hiç zamanım olmayan bir sürü saçmalığa sürükleyecek."

"Sadece bir masa, bir telefon ve lanet olası bir masa düzeni istiyorum... Çok şey mi istiyorum?"

"İşe yaramaz. Ben paylaşmam." Kravatını düzeltti, yakasını ayarladı. Uzak duvardaki aynada kendini kontrol etti. "Lanet olası ataçlar için gece gündüz tartışırdık."

"Sırayla yapsak nasıl olur?" Ona baktım ve gözlerim doldu, bunu hissedebiliyordum. Çok kırılgan, çok kırılgan. "Başladığımız zamanı, sahip olduğumuz tüm fikirleri düşün. *Benim* sahip olduğum tüm fikirleri. Eskiden onları severdin, dinlerdin."

"Bu çok uzun zaman önceydi." "Yine de hatırlıyor musun?"

"Elbette hatırlıyorum. Her şeyi hatırlıyorum. Burada kalan bendim." "Ben gittiğimde burada olmana bile gerek yoktu. Biraz zaman ayır

git, tatile çık. Burayı idare edebilirim, yemin ederim."

Gözleri düşmancaydı. "Açıldığımızdan beri haftanın yedi günü buradayım. Her gün, Faye. Her gün. Her gün. Her gün. Sen kulüp müdürlüğü oynamak istiyorsun diye gemiyi terk edeceğimi mi sanıyorsun? İşeme ihtimalin yok. Sıkılıp tekrar kaçtığında ne olacak?"

"Yapmayacağım." İnledim. "Tanrım, Andy, bana bir şans ver. Lütfen."

Bir aşağı bir yukarı volta atarken elleri saçlarındaydı.

Cebimden telefonumu çıkardım, midem başka bir mesaj simgesi bulmak için döndü. Okumadan sildim, sonra Google'da avukatları aradım. Ticari avukatlar. Bulduğum ilk numarayı aradım. "Alo? Evet, adım Faye Devere, biriyle konuşmak istediğim bir şirket hukuku anlaşmazlığım var..." Andy'nin yüzü gözlerimin önünde bembeyaz oldu. "Evet, bir limited şirket, doğru. Club Explicit Ltd. Şirket numarası? Sizin için alayım." Tam basılı not defterine uzanıyordum ki Andy ahizeyi elimden kaptı ve gözleri kömür gibi kararmış bir halde aramayı anında iptal etti.

"Yapma," dedi. "Lanet olası avukatlar yok, Faye. Bela kasırgası getirir."

"Bunu oynamak istemiyorsun ve avukatları istemiyorsun. Ne istiyorsun?"

"Düşünüyorum," diye tersledi. Ona zaman tanıdım, gözlerim o volta atarken kalçalarındaki kaslara takıldı. "Ben paylaşmayacağım, sen de geri adım atmayacaksın. Bu yüzden oynuyoruz. Yedi günlük dönemler. Sadece bunun için oynuyoruz. Birimiz üç hafta üst üste kazanırsa, dördüncüsü tartışmalı bir karar olur. Diğerine gider. Eğer beni hayal kırıklığına uğratırsan Faye, yemin ederim bir daha seninle çalışmam."

"Yedi gün." Rahat bir nefes aldım.

"İhtiyacımız olduğunda ikimizin de siktirip gidebileceği ve biraz boşluk bulabileceği kadar kısa bir zaman dilimi."

"Güzel. Bunu sevdim." Başımı arkaya eğdim ve tavana baktım. "Oyun odasını tekrar yapmak ister misin? Önce sen başlayabilirsin."

Başını iki yana salladı. "Başka bir yola ihtiyacımız var. Daha az... istilacı bir şey." "Çöp çekmek mi?" Dedim. "Yazı tura mı?"

Bir anlık ilhamla hemen yola koyuldu. "Bende tam aradığım şey var."

Andy

İçimdeki kıpırtıyı sakın bir görüntünün ardına sakladım. Kadın bir şekilde kafayı yemişti. Çekmecemi karıştırırken omzumun üzerinden ona bir bakış attım. İçine bakacak kadar yakın değildi, şükürler olsun.

Bu güç paylaşımı bir hiçti, asla işe yaramayacaktı. Kısa ömürlü bir yenilikti ve her şey bitecekti. Kendi avukatımı arayıp çatlakları gidermeye çalışacaktım. *Çatlakları*. Daha çok uçurumları. Bu arada oyunu oynardım. Belki de ihtiyaç geldiğinde o çoktan gitmiş olurdu.

Bu fikir beni aynı ölçüde hem rahatlattı hem de korkuttu.

Aradığım şeyi buldum ve gösterişli bir şekilde havaya kaldırdım.

"Şanslı para."

Gözlerinde bir tanıma parıltısı belirdi. "Bunu uzun zamandır görmemiştim."

"Uzun zamandır kullanmadım." Masama oturdum ve Faye sandalyesini ters çevirdi. Sipariş üzerine yapılmış som altından bir para. Bir yüzünde bir kadın bir erkeğe binmiş, başını kaldırmış onunla sevişirken gösteriliyordu. Diğer yüzünde ise tam tersi, adam kadını yere yatırmış, sertçe beceriyordu. Kendi tasarımı olan bir bozuk para. Basit bir atış ve güç atandı. Bir çeşit kral yapıcı. Geçmiş yıllarda bu parayla çok eğlenmişim. Anıları hatırlayınca dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Bunun nasıl çalıştığını hatırlıyor musun?"

Elini uzattı, ben de uzattım. Narin parmaklarıyla çevirdi. "Yazı ya da turadan çok daha önemli."

"Oldukça." Parayı almak için elimi uzattım ama o parayı havada tuttu.

"Bu konuda sana güvenmiyorum," dedi. "Bir numaran olabilir."

İçimi çektim. "Bu lanet olası bir bozuk para, Faye. Uğursuz bir şey değil. Ağırlıklı değil, hile yok."

"Öyle bile olsa."

Omuz silktim, sabırsızdım. "Peki. Sen at."

"Ve bu kadar mı? Kazanan yedi gün için mi belirlendi?"

Başımı salladım. "Haftalarımız Pazar sabahından Pazar sabahına, biz kapandıktan hemen sonraya kadar sürecek. Bu şekilde yapmak mantıklı. Bu hafta biraz daha kısa olacak ama bununla yaşayacağız. Cumartesi vardiyasından sonra kilitleyeceğiz ve yazı tura atacağız. Anlaştık mı?"

"Tamam. Hadi yapalım." Parayı parmaklarının arasında tutuyor, onunla oynuyordu. "Kurallar nedir? Kazanan tüm kontrole sahip mi?"

"Mantık çerçevesinde," dedim. "Büyük yenilemeler yok, büyük politika değişiklikleri yok, sadece günlük yetki."

"Tamam." Parayı havaya fırlattı ve gözleri parayı takip ederken parladı. Para yere düştüğünde ona bakıyordum, paraya değil. Omuzlarındaki çökme bana haftayı aldığımı söyledi. Hızlı bir bakışla kazandığımı doğruladım. Tabii ki adam kadını beceriyordu. İçimden bir heyecan geçti.

"Kahretsin," dedi.

"Sen fırlattın. Bu şekilde düştü. Kader konuştu."

O kadar üzgün görünüyordu ki kendimi neredeyse suçlu hissettim. "Ben bara döneyim o zaman.

Tebrikler, Andy. Yine sen kazandın."

"Bu hafta için," diye belirttim. "Bu bir galibiyet sayılmaz."

Faye onu hiç görmediğim kadar bitkin görünüyordu. Bitkin ve tedirgindi. Yenilmiş bir kadın gibi oturduğu yerden kalktı. Parayı alıp cebime koydum.

İçimde bir kıpırtı, bir şeyler mayalanıyor. "Bugün neler oluyor, Faye?" "Hiçbir şey."

Bilinen ailesini gözden geçirdim. Güney sahilinde bir anne ve baba, bir erkek kardeş ve üç kız kardeş, çoğunlukla eve yakın yaşıyorlardı. "Herkes iyi mi?"

"Herkes iyi." "Sen iyi görünüyorsun."

Masamdan cep telefonunu aldı ve telefon avucunun içinde vızıldadı. Ürktüğünü, gözlerini kaçırmadım. Mesajı kontrol etmedi. "Geldiğinde içki teslimatını halledeceğim."

"Teşekkürler."

Kapıya doğru giderken bana bir daha bakmadı ve yüzümdeki savaşı duyguları fark etmediğine sevindim. Boyun eğdiğimi hissettim, suçluluk ve korku beni güçsüzleştiriyordu.

"Faye, bekle." Onun aptal, eski, boş masasını odanın ortasına sürükledim. Sandalyesini de. Üzerine bir sürü biro ve bir not defteri bile koydum. "Sana bir dahili telefon ayarlamam gerekecek, sanırım alt kattaki depoda bir ahize var."

Gözleri temkinliydi. "Bu da başka bir oyun mu?"

"Oyun yok," dedim. "Boyundan büyük işlere kalkışana ya da bir hafta dolmadan ölesiye tartışana kadar burada çalışabilirsin." Sandalyesini işaret ettim. "Sadece şansını zorlama."

Oturdu ve kalemlerini ilkel bir şekilde sıraya dizdi, sonra bana günlerdir ondan gördüğüm tek gerçek gülümsemeyi attı.

Güzel bir gülümsemeydi ama ardından gelen sözler kadar güzel değildi.

"Peki, bugün ne yapıyoruz *efendim*?"
Oh, lanet fikirler.

Faye

Söz verdiği gibi bana bir dahili telefon ayarladı. Bir de dizüstü bilgisayar. Beni ayarladığı süre boyunca onu izledim, cilada bir çatlak olmasını bekledim. Ama hiçbiri gelmedi.

Cep telefonum cebimde tekrar tekrar çaldı, sonunda beni sabit bir bakışla sabitleyene kadar.

"Kim o, Faye?"

Başımı salladım. "Sadece ıvır zıvır."

"Doğru." Bana inanmadı ve ben de inanmasını beklemiyordum.

Telefonumu çıkarırken elim titriyordu, yurtdışından gelen garip manyetik çekim hala güçlüydü. Bildirimlerime bakmaya dayanamıyordum, Facebook Vincent Blackthorne'u çıldırtırken ağzı açık kalan yorumlara dayanamıyordum. "Kapatacağım."

Ben kapatma düğmesini tutarken parmakları bileğimi kavradı ve dokunuşu elektrikliydi. "Bu o, değil mi?"

"Dediğim gibi, sadece hurda."

"Eğer seni rahatsız ediyorsa, Faye..."

Konuyu değiştirdim ve bir gülümseme yapıştırdım. "Bu harika bir şey. Eski masamı geri almak çok anlamlı. Teşekkürler."

Küçümsemeye karşı koyamadı. "Bu bir evlilik teklifi değil." Ses tonundaki alaycılığa rağmen bileğimi biraz daha sıktı. Çözülme dürtüsü kollarını uzattı, benden daha güçlü, *Vincent*'tan daha güçlü bir güç tarafından tüketilme ihtiyacı.

Bir nefes aldım ve onu bir kenara ittim. "Yine de teşekkür ederim."

"Hafta sonunda hâlâ bunu söyleyip söylemediğini göreceğiz." Beni bıraktı ve elinde bir yığın mektupla geri dönmek üzere uzaklaştı. "Bugünün" diye açıkladı. "Hesap evrakları tepsiye konabilir, çekler bankaya gidebilir. Bana bir ödeme defteri uzattı. "Yolun aşağısında, eskiden olduğu yerde."

"Hatırlıyorum."

"Güzel." Zarfları yığınlara ayırmak için üzerime eğildi. Elini

Sandalyemin arkası, omzu omzuma değiyor ve onun kokusu bir çöl esintisi gibi sıcak ve oryantal. "Onları açmadan bile bir fikir edinebilirsin. Bunlarla başla, çekler bunlar olmalı."

Ona dokunduğumu, kolunu kavradığımı, parmaklarımın gömleğinin altındaki sert ete dolandığını fark ettim. Yüzü bana çok yakındı, çok yakındı. Yutkundu. Koyu renk kirpikleri dalgalandı. "...Bunu yapma, Faye."

Parmaklarım omzuna doğru ilerledi, ta ki boynunun hassas derisinde hayalet gibi gezinene kadar. Gözlerini kapattı. "...Yapma."

"...Size teşekkür etmek istiyorum. Kendimi yeniden buraya ait hissetmek istiyorum." "O zaman postaları sırala. Çekleri al."

Nefesimi bıraktım. "Tamam."

Kendi masasına çekildi, dizüstü bilgisayarına gömüldü ve bana neredeyse hiç bakmadı. Çekleri düzenledim, gelen elektronik tabloya kaydettim ve ödeme defteri için saydım.

"Uzun sürmez."

Telefonumu elime aldım ama daha iyi olacağını düşündüm. Onun yerine masamın üzerine bıraktım.

Andy

Topaz kahveyi getirdiğinde kafein için nefes nefese kalmıştım. Kahveyi koydu ve Faye'in boş yerine baktı.

"Evet, bu onun masası. Bankaya gitti," dedim.

Kibarca gülümsedi, ben onu geri çağırmadan önce neredeyse odadan çıkmayı başarmıştı. Yavaşça yaklaştı, başına geleceklerden çekiniyordu.

"Cevap istiyorum ve hemen istiyorum. Vincent Blackthorne hakkında ne biliyorsun?"

Bana bakmadı. "Hemen hemen her şey." "Güzel. En son ne oldu? Özetle, lütfen."

"Birkaç hafta içinde yeni kitap çıkacak," dedi. "*Çalılıktaki kuş*."

"İtalya'yı neden terk etti?" diye sordum.

Topaz hızmasıyla oynadı. "Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse."

"Yine de ona onu sordun, değil mi?" Gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. "Soruya cevap ver Topaz, ona sorduğunu çok iyi biliyorum. Seni kovacak olsaydım şimdiye kadar kovmuş olurum. Beni pişman etme."

kararı."

"Düşünceli ve ciddi biri olduğunu söyledi. Yaratıcı bir tip."

"Kahrolası bir peri, muhtemelen." Küçümsememi gizleyemedim.

"Porno yazıyor, değil mi?"

"Erotik romantizm, Bay Morgan. Porno değil."

"Bana sorarsanız hepsi aynı lanet şey." Kaşlarımı çattığımın farkındaydım. "Kitaplarının olayı ne?"

Bir nefes aldı. "Son serisi *Magpie adında* bir kadın hakkında. Onunla bir konferansta tanışıyor, göz göze geliyorlar ve aralarında çılgın bir kader bağı oluşuyor.

Onun güzel kuşu, ilham perisi olur. Çok yoğun, çok romantik. Çok karanlık."

"Karanlık mı?"

"Çalkantılı bir aşk ilişkisi, kıskanç ve cinsel ve... şey... karanlık..." "Eski bir bok çuvalı," diye alay ettim. "Eski bir saçmalık," diye alay ettim.

Vincent Blackthorne'un dünyası, Faye yeni ayrıldığında onun eski bir kitabı. Gösterişli saçmalıklar. Kendi kışından uydurmuş. İkinci bölümü okuyamadan kitabı çöpe atmıştım.

"Bunun boktan bir şey olduğunu düşünmüyorum. Bence gerçek."

Topaz ağırlığını kalçasından kalçasına kaydırды, bana baktı. "O *Magpie*, değil mi?"

"Sen söyle amına koyayım."

"Tamam, o zaman evet, öyle." Cebinden telefonunu çıkardı ve gözleri kocaman oldu. "Bunu ona sorup sormayacağımı bilemedim."

"Ne hakkında?"

"Bu konuda." Ekranı gözlerime çevirdi ve nefesim kesildi. "Daha bugün ortaya çıktı, yemin ederim ve onu görmedim bile... Görsem bile ne diyeceğimden emin değilim."

Telefonu kavradım, gözlerim çıldırmış gibiydi. *Çalıdaki Kuş. Güzel Kuş serisinin 4. kitabı. Sör Vincent Blackthorne*. Lanet olsun, o bir Sör'dü.

Faye'in o fotoğraftaki kadar üzgün göründüğünü hiç görmemiştim. Gözleri yaşlarla parlıyordu ve bu yaşlar yanaklarından aşağıya güzelce süzülüyordu. Dudağının titrediği anlaşılıyordu, tek bir keder anı mükemmel bir şekilde yakalanmıştı. Gözleri iri, iri açılmış ve periliydi. Umutsuzlukla dolup taşıyordu. Ve aşkla.

Aşık bir kadının gözleri.

Midemi bulandırdı.

"Ve bu da onun lanet kitap kapağı, öyle mi?"

Başını salladı. "Bugünden önce bilmiyordum, söz veriyorum."

Telefonu ona geri fırlattım, öfkeli parmaklarım dizüstü bilgisayarımın tuşlarına vuruyordu. Bok herifin web sitesine baktım ve Faye'in gözleri ikinci kez nefesimi kesti.

Ben ekranda bulmadan önce Topaz metni yüksek sesle okuyordu.

Eldeki bir kuş, çalılıktaki iki kuşa bedeldir.

Magpie kırık bir kuş. Veneto dağlarının kalbinde Usta Blake'in ağında dönen bu kuşun kaderi, Blake'in en tehlikeli gösterisi sırasında sahnede belirlenecektir.

Güzel kuşu kırılmıştır ama çektiği güzel acı onu yalnızca O'na yaklaştırmaya yarar. Efendisine. Sevgilisine. Onun her şeyi.

Büyük beğeni toplayan Güzel Kuş Serisi'nin dördüncü bölümü.

Uyarı: Bazı okuyucuları rahatsız edebilecek baskınlık ve boyun eğme unsurları içerir. Şüpheli rıza, birden fazla partner ve sadomazoşizm. Lütfen sorumlu bir şekilde tadını çıkarın.

"Bu da ne böyle?"

"Diğerlerini de okudum," dedi Topaz. "Hepsini. Oldukça sertler."

Ekranı tıklamaya başladım. "Bu lanet kitabın bir kopyasını nereden bulabilirim?"

"Yapamazsın," dedi basitçe. "Henüz çıkmadı. Zaten anlayamazsın, tek başına bir kitap değil. Birinci kitapla başlamalısın."

"Lanet olası kitabın bir kopyasını nereden

bulabilirim?" "Amazon. Kindle'iniz var mı?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Kindle'ı olan bir adama benziyor muyum, Topaz?"

Onu korkutuyordum. Başparmaklarını birbirine geçirdi. "Sana benimkini ödünç verebilirim."

"Lütfen." Sör lanet Blackthorne'un yazar resmine baktım. Yüzü bir Casanova maskesinin ardına gizlenmiş siyah beyaz boktan bir şeydi. "Bu puşla nasıl iletişime geçebilirim?"

"Yapamazsın," dedi. "O kadar çok posta alıyor ki bir halkla ilişkiler ajansı tutması gerekiyor."

Parmağımı ekrandaki kapağa doğru uzattım. "Böyle bir şey olmayacak Topaz. Bu lanet olası bir hataydı. Eğer bu şey baskıya girerse, o pezevenk herife sahip olduğu her şey için dava açacağım."

"Ona izin vermiş olmalı, Bay Morgan. O bir aptal değil. Diğer kapaklarında illüstrasyonlar, kuş kafesleri, prangalar ve tüyler vardı."

"O zaman iznini geri alabilir, değil mi?" Ona ters ters baktım. "Şüpheli rıza ne demek?" Bana bakamadı bile. "Topaz, şüpheli rıza ne demek lan?"

"Özür dilerim Bay Morgan, ne diyeceğimi bilemiyorum." Yumruğumu masaya vurdum.

"Söyle bana!"

"Bu... bu karanlık bir erotizm, bazen çizgiyi aşan zorla boyun eğdirme."

Başımı ellerimin arasına aldım, şakaklarım güm güm atıyordu. "Bana şu lanet Kindle'ı getir, Topaz." Karşıdaki boş masaya ve masanın üzerinde duran Faye'in telefonuna baktım. "Hazır elin değmişken şu lanet telefonu da ver."

Altıncı Bölüm

Faye

Bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordum, ama yine de Topaz'ın Andy'nin masasının üzerine eğilmiş, pervasızca cep telefonunun güvenlik şifresini tahmin etmeye çalışırkenki görüntüsü yüzümdeki kanı çekmeye yetti. Bankaya gidip gelirken yaşadığım mutluluk buraya kadarmış.

"Asla anlamayacaksın. Bu tamamen rastgele bir kombinasyon," diye açıkladım. Topaz bir solukla ayağa fırladı ama Andy irkilmedi.

"Artık döndüğüne göre tahmin yürütmeyi bırakabilirim," dedi. Topaz, Andy onu odadan çıkarmadan önce birtakım saçma sapan bahaneler uydurdu, ama ben pek dinlemiyordum. Andy kapı kapanana kadar bekledikten sonra telefonumu masaya geri koydu. "Sadece numarası lazım, gerisini ben hallederim."

"Tam olarak neyi halledeceğiz?"

Dizüstü bilgisayarının ekranını bana doğru çevirirken ifadesi karardı. "Bu. Bu lanet... *rezalet*."

Eğer şok edici bir dehşet bekliyorsa hayal kırıklığına uğrayacağı kesindi. Ekrandaki resim eski bir haberdi. İtalya'dan ayrılmadan çok önce görmüş, onaylamış ve imzalamıştım.

"Teşekkürler, ama gerçekten halledilecek bir şey yok."

Çatık kaşları yüzüne kazınmıştı. "Ve sen bundan memnunsun, öyle mi? Yüzünün gezegendeki her pis ineğin Kindle ekranında yer alacak olmasından rahatsız değil misin? Eğer bu fotoğrafı küçük, iğrenç porno kitabını satmak için kullanacağını düşünüyorsa siktirip gidebilir."

Vincent'in eserinin edebi güzelliğini tartışmaya bile kalkışmadım. Sağır kulaklara düşebilirdi. "Ona izin verdim," dedim. "Yazılı olarak. İmzalı, mühürlü, dava kapanmıştır."

"Sikeyim mi?" dedi. "Numarası ne?"

Gayretine gülümsemekten kendimi alamadım. "İmzaladım, Andy. *Benim* İmza."

"Kraliçe Elizabeth'in bunu imzalamış olması umurumda bile değil, Faye."

Mükemmel ağzının köşesindeki seğirmeye odaklandım. "Nefesini boşa harcamış olursun."

"Bundan o kadar emin olma." Gözlerini dikmiş bana bakıyordu. "Gözlerimin içine bak

ve bana yüzünü o dandik kitabında görmek istediğini söyle." "O kadar basit değil..."

"Bu kadar basit."

"Andy, cidden. Ben imzaladım. O kadar."

"Geçmiş zaman. İzin geri çekildi. Harika avukatlarım var, Faye, ona sahip olduğu her kuruş için dava açacağız, söz veriyorum."

Kağıtlarını karıştırdı, bir kartvizit çıkardı ve ben daha konuşmadan aramaya başladı. Kartvizit, kalın ve pahalı bir kağıt üzerine filigranlı, şu çok lüks kartvizitlerden biriydi. Bağlanmadan önce elim onun üzerindeydi, ahizeyi yuvasına geri götürüyordum. "Teşekkür ederim, ilginize gerçekten minnettarım ama durun. Lütfen."

Telefonu elinden bırakmadı. "Eğer onunla konuşmak konusunda endişeliysen..."

"Değilim," diye yalan söyledim. "Bak, o resmi kullanacağını biliyordum. Önemli bir şey değil, o İtalya'da ben buradayım, o kitap yazmakla meşgul, ben de kulüp işletmekle." Elini sıktım. "Yine de teşekkürler. Köşemde birinin olması güzel."

Yutkundu ama yüz ifadesini değiştirmede. "Ciddiyim Faye, bununla savaşıabiliriz."

"Önemli bir şey olmadığını söylerken ciddiydim. Bu sadece bir resim." Midemde kıvrılan kurtları görmezden geldim.

Ekranı işaret etti. *Çalındaki Kuş*. Başlık hâlâ kalbimi hızlandırıyordu. "Topaz senin şu *Saksağan* kadın olduğunu söyledi, bu ne demekse artık, ve tüm bu *şüpheli rıza* saçmalığı da ne? Sana zarar verdi mi?"

Zorla gülümsedim. "Belki Magpie'da biraz ben varım ama o sadece bir karakter. Bu sadece bir kurgu."

"Sadece kurgu mu?" Gözleri çok talepkârdı. "Çünkü eğer değilse..."

"Bu bir biyografi sayılmaz. Belki Vincent için bir ilham perisiydim, belki bazı

Bir kısmı gerçek hayata dayanıyor ama bu *sadece* bir hikâye." Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki duymasından korktum ama o bir iç çekti.

"Peki." Telefonu bıraktı ve kartviziti evrakların arasına geri itti.

Bu fırsatı masama çekilmek için kullandım. "Çeklerin hepsi bankaya yatırıldı. Sırada ne var?"

Sandalyesini bana bakacak şekilde çevirdi ve kollarımdaki ince tüyler diken diken oldu. "Sadece bir şeye cevap ver. Onu neden terk ettin?"

Sadece bir saniye tereddüt ettim. "Yolun sonu."

"Yolun sonu mu?" Yüzümde sıcak bakışlarını hissedebiliyordum. "Neden?"

"Vincent'la *birlikte* değildim, Andy. Venedik etkinliklerini düzenlemesine yardım etmek için kaldım. İşler yolunda gitmedi. Biz bir çift değildik. *Öyle bir şey* değildi."

"Ne gibi değil?"

"Hiçbir şey gibi değil." Omuz silktim. "Ara sıra takılıyorduk, çoğunlukla da toplum içinde. Bu bir ilişki değil."

Uzun bir süre durakladı. Beni hazırlıksız yakalayacak kadar uzun. "Onu seviyordun."

Kalp ağrısının acısı beni şaşırttı. "İstemediğimi hiç söylemedim."

Dizüstü bilgisayarı tekrar bana doğru çevirdi, hüzünlü gözlerim odanın diğer ucunda beni izliyordu. Gözlerimi kaçırdım, postanın geri kalanıyla meşgul oldum.

"Bu fotoğraf çekildiğinde neler oluyordu?"

"Hiçbir şey yok." Üyelik kimlik fotokopilerini ve faturaları da ortaya koydum. "Beni aptal yerine koymaya çalışma. Hiçbir şey olmamış gibi geri dönmek

olay size en iyi seçenek gibi görünebilir ama ben burada neyle uğraştığımı bilmek istiyorum."

Sinirlerim tepeme çıktı. "Defol git, Andy. Hiçbir şeyle uğraşmıyorsun. Geri döndüm, konuşma bitmiştir."

"Peki *sen* neyle uğraşıyorsun? Cehenneme kadar yolun var Faye, konuş benimle, olur mu?"

Onun gözleriyle karşılaşmadan önce boş zarfları çöp kutusuna attım.

"Hayır." "Hayır mı? Sadece hayır mı?"

"*Sadece* lanet olası hayır. Bırak şunu, lütfen."

Kollarını kavuşturdu, sandalyesinde arkasına yaslandı. "Her şekilde sahip olamazsın. Hiçbir şey olmamış gibi buraya geri dönmek istiyorsun, küçük rahat masanı benimkinin yanına geri istiyorsun, oyun odasında küçük oyunlarını oynamak istiyorsun. Tüm bunların bir bedeli var, Faye. Dürüstlük istiyorum. Bağlılık istiyorum. Bazı lanet cevaplar istiyorum."

"*Ben de* kulübümü yönetmeye devam etmek istiyorum. Masa için teşekkürler ama bu size Faye Devere'in hayat hikayesi ve ayrılık 101'e ücretsiz giriş hakkı sağlamıyor. O kadar ucuz ya da o kadar cömert değilim."

Ve böylece onu gücendirmiş oldum. Bir kez daha. Duvarları yükseldi, sandalyesini benden uzaklaştırırken dudaklarını sıkıca bastırdı. "Bu senin için lanet bir minnettarlık."

"Kendi kulübüme girmeme izin verildiği için minnettar olmam gerekmiyor." Üyelik kimliklerini havada salladım. "Bunlar nereye gidiyor?"

"Burası *senin* kulübün. Bilmen gerekirdi." Ekranı e-postaya geçti ve bir tedarikçiye ya da diğerine bir şeyler yazdı. Cahil herif.

Doğru dosyayı bulana kadar çekmeceleri karıştırdım ve zaferle yumruk atma isteğime karşı koydum. Andy Morgan'ın değerli izni olsa da olmasa da buraya tekrar sığabilirdim.

Ona bunu söylemek beni bar görevine geri döndürdü ama buna değdi. Siktiğimin cumartesi günü ve bir sonraki yazı tura atışı.

"Önemsiyor," dedi Topaz, buzdolabına koymam için bana bir parti meyve suyu daha uzatırken.

"O bir kontrol manyağı. Bilgi güçtür," diye cevap verdim.

"O da var." Boş kutuyu bir kenara itti ve başka bir kutu açtı. "Ama umurunda. O kapağı ilk gördüğünde yüzünü görmedin."

"Tahmin edebiliyorum," diye alay ettim. "Şimdi bir gösteri yaratmak istemeyiz, değil mi?"

İnsanları konuşturmak mı? Bu asla olmaz."

Kaşlarını çattı ve kendimi şaşırtıcı derecede kötü hissettim. "Öyle bir şey değildi. Bence acımasız davranıyorsun."

"Onu kendi kulübüne yardım etmesi için yalvartan ben değilim."

Ve üç yıl boyunca çekip giden o değildi. Topaz bunu söylemedi ama yüz ifadesi söyledi. Bir mil öteden okuyabileceğiniz o yüzlerden birine sahipti. Orgazm sancıları içindeyken onu gerçekten güzelleştireceğinden şüpheleniyordum.

Bana değil şişelere baktı. "Kapak için özür dilerim. Ona göstermeden önce *seninle* konuşmalıydım."

Bunu ona karşı kullanamazdım. "Onu uzun zamandır tanıyorsun, sadakatin için özür dilemene gerek yok." Gülümsedim. "Gerçekten, sorun değil. Er ya da geç anlayacaktı."

"Daha sonra, muhtemelen. Pek iyi bir okuyucu değildir." Gözlerinde bir gülümseme belirdi. "Onları okuduğunu hayal edebiliyor musun? Magpie kitaplarını yani."

Bu düşünce tüylerimi diken diken etti. "Onun dikkat süresi yok. Kendi yıldız falını bile yarısına kadar sıkılmadan okuyamıyor."

"Çok iyi, değil mi? Yaptığın şeyler. Magpie'ı kastediyorum. Seni değil." Güldü, gergin bir kahkaha. "O sensin, değil mi?"

"O bir karakter," diye ısrar ettim. "Sanırım içinde benden bir parça var." "Birinci kitabın başında bahsettiği adam. O Bay

Morgan?"

Kanım gerçekten dondu, omurgam boyunca diken diken oldu.

"Hatırlamıyorum."

"Öyle mi?! Magpie hiç kimseyi terk ettiğini söylüyor, sadece bir anlamı olması gereken bir adamı. Her yönden bir ortak ama gerçekten önemli olan bir ortak. O kitapla ilgili *her şeyi* hatırlıyorum." Gözleri yine o kahramana tapar gibi parladı.

"Gerçek hayatta böyle hissetmiyordum," diye yalan söyledim. "Yaratıcı lisans."

Bay Mükemmel'i yatıştırmak için şişeleri buzdolabına güzel ve düzgün bir şekilde yerleştirdim.

Topaz o lanet kitaplardan alıntılar yapmaya devam ediyordu. Söylediğim ve kesinlikle yaptığım şeyleri unutmuştum. Çamaşır sepetimdeki külotların ağlarını kokluyormuş gibi tatsız hissettiriyordu. Yine de buna razı olmuştum, kişisel hayatımı kurgu kisvesi altında kamuya açmışım. *Çalındaki Kuş*'un korkusu içimde gümbürdüyordu. O bölümden sonra bana bir daha asla aynı gözle bakmayacaktı. Asla.

Konuyu değiştirmek zorundaydım. "Onu sikmeyi hiç denemedin mi?"

Sorum onun saçmalamasını bir anda kesti ve kutuyu tutmayı bıraktığında şişeler şangırdadı. "Pardon?"

"Andy. Hiç denemedin mi? O hep burada, sen hep buradasın. Bolca fırsat olmalı."

"Ben, şey... hayır. Asla. Ben onun tipi değilim." "Bunu nereden biliyorsun?"

"Biliyorum işte," diye utangaçça gülümsedi. "Yani, bana bir baksana. Yeşil saçlarım var ve o da Bay Cilalı gibi."

"Sapkınlar ve tuhaflar için bir seks kulübü sahibi olan Bay Cilalı," dedim. "Ve yeşil saçlar çok şirin. Sen sevimlisin. Evrensel olarak. Kendini aşağılamamalıydın."

"Teşekkürler," diye mırıldandı. "Dediğim gibi, Bay Morgan beni fark etmiyor. Saf değilim. Bu kulüpte o kadar çok güzel kadın var ki. Onları becermeyecekse, bana iki kez bakması bile zor."

"Bu çılgınlık," dedim. "Çok etkileyicisin. Bu konuda bana güven."

Aslında yüksek sesle güldü, zavallı küçük inek. "Teşekkürler," dedi. "Ama geçen gün ikinci oyun odasının her yerinde olan ben değildim, değil mi on bir numaralı bacak?"

"Bu benim hatamdı. Ben başlattım."

"Gah," diye sırtıttı. "Önemli değil zaten. O benim patron aşığım ve hayal kurabilirim. Sadece onunla bir kez olsun birlikte olmak isterdim, anlıyor musun? Sadece bir kez

çılgın gece, anılar için."

Elindeki son iki alcopop'u aldım ve buzdolabı yerine şişe açacağına götürdüm. "Her zaman vakit vardır," dedim ve bir tanesini ona uzattım.

"İşte *bu* çılgınlık. *Senin* için deli oluyor. Kızgın, huysuz ve hayatını mümkün olduğunca uzun bir süre boyunca mümkün olduğunca sefil hale getirmeye çalışıyor, bundan şüphem yok. Ama yine de seni gerçekten istiyor."

Bu fikir beni olması gerekenden çok daha fazla heyecanlandırdı. Ve olmasını istediğimden çok *çok daha fazla*.

Faye

"O... o... hiç kimse. Bir anlamı olması gereken bir adam. Bizim de bir anlamımız olmalıydı. Hayat bazen garip bir şekilde işliyor, değil mi?"

Işıklar aşağıdaki düzlüklerden parıldıyor, aşağıya doğru uzanıyor. Venedik. Burası büyümlü bir yer. Vincent Blackthorne harika kokuyor. Esintideki kokusu egzotik ve karanlık. Siyah pekmez ve amber. Yazarın fotoğraflarından beklediğimden daha iri. Kalçası benimkine çok yakın. Prosecco'm iyi gidiyor.

"Bu adam, *senin* ortağın mı?"

"İş ortağı. Her yönden bir ortak ama gerçekten önemli olan bir ortak."

"Ve daha fazlasını mı istiyorsun?" Gözleri parıldıyor. Arıyor. Beni istiyor. Beni istediğini biliyorum. Heyecan sarhoş uzuvlarımda cızırıyor. Sadece imzalı bir kitap için gelmişim. Bu çılgınlık. Çılgınlık.

"Daha fazlasını istedim. Komik bir şey, sahip olmamanız gereken birini ne kadar çok isteyebilirsiniz."

"Yapmamalı mıydı yoksa yapamaz mıydı?" diye gülümsüyor. "Bu adam... o da *senin* kadar mücadele etti mi?"

"Hayır," diye iç geçirdim. "İşte, söyledim. Ne kadar özgürleştirici. Beni istemedi. Sadece beynimi. Birlikte para kazanıyoruz. O bunu istiyor. Sadece bunu."

Sıcak parmakları çıplak omuzlarımdaki saçları okşuyor. Nefesi boynumda. Vincent Blackthorne'un nefesi boynumda. Aman Tanrım. Ne kadar gerçeküstü.

"Bu adam bir aptal olmalı," diyor.

"Öyle," diye gülüyorum. "O tam bir pislik. Gergin, kontrolcü ve

Zor biri ve işkolik. Her zaman haklı olmak zorunda. Her zaman. O bir aptal."

"Onun kaybı başka bir adamın kazancıdır." Vincent'ın sesi saten gibi. Dokunuşu da öyle. "Ben de senin beynini istiyorum." Dudakları boynuma değiyor ve ürperiyorum. Çok iyi hissettiriyor. "Ama vücudunu da istiyorum. Güülüştünü istiyorum. Ruhunu istiyorum, benim tatlı kuşum."

Kahretsin. Sarhoş oldum. Çok sarhoşum. Ve sözleri cennet gibi geliyor.

"Benimle kal... Burada kal..." Yüzümü ona çevirdi. "Benimle kalacağını söyle. Bir ilham perisine ihtiyacım var, benim güzel saksaganım. Güzel sözlerime ilham verecek güzel bir yaratık. Sen o olacaksın. Benim ilham perim olacaksın."

"Kalmak mı? Tatilde mi? Uçağım yarın kalkıyor..."

Karanlık gözler beni yakaladı. Sert eller beni tutuyor. Havada süzülüyorum, Prealp'lerde yükseklerde, bir ustanın bakışları arasındayım. "Tatil yok," diye nefes alıyor. "Sadece kal..."

Başımı sallıyorum. Başımı salladığıma bile inanamıyorum ama sallıyorum.

Gülümsüyor, mükemmel beyaz dişleri var. "Peki ya bu adam? Bir anlamı olabilecek adam ne olacak?"

Daha fazla Prosecco için bardağıma uzattım. "Siktir et onu."

Andy

"Peki ya bu adam? Bir anlamı olabilecek bu adam ne olacak?"

Saksaganım güzel gözleriyle gözlerimi kamaştırıyor. Lamba ışığında Prosecco'nun baloncukları gibi parlıyorlar. Daha fazlası için bardağını uzatıyor. O adamla ilgili soruma cevap vermeden önce kadeh kaldırıyor. Onu evde bekleyen adam. Güzel kuşunu kollarımın arasına bırakan o aptal adam.

"Siktir et onu," diyor.

Ve güzel kuşumun burada kalacağını biliyorum.

Siktir et onu.

Kelimeler ekrandan bana doğru sıçradı. Amazon'daki İçine Bak seçeneğinin size böyle mükemmel bir parça vereceğini kim düşünebilirdi ki?

Çileden çıkarıcı, sümüklü inek, geri dönüyor, her şeyi gümüş tepside istiyor, doğru dürüst bir cevap verme nezaketini bile göstermiyordu. Görünüşe göre kendiminkini buluyordum. *Siktir et onu. O bir pislik. Aptalın teki.* Avukatımın kartını parmaklarımın arasında tekrar tekrar gezdirdim. Aramalıyım, erkek gibi davranmalı ve kendi pisliğini temizlemeye başlamalıyım. Belki *dikkatsizliğimi kabul edebilirdim.* Ona bir anlaşma teklif edip işimi bitirmesini ve sonsuza dek işimden çıkmasını sağlayabilirdim.

Aynı hava sahasında asla uzun süre kalamazdık. Özellikle de Venedik'te işlerin nasıl yürüdüğünü öğrendikten sonra. Birbirimizi öldürmeden olmaz.

Ya da en azından birbirlerine ağır bedensel zarar vermek.

Sikim bu düşünceyle bana ihanet etti, tamamen ve tamamen. Gerçek dışı.

Siktir et onu. Tam bir pislik. Tam bir salak.

Kartı çekmeceye geri koydum ve barın dahili numarasını aradım.

Yedinci Bölüm

Faye

Bir kız öğrenci gibi müdürün odasına çağrıldım. Kendini beğenmiş, mağduriyet saçmalığı yüzünden zaten ipin ucunu kaçırmamış olsaydım azgın olabilirdim. Tartışma şansım bile olmamıştı. *Ofisime, Faye, hemen şimdi.* Sonra çağrı sonlandırma sesinin düz, donuk bip sesi.

"Şimdi ne yaptın?" Topaz kaşlarını çatarak sordu.

"Kim bilir," diye inledim. "Nefes mi aldım? Kalemimi yanlış yere mi koydum? Onunla aynı hava sahasında bulunmaya cesaret edebildin mi? Sanırım yakında öğreneceğim."

Müzikle yüzleşmek için kapıyı açmadan önce eteğimi ve bluzumu düzelttim. Kıyafetlerim sert ve nişastalıydı, şirket cadısı kırmızısı bir bluz seçtiğimde umduğum seksi CEO özgüvenini bana tam olarak vermiyordu.

Andy çoktan ayağa kalkmış, siyah ince çizgili terzisinin içinde heybetli bir duruş sergiliyordu. Kravatı gömleğinin mükemmel beyazına karşı koyu mor renkteydi ve kirli sakalı sadece bir gölgeydi, hafif dağınık saçlarıyla birleşerek kusursuz bir erkeklik gösterisi sunuyordu.

Yüz ifadesi sinirli olduğunu haykırıyordu ama her ne kadar o kibirli suratına bir tokat atmak istesem de, gülünç derecede seksi görüldüğünü inkâr edemezdim.

Gülünç, sinir bozucu, delicesine ateşli. Kızgınlık Andy Morgan'a çok yakışıyordu.

"*Sadece* kurgu," dedi. "Bu lanet bir şaka, değil mi?"

Kollarımı kavuşturdum, çenemi yukarıda tuttum.

"Pardon?"

Klavyesini tıklamaya başladı. "*Alıntı yapıyorum: tutucu, kontrolcü, zor biri ve işkolik. O bir aptal, siktir et onu.*"

Kalbim göğsümde güm güm attı. "Sarhoştum. Prosecco. Ve bu bir *hikaye*."

"*Siktir et onu.* Beni bırakıp gittiğinde de böyle hissetmiştin.

Bütün gevşekliğini topluyor, değil mi? Siktir et *onu*. Andy'nin ve kulübümüze verdiği emeklerin canı cehenneme. İkimizin de geleceği için binlerce yatırım yapan, *senin* uydurduğun bir hayal için kendi parasının bir tonunu harcayarak risk alan Andy'yi siktir et. *Sana* yatırım yapan, yirmi dört yaşında, hormonlu, yüksek bakım gerektiren, kötü bir kredi notu ve geçmiş kataloğunda bir dizi tuhaf eski erkek arkadaşı dışında hiçbir şeyi olmayan lanet olası bir kabus. Siktir et onu, değil mi Faye? Sadece *becer onu*."

"Tanrım, Andy. Sadece birkaç sayfa, bağlamından koparma." Kalp atışlarımın hızlanmasına rağmen bir asker gibi sinirlerimi korudum. "Sen orada değildin, öyle bir şey değildi. Her neyse, sen sinirli, kontrolcü ve zor birisin ve kesinlikle bir işkoliksin."

"Ve lanet bir aptal?"

Ağzım kendini tutamadı. "Evet. Evet, öylesin. *Bazen*. Tıpkı benim de *bazen* hormonlu, yüksek bakım gerektiren bir kabus olduğum gibi. İkimiz de sütten çıkmış ak kaşık değiliz. Ve sen parayı yatırmak *istedin*. *Sende* nakit vardı, *bende de* vizyon. Bunu bir tür merhamet görevi gibi göstermeye çalışma, ikimiz de bundan kârlı çıktık."

"Beni yüzüstü bıraktın, birbirimize ve bu işe olan tüm bağlılığımızı bir kenara *attın* ve sonra da buna güldün. Güldün ve o pisliğin bunu bir kitaba yazmasına izin verdin!"

"Gülmüyordum."

"Benim durduğum yerden öyle görünmüyor."

"Belki de yanlış yerde duruyorsun. *Ben* oradaydım, *sen* değildi."

"Peki ya bu..." Kaydırmaya devam ederken midem çalkalandı.

"*Gerçekten önemli olan dışında her yönden bir ortak*. Bu da ne demek şimdi?"

Yerin yarılmasını ve beni bütünüyle yutmasını diledim. "Oldukça açıklayıcı. Gerçekten de bölümün geri kalanını okuma zahmetine katlandın, değil mi?"

Ağzının kenarı seğirdi, kaşları çatıldı ve bana doğru baktı. "Bana daha fazlasını istediğini hiç söylemedin. En ufak bir ipucu bile vermedin."

Gözlerimi devirdim. "İhtiyacım olduğunu düşünmedim, tıpkı *senin olmadığınızı* söylemene gerek olmadığı gibi. Bu çok açıktı. Hiç değerlendirmedüğün binlerce fırsat. Orada olduğu, kaynadığı, yapabileceğimiz ama yapmadığımız binlerce kez. *Senin yapmadığın*."

"İş ve zevk birbirine karışmaz. Bu konuda aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum." Oturdu, dirseklerini masaya dayadı, öyle sert bakıyordu ki yanabilirdim. "Pek çok kadın flört eder Faye, bu her zaman daha fazlasını istedikleri anlamına gelmez. Eğer daha fazlasını istiyorsan, o lanet olası akıllı ağzını kullanıp bana söylemeliydin."

Gülümsedim, inanmayarak başımı salladım. "Her neyse, Andy. Sen biliyordun. İkimiz de biliyorduk. İstedığın kadar yeniden yaz, ama tam oradaydı ve sen her zaman

diğer yolu seçti."

"Sana söylüyorum Faye, hiçbir fikrim yoktu. Evet, maddi olmayan bir şeyimiz vardı. Aynı zamanda bir işimiz vardı. Aramıza hiçbir pislik girmeden birlikte iyi çalışmamızı gerektiren bir iş. Sevişmeye başlasaydık beş saniye içinde her şey berbat olurdu. Senin de aynı şeyi anladığını varsayıyorum."

Omuz silktilim. "Artık köprünün altından çok sular aktı. Üç yıl önce yaptığım bir konuşmanın kurgulanmış bir parçasını okuyorsun. O kitaptaki hiçbir şeyin önemi yok artık."

"Sanırım yine de okuyacağım."

"Lütfen yapmayın." Bu ihtimal midemi bulandırdı. "Orada önemli bir şey yok, seninle ilgili başka bir şey yok."

"Başka bir şey yok mu?"

"Hiçbir şey." Yalan söylemediğimi umuyordum, çünkü yakın zamanda gerçekleri kontrol etmeyi planlamıyordum.

Sinirli bir şekilde iç geçirdi. "Lanet olsun, Faye. Burada ne işimiz var? Çalışamayız. *Bu iş yürümez.* Üç yıldır kendi başıma gayet iyi işlettiğim bir kulübe omzunda bir çuval dolusu yükle geldin, çok teşekkür ederim." Parmaklarını saçlarında gezdirdi, bıkkınlık öfkeyle karışmıştı. "Daha fazlasını istemek için çok zaman harcadığını ve bu konuda hiçbir şey yapmadığını iddia eden biri için, oyun odasında tam bir acı seansı başlatmak için kısa bir çalışma yaptın. Bu da neydi böyle?"

Mesafemi korumaya dikkat ederek karşısındaki sandalyeye oturdum. Boynumdaki tüyler iyice diken diken olmuş, kalbim öfke, savunmaya geçme ve bastırılmış şehvetle güm güm atıyordu. "Venedik'te değiştim. Vincent beni değiştirdi. Bana öğretti. Ben buradan ayrılan kız değilim. İstedğim insanlarla istediğim seksin peşinden gitmekten korkmuyorum."

"Vincent'ın sana ne öğrettiğini anlayamıyorum. İyi eğitilmiş bir itaatkârın davranışlarıyla geri dönmedin. Ya da genel olarak *görgü* kurallarıyla. Ne *efendi ama*."

"Benim de terbiyem var, sadece sen bana terbiye vermiyorsun," dedim. "İkimiz de sinirliyiz, ikimiz de sürekli birbirimizi kızdırıyoruz. Döndüğümünden beri pek hoşbeşe gerek kalmadı."

"Birlikte çalışabileceğimizi sanmıyorum Faye, eşit bir ortaklık olarak değil. Muhtemelen hiç olmaz. Birbirimizi ve bizimle birlikte kulübü de mahvedeceğiz. İşin acı gerçeği bu."

Sözlerinin canımı yakmasına izin vermemeye çalıştım ama canımı yaktılar. Aşağılanmayı zorladım

Bir kenara çekildim ve onun gözleriyle benimkilerdeki ateşi buluşturdum. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Bu sefer saçmalık yok, Andy. Gerçekten mi?"

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Evet, sanırım öyle."

"Gerçekten gitmemi mi istiyorsun? Hiç geri gelmemişim gibi çekip gitmemi mi?"

"*Siktir et onu.* Gittiğinde böyle hissetmiştin. Neden seni geri isteyeyim ki? Zor iş yapıldı. Ve bunu *ben* yaptım," diye tersledi.

Ve sonra gözyaşları vardı. Onları gözlerimin arkasında hissedebiliyordum. Boğazımdaki acının boğuculuğunu hissedebiliyordum. Birdenbire her şey saçma gelmeye başladı, Vincent'tan kaçarken kurduğum tüm küçük hayaller toz duman oldu. Son bir hesaplaşmayı başlatacak kadar uzun süre buna karşı savaştım.

"Eğer gerçekten ciddiysen, o zaman giderim," dedim. "Bu senin şansın. Bana gitmemi söyle. Beni bir daha asla görmek istemediğini söyle. Eğer ciddiysen, giderim." Masamdan el çantamı aldım. "Bunu telafi etmeye çalışmaktan yoruldum."

"Kurban rolünü bırak, Faye. Bende hiç keman yok," dedi. Gözleri soğuk ve öfkeliydi. "Bunu telafi etmeye çalışmadın bile, yakınından bile geçmedin. Yapabileceğinden de şüpheliyim."

"Tamam. Gideceğim. Bu sefer kalıcı olarak. Sonsuza kadar." Ayağa kalktım, anahtarlığımın soğuk metal şingirtisini bulana kadar bir süre çantamı karıştırdım. Asa anahtarımın kopyasının halkasından çıkması sonsuza kadar sürdü. Andy tüm bu süre boyunca soğukkanlı bir ifadeyle beni izledi. Hiçbir şey söylemedi.

Anahtarı masasına çarpıp çıkarken kapıya ulaşana kadar hiçbir şey olmadı.

Andy Morgan konuştuğunda kulağıma öfkeli bir hırıltı geldi, tüylerimi ürpertecek kadar yüksekti. Kapı çarparak kapandı ve vücudunun ağırlığını benimkine doğru bastırırken beni tekrar içeri hapsetti.

"Hiçbir yere gitmiyorsun, Faye Devere."

Andy

Titriyordu. Aptal kabadayılığının altında eziliyordu. Üç yıl onu hiç yumuşatmamıştı. Kira sözleşmesini imzaladığım aynı uçarı, sinirli küçük kaltaktı. Aynı ukala ağzı olan küçük kaltak.

Siktir et onu.

Bu sözler içimdeki öfkeyi körükledi. Yılların kızgınlığı gözlerimin arkasına vuruyordu.

"Hiçbir yere gitmiyorsun, Faye Devere." Bileklerini tutup yanlarından kapıya doğru sabitlediğimde küçük bir çığlık attı, nefesim kulağındaydı. "Biraz terbiye öğrenmenin zamanı geldi."

Onu yüzüme döndürecek kadar gevşedim. Gözleri kocaman ve şaşkıncı, dudakları hafifçe ayrılmıştı ve ısırılmak için yalvarıyordu. Dilimi ağzında gezdirdiğimde nefesi kesildi, karnındaki sikimin kabarıklığına karşı kıvranıyordu.

"Yazı turayı ben kazandım. Bu *benim* lanet haftam," diye homurdandım. Tadı öfke, acı ve limonlu kola gibiydi. Tadı çok lezzetliydi. "Ne kadar kızgın olduğumu anlayamazsın bile."

"Göster bana," diye nefes aldı. "Sadece göster bana."

Masamın üzerinde mükemmel bir şekilde katlandı, ellerim eteğini yukarı kaldırırken kenarından tuttu. Bacakları mükemmel bir şekilde şekillenmişti ve oyun odasındaki seansımızdan kalan en ufak bir morluk gölgesi bile yoktu. Başparmaklarımı külotunun ince kumaşına geçirdim ve külotu kalçalarının etrafından aşağı doğru kaydardım. Çok güzel ıslanmışlardı ve nemli tenine mükemmel bir şekilde yapışıyorlardı. Kıçının olgunlaşmış etini çimdiklediğimde inledi.

"Kıpırdama," dedim ona. "Ben söylemedikçe sakın kılını bile kıpırdatma, anladın mı?"

Başını salladı, ben eğilip kalçasının yumuşak etini ısırırken nefesi kesildi. Bacaklarını, amının güzel pembe dudaklarının tadını çıkarabileceğim kadar ayırdı. Parmaklarımı gümüş am halkalarının arasından geçirdim ve o kıpırdayana kadar çekiştirdim. "Yetki bendeyken, öyle davranacaksın. Bana biraz saygı göstereceksin. Gevezelik yok, tıslama yok, karışmak yok."

Kemerimi yavaşça çözdüm, beni duyduğundan emin olmak için acele etmedim. Omzunun üzerinden arkasına baktı ve yanakları pembe pembe kızardı. Muhteşem görünüyordu, aynı anda hem dağınık, hem telaşlı hem de utanmış. Birçok kez otuzbir çektiğim kıza benziyordu. Beni terk eden ve hiç umursamayan, tatlı etinin pişmanlık acısına ihtiyacı olan o lanet kıza benziyordu.

Kemeri ikiye böldüm ve iri kara gözleriyle bana bakarken yüzünün önünde tuttum. "Öp onu," dedim. "O zaman lütfen diyeceksin. *Lütfen Andy, bana biraz terbiye öğrettiğin için teşekkür ederim.*"

Ağzında bir gülümsemenin titreşimi. "Lütfen, Andy." Deriyi öperken gözleri benimkilerle buluştu. "Beni cezalandır, lütfen. Canımı yak."

Korkacak bir şey yok.

Kemeri yumruğumla kavrayıp ilk keskin darbeyi sırtına indirdiğimde kaslarım gergin ve sıcaktı. Çok hoş bir ses çıkardı. Sert derinin yumuşak tene değmesi çok güzeldi. Masanın üzerinde öne doğru sarsıldı ve kenarı daha sıkı kavradı ama ses çıkarmadı. Omuzları kaskatı kesilmişti, bir sonraki darbeye hazırlanırken nefesi kesilmişti.

"Bana ne kadar üzgün olduğunu söyle," diye homurdandım, avucumu sırtının küçük kısmına bastırarak.

"Üzgünüm, Andy," dedi. "Özür dilerim."

Kemeri kalçalarına indirdim ve ciyakladı.

"Bana üzgün olduğunu söyle!" Kemeri tekrar kaldırdım.

"Özür dilerim," dedi. "Özür dilerim Andy. Gerçekten çok üzgünüm."

"Ne için üzgünsün?!"

Deri derisini ısırdı, kalçasını öyle vahşice sardı ki nefesini içine çekti.

"Özür dilerim... kitap için... Özür dilerim..." diye fısıldadı. Ona daha sert vurdum ve bu mutluluk gibi hissettirdi. "Söylediğim şeyler için özür dilerim..."

"Başka ne var?"

Çok uzun süre tereddüt etti. O kadar uzun süre ki onu arka arkaya beş ağır kırbaçla cezalandırmak zorunda kaldım. Kıvranıyor ve sızlanıyordu, bir ayaktan diğerine geçiyordu ve kıcı kıpkırmızı parlıyordu ama yine de yerinde kalmaya devam etti.

"Kaba davrandığım için özür dilerim... Siktir!

Ow! Evet!" "Ve?"

"Saygısızlık ettiğim için özür dilerim..."

"Daha fazla."

"Patronluk tasladığım için özür dilerim. Andy,

özür dilerim!" "Başka?"

"Özür dilerim... Gittiğim için."

Sözleri sikim için tatlı bir müzik gibiydi. Sızlanıp kıvranana ve masaya doğru kıvranana kadar ona sert ve hızlı bir şekilde vurdum ve sonra parmaklarımı kalçalarının arasına kaydırdım.

"Sen küçük pis bir kaltaksın, Faye. Çok pis."

"Lütfen... daha fazla..." diye nefes nefese kaldı.

Ve bununla birlikte tüm vücudu değişti. Endorfinin etkisiyle altuzaya doğru sürükleniyordu. Omuzları gevşedi, masayı tutuşu gevşedi ve kalçaları benim için açıldı, bana o dar, ıslak küçük yarığı gösterdi. Ona vurdum. Daha sert.

Bu sefer daha sonuncusu için kıvranmayı bile bırakmadan daha fazlası için yalvarıyordu. Kıçı güzel, olgun ve pembeydi, kalçaları renkten renge girmişti.

"Al beni..." diye inledi. "Lütfen Andy... sik beni... Seni istiyorum..."

Kulağına fısıldayana kadar saçlarını geriye doğru çekti. "Hayır. Bunu hak etmiyorsun. Benim haftam. Benim kurallarım."

"Kahretsin, Andy, lütfen!" diye inleyerek klitorisine uzandı. Elini tokatlayarak uzaklaştırdım.

"Benim kurallarım, Faye. Ben ne zaman istersem o zaman sikilirsin."

Amına bir tokat attım, bu tokatın onu inleyecek kadar şaşırttığından emin olduktan sonra külotunu yukarı çekti.

"Ciddiyim, Faye. Benim lanet kurallarım."

Kravatımı düzelttim ve o nefesini tutarken sandalyeme geri döndüm. Sikim kaya gibi sertleşmiş, piç gibi zonkluyordu ama hiçbir şey olmamış gibi e-postalarımınla meşgulumuş gibi davranarak bunu önemsemedim. Faye yavaşça kendini topladı. Nefes alış verişini sakınlaştı ve masamdan kalkarak kıyafetlerini fırçaladı ve soğukkanlı davranmaya çalıştı.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu, göz bebekleri hâlâ büyümüştü. "İşinin başına dön," diye tersledim.

Bana sırtı baktı ve biraz dengesiz görünen bacaklarının üzerinde kapıya doğru ilerledi. Gitmeden önce bana döndü ve gözleri şehvet ve şeytanlıkla parlıyordu.

"Ne?" diye sordum. Ayağa fırlayıp kıyafetlerini yırtma isteğine direnerek sordum.

"Benim haftam olana kadar bekleyemem, Andy. Sana neler yapacağımı tahmin bile edemezsin."

Andy

Kendimden etkilendim. Çok etkilendim.

Sikimi taşaklarına kadar o tatlı küçük amcığa sokmamak için kendime hâkim olmam gerekiyordu. Parmaklarımı o daracık göt deliğine sokmamak için kendimi zor tuttum, ta ki göt deliği iyice açılıp bana tüm kirli sırlarını gösterene kadar. O akıllı küçük ağzını sikimin etrafında öğürecek kadar sert sikkemek için. Onu almayacaktım, sikkemeyecektim.

Onu kullanmak, ona sahip olmak, ta ki özrünün bir anlamı olana kadar.

Benim haftam. *Benim* lanet kurallarım.

Onu CCTV'de izledim, Topaz'la gülüşüp sohbet ediyorlardı. Bu iki küçük orospu hırsızlar kadar kalın. İkisini oyun odalarımızdan birine bağlayıp ne kadar eğlenebilirdim. Onlara neler yaptırabilirdim. Bu düşünceyle sikimi avuçladım.

Topaz, benim yeşil saçlı küçük perim. Benim için çok genç ve çok tatlı. Yine de, Faye'in amına sabitlenmiş küçük sevimli ağzı karşı konulması zor bir cazibe olacaktı.

Resmen aklımı ve onunla birlikte profesyonelliğin soğuk ve katı kurallarına olan hakimiyetimi kaybediyordum.

Telefon çaldığında sikim elimdeydi. Nefesimin altında küfrederek ahizeyi kaldırmadan önce ittim.

"Club Explicit, iyi günler."

Hattın sonundaki ses ereksiyonumu bir anda yok etti. Yumuşak İtalyan tonu.

"Faye Devere. Onunla konuşmalıyım."

Lütfen bile demedi, lanet olası pislik.

"Hayır. Faye müsait değil," dedim.

"Ne zaman müsait olacak?" diye sordu. Ses tonu tedirgindi, benimkini yansıtıyordu.

"Asla'ya ne dersin? Faye telefonunuza cevap vermek istemiyor." "Sanırım bu Faye'in kararı."

"Ve başardı," dedim. "Hazır konu açılmışken, *Vince*, konuşmamız gerek. Kapak resmi seçimin hakkında."

Puşt herif güldü. "Sana söyleyecek bir şeyim yok. Saksaganım çok güzel görünüyor, bir melek gibi."

"Pazarlama stratejinizi yeniden gözden geçirmenizi öneririm. Avukatlarımızla görüştüm. Davayı almak için can atıyorlar."

"Avukatlarımız mı? Görüntüde yasadışı hiçbir şey yok," dedi. "Saksaganım size ait değil, o buraya ait. Benim yanıma. Eve uçacak, göreceksin." Yine o kahkaha, kendini beğenmiş pislik. "Bu iş daha bitmedi."

"Faye hiçbir yere uçmayacak. Ne İtalya'ya, ne de sana."

"Bunu göreceğiz, değil mi?"

"Evet, öyle yapacağız," dedim. "Bu numarayı bir daha arama. Faye arayacak

asla müsait olmayacak."

Dangalak daha tek kelime edemedi telefonunu kapattım ve sonra numarasını engelledim. Pislik.

Senin hamlen Vincent Blackthorne. Getir bakalım.

Sekizinci Bölüm

Faye

Andy beni becermedi. Ne o gün, ne ertesi gün, ne de bir sonrakinde. O her zamanki gibi her yere hükmetme yöntemini kullandı ve ben de her şeye gücü yeten yazı tura kurallarına uyarak rolümü oynadım. *Onun* haftası. *Onun* yolu. Saltanatı sonsuza dek sürmeyecekti ve işler tersine döndüğünde sırt üstü yere yuvarlanacaklardı.

Her zaman cinsel olarak itaatkârdım, bunun ne anlama geldiğini bilmeden önce bile. Fantezilerim neredeyse tamamen acının ötesinde, kontrolü nasıl kullanacağını bilen birine feda ettiğim o güzel yer etrafında dönüyordu. Keşfettiğim günden beri BDSM sahnesinde oynuyordum ve doğru koşullar altında yeterince mutlu bir şekilde hem baskın hem de itaatkâr oynuyordum, ancak içimdeki domme her zaman küçük bir yön olmuştu; daha doğal itaatkâr özelliklerime entelektüel bir seyirci. Venedik'te bile bunu nadiren *hissettim*. Dominantların özlem duyduğu güç arzusunu nadiren hissettim.

Ama Andy farklıydı. Ayaklarına kapanıp cezalandırılması için yalvarma arzusu ile onu tokatlayarak öldürme arzusu arasında gidip geliyordum. Bar görevlerim boyunca oyun odasındaki güç mücadelemizi tekrar tekrar izledim, onun mükemmel tenini işaretleme dürtüsü her şeyi tüketen afrodisyakım haline geldi. Adamı incitmek istiyordum. Adamı kontrol etmek istedim. Durmam için bana yalvardığını, daha fazlası için yalvardığını, *o* lanet adam önümde diz çöktüğü sürece bana her şey için yalvardığını duymak istedim.

Sadist ellerimde çiğ çiğ hırpalanan bedenini görmeyi, derisinin sertleşerek yaralara ve kabartılara dönüşmesini, görkemli, zengin morluklara dönüşmesini arzuluyordum. Onu bağlamak, aşağılamak, güçlü Masque'a bile mola verdirecek şeyler yapmaya zorlamak istiyordum.

Her şeyden önce onu kırmak istiyordum ama Andy Morgan gibi biri kolay kolay kırılmazdı. Andy gibi bir adamın kendini tamamen bir başkasının iradesine nasıl teslim edeceğini bildiğinden bile şüpheliydim. Yine de hayal kurabilirdim.

Cuma gecesi tam bir katildi. Yeni topuklu ayakkabılar ve aşırı hevesli bir korseyle barda çılgın ve uzun bir gece. Andy'nin yüzünü hiç göstermediği ve benim Masque gösterisini kaçırmayı başardığım bir gece, o güzel yeşil gözlü nişanlısını ağlayana kadar kırbaçlarken ben de köhne fiçilerin üzerinde değiştim. Benim huysuz

Islak odamızın biraz *tıkandığı* haberini aldığım da gece daha da huysuzlaştı. Görünüşe göre durumu düzeltecek kişi ben olacaktım. Tabii ki ben olacaktım; Andy'nin emirleri.

Siktiğimin yazı turası.

Kulüp geceyi bitirmek üzereyken işe koyuldum, ana giderden kim bilir ne akıtmaya çalışırken topuklarımın üzerinde sallanıyordum. Su kesmiyordu, bu yüzden pis kokuya karşı nefesimi tuttum ve gider kapağını yukarı çektim. Sorunu tespit etmek kolaydı, boruya sıkışmış kullanılmış bir lastik ve kirli, keçeleşmiş, sümüksü bir saç koleksiyonu. Eldivenle bile tüylerim diken diken oldu. Lastik, yumuşacık pembe bir sümüklü böcek gibi dışarı fırlamıştı ve üzerinde bok vardı. Gerçek bok. Aman Tanrım.

Aklıma hiç beklenmedik bir şey geldi; Andy'yi o iğrenç, bokla kaplı lastikle hasta edene kadar boğduğum kristal berraklığında bir görüntü. En başta beni bu boktan işe gönderdiği için ona hak verecekti.

Ortaya çıkması için mükemmel bir andı ve gülümsemekten kendimi alamadım. Küçük Lord Fauntleroy gibi kendini kapı aralığına dayadı, ayakkabılarını sidikli yer karolarına bulaştırmamaya dikkat etti.

"Pis bir inek olduğumu biliyordum, Faye, ama seni ıslak bir oda tıkanıklığı yüzünden gülümserken bulacağımı ben bile hayal etmemiştim." Yüzünü buruşturdu. "İsa ağladı, bu da ne *demek oluyor*?"

Onu bir ödül gibi havada salladım, öğürme dürtümle savaştım. "Kasık kıllarıyla keçeleşmiş, bokla kaplı bir prezervatif. Bilmesem sırf sadist bir pislik olmak için oraya koyduğunu düşüneceğim."

Bir kaşını kaldırdı. "Benim bile sınırlarım var, Faye. Bu cidden iğrenç." Kaşlarını çatarak gider kapağını tekrar yerine yerleştirdi. "Oraya nasıl indiğini kim bilir. Genelde sadece saç ve sabun pisliği olur.

Ününe rağmen insanlar burayı genellikle düzenli duş almak için kullanıyor. Bilseydim kendim hallederdim, o kadar da amcık değilim."

"Sen, dört ayak üstünde, lastik eldivenlerle, başkasının bokunda balık mı avlıyorsun? İşte bunu görmek isterdim." Rahatsız edici eşyayı çöpe attım ve eldivenleri de onlarla birlikte. "Islak bir oda kurmak için iyi bir yol." Ellerimi en yakın musluğun altında yıkadım ve damlaları ona doğru fırlattım.

"Aslında, yanlış hatırlamıyorsam, ıslak oda *sizin* fikrinizdi, ben sadece uyguladım. Normal bir duş bloğu benim tercihim olurdu."

"Açıkça görülüyor ki pratikte neler olabileceğini düşünmemişim."

"*Engel yok*," diye taklit etti. "*Nihai oyun odası deneyimi... daha büyük, daha iyi, daha kirli Andy, sadece birkaç kırbaçlama bankı ve*

birkaç kafes. Her şeyimiz var, ıslak bir odamız bile var..."

Gülümsedim. "O konuşmayı hatırlıyorum."

Bir tür sapkın gururla duvarı tokatladı. "Ve işte burada. Prenses sidik oyununa kavuşuyor. Ayrıca yanında bok bulaşmış prezervatifler de alıyor, buna katma değerli bir ekstra deyin."

"Hayatta kalacağım." Temiz görünümlü bir fayans parçasına yaslandım. "Hiç hoşuna gitmedi mi? Burada yani."

"Ben Masque sayılmam, Faye. *Bazı* sınırlarım var."

"Sınırlar zorlanmak için vardır," dedim. "Eğlenceli olan da bu."

"Sen öyle diyorsan."

"Öyle olduğunu *biliyorum*." Pisliğin içinde onun ayaklarının dibinde diz çökme düşüncesi içimi ürpertti. Onun da benim ayaklarımın dibinde diz çökeceği düşüncesi beni daha da ürpertti. "Eskiden çok kirliydin, Andy. Bazı sahnelerin her zaman hafızamda yer etti. Sende en sevdiğim şeylerden biri de buydu."

"En çok *beğendiğiniz*? Beni hemen silip atmayın Bayan Kink. Ben uykudayım, soyum tükenmiş değil."

Sıcak. Aramızda hissedebiliyordun. Oksijen olmadan için için yanan, patlamayı bekleyen bir alev. Topuk sesleri gerginliği bozdu, Topaz'ın elinde anahtarlar vardı.

"İşimiz bitti," dedi. "Sabah görüşürüz, Faye..." Andy'nin ayaklarından yüzüne baktı ve tekrar geri döndü, "İyi geceler, Bay Morgan."

"İyi geceler Topaz," dedi.

Ona el sallayıp veda ettim, sonra da gitmek için hazırlandım. Yatak çağırıyordu, yüksek sesle. Ağrıyan ayaklar için keyifli bir yatak. Kahrolası topuklar. "Taksi zamanı, *Bay Morgan*," dedim. "Berbat durumdayım."

Sırıtişındaki yanak için ağzının ortasına bir şaplak atabilirdim. "Pek sayılmaz," dedi. "Üçüncü oyun odasının kırbaç tezgahının yarından önce yıkanması gerekiyor. Birileri kulüp görgü kurallarını unutmuş; görünüşe göre oldukça *yapışkan*. Bir çift eldiven daha kapsan iyi olur."

Gözlerim büyüdü. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Korkarım hayır," dedi. "Bu kulüp hayatı, Faye, sen istedin, ağırlığını koyabilirsin."

"Bu benim ağırlığımı çekmekle ilgili değil," diye tersledim. "Bu senin aptalca bir noktayı kanıtlamanla ilgili."

"Ne istersen düşün, ama o tezgah kendi kendini temizlemeyecek. Eldivenler. Bench. *Sonra* taksi. Ve sabah geç kalma." Arkasına bile bakmadan uzaklaştı ve beni ıslak zeminde kaynamaya bıraktı.

patlamaya hazır bir öfkeyle.

Kulübün içinden geçerek malzeme odasına gittim, antibakteriyel sprej, sterilizatör, eldiven, mendil, çamaşır suyu ve bir bardak votka kola topladıktan sonra üçüncü oyun odasına geri döndüm.

Işıkları tekrar yaktım, kapıyı arkamdan çarparak kapattım ve içimi bir dikişte mideye indirdim. Oda tertemizdi, çam sterilizatörünün taze kokusu hâlâ havadaydı. Kırbaçlama sehпасına şaşkınlıkla yaklaştım; tertemizdi. Kapı arkamdan gıcırdayınca, o pisliğin beni aptalca bir işe göndermiş olmasına içimden lanet ettim.

Arkamı dönmeye zahmet etmedim. "Beni kontrol etmenize gerek yok. Zaten yapıldı," dedim. "Temizlenmesine bile gerek yok."

"Olmadığını biliyorum," dedi ve sesi alçak, çakıllı... tehditkârdı. Boynumdaki tüyler diken diken oldu, nabzım hızlandı, ağzım nemlendi.

Ayak sesleri yaklaştıkça nefesimi tuttum ve ne olacağını bilmeme rağmen yine de sıçramama neden oldu.

Kırbacın derisi kürek kemiğimi gıdıkladı. Yavaşça yukarı çıktı, sonra kolumdan aşağıya doğru bir yol çizdi.

"Sırtınızı duvara yaslamanızı istiyorum, Bayan Devere. Hemen şimdi."

Andy

Kırbacı bileğine vurduğum, temizlik malzemelerinin yere düşmesine neden olacak kadar sertti. Bir nefes aldı, sonra söyleneni yaptı, sırtı duvara yaslanana kadar bir ceylan gibi uzun ve zarif adımlarla yürüdü. Ona bakarken kırbacı kalçama vurduğum. Barın arkasındaki görevinden dolayı hâlâ makyajlıydı, gözleri siyah parıltılar ve gülünç takma kirpiklerle doluydu. Ağzı korkunç bir kırmızıydı; dudakları hafifçe ayrılmış ve parlaticıyla ağırlaştırılmıştı. Kravatımı gevşetip çözdüm ve yaklaşıırken bordo ipeği avucumun içinde gezdirdim. Nefesini yüzümde hissedebileceğim kadar yakın, göz göze geldiğimizde topuklu ayakkabıları boyumuzu mükemmel bir şekilde eşleştirdi. Kırbacı yan taraftaki bir raya asmıştım, kolayca ulaşılabilir bir yerdeydi.

"Bana bileklerini ver."

Ben onları bağlarken sessiz kalarak tartışmadan teklif etti.

kravatımla birlikte. Onları başının üstündeki duvara sabitledim. "Onları orada tut. Kıpırdamayın."

Korsesinin ön bağınyı çekiştirdim ve ben onu teninden uzaklaştırırken o hareketsiz kalmak için mücadele etti. Göğüsleri gevşemişti ve meme uçları cezalandırılmak için yalvaran küçük tomurcuklardı. Bu manzara ağzımı sulandırdı. Korsesini çekip çıkardım ve bir kenara fırlattım, ardından dar eteğini beline doladım. Şeffaf siyah dantel amının tatlı tümseğini kaplıyordu. Parmaklarımı köşebentin içine soktum ve dantel amının dudakları arasında sıkıca kesilene kadar çektim.

"Benim için ne kadar da ıslak bir yarığın var, Faye. Buradan çıkıp gitmene izin vereceğimi düşünmedin, değil mi? Benim hafta sonumda olmaz. Beni bundan daha iyi tanıyor olmalısın."

Kıvrınarak klitorisini kumaşa sürttü. "Kahretsin Andy, bu çok iyi hissettiriyor."

Ağzımı kulağına dayadım. "Sana bir görgü dersi vereceğim. Gerçekten canın yanacak ve çok minnettar kalacaksın." Ciyaklayana kadar bacaklarının arasındaki kumaşı çekiştirdim. "Bana minnettar olacağını söyle, Faye."

Cevap vermeden önce yumuşak bir inilti.

"Evet..." "Evet, ne?"

"Evet, Andy. Evet, minnettar olacağım!"

Külotunu yere düşene kadar bacaklarından aşağı kaydırđım. İçgüdüsel olarak külottan çıktı ve ben de ayak bileklerini tekmeleyerek daha da açtım. "Yatmadan önce bir şeyler okuyordum," diye alay ettim. "Oldukça bilgilendirici oldu."

"Sadece bir kitap..." diye başladı, bacaklarının arasına bir tokat indirdiğimde bağırdı.

"Bana yalan söyleme, Faye. Ben aptal değilim, o yüzden sakın beni aptal yerine koymaya kalkma." Başparmağımyı ağzında gezdirerek güzel rujunu bulaştırdım. "O lanet sapık Vincent, tatlı küçük Saksagan'ının onun için ne kadar kirli olduğunu açık açık söyledi. O pis amcığın canını yakması hoşuna gitti, değil mi? Hepsini okuyorum Faye, her iğrenç ayrıntıyı, hepsini hafızama kaydediyorum." Dudaklarından çıkan inilti hem şehvet hem de dehşetin mükemmel bir karışımıydı. "Güzel kuşunun amının cezalandırılmasından nasıl hoşlandığından bahsetmeyi ihmal etmemiş. Sen ona daha iyi öpmesi için yalvarana kadar o daracık yarığını tokatladığını biliyorum. Eğer uslu bir kız olursan belki ben de daha iyi öperim."

"Lütfen," diye tısladı ve gözleri buğulandı. "Canımı yak, Andy. Onun yaptığı gibi incit beni."

"Canını o siktiğimin sikinden daha iyi yakacağım, söz veriyorum."
Başparmaklarımı am halkalarının içine soktum ve dudaklarını aralayacak kadar çektim. "Bacaklarını benim için açacaksın ve kıpırdamadan duracaksın, anladın mı?"

"Evet..."

Geri çekildim ve onun pozisyon değiştirmesini izledim, bana çekincesiz amını sunuyordu, elleri hala başının üstündeydi. Kırbacı raydan indirdim ve kalçalarının iç kısmındaki yumuşak ete dokundum. "Sana yapabileceğim çok şey var, Faye. Yapmak *istediğim* o kadar çok şey var ki. Seçim yapmakta zorlanıyorum."

"Lütfen..." dedi. "Herhangi bir şey..."

Kırbacı klitorisinin üzerine sürdüm ve temasa karşı kıvrandı. "Benim için iyi bir kız olursan iyi hissettireceğim."

"İyi olacağım," dedi. "Kahretsin, Andy, bu gerçekten güzel bir his."

"Peki ya buna ne dersin?" Kalçasına sertçe vurarak söyledim. "Bu nasıl hissettiriyor?"

"Ah, siktir... evet!"

"Canını böyle mi yaktı, Faye?" Kırbacı göğüslerine doğru götürdüm ve ucunu küçük meme uçlarına değdirdim. Nefes nefese kaldı ve inledi, pozisyonunu korumak için mücadele ederken gözlerini kapattı. "Bir sonraki yazı turayı kimin kazanacağı umurumda değil, önümüzdeki hafta boyunca morluklarımı üzerinde taşıyacaksın, söz veriyorum."

Sözlerim ateşi körükledi ve gözleri parlayarak açıldı, meydan okumayla alevlendi. "O zaman bana vursan iyi edersin, değil mi? Hadi Andy, ver şunu bana!"

Cüretkârlığı yüzünden kalçalarına vurdum ve iyi vurdum. Bacakları adrenaline titriyor, derinin altında kan biriktikçe çizgiler koyu kırmızıya dönüşüyordu.

"Daha iyi mi?" Alay ettim.

Başını salladı, gözleri sulanmıştı.

"Daha gelecek çok şey var, Faye. Çok daha fazlası..."

Kırbacı bıraktım ve avucumu kullanarak göğüslerine ağır, gümbür gümbür tokatlar attım. O inleyene kadar meme uçlarını büktüm, sonra ağzıma aldım, daha fazlası için yalvarana kadar ısırdım, emdim ve şapırdattım. Kahretsin, o tatlı memeleri incitmeyi, onları bu kadar güzel işaretlemeyi nasıl da seviyordum. Parmaklarımı onun aç amcığına soktum ve o da bu temas karşısında kasıldı, o hassas küçük yumruyu orgazma ulaştırmak için çaresizdi.

"Lütfen Andy," diye hırıldadı. "Beni boşalt."

Amına öyle sert bir tokat attım ki dişlerini sıktı. "Söylediğimde boşalacaksın öyle."

"Piç kurusu," dedi.

İki parmağım kolayca içine girdi, ben de üçüncüsüyle onu açtım ve o homurdandı. Boştaki elimi kalçasının etrafından dolaştırarak küçük, kirli göt deliğini buldum ve bir parmağımı kuru bir şekilde içeri soktum. Acı dolu bir inilti çıkardı. "Bunu unutmayacağım," diye tısladı.

"*Bunu* daha çok hatırlayacaksın," dedim ve iki tane daha sokmaya zorladığımda vücudu kaskatı kesildi. "Bu şekilde hoşuna gitmiyormuş gibi davranma," diye hırladım. "Amcığın sana gerçekten ihanet ediyor."

"Siktir..." diye hırıldadı. "Kahretsin Andy, çok acıyor..."

Parmaklarım acımasızdı, her iki deliği de güzelce ve genişçe gererken, o inledi, eğildi ve bana tısladı. "Aferin kızıma," dedim. "Al bakalım."

Kollarını duvardan indirip boynuma dolayarak omuzlarıma dayadı ve bu kaldıraçla beni daha yakına çekti, ta ki ağzı benimkine bastırılana ve dili dudaklarıma değene kadar. Onu sertçe öptüm, dördüncü parmağımı amına sokarken çıkardığı çığlığı bastırdım.

"Becer beni," diye inledi ağzımın içine. "Lütfen Andy, sik beni."

Parmaklarımı çekerken vücudu çok lezzetli sesler çıkarıyordu. Onu döndürdüm ve sertçe kıstırdım, tatlı morarmış göğüsleri duvarı tokatlarken inlemesini sağladım. Pantolonumu horozumu serbest bırakacak kadar gevşettim ve bir rahatlama hırıltısıyla sıırıslıkam amına çarptım. Şişmiş klitorisine vurmak için uzandım ve diğer elim ağzını buldu, öğürene kadar kirli parmaklarımı boğazından aşağı zorladı.

"Benim için gel," diye hırladım. "Pis parmaklarım boğazındayken bana gel. Bana ne kadar kirli olduğunu göster Faye, bana o iğrenç kitaplardaki kızı göster."

Parmaklarımın altında patladı, ağzının içine giren şeye karşı sıçrarken bacakları jöle gibi titriyordu. Onu sıkıca tuttum, etrafımda gerilirken kendimi onun sıcak küçük amına boşalttım.

Nefesimizi tutarken onu sabit tuttum, ancak yeterince sabit olduğundan emin olduğumda bıraktım.

Saçları dağınıktı ve ruju daha da kötüydü, ama günah kadar seksi görünüyordu.

Ben ofiste işimi bitirirken onu giyinmesi için bıraktım ve ben döndüğümde korsesini daha yeni bağlamıştı.

Anahtarlarımı bir elimden diğerine, sanki beş dakika önce onun beynini sıkmemişim gibi rahatça savurdum.

"Seni bırakmamı ister misin?" diye sordum. "Araba arka tarafta."

Faye

Andy'nin yeni aldığı bir Mercedes'i vardı. Deri, cila ve o kokuyordu. İçinde birkaç dakika oturduktan sonra seks de kokuyordu. Yolcu koltuğunda rahatladım ve Londra üzerinde şafağın söküşünü izledim, motorun gürültüsü beni uykuya gönderdi.

"Burası, değil mi? Batı Caddesi?" Andy ben onu durduramadan köşeyi döndü ve üç gün önce terk ettiğim yola saptı.

"Artık değil, üzgünüm," dedim. "Sana daha önce haber vermeliydim. Kings Court'tayım, yukarıdan geri dönebilirsin, sadece birkaç sokak ötede. Kings Lodge Guesthouse, ön tarafta bir tabela var."

Arabayı döndürmeden önce bana bir bakış attı. "Neden taşındın?"

"Yatak çok yumuşaktı," diye yalan söyledim. "Üstesinden gelemedim."

"Sizi başka bir odaya alamazlar mıydı?" "Tamamen dolu."

"Anlıyorum. Umarım bu daha iyidir?"

"Çok." Ona sahte bir gülümseme attım ve o da bunu yutmuş gibi göründü. Misafirhanenin önünde durdu ve ben de kemerimi açtım.

"Eğer *bu bir hataydı* saçmalığına dalmak üzereysen, başlamadan önce biraz ara vermelisin," dedim.

Yüzünü bana dönmek için koltuğunda iki büklüm oldu. "Pardon?"

"Diyorum ki, benim haftam gelmeden sakın benden kaçmayı aklından bile geçirme."

"Ben hiçbir şeyden korkmam, Faye," diye tersledi. "Ve bir *hata* saçmalığı olan herhangi bir şeye batmak üzere değildim."

Gözlerimi devirdim. "Sen öyle diyorsan."

"Ben öyle diyorum." Parmaklarını direksiyonun üzerinde tıngırdattı ve parmaklarının göt deliğimin içinde olduğunu hatırlayınca midem bulandı.

"Bak Faye, bir daha olmayacakmış gibi davranmanın bir anlamı yok. Yine *olacak*. Muhtemelen her şey gözyaşlarıyla ve şu anki berbat ilişkimizden daha berbat bir iş ilişkisiyle son bulacak.

ama ne olursa olsun yine olacak. Neden olmamış gibi davranıyorsun?"

"Ben rol yapmıyorum, senin yaptığını sanıyordum."

"Evet, ama ben değilim."

"Peki," dedim ve arabadan inmek için harekete geçtim. "Sabah görüşürüz. Yorgunluktan çok daha fazla açıdan tamamen boku yemiş durumdayım, çok teşekkür ederim."

"Sakın geç kalma," dedi.

Arkamı dönmeden önce ona parmağımı gösterdim.

Su ısıtıcısını açtım ve zavallı ayaklarıma çok ama çok sıcak bir banyo yaptırdıktan sonra geceyi sonlandırdım ve telefonumu ancak son dakikada çıkarıp alarmımın sabah için ayarlı olup olmadığını kontrol ettim.

Mesaj simgesini aramamalıydım, yokmuş gibi davranmalıydım.

Ama bir mesaj simgesi *vardı* ve bana doğru yanıp sönüyordu.

1 yeni: Vincent

Kahretsin.

İç *çekerek* açtım, diğerleri gibi bir tane daha olacağından *emindim*, aynı şekilde *bana geri dön, aşkım* saçmalığını son zamanlarda saçmalıyordu.

Ama mesajda öyle bir şey yazmıyordu. Yakınından bile geçmiyordu.

Sil tuşuna basmadan önce uzun saniyeler boyunca ona baktım, alternatif bir anlamı olabilirmiş gibi kafamda evirip çevirdim.

Olamazdı. Oldukça basitti.

Güzel Kuşum tünemek için eve uçmazsa, tünek ona uçar. Ben Londra'ya gidiyorum, tatlı Magpie. Çok yakında görüşeceğiz.

Hay sikeyim.

Dokuzuncu Bölüm

Faye

"Güzel saksaganımın bu kadar üzgün görünmesi kalbimi acıtıyor."

Gözlerim uzaktaki dağlarda sabit kalsa da Vincent'in sesi beni odaya geri getiriyor. Öğleden sonra güneş ışığı stüdyonun penceresinden içeri süzülüyor, çıplak sırtıma ılık ılık vuruyor. Bu güzel, yaratıcı, fırtınalı adamla Prealps'in yamacında yer alan bu yer mükemmelin tam tanımı.

Ama o haklı. Ben üzgünüm.

Sandalyesinden kalkıyor ve ben kaçınılmaz olana iç çekiyorum. Yatak onun ağırlığıyla alçalırken arkamı dönüyorum, gözleriyle karşılaşmam gereken anı erteliyorum. Parmakları kalçalarımın içini gıdıklıyor.

"Konuş benimle güzel kuş, anlat bana üzüntünü." "Bir şey yok," diye yalan söylüyorum.

Güçlü eller belimden çekerek beni ona doğru döndürüyor. "Burada mutlu değil misin, Magpie?"

"Tabii ki öyleyim," diye itiraz ediyorum. Ciddiyim; Vincent gibi bir adamla on iki aydan az bir süre geçirmiş olmama rağmen şimdiden kırılıyorum. Onun insan deneyiminin keyifsiz derinliklerini keşfetme arayışı sınır tanımıyor ve ben sadece onun sapkın düşkünlüklerinin alevinde çırpınan bir pervaneyim, kırılğan ve dengesiz.

"O zaman ne var, güzel kuş?" Çenemi kavradı. "İyi bir kız asla efendisinden sır saklamaz."

Elini yüzümden çekiyorum. "Sadece yorgunum. Bu gece yine eğlenmek zorunda mıyız?"

Kaşlarını çatması hayal kırıklığını doğruluyor ve kalbim hızla çarpıyor.

"Misafirlerimiz uzun bir yoldan geliyor, Magpie. Arkadaşlığımızdan zevk almak için o kadar yol kat ediyorlar ve siz onları nezaket göstermeden göndermek mi istiyorsunuz?"

"Hayır," diyorum. "Sanki artık hiç sadece biz yokmuşuz gibi geliyor."

"Her zaman sadece biz varız," diye gülümsüyor. "Başkalı olsa bile, Magpie, kalbimde her zaman sadece biz varız."

Midemde bir öfke parlaması ve onu bastıramayacağım kadar hızlı yükseliyor. "Yatağında her zaman sadece biz yokuz, değil mi? Sen asla sadece beni sevmezsin"

artık, Vincent. En son ne zaman paylaşmak zorunda kalmadığımı hatırlamıyorum." "Bunu birçok kez konuştuk," diyor. "Konuşmak zorunda mıyız?"

Yine mi?" Güçlü eller göğüslerimi sıkıyor ve onun dokunuşuyla kendimi kontrol edemeden inlemeye başlıyorum. "Kıskançlık doğal ve güzeldir güzel kuşum. Benim için acı çekmeni seviyorum. Ruhunun benimkine sahip olma arzusunu seviyorum. Seni bir başkasıyla izlerken ben de içimin yandığını hissediyorum. Bu iyi bir yanma, tatlı kız, bizi canlı kılıyor. Onu kucaklamayı öğrenmelisin."

"Evet," diyorum ve neden kabul ettiğimi bile bilmiyorum.

"Bizim aşkımız özeldir, Magpie. Saf ve özgürdür. Vahşidir, dağlardaki rüzgar gibi. Onu bir kafese koyamayız. Aşkımız bayatlar ve hoşgörüsüzleşir. Yoruluruz."

"Sadece beni kalabalıktaki diğer insanlardan daha çok sevmeni istiyorum Vincent. Efendim. Bunu istemek çok mu fazla? Bu beni kötü bir insan mı yapar? Zayıf bir insan mı?"

"Hayır," diye iç geçirdi. "Bu seni daha da güzelleştiriyor."

Parmakları karnımdan aşağı kayarken ürperiyorum, bacaklarımı davet edercesine açıyor. "Seni istiyorum," diye nefes alıyorum. "Sadece seni."

Beni delirtiyor ve bunu biliyorum, hissedebiliyorum. Bu delilik çizgisi derinlere iniyor, beni içten içe büküyor.

"Ve ben seni istiyorum," diyor. "Her şeyini istiyorum, Magpie. Senin güzel ruhunu istiyorum."

"Evet..." Parmakları beni ayırdı.

"Benim için kırılmanı istiyorum, güzel kuş, mümkün olan her şekilde. Seni sınırlarının ötesine itecek kadar seviyorum ve orada kendi ruhunu tanıyacaksın. Karanlığın içinde kurtuluşu benimle bulacaksın güzel kızım. İhtiyacın olan her şeyi benimle bulacaksın. Bana güvenmelisin. Seni o yere götürmeme izin verecek kadar bana güvenmelisin."

Başparmağı klitorisimi buluyor. "Evet, Usta. Evet..."

"Bu gece seni seveceğim, Magpie, kalabalıktaki diğer herkesten daha çok." Gözlerim açıldı. "Gerçekten mi? Sevecek misin?"

Gülümsüyor. "Cynthia ve Richard'a tatlı kuşumu ne kadar sevdiğimi göstereceğim, ama önce sen beni ne kadar sevdiğini onlara kanıtlamalısın. Bunu onlara kanıtlamak istiyorsun, değil mi Magpie? Bunu benim için yapacak mısın?"

"Nasıl?" Ben soruyorum. "Bunu nasıl kanıtlayabilirim?"

Parmaklarını bacaklarımın arasından çekip dudaklarıma bastırıyor. "Bu kadar soru yeter," diyor. "Göreceksin."

Bakışları benimkileri çoktan terk etti. Yolun aşağısına bakıyor.

Cynthia'nın arabası geldi.

Cynthia'ya da Richard'a da katlanamıyorum, her ne kadar bunu ne kendime ne de ona itiraf etmemeye çalışsam da.

"Gösteri zamanı" diyor.

Keşke ben de onun kadar isteseydim.

Andy

"Ne o kadar heyecanlı ne de o kadar iyimser görünüyorsun. İhtimaller senin lehine Faye, üçüncü kez şanslısın." Önümüzdeki yedi gün boyunca kaderimizi belirleyecek olan rakamlara hayranlıkla bakarak parayı parmaklarımın arasında çevirdim.

Faye masasının kenarına tüneyip gözlerini ayaklarından ayırmadı. Daha fazla çılgın topuklu ayakkabı, daha fazla su toplaması şüphesiz. Barın arkasındaki bir vardiya için neden böyle saçma ayakkabılar giymekte ısrar ettiğini anlayamıyordum. Yine de hepsi bunu yaptı. Modanın çekiciliği açıkça sınır tanımıyor.

Son birkaç gündür sessizdi, onun için belirlediğim her şeyi en ufak bir geri dönüş bile yapmadan yapıyordu. Becerikliydi ama mesafeliydi ve itiraf etmeliyim ki bu yeni Faye tavrından pek hoşlanmamıştım. Belki de sağduyu bana vurması gereken darbeyi ona vuruyordu ve oyalandığımız bu şeyi, kalması gereken yere, halının altına itmeye çalışıyordu. Belki de İtalya'ya dönmek istiyordu. Belki de *ona geri dönmek istiyordu.*

Belki de Faye Devere'in ne istediğini merak etmeyi bırakmalıyım.

Ona parayı uzattım. "Atabilirsin."

"Geçen sefer attım."

"Ben de tekrar atabileceğini söylüyorum. Fikrimi değiştirmeden fırlat."

Gözlerini benimkilere dikti ama beni selamlayan o her zamanki Faye coşkusundan eser yoktu. "At, Andy. Sorun yok."

"Teklif etmediğimi söyleme."

Ben daha fırlatmadan o ayakkabılarına bakıyordu. Avucuma düştü, adam tepemdeydi. Benim haftam. *Üçüncü* haftam.

Hayal kırıklığı beni şaşırttı. Fikir hem ilginç hem de saçma olsa da kesin bir pişmanlık hissi duydum.

"O zaman bara geri mi dönüyorum?" diye sordu, görünüşe göre başka bir

genel çalışma haftası.

"Öyle görünmüyor." Bir kalp atışı içinde parayı avucumun içinde çevirdim ve görmesi için havaya kaldırırken kendimi şok ettim. "Üçüncü kez şanslıyım."

Zafer onu canlandırmış gibiydi. Dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi ve sırtı dikleşti, omuzları yükseldi. "Ben mi kazandım?"

Kanıtları ona uzattım, kadın üstteydi. "Evet, sen kazandın."

Madeni paranın üzerindeki rakamları inceledi. "Geri adım atmayacaksın, değil mi? Bu benim haftam Andy, ciddiylim. Adil olan adildir."

"Hayır, Faye, *geri adım* atmayacağım. Sadece yedi gün, aceleci davranma."

Ayağa kalktı, kollarını kavuşturdu ve yaptığım hatanın farkına varmam sadece o üzgün anımı aldı. "Senin masanı alacağım," dedi. "Bütün önemli şeyler orada."

"Bu yedi boktan gün içinde erişmen gereken ne gibi *önemli bir* şeyim var Faye?"

Sandalyesini benim masama çekti ve önümdeki finansal ekrana hiç istifini bozmadan bakarak oturdu.

"İşte ben de bunu öğrenmek üzereyim," dedi. "Bu kulüp için yaptığın her şeyi bana tek tek anlatmanı istiyorum Andy. Şu andan itibaren."

Faye elinde kemikle dolaşan bir köpek gibiydi, bir ona bir buna dalıyor, burnunu istemediği yerlere sokuyordu. Finans, tedarikçiler, üyelik prosedürleri, pazarlama. Sanki o kadar basitmiş gibi her şeyin iç yüzünü öğrenmek istiyordu.

"Üç yıl," diye tersledim. "Benden üç yıllık yöneticilik hayatında sana yol göstermemi bekliyorsun. Roma bir günde inşa edilmedi Faye, sen de buraya gelip yedi günde benim rolümü üstlenecek değilsin."

"Senden bana üç yıllık yönetim sürecini anlatmanı beklemiyorum Andy, senden burada tam olarak neler olup bittiğini anlamama yardımcı olmanı bekliyorum."

"Peki bu yer hakkında tam olarak anlamak istediğiniz şey nedir?"

İç çekti. "Bunu imkânsız hale getirme. Yazı turayı ben kazandım, haftamı alacağım."

"Ve bu hafta sana mali tabloları göstermeye başlayacağım." Kâr ve zarar tablosunu açtım ve ellerini masaya vurarak

Başlamıştım bile.

"Bu bilgiye zaten sahibim ve sen de bunu biliyorsun," diye tersledi.

"Bana yeni bir şey göster."

"Bu bilgiye zaten sahip olmanız onu anladığınız anlamına gelmez. Bana şişe ve fiçı gelirlerini nasıl gösterdiğimizi ve bunun stoklarımız üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu anlatın. Tek seferlik etkinlikler için ek üyelik gelirini nereye kaydettiğimizi söyleyin."

Yüzü bıkkınlığın resmiydi ve küçük kaltağı dizlerimin üzerine çekip ona biraz tevazu gösterme dürtüsüyle savaştım. "Peki, bana kâr-zarar tablosunu göster, sonra da bana zaten verdiğin diğer raporları ve oyalamak için kullanacağın diğer raporları göster, çünkü bunların hiçbir anlamı yok," diye tısladı. "Ama yarın pazarlamaya bakacağız ve hoşuna gitse de gitmese de bilmek istediklerimi bana söyleyeceksin."

Kaynadık, iltihaplandık ve bir şekilde bütün bir gün boyunca gösterip anlattığım kuklacılıkta yolumuzu bulmayı başardık, ancak Pazar akşamı oyunun kapanışında, pazarlama stratejimi buldozer gibi ezmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu.

Kendi kapımdan içeri girer girmez ayakkabılarımı çıkardım, elime bir üçlü eski burbon aldım ve aylardır kullanmadığım televizyonu açtım. Akla gelmeyecek bir şeyi düşünürken nabzım hızlandı ama yine de yaptım; sabah alarmlarımın her birini iptal ettim.

Doğaçlama bir yorgan günü yapma zamanı. Bir tanesini hak etmiştim.

Topaz'ı cep telefonundan aradım, kimin aradığını fark ettiğinde sesindeki şaşkınlık karşısında kendi kendime gülümsedim. Onu hâlâ yatağında, yeşil saçları yastığının üzerinde bir kuş yuvası gibi yayılmış, el yordamıyla telefonunu ararken hayal ettim. Sabah insanı olmadığını söylemek hafif kalırdı. Kızın sesi yarı ölü gibi geliyordu.

"Bugün gelmeyeceğim," dedim. "Faye'e onu gördüğünde söylersin."

"Gelmeyecek misin?! Yani, hiç mi?"

"Sadece söyle ona," diye tersledim. "Ve geç kalma." Bazen tam bir amcık oluyorum.

Kanepeye uzandım ve dehşet içinde televizyon kanalları arasında gezinirken

gündüz kuşağı televizyonunun çöplüğüyle yüz yüze geldim. Yirmi dakika boyunca ayaklarım titredi, zihnim ofisteki yapılacaklar listesiyle yarıştı. Beni koltuğuma yapıştırmak için Faye'in somurtkan, kendini beğenmiş yüzünü hayal ettim ve yeterince işe yaradı. Cep telefonum sehpanın üzerinde, kulübümüzü yönetmekle ilgili hiçbir şey bilmediğini fark ettiğinde gelecek mesaj ve aramalara hazır bir şekilde duruyordu. Ama hiç gelmediler. Ondan tek bir gık bile duymadım.

Her zaman inatçı olmuştu; inatçı ve çok sinirli. Patlayıcı ve öngörülemez bir kombinasyon.

Faye Devere benim sakinliğim için her zaman bir coşku girdabı olmuştu. Yaratıcı ve gösterişliydi, kafası kendi iyiliği için fazla bulutların üzerindeydi, ancak fikirleri çoğu zaman yerindeydi. O büyük düşünürdü, ben de gerçek düşünürdüm ve bir şekilde aramızdaki o tatlı noktayı bulurduk, bir şeyler yapıldı ve iyi yapıldı. İlk yatırımımın kapsamının çok ötesinde, Explicit mekanına ilk etapta gönül veren Faye'di. Beni derinlere inmeye ve bir şans vermeye ikna eden Faye'di. Explicit onun büyük vizyonuydu ve benim bu işi başarmak için gösterdiğim kararlılıkla hayat buldu. Büyük bir işe girişmiştik, *ben de büyük bir işe girişmiştim* ve karşılığını almıştım.

Sonra da bir veda bile etmeden gün batımına doğru işeyerek bana teşekkür etti.

O lanet ofise gitmeyecektim, kendimi sehpaye bağlayıp bütün bir gün ruhumu mahveden televizyon izlemek zorunda kalsam bile.

İyi ki Vincent Blackmore'un boktan romanı beni meşgul ediyordu.

O akşam saat yediyi biraz geçe bara girdiğimde Topaz'ın yüzünde hem korku hem de rahatlama ifadesi vardı. Kulak tıkaçları takılı bir tabureye tünemişti, parmakları altlarındaki barın üstünden biraz daha fazla sim ve yapıştırıcıyla kaplıydı.

"Geri döndün!" dedi, yanakları kızarmıştı.

"Belli ki," diye mırıldandım. Omzunun üzerinden eğildim ve aslında ne yaptığını anlamaya çalıştım.

"Faye'in fikri," dedi. "Doğruluk mu cesaret mi gecesi için açık oyun kartları." "Doğruluk mu cesaret mi gecesi mi?" Yüzümü buruşturdum.

"Peki bu doğruluk mu cesaret mi gecesi tam olarak ne zaman? cesaret gecesi mi olması gerekiyordu?"

Omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Sadece onları hazırlıyorum."

Parlntının içinden tamamlanmış bir kart çıkardım ve kötü uygulanmış bir ilkokul projesine benziyordu.

"Kıımı p. Beş puan. Partnerinizin dört ayak üzerine düşme ve derin anal öpüşme için büzüşme zamanı. Beş dakika boyunca gt deliğine tapacaksınız. Dil sokmak zorunludur."

"Beğendin mi?" Topaz umutla sordu.

Kıvrıcık yazılara gülme dürtüsüyle savaşarak yığının geri kalanına göz attım.

"Sr onları, Kovboy. Beş puan. Bronzlaşma zamanı! Senin görevin partnerine binmek ve sıkı tutunmak, onların görevi ise seni indirmek. Kim önce inerse o kazanır."

"Ne yaptığımı gördün mü?" diye gülümsedi. *"İlk kim inecek?"* Her iki şekilde de yorum yapma fırsatını reddettim.

"Peki, nerede o?" Dedim. "Ve ne kadar tıslama krizine giriyorum?"

"Ofisinde," diye cevap verdi. O devam edene kadar ona baktım. "O... biraz zgn."

"Histerik gözyaşları gibi zgn m, yoksa yüzüne bıçak saplanmış gibi zgn m?" Omuz silkti. "Bence bunu kendin bulsan daha iyi olur."

Tek kelime etmeden ceketimi astım, kendi masama giderken bir an için onun masasına göz attım. Bugünün postaları hâlâ açılmamış bir şekilde yığınlar halinde duruyordu.

"Postayı kaçırdınız," dedim. "O ekler saatler önce bankaya yatmış olmalıydı. Dizginleri eline almak istiyorsan, Faye, lanet olası atı sen ynetmelisin."

Ağzı nefretten büzülmüş küçük bir delik gibiydi. "Neredeydin lan sen? Bugün hangi cehennemdeydin?!"

"Yıllık izin," dedim. "Kabul etmelisin ki, bana epey zaman borçlusun." Yerime oturdum ve dizüstü bilgisayarımı çalıştırdım. "Yokluğumda iyi idare ettiğine inanıyorum, ortak?"

Avuçlarını masasına sertçe vurdu ama ben ona doğru bakmadım bile. "Neden böyle davranıyorsun? Yazı turayı *ben* kazandım! Yazı turayı *sen* attın! Bir anlaşma yapmıştık Andy. Bana söz vermiştin!"

"Zavallı küçük Faye, kalbim kan ağlıyor," dedim. "Sakın başlama. Bugün evde değildim, lanet olsun. Üç yıldır gelmiyorsun."

Bir kalp atışı içinde yarı açılmış postaları topladı ve benim

kucak. "Şu lanet olası postayı düzenle, Andy," diye tısladı. "Bugün *senin* işin bu. *Sen* zamanında burada olmalıydı."

Zarfları topladım ve tekrar ona doğru fırlattım. "Hayır, Faye. *Senin* işin. *Senin* sorumluluğun. Aptalca bir yazı tura atışı buradaki dinamiğimizin temel önermesini değiştirmez. Gerçek şu ki, bu kulübü yönetmekle ilgili ilk şeyi bilmiyorsun ve bugün sadece benim ne demek istediğimi kanıtladı."

"Bunun ne anlamı olabilir ki?"

Ona acı bir gülümseme gönderdim. "Bugün ayağa kalkıp kendini bulman için bir şanstı. Sahiplenebileceğin şeylerle uğraşmak için bir şanstı, tek yapman gereken sıkı bir çalışma günü ve kafatasındaki o keskin beyni kullanmaktı. Gerçekte ne oldu? Hiçbir şey. Olan bu." Tepsimden bir yığın evrak çıkardım. "Bunları görüyor musun? Sisteme girilmesi gereken faturalar." Diğerlerini de elime aldım. "Bunların üzerinde notlar var, takip etmesi çok basit. Bunlarla ilgili sorularımız var, tutarsızlıkları gidermek için tedarikçileri aramamız gerekiyor." Hepsini tepsiye geri ittim. "Topaz'a ne yapılması gerektiğini sorabilirdin.

Kapı ekibi için bir üyeye daha ihtiyacımız var, personel klasöründeki ilan şablonlarına bakabilir ve internete bir ilan koyabilirdiniz. Eğer gerçekten elinizi taşın altına koymak isteseydiniz, kendiniz de bir tane yazabilirdiniz. Postayı bile ayarlayamadın. Daha fazla devam etmeme gerek var mı, Faye? Gerçekten mi?"

Parmağını bana doğru salladı. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. İçeri girip bana gösterme zahmetine katlansaydın bunların hepsini yapardım!"

"Yapar mıydın? Oturduğum yerden öyle görünmüyor. Görünüşe göre tek ilgilendiğin Prens Pouty'yi oynamak ve Topaz'ı saçma bir sanat projesinde serbest bırakmak. Dışarıdaki o şeyleri hiç gördün mü?" Tersledim. "Yeni yürümeye başlayan bir çocuğun sim tabancasıyla oynamasına izin vermişsin gibi görünüyor. Buradaki profesyonelliğimiz hakkında nasıl bir imaj yaratacak bu?"

"Doğruluk mu cesaret mi gecesi iyi bir fikir Andy, parıltı hakkında ne düşünürsen düşün." Gözlerimiz buluştuğunda kaydandı ve onun çenesi de benimki gibi sertleşti. "Anlaşmamıza sadık kalmaya hiç niyetin yoktu, değil mi? Bu kulüpte düzgün bir yerim olmasına izin vermek gibi bir niyetin yoktu. Bu sadece beni oyalamak, bu işi çözebileceğimizi düşünmemi sağlamak için yaptığın aptalca bir oyundu."

Parmak sallama sırası bendeydi. "Sakın bu saçmalığı başlatmaya cüret etme, Faye. Anlaşmamıza sadık kalmak gibi bir niyetim vardı. Sen dün bütün gün orada benimle otururken kim kürek çekti?"

"Dürüst bir pislik mi?"

"Basit sorular soruyordum, Andy. Lanet olası temel sorular. Burada bir bokun nasıl yapıldığını bilmeye hakkım var! Neler olup bittiğini bilmeye hakkım var!" Sesi her zamankinden daha keskindi, keskin ve tiz. Ve sonra çatladı. "İstediğin her şeyi yaptım!" diye haykırdı. "Barda çalıştım, posta işlerini yaptım, hatta lanet olası kanalizasyondan boktan prezervatifleri bile temizledim! Bana attığın her boktan şeye katlandım! ADIL OYNADIM, ANDY! ADIL OYNADIM!" Elini masaya vurdu.

Ve sonra sessizleşti. Elini ağzına götürdü ve omuzları sadece gözyaşı anlamına gelen o korkunç titremeyi yaptı.

"Hepsi bu kadar, öyle mi?" Dedim. "Zavallı küçük Faye, Andy ona çok kötü davrandığı için hüngür hüngür ağlayacak. Bu mudur yani?"

Elini kaldırdı ve içinden küçük bir hıçkırık döküldü. Acınası bir sestir ve beni tam karnımdan vurdu.

"Şimdi ne yapacaksın, Faye?" Alay ettim. "Yine Google'da avukat mı arayacaksın? Vincent amcık suratlı Blackthorne'a geri mi kaçacaksın? Küçük, boktan otel odana saklanıp için için ağlayacak mısın? Ne yapacaksın, Faye?"

Nefesini tuttu ve gözleri acı dolu havuzlar gibi olsa da bir parça soğukkanlılık topladı. "Beni burada istemiyorsun, Andy. Beni asla geri almayacaksın, değil mi? Ortak olarak değil. Artık ne yaptığımın bir önemi yok, ben her zaman düşman olacağım."

"Böyle düşünüyorsun, değil mi?" Tersledim. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Benim ofisimde, o eski masanda oturuyorsun. Lanet olası bir tepsin, bir dizüstü bilgisayarın ve lanet olası bir dahili telefonun var. Her şey düşünüldüğünde gerçekten cömert davrandığımı düşünüyorum."

"Bana eşitmişim gibi davranmıyorsun!"

"Öyleyse yap beni!" Öfkelendim. "Saygı istiyorsan, bunu hak edeceksin! Tekrar ortağım olmak istiyorsan, o zaman dik duracaksın ve lanet olası yerini koruyacaksın! Her zaman kafa kafaya vereceğiz Faye. Ben buyum işte! Omurgasız bir mankafa gibi senin için sırtımı dönmeyeceğim. Karar veririm, sorumluluk alırım, insanlara patronluk taslarım, işte ben buyum! Kendin için ayağa kalk. Gelmeyeceğimi öğrendiğin an beni cep telefonumdan aramalıydın ve benim sana yapacağım gibi sen de bana yapmalıydın, inan bana, sana yapardım. Bana kıcımlı kaldırıp işe gitmemi, sorumsuz, asabi bir amcık gibi davranmayı bırakıp işime bakmamı söylemeliydin."

"Sanki dinledin de! Andy Morgan dinlemez ki!" diye tükürdü.

"Belki yapardım, belki yapmazdım, ama sen haklı olurdun, Faye, ve ben bile bunu göremeyecek kadar kalın kafalı bir pislik değilim. Saygıyı talep ederek kazanırsın. Bir ortak gibi davranmayı öğrendiğinde yine benim ortağım olacaksın."

"Benden ne yapmamı istiyorsun bilmiyorum!" diye tısladı ve gözyaşları yine yanaklarından aşağı maskara damlaları halinde süzölmeye başladı. Tam bir baş belasıydı; uğruna bir serveti riske attığım kadının histerik, sızlanan, kendine acıyan hayaletiydi ama o kadar güzeldi ki nefesimi kesiyordu.

Hışım la odanın arka tarafındaki dosya dolabına yöneldim, hedeflediğim şeye ulaşmadan önce üstündeki evrak kutularını boşalttım. Çantayı önüne kapattım ve kızgın parmaklarımla kapağını açtım. Çanta ısmarlama bir ceviz şaheseriydi, siyah ipekle kaplanmıştı ve içindekilerden çok daha pahalıydı.

Gözyaşları bir anda durdu ve kocaman cam gibi gözlerle bana baktı. "Bu da ne?"

"Neye benziyor bu?" Dedim. Bastonu çıkardım ve avucuma vurdum. Kendi kişisel favorimdi ve hatırladığım kadar yumuşak hissettiriyordu. İyi bir ağırlığı vardı ama deriyi doğru yakaladığınızda kan akıtacak kadar da yaylıydı. Küreği ve kayışı da çıkardı, merakla ellerinde evirip çevirdi.

Bastonu kutusuna geri koydum ve yüzü bana bir santim yaklaşana kadar eğildim. "Peki, ne olacak Faye? Kendini savunup bana lanet bir ders mi vereceksin yoksa seni masanın üzerine yatırıp gerçekten ağlamana neden olacak bir şey mi yapacağım?"

Onuncu Bölüm

Faye

Andy'nin gözleri karanlıktı, en ufak bir zayıflık kokusu için benimkileri tarıyordu. Tüm vücudu gergindi; boğazıma sarılmaya hazırды.

Ona izin vermek çok kolay olurdu. Ama bugün değil. Bugün *benim* günümdü. *Benim* haftam.

Vücudumdaki tüm cesareti toplayarak ayağa kalktım.

"Soyun," dedim. "Her şeyi."

Gözleri isyan arzusuyla parladı ama vücudu emirlerime uydu. Ceketini çıkardı, sonra kol düğmelerini karıştırdı ve metalik bir şangırtıyla masanın üzerine bıraktı. Kravatını çıkardı, ceketinin üzerine düzgünce yerleştirdi ve parmakları gömleğinin düğmelerine doğru ilerledi.

Sağlam omuzları, sıkı ve biçimli bir göğsün tepesindeydi, karın kaslarının yontulmuş duvarına ve kalçalarının kaslı V'sine doğru sivriliyordu.

Ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeleyerek çıkardı, kemerini çözdü ve pantolonunu yere düşürecek kadar gevşetti.

"Her şey," diye tekrarladım.

Başparmaklarını boxer'ının kemerine geçirdi ve aşağı kaydırды, sikinin kalın kabarıklığını gizlemek için hiçbir çaba göstermedi.

Gözleri benimkilere dikilmişti ve kaynıyordu; hırçın, kızgın ve açıkça sinirliydi. Onun bu halini seviyordum. Bu onu incitmenin tadını daha da güzelleştirirdi.

"Şimdi ne olacak?" diye tersledi. "Gerçekten sorumluluğu alacak mısın yoksa bütün gün burada bir hıyar gibi dikilmek zorunda mıyım?"

Bastonu masasına doğrulttum. "Eğil, yüz üstü yat."

Çantanın içindekilere göz attım. Kürek ve sopanın yanı sıra bir çile esaret ipi, bir kelepçe seti ve minyatür bir kırbaç vardı.

"Hepsi bu kadar değil," dedi kendini masanın üzerine bırakırken. "Geri kalanı dördüncü oyun odasının dışındaki dolapta."

"Sanırım şimdilik bu yeterli." Kelepçeleri aldım ve bana bakarken anahtarı test ettim, kötü tavrı hâlâ yüzünden okunuyordu.

Kelepçeleri metal masa ayağının etrafına geçirdim. "Bilekler."

Onları uzattı ve ben de onu kelepçeledim. Çok güzeldi.

Güzel bir vücut için esneme. Çapraz olarak eğilmişti, mükemmel yontulmuş kıcı masanın kenarından dışarı çıkıyordu. Aletini kavramak için altına uzandığımda homurdandı. Kolay erişim, ne bonus ama.

"Bacaklarını aç," dedim.

Baldırlarındaki şişkinlikten uyluk kaslarının görkemli gövdelerine kadar her bir kası belirgin ve gergindi.

"Bana vuracak mısın yoksa bütün gün aval aval bakacak mısın?"

Küreği elime aldım. Sağlam bir meşeydi, güzel ve ağırdı. Tam da Andy Morgan'dan beklediğim kalitede. Sorusunu tamamen görmezden geldim.

"Bu şeyi en son ne zaman kullandın?"

"Kim bilir. Takvime bile zor yazdım," diye alay etti.

"Bunu kendin için hiç kolaylaştırmıyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi?" Küreği kıcının yanaklarında gezdirdim. "Bundan zevk alacağım, Andy. Sanırım tadına bile bakabilirim."

"Biraz aceleci davranıyorsun, sence de öyle değil mi?"

"Göreceğiz bakalım." Yanında durdum, dizimin mükemmel bir şekilde altına girip doğrudan sikine çarpacak şekilde konumlandığını keşfedince gülümsedim. Biraz baskı uygulayarak gösterirken güldüm.

"Umarım kendini yeterince savunmasız hissediyorsundur."

"Zaman kaybediyorsunuz," dedi. "Gün bitmeden önce yapmamız gereken bazı işler var."

Tırnaklarımı omurgasında gezdirdim. "Ne yapacağımızı söylersem onu yapacağız."

Onu boynundan tutarak yanağını masaya yasladım, böylece yüzündeki acıyı görmenin keyfini çıkarabilecektim. Sopayı sırtının küçük kısmına dayadım ve başparmağımı kıcının çatlağı boyunca kaydırdım. Küçük, dar göt deliğini bulduğumda kıpırdattım, içine girecek kadar değil ama yine de irkildiğini hissettim. "Küçük bir başparmaktan mı korktun? Kesinlikle hayır," diye alay ettim.

"Defol git," dedi. "Uzun zaman oldu."

"Şanslısın," dedim. "Kıcını başka bir gün sikmek zorunda kalacağım. Bugün sadece acı çekeceksin. Alacağın her şeyi hak ediyorsun."

Atışa itiraz etmek için ağzını açtı ama raket yere inince homurdandı. Sertçe indi ve müthiş bir darbe indirdi. Güzel kıcı pembe pembe kızardı.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek," diye alay etti ama dişleri gıcırdıyordu.

"Daha iyi mi? Buna ne dersin?"

Ritmik tokatlar, ileri geri, yanak yanağa ve bu harika bir histi. İlk başta her tokatta zıplıyordu; kürek yere indiğinde küçük bir sarsıntı. Nefes alış veriş hızlandı ama ses çıkarmadı, gözleri kapalı ve dudakları sımsıkıydı.

İlk başta bu küçük azgın bir yenilikti, ondan küçük bir toprak parçası kazanmış olmanın verdiği basit bir zevkti, ama elimdeki raketin sert darbesi sarhoş ediciydi. Bana bir şey yaptı, ilkel ve karanlık bir şey. Damarlarımda bir hayat cızırtısı, daha önce hiç tatmadığım bir kana susamışlık hissettim ve kendimi sırtırken buldum.

Elimdeki her şeyle ona vurdum, kalçalarına ceza yağdırdım. Bir süvari gibi kendini toparladı, nefes alıp veriyordu ve yüzü ifadesizdi, ama tüm iyi niyetine rağmen bu sadece bir zaman meselesiydi. Sonunda ilk acı dolu iniltiyi çıkardığında, bu benim arzulu amcığım için tatlı bir müzikti.

"Evet," diye tısladım. "Kudretli Andy Morgan, benim küçük orospum gibi acı çekiyor. Kışının halini görmelisin, Andy. Çok güzel amına koyayım." "Siktir git," diye tükürdü. "Tüm yapabildiğin bu mu? Bütün bunları kaldırabilirim.

gece boyunca."

Ben hızlandıkça vücudunun sarsılması bana aksini söylüyordu. Kolum ağrıyana ve Andy nefes nefese kalana kadar kışına her yönden vurdum.

"Benim gibi büyük bir adam gibi etrafta efendilik taslayabileceğini ve benim de güzel ağzımı kapatıp uslu duracağımı mı sanıyorsun? Ben senin hizmetçin değilim, Andy. Ne istersem onu *yaparım*. Burada işler değişecek, ortak."

Kıç yanaklarının eti sertleşmiş, derinin altında yaralar oluşmuştu. "Acıyor mu, güzel çocuk?" Dedim. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle."

"Hayır," diye yalan söyledi.

"Hayır mı?!" Bastona uzandım ve gözlerinin önünde salladım. "Daha fazlasını mı istiyorsun? Bana bunu mu söylüyorsun?" Sopayı kürek kemiklerine vurdum ve o da irkildi.

Kabadayılık tam bir kaltak. Aptal, gururlu pislik bir türlü teslim olamadı.

"Beni kırmak için daha çok uğraşman gerekecek Faye, yanına bile yaklaşamazsın."

Sopanın ucunu sırtında gezdirdim. "Neden bu kadar uzağa itmek zorundasın?" Fısıldadım. "Gerçekten bu kadar affedilmez miyim?"

Sopayı yukarı kaldırdım, tam morarmış etinin kalbine nişan aldım ve elimi acıtacak kadar sert bir şekilde indirdim. Zincir şingirdadı.

Kelepçeleri ve bacakları titreyerek büküldü. Bir tane daha indirmeden önce toparlanmasına fırsat vermedim. Vahşi ve acımasızdı ama umurumda değildi. Canının yanmasını istiyordum. Acısını duymak istiyordum. Kıvrınmasını, seğirmesini ve benim için kıvrınmasını görmek istedim. Yalvarmasını istedim. Sopayı salladım ve ona tekrar vurdum.

"Siktir," diye tısladı. "Seni sadist orospu, Faye."

"Bana nasıl acıdığını anlat, güzel çocuk." İlk üçünün çaprazına dördüncü bir darbe indirdim ve kabarık yaralar mora döndü, biriken kan kırılma tehdidiyle karşı karşıya kaldı ve Tanrım, çok lezzetli görünüyordu. "Ne kadar acıdığını söyle! Söyle bana!"

Beşinci vuruşta tüm vücudu öne doğru sıçradı. Baston kan akıttı, çok az, ama midemde karıncalanmaya yetecek kadar. Kalçalarımı sıktım ve amım o kadar sert zonkluyordu ki acıyordu. "Kahretsin evet, kanıyorsun güzel çocuk," diye inledim ve derisini sıkarak her damlayı yaradan çekip aldım. Dilim yaranın üzerinde gezinirken bir nefes verdi. "Kanın çok tatlı geliyor," dedim. "Bana ne kadar acıdığını söyle, yoksa ikinci kez gireceğim."

Sessiz kaldı. Karnımdaki ateşi dindirecek bir acı iniltisi bile yoktu.

Altına uzandım ve sikini kavradım. Acıya rağmen neredeyse tamamen sertleşmişti ve ben onu çektikçe kavrayışında şişiyordu.

"Neden bana bir şans vermiyorsun?" "Bana attığın her çemberin üzerinden atladım... tereddüt etmeden, sorgulamadan. Yaptığım şeyi telafi etmek için kendimi senin için tehlikeye attım Andy."

"Kalbim senin için kan ağlıyor," dedi. "Bankacılık yaptığın için madalya mı istiyorsun? Vur bana Faye, sadece vur bana ve o aptal çeneni kapat."

Bastonu bir kenara fırlattım ve çantadan kayışı aldım. "Önce ikimizden biri kırılacak," dedim, deriyi hırpalanmış derisinin üzerinde gezdirirken.

"Bana acıdığını söyle, ben de durayım Andy."

Üzerine eğildim, vücudum onu yerinde tutmak için sırtına bastırdı. Bu mükemmel bir kaldıraçtı, ona sertçe vurmak için mükemmel bir açıydı.

Kaç tane aldığını saymadım. Umurumda bile değildi. Sadece altımdaki vücudunun verdiği heyecan vardı, klitorisimin tatlı tatlı zonklamasına neden olan bir heyecan. Yanağımı onun nemli omzuna yasladım, o altımda homurdanıp sarsılırken acısını içime çektim.

"Bana acıdığını söyle, tatlı çocuk," diye fısıldadım. "Bana lanet olduğunu söyle

Üzgünüm."

Tek kelime etmedi, sadece kayış kalçasının etrafında kıvrılırken uzun ve alçak bir hırıltı çıkardı.

"Hayatımın üç yılını benim için eğilmeyen bir adamın önünde diz çökerek geçirdim," diye nefes aldım. "Aynı şeyi tekrar yapacağımı sanma. O zayıf, zavallı Faye'i İtalya'da bıraktım Andy ve sen beni ne kadar zorlarsan zorla, o asla geri gelmeyecek. Bana aynı nezaketi göstermeyecek bir adam için kendimi bırakmayacağım, bir daha asla."

Kayışı bıraktım ve nefesimi tuttum, göğsüm altımda onunkiyle uyum içinde yükseliyordu ve kendimi çok azgın hissediyordum.

"Benden bu kadar," dedim. "Seninle işim bitti, *onunkiyle işim bitti*, her şeyle işim bitti. Elli yaşım için buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum. Bununla başa çıkmak zorundasın."

"Bu benimle ilgili bile değil, değil mi? Orada sana ne oldu, Faye? Bu kana susamışlık da neyin nesi?" Gözlerime bakmak için başını zorladı. "Sanırım konuşmaya başlamanın zamanı geldi."

"Bana neyin zamanı olduğunu söyleyecek konumda değilsin." Parmaklarımı kışındaki yaraların üzerinde gezdirirken irkildi. "Seni böyle seviyorum, biliyorsun. Bu şekilde çalışabiliriz."

"Buna güvenme," diye tersledi. "Ben böyle oynamam." "Öyle deyip duruyorsun," diye fısıldadım. "Ama nerede olduğumuza bir bak. Bak Sonunda geldiğimiz yer. Belki de bu bizim yolumuz olabilir, Andy. Keşke böyle ne kadar güzel olduğunu görebilseydin, bu sana gerçekten yakışıyor."

"İşin bitti mi lan?" dedi zinciri çekiştirerek. Düşük bir kahkaha attım. "Yaklaşamadım bile."

Ayağa kalktım, daha net bir görüş açısı için uzaklaştım. Aman Tanrım, muhteşemdi. Omuzlarındaki kaslar pozisyonunu korumanın verdiği gerginlikten dolayı gergindi ama bacakları hayaleti terk etmişti. Uylukları seğiriyor ve adrenalinle damarlanmıştı; nereye gideceği belli olmayan bir savaş ya da kaç tepkisiydi bu. Kırılmış olmaktan çok uzaktı ve itaatkâr olmaktan o kadar uzaktı ki, bu fikrin kendisi bile gülünçtü, ama lanet olsun böyle ateşliydi. Bunu hak etmişti. Her şeyi hak etmişti.

Kalçaları pembe üzerine çapraz kırmızı renkteydi ve kıcı güzelce morarmıştı. Kesik hâlâ açıktı ve hırpalanmış teninden aşağıya bir çizgi halinde kan damlıyordu. Muhteşemdi. Derin bir nefes aldım ve kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim, ellerimi kaynak yapılmış etin üzerinde gezdirerek kalçalarının beline doğru inen muhteşem kıvrımını takip ettim.

"Seni böyle sikmeyi çok isterdim, tatlı çocuk," dedim. "Güzel, büyük bir dildoyu yağla ve kışını o kadar derine sok ki bebek gibi ağla." Kasıklarımı onun morluklarına doğru ittim ve o da nefesinin altında küfürler savurdu. "Kibarca rica edersen yavaştan alabilirim," dedim ona sürtünerek. "Eğer izin verirsen çok iyi hissettirebilir. Tek yapman gereken beni kırmak."

Omzunun üzerinden bana hançer gibi bakmak için boynunu bükte. "Hiç şansın yok, Faye. Ben itaatkâr değilim. Ya yaptığın işe devam et ya da şu lanet kelepçelerden kurtulmama izin ver."

"Oyunbozan." Dizlerimin üzerine çöktüm ve göt deliğinin kirli küçük halkasını görebilecek kadar geniş açtım. Gözlerimin önünde sıkıca kasıldı ve kendi kendime gülümsedim. "Sadece bir tadımlık o zaman," diye fısıldadım. "Eminim tadın çok güzeldir."

Dilim o noktayı bulduğunda inledi. Sıkı kas halkasının içine doğru kıvranarak onu kazdım. Fazla içeri girmeme izin vermedi ama önemli değildi. Bağlanmıştı, acıyordu, savunmasızdı ve çok lezzetliydi.

"Daha fazla," diye mırıldandım. "Benim için açıl, tatlı çocuk."

"Hayır," diye tısladı. "Eğer anal oynamak istiyorsan tam tersini yaparız. Beni dışarı çıkar ve *sana* ne kadar iyi hissettirebileceğini göstereyim."

"İyi deneme," diye güldüm. "Ama bugün değil, Andy. Bugün olmaz. Aslında seni bütün hafta burada tutabilirim, değil mi? Karnını doyurduğum ve içine sığabileceğin bir kovan olduğu sürece. Senin için o şeftali gibi küçük göt deliğini bile temizlerdim, sevgilim."

"Aptalca davranmayı bırak ve devam et. Beni sıkıyorsun."

"Sıkıcı mı? Ben mi? Tut lanet olası, güzel çocuk." Tenine yumuşak öpücükler kondurdum, kabarık etin dudaklarına verdiği hissi seviyordum. "Kanadığını görmek istiyorum," diye fısıldadım, artık onunla mı yoksa kendimle mi konuştuğumdan emin değildim. Parmaklarımı bacaklarımın arasına kaydırđım ve klitorisim o kadar hassaslaşmıştı ki, kalçalarımın aşağı dans eden harika kıvılcımlar gönderdi. Şehvet gözlerimin arkasında baş döndürücü bir girdap oluşturmuş, daha fazlasını talep ediyordu. Kışında, iyi yerleştirilmiş birkaç sopa çizgisinin birleştiğı yerde özellikle kabarık bir yarayı seçtim. Morluk çok belirgindi, kırılmaya çok yakındı. Sadece biraz ikna, biraz daha güzel bir acı gerekiyordu. Ağzımı tatlı noktaya sıkıştırdım ve emdim ve bacakları hayata döndü, ne yaptığımı fark ettiğinde doğruldu. Bir elimi sikinin altına soktum ve ben çalıştıkça sakinleşti, acıya karşı koymak için uzun yavaş zevk sarsıntıları. Ağzımı iyice açtım, yumuşak etini ağzıma aldım ve o inledi, nasıl da inledi. İlk iniltisini duydum.

Isırdığımda uygun bir feryat, klitorisimi ateşe veren gerçek bir çığlık. Kabarık dudaklarımla geri çekildim ve sonuç mükemmeldi. Diş izlerim kanla göllenmişti, lekeli rujum onları bir sanat eseri gibi çerçeveliyordu.

"Bu bir haftadan fazla sürecek," dedim.

"Siktir," diye homurdandı. "Az önce kan mı akıttın? Tanrım, Faye, seni lanet olası bir vampir için indirmedim. O aptal amcık sana Venedik'te ne öğretti?"

"Bu o değil," dedim. "Bu tamamen benim." Ayağa kalkmadan önce son bir yalamanın tadını çıkardım ve doğru düşünemeyecek kadar gerilmiş, nefes alamayacak kadar azmıştım. Bluzumun düğmelerini açtım, sütyenimin dantel kaplarının içine uzanıp meme uçlarımı büktüm. Şimşek gibi parladılar ve nefesimi kestiler. Evet. Buna ihtiyacım vardı. "Boşalmam gerek," diye tısladım. "Ve sen beni boşaltacaksın."

"Çıkar beni o zaman," diye tersledi. "Bu işi biraz değiştirebiliriz, bence senin biraz intikam alman gerekiyor."

"Hayır," diye güldüm. "Bu hafta değil. Bu hafta sen benimsin." Kelimeler içime işledi ve kendimi iyi hissettim. O tamamen benimdi. Kontrol etmek benim, emretmek benim, canını yakmak benim. Bastonu elime aldım ve onu görünce irkildi. "Yapabileceğim çok şey var," dedim. "Yapmak *istediğim* çok şey var."

Bacakları açılana kadar ayak bileklerini tekmeledim, sonra sopayı hafifçe taşaklarına vurdum. O zaman gerçekten irkildi, oltaya takılmış bir balık gibi bağlarının içinde kıpırdandı.

"Deli olma," diye hırladı. "Onlara ihtiyacım var."

"Sakin ol," dedim. "Seni aciz bırakmak gibi bir niyetim yok. Bunun hiç eğlenceli bir tarafı yok."

Sopanın ucunu kışının yanakları arasında gezdirdim ve hedefini bulduğunda lanet bir hayvan gibi kükredi. Hafifçe bastırdım, sadece ucun içeri girmesi için yeterli oldu ve etrafını sıktı. "Evet," diye gülümsedim. "Siktir, seni almak istiyorum." Etrafında sadece bir inç kıvrıldım ve onun huffed ve kıvrınma şeklini sevdim. "Ama bugün değil."

Onu çektim ve hiç vakit kaybetmedi. Zincirlerini döndürdü ve bir kalp atışı içinde kendini sırt üstü çevirdi. Aleti gururla duruyordu, etkileyici damarlı bir shaft, kalın şişmiş ve gitmeye hazırdı.

Kelepçelerde daha önce olduğundan daha az gevşeklik vardı ve bilekleri sıkıca çaprazlanmıştı. Kramp girmeden önce fazla zamanım yoktu. Bunu en iyi şekilde değerlendirmenin zamanı gelmişti.

"Boşalmak istiyorum," diye tısladım. "O kadar ıslağım ki Andy, komik bile değil." Eteğimi yukarı sıyırdım ve bacaklarımı açtım.

Böylece amımı görebilecekti. Sikinın seğirmesini izledim ve gülümsedim. "Beni çok sert boşaltacaksın."

Bir dizimi onun yanındaki masanın üzerine koydum ve kendimi yukarı çektim. Kendimi onun ayaklarına doğru kaydurdum, kalçalarımın başının üzerine oturdum ve amımı yüzüne doğru indirdim. Külotumun kumaşını yana doğru çektim. "Yala beni," dedim. "Şimdi."

Ağız açıldığında homurdandı ve dili doğrudan hedefe yöneldi, sıcak, ıslak ve mükemmel bir beceriye sahipti. Kendimi destekledim, sıırılsıklam amımı onun üzerine bastırırken avuçlarım kalçalarında. "Evet!" İnledim. "Lanet olsun, evet!" Dudaklarının arasında zonklayan klitorisimi emerken kıpırdandım ve sarsıldım ve horozu çok davetkârdı, görmezden gelinemeyecek kadar cazipti.

Onu ağızıma aldım ve çoktan damlamaya başlamıştı. Bana doğru eğildi ve ben de onu aldım, gidebildiği kadar derine götürdüm, beni orgazma yaklaştırırken uzunluğunun etrafında inledim. Havam bitene kadar onu emdim, sonra onun yerine elime aldım. Nazik değildim ve olmayı da umursamıyordum, onu sıkıca kavırıyor ve acımasız darbelerle sarsıyordum. Hâlâ kasılıyordu, hâlâ istiyordu.

"Siktir," diye inledim yüzüne bastırarak. "Boşalacağım ve sen de benimle gelsen iyi olur."

O daha sert kasıldı, ben de sıırılsıklam olmuş amımı daha hızlı sıktım ve dünya öfke, acı ve pis seksten oluşan bir bulanıklığa dönüştü. Zirveye çıktım ve o kadar yoğunlu ki yıldızları gördüm. Vücudum seğirdi ve sarsıldı, patladığımda bacaklarım titriyordu. Son bir hamleyle o da gitti. Sert, kalın döl fiskiyeleleri göğüslerime ve onun mükemmel karın kaslarına sıçradı ve kalçaları titriyordu, nefesi titreyen klitorisime karşı düzensiz ve sıcaktı.

Zarafet göstermeden attan indim ve kendi masama çarpana kadar geri çekildim. Gözlerim onunkilerdeyken nefesimi tuttum ve yavaşça dünya geri geldi. Çantadan anahtarları çıkardım ve onu serbest bıraktım. Bir mermi gibi ayağa fırladı, ağrıyan bileklerini ovuşturdu ve bunu büyük bir mesele haline getirdi.

Omzunun üzerinden geriye bakmaya çalıştı, hasarı görmek için iki büküm oldu. "Bir hafta boyunca oturamayacağım, seni çılgın sürtüğüm."

"İyi," dedim. "Sana bir ders vermiş olabilirim."

"Buna güvenme," dedi ama bu sefer ne bir gerginlik ne de bir kin vardı. Gerginlik çatlamış ve dağılmıştı, geriye sadece biz ve kaçacak bir kulüp kalmıştı. Yanımdan geçip gitti, gömleğinin içine girerken yanımda durdu. Boxerını yukarı çekerken yüzünü buruşturdu ve ben de gülmekten kendimi alamadım.

pantolonunu yukarı çekerken küfürler savurdu.

Kravatını düzeltirken kendini toparladı, sonra bana o eski Andy Morgan kaşlarını çattı. "Şimdi ne olacak? Sana o piç pazarlama planını anlatmak zorunda mı kalacağım?"

Sorusuna vereceğim mükemmel cevabı bildiğim için gülümsedim. "Hayır," dedim. "O piç barda çalışacaksın."

Faye

Kart bilgilerimi girdim ve online siparişimi onayla tuşuna bastım. Tatlı bir paket kanatlanıp bana doğru geliyordu. Kendi kendime gülümsedim. Haftam kesinlikle büyük bir patlama ile sona erecekti. Hangisinin beni daha çok heyecanlandırıldığından emin değildim, hafta sonu için kendi sapkın planlarım mı yoksa bunu takip edecek intikam vaadi mi? Elbette hepsi madalyonun iradesine bağlıydı.

Bara gittiğinden beri Andy'den çıt çıkmıyordu. Bu sadece iyiye işaret olabilirdi.

Kapanışa birkaç dakika kala dizüstü bilgisayarımı kapattım, faturalar işlendi ve dosyalandı ve yeni bir kapıcı iş ilanı internette yayınlandı. Dizginleri ele almak her açıdan çok iyi hissettiriyordu.

Ben geçerken oyun odaları oldukça sessizdi, sarı saçlı Missy ve Savage adını verdikleri sanatçı erkek arkadaşı bir esaret seansını tamamlamak üzereydi. Birkaç müdavim kabinlerden birinde zararsızca sohbet ediyordu ve Mistress Raven ve tatlı itaatkârı Cara barın yanında duruyordu.

Onu gördüğümde midem bulandı. Gerçekten de gülümsüyordu ve sanki hayatı boyunca orgazm olmuş gibi çığlıklar atıyordu. Geldiğimde gülümsedim ve Raven'ın yanına oturdum.

"Bu akşam orgazmlarımızı Bay Head Honcho'nun servis edeceğini hiç düşünmemiştim," diye kıkırdadı. "Ona ne yaptın, Faye? Kirli sırrın ne?"

Andy'nin gözleri bir saniyeliğine benimkilerle buluştu, aramızda sessizce geçen karanlık bir cızırtı.

"Sanki ona bir şey yaptırabilmişim gibi," diye sııttım. "Benim gibilerden emir alamayacak kadar kontrol manyağıdır."

Sinsice gülümsedi. "Sana bir sürü orgazm çığlığı attırdım.

zaman, Raven," dedi. "Sadece uzun zaman oldu."

Bardağı onun elinden aldı. "Şerefe," dedi. "Daha nicelerine."

Cara ve Raven hiç oyalanmadılar, Missy ve Savage ortaya çıkar çıkmaz içkilerini bir dikişte içtiler ve dördü birlikte küçük, samimi bir dörtlü gibi dışarı çıktılar. Son müdavimlerin de gitmesini beklerken Topaz bana doğruluk mu cesaret mi kartlarını verdi. Çok tatlıydılar. Tatlı ve ateşli. Tıpkı onun gibi.

Küçük tatlı bedeninin arzuladığı hareketi ona vermeyi ne kadar çok isterdim. "Harikalar," dedim. "Doğum günü partisi için tam da ihtiyacımız olan şey."

"Doğum günü partisi mi?" Andy bir kaşını kaldırdı. "Hatırlamana bile şaşırdım."

"İki hafta sonra, önümüzdeki Cumartesi," dedim. "Bebeğimizin doğum gününü asla unutmayacağım."

"Sanırım kartınız son birkaç yıldır postada kaybolmuş olmalı," diye tersledi yüz ifadesi yumuşamadan önce. Sadece bir parça, ama bu bir ilerlemeydi. "Bu sefer iyi bir kart verirsen belki Explicit seni affetmeyi düşünür."

"Bunu planlıyorum," dedim. "Explicit dünyanın gördüğü en iyi doğum günü partisine sahip olacak."

Elimden bir kart çekti. "Ve bu onun büyük doğum günü şenliği, öyle mi? *Bir, iki, üç, dört, dil savaşı ilan ediyorum. Rakibinizi yakalayın ve şaplaklarınızı ıslatın, bu küçük oyun parmak savaşları gibi ama daha ıslak. Partnerinizin dilini 10'a kadar ya da biriniz pes edene kadar sıkıştırın. Isırmak yok, temiz bir dövüş olsun.*"

"Bu iyi," diye gülümsedim. "Küçük oyun ustamızın kelimelerle arası oldukça iyi."

"Oldukça," dedi. "Ne yazık ki sanatsal yeteneği buna pek uymuyor."

Topaz'ın yüzü biraz düştü ve yanakları yandı, ben de bunu kalbimde hissettim. "Çok güzeller," dedim. "Huysuz bağırsakları dinleme, onları fildişi üzerine düzgün karakalem harflerle yazdırırdı."

"Klasik ve şık," dedi. "Tıpkı güzel kulübümüz gibi."

Gözlerimi devirdim ama *bizimki* dikkatimden kaçmadı. "Doğruluk mu cesaret mi gecesi," diye açıkladım. "En kirli türden doğum günü şenlikleri. İnsanlar bir sonraki doğum gününe kadar bütün yıl bunu konuşacak."

"Göreceğiz," dedi. "Zor bir kalabalık, umarım onları etkileyebilirsin." "İzle beni," diye gülümsedim. "O zamana kadar benim şarkılarımla dans ediyor olacaklar."

gece bittiğinde, bekleyin ve görün."

Kulüp boşaldı ve Topaz barı silmeyi bitirir bitirmez anahtarlarını aldı. "Sabah görüşürüz," dedi.

Yüzünde hafif bir gariplik ifadesi belirdi ama ben daha soru soramadan çekip gitti.

Cebimden cep telefonumu çıkardım. Andy neonları kapatırken "Taksi zamanı," dedim. "Yorgunum." Sırıttım. "Ama senin kadar değil."

"Önemli bir şey değildi," diye yalan söyledi.

Anahtarlarını uzattığında rehberimde geziniyordum. "Bırakmamı ister misin?" dedi.

"Bir kadın böyle bir teklifi nasıl geri çevirebilir?"

Arkamızdaki ışıkları kapattı.

Andy'nin kendini sürücü koltuğuna bırakırken yüzünü buruşturması gözümden kaçmadı. Gülümsedim ama hiçbir şey söylemedim ve varış noktamıza yaklaşıp Londra'da sessizlik devam etti. Ama gideceğimiz yer orası değildi. Yine oda değiştirmiştik.

Vincent ısrarcıydı. Israrcı ve organize. Gerekirse şehirdeki tüm misafirhaneleri ve otelleri arardı ve ben de ondan kaçmak için en iyi şansımın hareketlerimi düzensiz tutmak olduğunu düşündüm.

"Buradan değil," dedim. "Sağa dönüp birkaç sokak öteye gitmeniz gerekiyor. The Poplar adında bir otelde kalıyorum."

Gözlerinin içimi yaktığını hissettim ama pencereden dışarı baktım. "Bu sefer yatak çok mu sert? Çok mu pütürlü? Sadece kontinental kahvaltısı mı? Bu her zaman bir anlaşma kırıcıdır," diye alay etti.

"Onun gibi bir şey."

Dışarıda durana kadar onu yönlendirdim, bıraktığı için teşekkür ettim ve emniyet kemerimi açtım, ama parmakları dirseğimi kavradı ve kapıyı açar açmaz beni tekrar içeri çekti. "Bu o, değil mi? Senin peşinde mi, Faye?"

Omuz silktilim. "Üzgün olmaksızın güvende olmak daha iyidir." "Ne için üzgünsün? Ondan korkuyor musun?"

"Hayır," dedim. "Karışık bir durum." Ondan uzaklaştım. "Ve bunun bir önemi yok. İyi geceler, Andy. Kışına biraz buz koy."

Tartışmaya fırsat bulamadan uzaklaştım ve arkama bile bakmadan ana kapıdan içeri girdim. Onun soruları olmadan da yapabilirdim ve kesinlikle onun burnunu sokmadan da yapabilirdim. Merdivenleri tırmanıp

sonra anahtarla kapıda durdu, beni takip ettiğinin çoktan farkındaydı.

"Ne?" dedim. Görüş alanıma girdiğinde söyledim. "Bir şey mi unuttum?"

Kapımda bana katıldı ve ben daha geldiğini görmeden elimi kilitten çekmişti. Gözlerini etrafta gezdirerek içeri doğru ilerledi. Utanç içinde kirli külotlarımı topladım, hala açık olan çantama yığdım, ancak onun geri kalan eşyalarını topladığını gördüm. Tuvalet malzemelerimi yatağın üzerine boşalttı. "Bunları toplasan iyi olur."

"Toplanmak mı?" Dedim. "Sen neden bahsediyorsun? Buraya daha yeni geldim."

"Kalmıyorsun," diye tersledi. "O hasta pislik serbestken olmaz."

Kollarımı kavuşturdum. "Peki ne öneriyorsun? Henüz bir yer kiralamıyorum, hangi bölgeye yerleşmek istediğime bile karar vermedim."

Beni tamamen görmezden geldi ve geri kalan giysilerimi hiç yavaşlamadan yığının üzerine attı. "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu çanta dolduğunda.

Odayı taradım. "Evet, hemen hemen."

Fermuarını kapattı ve yatağımdan çekip aldı. "O zaman lanet arabaya geri dönsen iyi olur, benimle kalmaya geliyorsun."

On Birinci Bölüm

Faye

İtiraz edemeyecek kadar şok olmuştum. Doğrusu, o gün o adamla ilgili tüm olasılıklar arasında, onun yolcu koltuğunda, arkada bavulumla gece boyunca hız yapma olasılığımın sıfıra yakın olduğunu söyleyebilirdim. Ne söyleyeceğimi tam olarak bilemediğim için hiçbir şey söylemedim. O da konuşmaya yanaşmadı.

Şehrin kalbinden ayrıldığımızda sokaklar sessizleşti ve kısa süre sonra Hammersmith'in kenarındaki bir apartmanın önündeki park yerine yanaştık. Çantamı aldı ve ben de yorum yapmadan peşinden gittim, o ana fuayeye doğru ilerlerken uysalca arkasından gittim. Bina gösterişli ama seyrekti, üçüncü kata çıkan merdivenleri tırmanırken ara sıra yapraklı bitkiler yolu işaret ediyordu. Kapının kilidini açtı ve her zamanki sapık beyefendiliğiyle kapıyı benim için açık tuttu, ben de heyecanla eşikten adımımı attım.

Işıkları açtığında hoş bir sürprizle karşılaştım. Kısa bir koridor açık planlı bir yaşam alanına açılıyordu. Tavanlar yüksekti, alan ve zenginlik hissi veriyordu ve duvarlar nötr bir krem rengiyle dekore edilmişti. Mutfak moderndi, tamamen çelik ve granitten yapılmıştı ve ekstra alan için bir adası vardı. Çok az ıvır zıvırı vardı, sadece iyi stoklanmış bir meyve kasesi dikkat çekiyordu. Salon bölümüne, siyah minderlerle süslenmiş büyük beyaz deri köşe takımı hâkimdi. Cam ve krom bir sehpa, oturma grubu ile duvara monte edilmiş televizyon arasındaki mesafeyi kapatıyordu ve arkada mermer kaplı bir yemek masası duruyordu. Vincent'in ciltsiz kitabını sehpanın üzerine yüzüstü yerleştirilmiş olarak gördüğümde nefesimi tuttum. Sayfaların yayılmasından neredeyse bitmek üzere olduğu anlaşıyordu.

Andy gözlerimi takip etti ama yorum yapmadı.

"Beni evinde serbest bırakmana şaşırdım," dedim. "*Benim* haftam olduğunu düşünürsek. Kim bilir senin için nelerim var."

Gülümsedi ama başını salladı. "Yazı tura kulüpte kalacak." Ses tonu tartışmaya açık değildi. "Kurallar burada geçerli değil."

"Uygun," diye sıırttım. Sinirlerim midemde küçük kanatlardan oluşan bir kasırga gibi çırpınıyordu. "Peki, şimdi ne olacak?"

"Size odanızı göstereyim. Kendini evinde hissedebilirsiniz" dedi. I

Başka bir şey düşünmenin aptallık olduğunu bilsem de uyku düzeninden dolayı biraz hayal kırıklığına uğramaktan kendimi alamadım. Koridora doğru ilerledi ve sağındaki kapıyı açtı. "Bu sensin."

Güzel bir odaydı, havadar ve aydınlıktı, rahat görünümlü bir çift kişilik yatak vardı. Gömme dolaplar ve bir tuvalet masası vardı ama başka pek bir şey yoktu.

"Çok güzel. Geldiğimden beri sahip olduğum en iyi oda."

"Dalkavukluk seni her yere götürür." Çantamı yatağın kenarına bıraktı. "Banyo karşıda, kapının yanındaki rafta havlular var. Mutfakta çay ve kahve var, şanslıysan tost için biraz da ekmek. Keyfine bak."

"Peki sen neredesin?" Sözcükler süzülmeden ağzından döküldü ama terlemedi.

"Yandaki kapı," dedi ve göstermek için duvara vurdu. Onun odası yatak başlığının diğer tarafındaydı ve kendimi onunkinin ayna görüntüsü olup olmadığını merak ederken buldum. Yüzü duvarda benimkinden birkaç santim ötede olacaktı. "İyi geceler, Faye. Sabah geç kalma yoksa seni yatakta bırakır, işe gittiğinde de canına okurum."

"Bu benim haftam," diye itiraz ettim. "Bunu sakın unutma." Ses tonunu hafifletmek için gülümsedim. "Kalkacağım."

"Güzel," dedi. "İyi uykular."

Yatak rahattı. Gerçekten rahattı. Bembeyaz çarşaf ve kabarık yastıklar beni kendi yastıklarım gibi kucaklıyordu ve Vincent'in mesajından beri özlediğim bir rahatlıkla yatağa uzandım. O zamandan beri bir sürü mesaj gelmişti, aşk ve bağlılıkla ilgili abuk sabuk açıklamalar, üç yıldır dinlediğim aynı eski saçmalıklar, ama bugünlerde daha az anlam ifade ediyordu. Belki de çekiciliği azalıyordu. Belki de onu gerçekten unutuyordum.

Gerçi bu teoriyi test etmek için onu görmeye pek hevesli değildim.

Koridorda tuvaletin sifon sesi duyuldu, ardından akan suyun tıslaması geldi. Duş musluğunun altında, su çürüklerini döverken yüzünü buruşturması fikrine gülümsedim. Birkaç dakika sonra su hafifledi ve onun kurulandığını, koridoru sadece kalçalarına sardığı bir havluyla geçtiğini hayal ettim.

Döşeme tahtalarının üzerinde ayak sesleri duyuldu ve yatak odasının kapısı tıkırdayarak kapandı. Nefesimi tuttum, hareket seslerini dikkatle dinledim, gardırobun kapısı gıcırıyor gibiydi ama hayal görüyor da olabilirdim. Kalbim olması gerekenden çok daha hızlı atıyordu. Kendime gülmek, durumun gülünçlüğüne gülmek istiyordum ama hiç komik gelmiyordu. Hem de hiç.

Uzun bir süre uyanık kaldım, onun da uyanık olup olmadığını merak ettim, beni düşünüp düşünmediğini merak ettim, *bizi düşündüm*, yatak odama saldırmayı ve yaralarını bana geri ödemeyi düşündüm. Belki geceliğimi yırtıp atacak ve onun için kanayana kadar kıcımı ısıracaktı. Sonra beni sikerdi, canımı acıtacak kadar sert sikerdi ve ben de onun yumuşak kıcını kavrayıp daha fazlası için yalvarırdım, ona yalvarırdım ve beni gelecek haftaya kadar cezalandırana kadar o sert etini sıkardım. Bunu istememeliydim, işleri olduğundan daha karmaşık hale getirmek istememeliydim, ama yine de merak ettim, bekledim ve inlemelerimi onun kabarık beyaz yastığıyla bastırana kadar azgın küçük klitorisimle oynadım, tekrar ve tekrar lanet olsun.

Ama yine de gelmedi.

Erken kalkanlardan nefret ederim ve Andy Morgan da onlardan biriydi. Rakamlar.

Spor kıyafetleriyle ön kapıdan içeri girdiğinde, çılgın saçlarımla bir sabahlığa sarınmış, kendi adımı bile hatırlamakta zorlanıyordum. Onu daha önce hiç spor kıyafetleri içinde görmemiştim ve bu beni şaşırtmıştı. Farklı görünüyordu. Tamamen farklı. Onu takım elbisesinin dışında daha mı iyi yoksa daha mı kötü sevdiğime karar veremiyordum. *Çıplak*, diye cevap verdi klitorisim. *Onu en çok çıplak seviyorsun*. Saçları hâlâ ıslaktı, bu da çoktan duş almış olduğunu gösteriyordu. Suratımı astım ve çaydanlığı tekrar açtım.

Açıklamak için bir raket kaldırdı. "Squash," dedi.

"Bu Allah'ın belası saatte squash oynamak isteyecek kadar aptal birini tanıyor olmana şaşırdım."

"James," dedi. "Ya da Masque, sizin bildiğiniz gibi."

İşte *bu* beni şaşırttı. "Masque ile squash oynamaya nasıl başladın? Adamı tanıdığını bile düşünmemiştim." Garip bir kıskançlık duygusu midemi sarmıştı ve aslında kimi ya da neyi kıskandığımı size söyleyemezdim. Bu tamamen saçmalıktı.

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var."

"Öyle görünüyor." Ses tonum olması gerekenden daha somurtkandı.

"Bilmen gerekiyorsa, birkaç ay önce bir yardım koşusu yapmıştık. İşte o zaman tam anlamıyla tanışmıştık."

"Hayırseverlik koşusu mu? Sen ve Masque?!" *Lanet olsun!*

"Oldukça, ama görüldüğü kadar belirsiz değil," dedi. "Kayıtlarımızda ünlü bir futbolcu var, Jason Redfern."

Gözlerimi devirdim. "Ben tam bir embesil değilim, Andy. Müşteri listemizde Jason Redfern'ün de olduğunun farkındayım."

"İyi. Ülkeye son geldiğinde hasta çocuklar için para toplamasıyla ilgili büyük bir anlaşma vardı. Eminim halkla ilişkiler gösterisiydi ama Raven bu konuda çok tutkuluydu ve hepimizi kandırdı. Beni bile. Biraz inatçıdır."

"Açık bir eğlence koşusu mu?" Güldüm. "Masque maskesini taktı mı? O şeyi çıkardığını hayal bile edemiyorum." Gerçek yüzünün gizemi çılgınca erotikti. Andy'ye Masque'ın gerçekte neye benzediğini sorma isteğime karşı koydum.

"Sadece açık bir eğlence koşusu değil ve hayır Faye, o kanlı maskeyi takmadı." Kendine bir kahve yaptı ve benimkini doldurdu. "Tüm güzergâh boyunca başa baş koştuk, yol boyunca sohbet ettik. Sonuç olarak haftada bir kez squash oynuyoruz, bu onu kankalık yapmaz."

İkisinin terli terli topa vurma fikri oldukça ateşliydi. Hepsi yırtık pırtık, hırıltılı ve rekabetçiydi. Kahvemi yudumlarken gülümsedim. "Kim daha iyi oyuncu?"

"Bu eşit bir eşleşme." Gözleri benimkilerle buluştu ve karanlıktı. "Bu yüzden onunla oynamayı seviyorum."

"Cehennem gibi," diye alay ettim. "Kazanmayı ne kadar sevdiğini biliyorum."

"Sadece bir anlamı olduğunda," dedi. "Bana meydan okumayan birine karşı üstün gelmektense, mücadele edebilen birine karşı kaybetmeyi tercih ederim."

"Buna inandığımdan pek emin değilim."

"Neye istersen inan, Faye." Mutfak adasına yaslandı ama kıcı granite değince bir yılan gibi geri çekildi. "Senin psikopat vampir saldırın sayesinde bu sabah kıcıma tekme yedim. Sahada hırpalanmış yaşlı bir amcık gibi topallıyordum."

"Bir şey değil."

"Ve eğer kıcını kaldırmazsan geç kalacaksın." Elimden bardağı aldı. "Duş al. Şimdi. Beş dakikan var."

Patronluk taslayan orospu çocuğunu ofise almak için sabırsızlanıyordum.

Paketim geldi, ertesi gün teslim. Tek ihtiyacım olan bir bahaneydi.

o.

Çok yaklaştı. Gerçekten çok yaklaştı, her lanet gün, çünkü bu güce aç bok çuvalı her fırsatta benimle kafa kafaya çarpıştı.

Explicit'in ebeveynliğinde ikincil bir rol üstlenmek Andy Morgan için kolay olmadı. Hem de hiç kolay olmadı.

Sırf yapabildiği için önerilerimin her birini tartıştı ve ondan gerçek bir bilgi talep ettiğim her seferinde bir sürtük gibi sızlandı. Beni telefonda her yakaladığında çıkardığı o sinir bozucu küçümseme sesi vardı, ne hakkında konuştuğumu bilmediğimi açıkça belli ediyordu, ama tüm bunlara ve onun güzel çocuk kıcına koca bir dildo sokma isteğine rağmen, ayaklarımı buluyordum.

Ofis ortamı gergin ve çalışma saatleri uzundu, bu da onun dairesinde geçirilen zamanın minimum olduğu anlamına geliyordu. İyi geceler homurtularıyla ayrı yatak odalarımıza çekilirdik, ama her lanet yatma vaktinde klitorisimi ovuşturduğum buluşmaların hiçbiri yoktu. Çoğu zaman o kadar sinir bozucuydu ki, kendimi onu istemediğime ikna etmek kolaydı, ama amım buna uzun süre inanmama asla izin vermedi.

Andy Morgan'ı istiyordum, hem de çok istiyordum.

Geri dönüşümü taşa kazımak için Club Explicit'e bir şekilde tekrar damgamı vurmam gerektiği açıktı ve çözüm kolaydı. Ana giriş merdivenimiz şık ama yorgundu ve çok fazla sarhoş dirseğinin sanat eserlerine çarpmasından muzdaripti. Burası *Faye'in sırtını* ifade eden parçayı koymak için mükemmel bir yerdi ve hafta ortasına kadar planlarımı Bay Her Şeyi Bilen'e tamamen açık hale getirmiştım.

"Büyük çaplı tadilat yok," diye tısladı. "Kurallar gayet açıktı." "Bu *büyük* bir şey değil," diye tersledim. "Sadece biraz boya badana."

"Umurumda değil," dedi. "Bu senin kararın değil. Bir dahaki atışımıza kadar o sanat eserini bitirmen mümkün değil, o yüzden kıcını rahat bırak."

Ama yanılıyordu.

Bayan Raven benim için ipleri eline aldı ve çok da iyi almış olmalı, çünkü Cuma sabahı Londra'nın meşhur sokak sanatçısı Callum Jackson olarak bilinen Savage yeni duvar resmim üzerinde çalışıyordu. Andy duvar resmini gördüğünde neredeyse altına sıçacaktı ama o bile onaylamama tavrını uzun süre koruyamadı. Savage'ın duvar resmi bir başyapıttı, çeşitli oyun biçimleri içinde merdivenleri kaplayan çıplak bedenlerden oluşan bir bulanıklıktı. Kırbaçlar, kamçılar, kelepçeler, bastonlar ve aradaki her şeyle silahlanmış olarak tutkunun sancıları içindeydiler. İnanılmazdı ve gözlerimi yaşarttı.

Savage ödeme istemedi, hatta teşekkür bile edecek gibi görünmüyordu.

En azından Andy'nin yakınacağı bir şey daha azalmıştı.

Cumartesi günü her şeyin doruğa ulaştığı gündü ve uzun bir haftayı geride bırakmıştık. Çok yakın çalışıyorduk, o kadar yakındık ki dizim onunkine bastırıyordu ve kalçası eteğimin altından benimkini yakıyordu. O kadar yakındık ki onun kokusunu alabiliyordum, tıraş losyonunun kokusunu, o muhteşem misk kokulu teninin kokusunu. O kadar yakındı ki tatlı etinin sıcaklığını hissedebiliyordum. O kadar yakından ki, atmosfer yüklü ve ağırdı ve patlamaya hazırды.

Bir sürü web sitesi değişikliğini tamamladık ve onun da bunun farkında olduğu belli oluyordu. Oda, ana kattaki bas gitarın ritmiyle gümbürdüyor, ara sıra acı ulumalarıyla noktalanıyordu. Görünüşe göre tüm bina azgınlıktan kuduruyordu.

"Sırada ne var?" dedi, sandalyemi kendi masama geri götürürken. "Yazı turayı erken atmak ister misin? Eğer iyi bir kaybeden olursan, kışını bronzlaştırmadan önce o küçük tatlı amcığını dillerim."

Sözleri beni ürpertecek kadar beklenmedikti. Fark ettiğinde sıırttı.

"Böyle, değil mi?" Dedim. "Kazanacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Senden bunu isteyeceğimden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Sen istiyorsun. Sırılsıklam ıslak amının kokusunu alabiliyorum Faye. Ayrıca, bu konuda söz hakkınız da yok."

"Benim haftam henüz bitmedi, tatlı çocuk. Hâlâ yetki bende, unutma."

Ses tonum onu bir şekilde sarsmış gibiydi. Oturduğu yerde sırtı dikleşti,

ve omuzları geriye doğru eğildi. Yüzünü bana döndü ve gözbebekleri genişleyip parladı. Ve sonra anladım. Günah kadar azgındı. Benim kadar azgındı. Belki benden bile fazla.

Bacağım masamın altındaki hile kutusuna sürtündü. Hayır, kesinlikle olduğumdan daha azgın değildim.

"O zaman haftanın geri kalanında ne yapmayı planlıyorsun, Faye?" diye hırladı. "Ateşkes ilan etmek ister misin? Ofisi kilitleyebiliriz, hatta belki dördüncü oyun odasındaki banklardan birini bile getirebiliriz."

"Kışın nasıl?" Dedim. "Hala ağrıyor mu, tatlı çocuk? Sana ateşkes istediğimi düşündüren ne?"

Lezzetli ağzının köşesi yukarı kalktı. "Sorumluluğu aldığımında bu küçük olaydan pişmanlık duyacaksın."

"Buna güvenme."

"Başın büyük belada, Faye. Hala lanet olası

Üzerimde diş izleri var. Umalım da kısa sürede solsunlar, yoksa sana da bir takım olacak."

Umarım öyledir.

Oyuncak koleksiyonuma uzandım ve iki çift kelepçe çıkarırken sııttım. Ona doğru fırlattım.

"Aferin kızıma," dedi. "Sanırım seni sırtüstü yatıracağım, bacaklarını güzelce kelepçeleyip açacağım, ta ki sıçrayana kadar."

"Onlar benim için değil, pislik." Ona doğru yürüdüm. "Bileklerinin sandalyene kelepçelenmesini istiyorum."

Bir kaşını kaldırdı. "Biliyorsun, değil mi?"

"Evet, Andy. Seviyorum."

Benimle dalga geçercesine gülümsedi ve bileklerinden birini sandalyesinin koluna kelepçeledi. Onları test etti ve sağlam durdular. "Şimdi mutlu musun?"

"Henüz değil," dedim ve diğer elini de kelepçeledim. "Oyun oynadığımı sanıyorsun, değil mi? Oyun oynamıyorum, Andy. Bütün hafta boyunca bunu istedin. En ufak bir şey için sürekli söylenip durmandan bıktım. Buna bir son vereceğim."

Uzun bir esaret ipi çıkardım ve ayak bileklerini sandalyenin ayaklarına bağladım. Bu pozisyonda başım neredeyse kasıklarının içindeydi ve ereksiyonu kaçırılmazdı. Lanet olası boynuz ondaydı, tamam.

Kravatını çözdüğümde küfretti ve gömleğini yırtıp açtığımda ve düğmeler uçtuğunda daha yüksek sesle küfretti.

"Buna hiç gerek yok," diye tükürdü. "Bu kadar yıkıcı olmaya gerek yok."

Avuçlarımı göğsünde gezdirdim. "Sen lezzetli bir et parçasısın, biliyor musun? Gittiğimde öğrendiğim tüm güzel şeyleri sana göstermekten zevk alacağım."

"Vincent'ın boktan romanındaki o sayfaları kaçırmış olmalıyım."

"Almış olmalısın. Hepsi orada. Eğer kendini bana teslim edersen, sana kendini iyi hissettireceğim, güzel çocuk, çok iyi."

Gözlerime baktı. "Şu kana susamışlık meselesine dikkat et, Faye. Sakın çılgınca bir şey yapma."

"Rahatla," diye gülümsedim. "Çok eğleneceğiz. Hepimiz."

Ona arkamı döndüm ve kelepçelerin içinde debelendiğini duydum. "Hepimiz mi?! Ne demek hepimiz?! Bu hiç komik değil Faye, *hepimiz* diye bir şey olmayacak."

En sevdiğim yeni oyuncagımı çıkardım. Jennings'in diş tıkaçı, paslanmaz

pis güzelliğın çelik aleti. "İyice aç," dedim.

Andy gerçekten irkildi. O irkildi ve ben güldüm. Gerçekten güldüm.

"Ciddiyim, Faye," dedi. "Çılgınca bir şey değil. Ne demek istiyorsun Hepimiz mi?"

Parmaklarımı ağzına soktum, öğürene kadar boğazının arkasına doğru zorladım, sonra beni durdurmaya fırsat bulamadan tıkaçı içeri sokmak için bu hareketi kullandım. Ağzını bir anda açmıştım ve metal dişlerinin arkasına takılı olduğu için yerinden oynatamıyordu. Sıkışmıştı. Daha da açtım, daha da açtım, dudaklarının gerilmesinin tadını çıkardım. "Koca bir bebek gibi salya akıtacaksın," dedim parmaklarımı boğazının arkasına sıkıştırarak. Parmaklarımı çektiğimde emerek temizledim ve gözlerimi onunkilerden ayırmadım. "Çok güzel olacak."

Konuşmaya çalıştı ama kelimeleri boğuk homurtulardan ibaretti.

"Seni böyle seviyorum," diye tısladım. "Biraz daha geniş, aferin oğluma." Ağzını zorla açtım, gidebildiği kadar. Dudakları gerçekten de genişçe açılmıştı. Yutkunmaya çalışırken boğazının hareketini izledim, gözlerim ağzını keşfederken çenesini eğdim. Deli gibi sırtarak dilini parmaklarımın arasına sıkıştırdım. "Mükemmel," dedim. "Bu mükemmel amına koyayım."

Aradığım şeyi bulana kadar el çantamı karıştırdım. *Scarlet Vixen* dudak boyası. Yaklaştığımda Andy bana dikkatle baktı ama bu dudakları için değildi. Göğsüne ve karnına doğru tırtıklı harflerle yazdım.

Faye'in pis sürtüğü.

"Çok güzel." Yaptığım işe hayran kaldım. "Şimdi sadece bekleyeceğiz." İniltileri çok hoştu; mutlulukla görmezden geldiğim, boğuk boğuk tehditler. Onu odanın diğer ucuna götürüp boş bir alana bıraktım, sonra da kendi koltuğumu masasına doğru ittim. Ayaklarımı kaldırarak oturdum ve onu izledim. Çok geçmeden tıkaç kaçınılmaz olanı gerçekleştirmeye başladı. Ağzı güzelce sulanıyor, tükürüğü yutabileceğinden daha hızlı birikiyordu. Dudaklarının kenarlarında toplanıp taşıyor, göğsünden aşağıya damlamadan önce çenesini muhteşem bir salyayla kaplıyordu. Akşam bitmeden sırılsıklam olacaktı ve benden çok önce olacaktı. "Karşı koymamaya çalış, tatlı çocuk. Aşağılanmak güzel hissettirebilir, söz veriyorum. Seni özgür bırakabilir." O izlerken bluzumun içinden memelerimi sıktım. "Kahretsin Andy, böyle çok güzelsin."

Bağlarına karşı kıvranarak dişlerini tıkaçtan kurtarmaya çalıştı ama nafileydi.

Saate baktım, bas sesleri kesilince gülümsedim. "Çok kalmadı," dedim.

"Vakit neredeyse geldi."

"Bundan tahmin ettiğinden daha fazla zevk alacaksın," dedim bluzumun düğmelerini açarak. Dizlerinin üzerine çöktüm, kendimi onun üzerine bırakırken yüzüm ona dönüktü.

Bana dokunmaya çalışırken kelepçeler şingırdadı ama zincirler çok kısaydı. Yine homurdandı ve yine boğuk bir hiçlik olarak çıktı ve dudaklarından tükürük damladı. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, sadece sıkıca kavradım ve kulağını ağzıma doğru çektim.

"Dinle," diye tısladım. "Bunu bir kez söyleyeceğim ve çok ciddiylim. Bundan nefret ettiğini düşündüğünü biliyorum ve başına geleceklerden de nefret edeceğini biliyorum ama şu anda bile sakin sana ihanet ediyor." Demek istediğimi kanıtlamak için ona süründüm. "Buna ihtiyacımız var Andy. Bu şekilde işlev görüyoruz, bu şekilde kafaları tokuşturup üstesinden geliyoruz. Birbirimize attığımız boklarla böyle başa çıkıyoruz." Parmaklarımı karnındaki harflerin üzerinde gezdirdim ve gözleri utançtan alev alev yandı. "Buna ihtiyacım var. Ve bunu bana vermene ihtiyacım var. Bu gece bunu bana vereceksin."

Bir hırıltı daha ve sesi çok kızgın geliyordu.

"Bana ihtiyacım olanı verirseniz, anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getireceğime söz veriyorum.

Senin haftan, senin yolun. Ne derssen yapacağım, ne istersen, neye ihtiyacın olursa. *Her şeyi*," diye vurguladım. "Ve bu konuda inlemeyeceğim bile." Dudaklarımı boğazına bastırdım. "Her şeyi yaparım, Andy." Sütyenimi indirdim, meme uçlarım sımsıkıydı. "Bunun beni ne kadar azdırdığı hakkında hiçbir fikrin yok," diye tısladım. "Böyle hissedeceğimi hiç düşünmemiştim. Bunu bu kadar çok isteyeceğimi hiç düşünmemiştim."

Başını öne doğru ittim ve ağzından bir ağız dolusu salya akarken inledi. Çenesinden damladı ve azgın göğüslerime sıçradı. "Oh evet, Andy, istediğim bu. Bana daha fazlasını ver." Ona karşı sallandım, ona bindim, amım uyluklarına sıkıca bastırdı. "Daha fazla," diye inledim. Çenesindeki tükürük izini yaladım, dilimi tatlı gergin dudaklarının etrafında gezdirdim. Gözlerini kapattı ama teslim oluyordu, kararlılığının kırıldığını hissedebiliyordum. "Öp beni," diye nefes aldım. "O ıslak lanet ağzını bana ver."

Dili sıcak ve kaygandı. Zevkle inerken, onu ağzıma alıp her bir zerresinin tadını çıkarırken kendi dilimle daireler çizdim. Kontrolden çıkmıştım, bunu hissedebiliyordum, bilincin altında karanlık bir şey ortaya çıkıyor ve beni tamamen tüketmekle tehdit ediyordu, ama önemli değildi. Önemli olan tek şey bu andı.

Bu güzel an.

"Oynamama izin verecek misin?" Ağzım hâlâ onun dilinin etrafında şapırdarken sordum.

Cevap vermedi. Homurdanmadı bile.

Kapı çalındı ve irkildi. Sertçe mücadele etti, bileklerini zincirlere doğru sıkıca çekti ama zincirler kıpırdamadı. Gözleri geniş ve vahşiydi, başı titriyordu.

"Şşş," dedim. "Rahatla."

Topaz kapıyı açmadan önce son düğmelerimi de ilikleyerek kucağından indiğimde homurdandı ve inledi. Andy'nin yanı başındaki çıkmazdan habersiz, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

"Ben de çıkmak üzereyim," dedi. "Güzel bir geceydi, ikinizin de kaçırması yazık oldu."

"Bay Morgan'ın eli kolu biraz bağlı," diye sııttım.

"Bağlı mı?" Soruyu sorarken başını çevirdi ve tatlı gözleri kafatasından dışarı fırladı.

"Evet, oldukça bağlı, öyle değil mi?"

Yanakları renkten renge girerken parmakları dudak halkasına gitti ve oynamaya başladı. "Ben, şey... İçeri girdiğim için özür dilerim..."

"Olma," dedim. "Değilim."

"Sen değil misin?" Sesi çok çekingendi, neredeyse bir fısıltıydı.

Ona yaklaştım ve omuzlarından tutarak Andy'yle yüz yüze gelmesini sağladım. "Ona bak," dedim. "Çok güzel değil mi?" Tek kelime etmedi, gıkını bile çıkarmadı. "Hadi," dedim. "Utanma. Sana onu bu haliyle ne kadar beğendiğimi söylemekten mutluluk duyuyorum, o çok güzel bir çocuk, benim pis küçük sürtüğüm."

"Ben... Ben... Ben..."

"Topaz," dedim. "Bu bir kaza değil. Buraya geleceğini biliyordum."

Bana şaşkın şaşkın baktı. "Anlamıyorum..."

Onun yanından ayrıldım, Andy'nin sandalyesinin arkasına geçtim ve ellerimi omuzlarına koydum. "Bir hediye," diye gülümsedim. "Senin için, onun için, benim için. Artık kimin için olduğunu bile bilmiyorum." Bu saçma duruma güldüm ve bacaklarımin arasındaki ıslaklığı hissettim.

"Faye... Ben..."

Ses tonum sertleşti. "Topaz, onu istiyor musun, istemiyor musun? İstemiyorsan git, ben bir hata yaptım, ama onun muhteşem sikini istiyorsan, masasının kenarına oturup dursan iyi edersin.

saçmalamak."

Yavaşça, çok yavaşça, pancar gibi bir yüzle, tatlı küçük peri kızımız kendini Andy'nin masasına dayadı. Ona bakmıyordu, gözleri yere yapışmış, dudak halkasıyla oynuyordu. Hile kutuma uzandım ve özellikle seçtiğim pembe cam dildoyu çıkardım. Kalındı ama çok kalın değildi, hoş ve yumuşak bir kıvrımı vardı. Onu uzattım, sonra Andy'ye döndüm. Andy'yi ona doğru döndürdüm ve aralarında sadece bir metre kaldığında durdum. Elleri sandalyesinin kollarını o kadar sıkı kavramıştı ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. İnledi ama itirazları giderek zayıflıyordu, özellikle de bacaklarının arasına uzanıp onu kaya gibi sert bulduğumda. "Sanırım oyun başladı," diye fısıldadım.

Topaz'ı masanın üzerinde biraz daha geriye doğru ittim, sonra minik ayaklarını onun kalçalarının üzerine koyacak şekilde kaldırdım. Gözlerini kapattı, ama gözleri bana bakıyordu, saf karanlıktan hançerler gibi. Gülümsedim, sonra Topaz'ın dizlerini birbirinden ayırdım, kalçalarını güzelce ve genişçe açtım. Kısa pileli eteği hiç mahremiyet sağlamıyor, ona ısıltılı pembe külotunun en iyi görüntüsünü veriyordu. Son derece şirindiler ve dildoyla mükemmel uyum sağlamışlardı. Yanındaki masaya yaslandım. "Seni tatmak istiyor," diye tısladım. "Baksana ağzı ne kadar sulandı." Bu beni güldürdü ve bir kolumu beline doladım, diğer kolum da minik siyah bluzuyla alay etti. "Utanma," dedim. "Sorun değil. İstiyor, pantolonundaki şişkinliğe baksana."

Bir nefes verdi ve kalbinin avuçlarımda hızla çarptığını hissedebiliyordum. Üstünün kurdelelerini kopararak kumaşı aşağıya doğru sıyırdım. Küçük, sıkı göğüsleri vardı ve sutyeninden çok güzel bir şekilde dışarı taşıyorlardı. Meme uçları soluk ama sertti ve teni gökkuşağı rengindeydi. Kanatlı bir kuş ateş püskürüyor, duman ve külden yükseliyordu. Çok güzeldi. Sert küçük memelerine hafifçe dokundum ve nefesini tuttu. "Seni tatmasına izin verecek misin?"

"Emin değilim..." diye fısıldadı.

Elini elime aldım ve bacaklarının arasına götürdüm. "Kendine dokun," dedim. "Bırak izlesin."

Parmakları usulca hareket etmeye başladı, önce külotunun içinden, o kadar yavaştı ki hareketleri neredeyse fark edilmiyordu. Andy'nin onu izlediğini gördüm; başı geriye eğik, parmak eklemleri hâlâ kızgın ve beyaz olmasına rağmen gözleri hiç kaymıyordu. Kendi klitorisimde bir kıvılcım hissettim, kendi berbat ihtiyacımla uğulduyordum. Topaz daha da cesaretlendi, klitorisine ulaşmak için külotunu kenara çekti. "İşte," dedim parmaklarımı Andy'nin sıırsıklam ağzına daldırarak. "Güzel ve ıslak olsun." Onu yağlamak için tükürüğünü kullandım, sonra dildoyu ittim

serbest elinde. Tekrar söylemesine gerek yoktu. Bardağı klitorisine sürttü ve sonra gözleri sonunda onunla buluşacak kadar cesurlaştı. Sinirleri yüzünde bir hikâye canlandırdı ve bu o kadar güzel, saf ve masum bir şekilde iğrençti ki nefesimi kesti. Kalçalarımı sıktım, Andy'nin sikine atlama ve onu orgazm etme dürtüsüyle savaştım.

"Evet," diye tısladım. "Yap şunu. Onun için kendini becer."

Yapay penisi içine itti ve içine girerken bir inilti çıkardı. O izlerken iyi bir kız gibi ileri geri hareket ediyordu. Kalçalarını sallayana kadar oynamasına izin verdim, zarif küçük ayakları Andy'nin uyluklarına sıkıca tutturulmuştu. Sonra onu elinden alıp burnuma götürdüm. Mis gibi genç amcık kokuyordu.

"Ağzını iyice aç," diye güldüm ve Andy'nin salyaları akan ağzının içine sokmaya zorladım. Gırtlığına doğru geri ittim, hafifleden önce sarsılmasına ve sıçramasına neden oldum. Tadına bakacağından emin olduğum dilinin etrafında yuvarladım ve sikinin pantolonunun içinde seğirdiğinden emin oldum. Aferin oğluma. "Şuna bak Topaz," diye gülümsedim. "Seni istiyor amına koyayım." Kemerine uzandım ve sikini serbest bırakacak kadar gevşettim. Gururla kalktı ve gözleri büyüdü. Onu avucumun içine aldım ve etkileyici sikini avucuma vurdum. "Bundan bir parça almayı ne kadar çok istediğini biliyorum," dedim. "İşte burada, senin bir gecelik fantezin."

Titriyordu, adrenalin onu mahvediyordu. Bunun bir kısmını atmasını, adımlarındaki gerginliği biraz olsun gidermesini istiyordum. "Oyun odası iki," dedim. "Tıbbi sedye."

Başını salladı. "Bunu mu istiyorsun?"

Burada mı?" "Eğer çok nazik olursanız."

Andy'nin ağzının kenarına yavaş ve güzel bir öpücük kondurmadan önce onun duyamayacağı kadar uzaklaşmasını bekledim.

"Umarım buna hazırsındır," diye nefes aldım. "Gösteri zamanı, ana gösteri. Ve sen, güzel çocuk, seni pis küçük amcık, benim için iyi bir çocuk olsan iyi edersin, yoksa o parlak pembe dildoyu süren Topaz olmayacak. Sen olursun."

On İkinci Bölüm

Andy

Midem düğüm düğüm olmuştu. Dehşet, öfke ve kokuşmuş işeme aşağılanmasından oluşan sıkı bir top. Nabzım öfkenin sabit ritmiyle atıyordu ve tek istediğim o lanet kelepçelerden kurtulmak ve o sümüklü küçük kaltağa kiminle oynadığını göstermekti. Yine de sikim sertleşmişti; saf ihanetin zonklayan bir çubuğuydu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Yine salyalarım akıyordu, ağzımın kenarlarından tükürükler dökülüyordu ve bu konuda da yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Faye'in dili hazırды, her zaman hazırды. Dilinin uzun, düz bir hareketiyle izi yalayıp geçti, sonra o pis dudaklarını şapırdattı.

"Ağzının tadı küçük Topaz'ın dar amcığının tadında," diye fısıldadı. "Ne kadar tatlı bir şey değil mi? Onu sikine binerken görmek için sabırsızlanıyorum, güzel çocuk. Bana iyilik perisi de. Eğer şanslıysan, belki senin de bir dileğini yerine getiririm."

Gerçeği, Topaz'ın tatlı amcığı için sertleştiğim gerçeğini, onun o sevimli küçük klitorisile oynamasını izlediğim ve onu istediğim gerçeğini unutmaya çalıştım. Küçük şımarık memelerinin sikimi zonklattığı, narin küçük ayaklarının kalçalarım yaptığı baskının onu ön tarafına çevirip, kaldığına pişman olana kadar o lanet olası amcığa vurmak istememe neden olduğu gerçeğini. Onu hiç fark etmediğim bir şekilde istiyordum. Her gün gözümün önünde olduğu iki yıl boyunca bir kez bile radarıma girmemişti ve yine de buradaydım, ağzımda onun tatlı genç amının tadı ve onu sikmek için çaresiz bir sikle bir sandalyeye bağlıydım.

Peki, fark neydi? Neden şimdi? Neden şimdi?

Faye lanet Devere'di. Gözlerindeki çarpık ışıltı, saf pisliğin sinsi küçük gülüşü, kışkırtma şekli, pazarlık etme şekli, bana yapmamı istediği iğrenç küçük şeyleri yaptırma düşüncesiyle gözlerinin buğulanması. Faye lanet Devere, saf pisliğin canlı bir teliydi.

Ve onu istedim. Beni umutsuzluğa sürükleyen parçalarını bile.

Sikimi eline aldı ve başını eğdi. Nefesini üzerimde hissettim ve taşaklarım sıkılaştı, tüm sikim sıkılaştı.

"Fazla uzun sürmez, tatlı çocuk. Hemen dönecek." Dili bir an için aletimin ucunu okşadı, sonra yarığa bastırdı, kıvrılarak

Ben kıvrana kadar içeride. "Ne kirli oyunlar oynuyoruz, benim tatlı küçük sürtüğüm. Bunu istemezsin ama gerçekten istediğini biliyorum. Senin için çok iyi hissettireceğim, söz veriyorum. Güven bana, bana güvenmek istiyorsun, değil mi güzel çocuk?"

İşte o zaman anladım. Bu tür çılgınlıkları, bu tür şarkı söyleyerek kandırmaları biliyordum. O hafta her işeme günü Vincent'ın boktan küçük hikaye kitabında okumuştum.

Bunun üzerinde durmak için fazla vaktim olmadı. Topaz sedyeyle birlikte kapıdan içeri daldı ve nabzım bir vites daha yükseldi. Faye beni hareket ettirmek için serbest bırakmak zorunda kalacaktı. Bu fırsatı ona haddini bildirmek ve buralarda gerçekte kimin sözünün geçtiğini göstermek için kullanabilirdim.

Alternatif olarak, onun sapkın oyununu bir süre daha oynayabilirdim. Sadece nereye gittiğini görmek için tabii ki. Buna hastalıklı merak diyebilirsiniz.

Topaz sedyeyi olabildiğince yaklaştırdı ve yüzü her şeyi anlatıyordu. Hâlâ şaşkınlıktan gözleri kamaşıyor, hâlâ Faye'in neden olduğu bu çılgınlığın etkisindeydi.

Faye önümde bir anahtar salladı ve gerçek anın yakın olduğunu biliyordum.

"Benim için iyi ol," diye tısladı.

Ve bu onun gözleriydi. Şehvet dolu ve biraz da sinir dolu gözler, bunu isteyen gözler, Topaz'ı sert sikimin üzerinde isteyen gözler, ağızımda bu saçma tıkaçı isteyen gözler ve beni lanet bir sedyeye bağlayan gözler, onun kaprisiyle, kendi piç ofisimde. *Beni* isteyen gözler.

"Lütfen Andy, benim için iyi ol," diye fısıldadı. "Bunu gerçekten izlemek istiyorum. Bunu izlemem *gerek*."

Yere çöktü ve ayak bileklerimi çözdü, sonra ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkardı ve beni takım elbisemin altından sıyırdı. Ona karşı koymadığım zaman yüzündeki gülümseme görülmeye değerdi. Ateşli, erotik ve göz kamaştırıcıydı.

Derin bir nefes alarak anahtarı ilk kilide çevirdi ve bileğim serbest kaldı. İçgüdüsel olarak bileğimi ondan çekip aldım ve doğrudan ağızımdaki tıkaca uzandım ama ben kendimi kurtarmadan önce gözleri benimkilere sabitlenmişti ve dehşete kapılmışlardı.

"Lütfen..." dedi. "Andy, yapma..."

Ondan parlak kırmızı bir kiraz gibi yanan Topaz'a baktım. "Lütfen," dedi Faye tekrar. "Bu *benim* haftam. *İlk* haftam. Mahvetme benim için. Bunu *bizim* için mahvetme."

Hangi sıkık *bizden* bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu ama sesi

Çok sevecen, çok muhtaç. Elimi tekrar sandalyenin koluna koydum ve o da diğer elimin kelepçesini bir anda çözdü. Sedyenin yan tarafını indirdi.

"Buraya," dedi. "Sırt üstü."

Topaz'a baktım, gözleri yerdeydi, omuzları sinirden kamburlaşmıştı. Zavallı küçük inek, kendisini tamamen aşan bir şeyin içine sürüklenmiş, Faye'in çarpık küçük zihninde kaynayan çılgın bir fanteziyi tatmin ediyordu. Topaz'ın elleri önünde kenetlenmiş, parmakları birbirine dolanıyordu. Bacak bacak üstüne atmıştı ve bacakları titriyordu.

Faye sedyeyi okşadı. "Şimdi," dedi. "Gidelim."

Gözlerini kaçırana kadar ona küçümseyen bir bakış fırlattım ve sonra tüm sağduyuma ve azgın bedenimdeki tüm kararlılık kırıntılarına rağmen, hırpalanmış kıcımlı sedyeye oturttum ve bacaklarımı yukarı kaldırdım. Faye, ben fikrimi değiştirmeden önce kelepçeleri raylara tutturan bir bulanıklıktı. Sanki çarpık bir hastane hemşiresiymiş gibi başımı yastığın üzerinde düzeltti ve gömleğimi göğsümden uzaklaştırdı. Yumuşak minderde gevşedim, nefesimi sabitledim, ağzımdaki tükürüğün kokuşmuş şırıltısını dinledim.

"Evet," dedi ve gülümsüyordu. "Tanrım, evet. Evet!"

Gözlerim, gözden kaybolana kadar sedyenin kenarı boyunca onu takip etti. Topaz'la birlikte döndü, genç kızın elini sıkıca tutuyordu. Topaz hiç rahatlamamıştı, yanakları hâlâ pembeydi, gözleri benimkiler dışında her yere bakıyordu.

"Sorun yok," dedi Faye. "Bunu istiyor, seni istiyor... ona bir bak." Sıkımı sıktı, ben inledim ve Topaz'ın nefesini duydum. "Bu senin şansın... İstedığın her şey... Sadece al onu, o senin..."

"Bilmiyorum," diye fısıldadı Topaz. "Kızgın görünüyor..."

"Her zaman kızgın görünür," dedi Faye. "Senin daracık amcığının sikinin etrafına aldığında çok daha az kızgın görünecek, inan bana."

Güven bana, güven bana, güven bana. Lanet bir mantra gibi. Vincent Cunting Blackthorne'un sloganlarından biri daha.

Faye şimdi Topaz'ın pileli eteğinin düğmelerini gevşetiyordu. Ve Topaz itiraz etmiyordu. Etek yere düştü ve Faye hiç vakit kaybetmeden Topaz'ın pembe külotunu çekiştirmeye başladı. Topaz'ın kabarık ve kırmızı küçük tatlı amını görünce taşaklarım karıncalanmaya başladı.

Faye Topaz'a bir şönt verdi. "Hadi," dedi. "Üzerine tırman."

Topaz'ın ince boğazındaki yumruyu yutmasını izledim.

"Sorun yok, Topaz, o gerçekten senin amını istiyor. Onu yeterince iyi tanıyorum. O güzel çocuk gözlerine bak ve göreceksin. Senin için yanıp tutuşuyor. Bu konuda bana güven."

Faye omzunun üzerinden gülümseyerek Topaz'ın arkasına geçti. Topaz sıçradı. Faye kıcını avuçlamıştı ve onun küçük beyaz kıcını düşünmek bile sikimin seğirmesine neden oldu. Birden tükürük fişkırdı ve neredeyse kendi tükürüğümde boğuluyordum.

"Bak ona ne yaptın, Topaz. Güzel çocuğun ağzını sulandırdın. Git onu becer!" Topaz'ın kıcına şakacı bir tokat attı.

Topaz titreyen dizini kaldırdı ve Faye onu itfaiyeci gibi kaldırdı. Zavallı küçük inek parmaklıkların üzerinden devrilerek sert bir şekilde bacaklarımın üzerine düştü. Çabucak toparlandı, kendini yukarı kaldırarak kalçalarımın üzerine oturdu, sonra narin küçük ellerini kalçalarımın bastırarak kendini daha yükseğe kaldırdı.

"Dokun ona," dedi Faye. "Neresine istersen dokun."

Topaz parmaklarını karnımda gezdirdi ve çok nazikti, ürkek küçük bir fare gibiydi. Meme uçlarımda etrafında dans etti, kendine güvenini bulmadan önce küçük küçük hareketlerle alay etti. Onları baş ve işaret parmaklarının arasına aldığı anda inledim, kalçalarımın doğru kıvrılırken yuvarladı, kısırdı ve sıkıttı, kedi dudakları tenimi yakaladı. Ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum. Küçük dar amcığının çırpınışlarını hissedebiliyordum.

"Kendini ona sür," diye emretti Faye. "Kendini o muhteşem şişman sikine sür. Çok iyi hissedeceksin, söz veriyorum. Hayal ettiğin her şey olacak."

Topaz ileri geri sallanmaya başladı ve sonunda amı sikime değdiğinde elektrik çarpmış gibi oldu. Küçük azgın bir inilti çıkardı ve sonra kendini bastırdı. Yüzünde yine o ifade vardı, barda gördüğüm konsantrasyon ifadesi. Dili dişlerinin arasına sıkışmıştı, gözleri kapalıydı. Tek ihtiyacı olan bir sim sürmesiydi. Kahretsin, onu becermek için sabırsızlanıyordum.

"Aferin kızıma," dedi Faye. "Daha fazla. Daha sert."

Topaz, tatlı kalçalarının üzerinde sallanırken, uzun vuruşlarla sikime sürtünerek, ileri geri hareket ediyordu.

"Dur!" Faye dedi ve Topaz dondu kaldı. "Otur!" Topaz doğrulup oturdu. "Güzel, şimdi bluzunu ve sutyenini çıkar." Topaz bluzunun düğmelerini çözerken titreyen ellerine baktı. Omuz silkti ve yere bıraktı. Sutyen de onu takip etti. Küçük göğüsleri çok güzeldi. Ağzındaki tıkaçı çıkarmak, o göğüslere biraz ilgi göstermek istedim.

"Güzel. Şimdi göğüslerinle oyna," dedi Faye, "güzel çocuğa ne kadar güzel

onlar."

Elleri göğüs uçlarına geldi ve onları çekiştirip durdu. Çok lezzetli görünüyordu, masumiyeti bozulmuştu ve yenecek kadar güzeldi.

Faye kendi anını seçti. Elinde hazır bir lastikle yanımda belirdi ve kısa, keskin bir çalışmayla lastiği taktı. Aletimi Topaz'ın havada asılı duran amının altına doğru eğdi ve bir eliyle omzuna bastırdı.

"Şimdi," dedi. "Al onu."

Topaz kendini indirdi ve çok dardı. Gerçekten çok sıkıydı. Sadece kafası içerideyken durakladı.

"Oww," diye nefes aldı. "Hazır değilim. O çok büyük."

Faye'in parmaklarını aramızda hissettim, Topaz'ın dar amcığını kız inleyip aşağı kayana kadar açıyordu. "İşte bu," dedi. "Bunu ne kadar istediğini bir düşün. Büyük olmasını umuyordun, değil mi? Bunu istediğini biliyorum. Al onu, Topaz."

Topaz başını salladı, başını salladı, nefesini içine çekti ve zonklayan şaftımdan aşağıya doğru ilerledi. Durup kalkmalar oldu, amcığı beni içine almak için zorlanırken işkence gibi küçük duraksamalar oldu ama başardı. Ağırlığını kalçalarımın verdiğini ve ateşli küçük amcığı beni yalayıp yuttu. İnledi, sonra ürperdi ve bu duyguya alışırken başı geriye eğildi. Kalçaları küçük daireler çizerek sallanıyor, elleri kalçalarımın ve inliyordu. İnledi ve gülümsedi.

Faye'in yüzünde de kocaman bir gülümseme vardı. "Aferin kızım," dedi. "İşte benim iyi kızım." Başımın üstünde belirdi, ağzı kulağımdaydı. "İyi hissettiriyor, değil mi? Kahretsin, güzel çocuk, senin için çok ıslak. Küçük, dar amcığı seni tamamen içine aldı." Ben kusana kadar parmaklarını ağzımın içine soktu ve tükürüğünü yanağıma fışkırttı. "Şimdi beni sonuna kadar içine alma sırası sende. İyice aç, benim küçük tatlı sürtüğüm."

Kahkahası çok acımasızdı. Pembe dildoyu ağzıma girmeden sadece bir saniye önce görmüştüm ve eli çoktan çeneme kenetlenmiş, beni hareketsiz tutuyordu.

"Al şunu," dedi. "Yut onu, işte iyi bir çocuk."

Başka seçeneğim yoktu, çoktan derinlere itmişti, öğürme refleksimi tamamen geçmiş ve lanet boğazımın arkasına kadar girmişti. Öğürürken, öğürürken ve sıçrarken bileklerim zincirleri sıkıca çekiyordu. Başımı çevirdim, ama o buna izin vermedi, beni tekrar pozisyonuma sabitledi ve daha da sert bir şekilde sapladı.

"Gırtlacağına hiç sik girmemiş gibi davranmaya çalışma, Andy Morgan," diye güldü. "Sosyete okuluna gittiğini biliyorum, benden daha iyi sakso çekiyor olmalısın."

Acımasızdı, beni boğmak için tek kişilik bir görevdeydi. Gözlerim yaşardı ve burnumdan tükürük, sümük ve kim bilir daha neler fışkırdı.

"Onu dinle Topaz, gırtlığından çok güzel sesler çıkmıyor mu?"

Topaz fark ettiyse bile söylemedi, kendini iyice kaptırmıştı, sikimi sağarken inliyor ve sızlanıyordu. Taşaklarım sıkıydı, yükümü boşaltmak için can atıyordum, sikim daracık, sıcak amcığın içinde zonkluyor ve seğiriyordu. Faye o lanet dildoyu gırtlığıma kadar sokarken, kelepçelerin içinde zorlanmayı bıraktım, destek için parmaklıklara tutundum. Mücadelem bitmiş, tüm dünya yok olmuştu ve boşalma ihtiyacından ve Topaz'ın güzel amının mutluluk verici hissinden başka bir şey yoktu. Kelepçeler ayak bileklerimi kesiyor olsa da sedyenin üzerinde yükselerek bağlarımın içinde debelenmeye başladım.

"Hepsini içine çek, tatlı çocuk," diye tısladı Faye ve lanet burnumu sıktı, boğazımı o kadar derine soktu ki, lanet tükürükler akıttım.

"Geleceğim..." Topaz'ın sesi ancak fısıltı halindeydi. "Aman Tanrım, boşalacağım..."

"Aferin kızıma," dedi Faye. "Benim için o tatlı klitorisine oyna, bana neyin iyi hissettirdiğini göster." Yapay penis ortadan kayboldu ve ben minnettar bir şekilde, boğulmayı umursamadan geri dönüşü olmayan bir noktaya doğru çarpmaya başladım. Faye Topaz'ı ileri doğru itti, ta ki göğüsleri göğsüme yapışana, tükürük ve Faye'in ruj izleri bulaşana kadar. Parmaklarını Topaz'ın yeşil saçlarına doladı ve yüzünü benimkine doğru yönlendirdi.

Tükürüğüm her yerdeydi, ağzım yarım yamalak, gürül gürül akan bir havuzdu. Gözlerimi kapattım, Faye'in bile kafatasında biraz itidal kaldığını umuyordum. Ama kalmamıştı.

"Öp onu," diye tısladı. "Onu güzelce ve derinden öp ve ona minnettar olduğunu göster."

Başımı salladım ama Faye'in parmakları kafa derimdeydi. Bir zafer iniltisiyle ikimizin de ağzını birleştirmeye zorladı ve Topaz'ın dudak halkasının dilime bastırdığını hissettim. Kız bir an tereddüt etti ve sonra bir asker gibi dilini ağzıma gömdü.

"Çok güzel," dedi Faye, ama bu kez sesi daha sertti. "Değil mi

İkisi sadece güzel bir resim." Kıskanç.

Çok kıskançtı.

Berbatlığın burada sınırı yoktu.

Kıskançlığı her şeyi daha da tatlı kılıyordu. Topaz'ın içine girdim, bağlarımın izin verdiği kadar sert bir şekilde amcığına vurdum. İnledi, sızlandı ve burnundan sertçe nefes aldı. Ağzı benimkini bıraktı ama gözleri bırakmadı. Boşalmaya başladığında sadece bir inç uzaktaydılar ve titreyen orgazmı, gözleri başının arkasına yuvarlandı, beni doğrudan kenara gönderdi. Çırpındım, homurdandım ve sedyenin parmaklıklarını kavrayıp bir fahişe gibi çığlık atarken yükümü tamamen içine boşalttım.

Nefes nefese kalan Topaz, nefis bir gıcırtyla attan indi ve yanakları alev alev yanıyordu. Ağzı tükürüğümle parlıyordu, o kadar çoktu ki dudak halkasında birikmişti, elinin tersiyle sildi ve kafası karışmış bir şekilde geri çekildi.

Onu suçlayamazdım.

"Hoşuna gitti mi?" Faye yüzünde kocaman bir gülümsemeyle sordu.

Topaz başını salladı. "Evet, bunu sevdim."

"Güzel," dedi. "Bir şey değil. Sanırım güzel çocuğu serbest bırakmanın zamanı geldi."

Oyun başladı.

Sedyeden o kadar hızlı kalkmışım ki Faye bile geriye doğru sıçradı. Parmaklarım o pis piç ağzının kenarındaki mandalın işini kısa sürede bitirdi, yüzümü gömleğimin manşetine kuruladım, sonra gergin çeneme masaj yaptım.

"Hoşuna gitti," dedi Faye. "Beğenmemiş gibi davranma..."

Kelepçeleri sedyenin üzerine attım, acı hafifleyene kadar kramp girmiş baldırlarımı ovuşturdum. Sonra ıslak lastiği çıkardım ve kelepçelerin yanına fırlattım. Hâlâ lanet bir yarı penisim olduğunu fark etmek beni şaşırttı. Yarı ya da değil, kızgındım. Gerçekten çok kızgındım.

Topaz bunun gerçek olduğunu anlayacak kadar beni kızgın görmüştü. Yüzündeki panik ifadesini izledim.

"Gitsem iyi olacak," diye mırıldandı, eteğinin içine kıvrılıp bluzunu tekrar giyerken.

Parmağım doğrudan ona doğru saplandı. "Gitmiyorsun lanet olası

Her yerde. Sakın kılını bile kıpırdatayım deme."

Faye konuşmaya başladı ama ben onun sözünü kestim. "Sen de çeneni kapatabilirsin, Faye Devere. Yazı tura atma zamanı geldi. Ve ben atıyorum." Kadere yalvardığım bir an varsa o da buydu. Yüzde elli, lütfen lanet olası Tanrı'ya kazanayım. Parayı çekmecemden çıkardım ve Faye'in görmesi için havaya kaldırdım. "Umarım bu da senin için bir başka kazanç olur, Faye."

Hiç ses çıkarmadı.

Parayı fırlattım. Havada döndü ve Faye'in masasının üzerinde sekti, sonra yan tarafına çarpmadan önce delicesine uzun bir an boyunca kenarında sallandı. Erkek kadını alıyor. Benim lanet zaferim.

Faye gözümün önünde bembeyaz oldu ama Topaz kadar çabuk değil. Topaz bayılacak gibi görünüyordu, ellerini önünde kavuşturmuş çaresizlik içinde Faye'e bakıyordu.

"Şimdi ne olacak?" Faye solgun tenine rağmen gözlerinde bir şehvet parıltısı olduğunu söyledi. "Ne yapacaksın?"

Masama doğru yürüdüm ve evrakları tek bir hamlede temizledim. Boş alanı işaret ettim. "İkiniz de. Tam buraya. Hemen şimdi."

Faye tereddüt etmeden geldi, masamın üzerine katlanırken gülümsüyordu. Omzunun üzerinden bana bir bakış fırlattı. "Ne yaparsan yap, buna değdi. Bu halinle çok güzeldin."

"Kapa o pis çeneni," diye tersledim. "Topaz, şimdi. Oyun oynamıyorum." Topaz ayaklarını sürüyerek yanıma geldi ve sinirleri onu çok güzelleştirmişti. Faye'in yanındaki boşluğa dokundum. "Eğil, kıcını havaya kaldır."

Yerini aldı ve artık Faye'in büyüüne kapılmamıştı, benim küçük tatlı barmaidime geri dönmüştü. Benim semim de artık lanet bir semi değildi.

Topaz'ın eteğini kıcının üzerinden yukarı kaldırdım, birkaç dakika önce siktiğim şişmiş küçük tümseği hayranlıkla seyrediyordum. Kıcının yanaklarını ayırdım ve öne doğru sıçradı. "Sakin ol," diye tersledim. "Henüz canını bile yakmadım." Başparmağımı ıslak küçük göt deliğinin üzerinde gezdirdim. "Bu tam bir hazine," dedim. "Uzun zamandır böyle tatlı, bakir bir göt deliği görmemiştim."

Faye kendini dirseklerinin üzerine kaldırdı. "Onu götünden mi sikeceksin?"

"Seni ilgilendirmez," diye tersledim. "Belki yaparım, belki yapmam." Gülümsemeden önce bir anlığına sinirlendi ama ben onu gördüm. Onu tüm kıskanç ihtişamıyla gördüm ve bu olabildiğince mutluluk vericiydi. "Bakire göt deliğini germemi ister misin Topaz? İstedğin bu mu?"

Bacakları titriyordu. "Bilmiyorum Bay Morgan, ben... özür dilerim."

"Ne için üzgünsün, Topaz?"

"Ben... Bilmiyorum efendim."

Doğuştan yetenekliydi ve bunun farkında bile değildi.

"Ne düşünüyorsun, Faye? O daracık göt deliğini açayım mı?"

Faye gülümsemesini korudu. "Dediğin gibi bu beni hiç ilgilendirmez."

"Oldukça," dedim. "Ama yine de sana soruyorum."

Gözleri karanlıktı, okunması zordu. "Sadece bizi cezalandır," diye tısladı. "Ama beni daha sert cezalandır, Andy. Bu benim fikrimdi."

"Merak etme," diye tersledim. "Bu kesin bir şey." Parmaklarımı Topaz'ın titreyen kalçasında gezdirdim. "Masayı kavra," dedim, "ve sakın kımıldama." Avucumu kıcının yanaklarında gezdirdim ve güzelce irkildi. "Sana gelince," dedim Faye'e. "Bu sadece başlangıç."

Faye'in eteğini beline kadar kaldırdım, sonra dantel külotunu dizlerinden aşağıya çektim. Onları gidebildikleri kadar birbirinden ayırdı.

"Kendinizi hazırlayın."

Avuç içlerinin kık yanaklarına çarparken çıkardığı ses çok lezzetliydi. Topaz'ın poposu bir anda pembeleşti ve ona her şaplak attığımda haykırdı. Faye'in nefes alış verişi hızlandı ama hiç sesini çıkarmadı, cezasını bir ısınma hareketiymiş gibi kabul etti. Yüzünü Topaz'a çevirdi ve gözleri kapalıydı, diğer kızın acısını içine çekiyordu.

"Özür dileyeceksin," diye tısladım. "Topaz, bana üzgün olduğunu söyle."

"Evet, Bay Morgan, özür dilerim!"

"Ne için özür diliyorsun Topaz?"

"Seninle seks yaptığım için," diye inledi. Bu tam da beklediğim türden aptalca bir cevaptı ve gülümseme dürtüsüne karşı koydum. Masanın üzerinde öne doğru kaymasına neden olacak kadar sert bir tokat attım.

"Hayır, Topaz. Faye'i dinlediğin için seni cezalandırıyorum." "Evet, Bay Morgan!"

Kalçalarına beş sert tokat attım, o da seğirdi, sızlandı ve pembe kıcını bana doğru kıvırdı. İşaretleri okuyarak onu dikkatle izledim. Nefes alış verişi hızlıydı, ama duruşu değişiyordu, masanın üzerinde rahatlıyordu, kalçaları bir davetiye olacak kadar ayrılıyordu. Bundan hoşlanıyordu.

"Bana neyi hak ettiğini söyle, Topaz."

Sadece hafif bir tereddüt. "Bir şaplak, Bay Morgan. Bir şaplak hak ediyorum." "Tokatla onu," diye tısladı Faye. "Hoşuna gidiyor. Tokatla ve becer onu,

İstedğin bu, değil mi?"

"Kapa o lanet çeneni," diye tersledim. "Bana ne istediğimi söylemeden bıktım artık."

Faye'e tokat attığımda kışını hedeflemiyordum, avucum tam kalçalarının arasına indi ve o pis yarığını cezalandırdı. Uludu ve ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı.

Topaz'ı her tokatta zıplayıncaya, kışının yanakları kıpkırmızı oluncaya ve nefesi kesik kesik çıkıncaya kadar tokatladım. Yanağı masaya bastırılana ve yüzünde puslu bir gülümsemeyle Faye'e bakana kadar onu tokatladım. Kaderini sonsuza dek mühürlediğimi bilene kadar, şaplak yediğini ve bundan zevk aldığını bilene kadar, Faye bilmiş bir gülümsemeyle onun eline uzanana ve ilaçlarını alırken tatlı bir dayanışma gösterisiyle birbirlerine sarılana kadar ona şaplak attım.

Sonra parmaklarımı Topaz'ın kalçalarının arasına kaydırdım, nefesini tutarken hassas klitorisini kızdırmaya yetecek kadar.

"Umarım dersini almışsındır," dedim. Başını salladı. "Evet, Bay Morgan."

"Sabah geç kalmasan iyi edersin, anladın mı?" "Evet, Bay Morgan."

Parmaklarımı amından çektim ve anılar için kokusunu içime çektim. "Bardan bir taksi çağır."

"Evet, Bay Morgan."

Hızla uzaklaştı, sadece kapı aralığından acınası bir el sallamak için durdu.

Faye'in üzerine eğildim ve o da küçük, sıkı kışını bana doğru kıvırdı.

"Artık sadece sen ve ben varız," diye fısıldadım. "Başın büyük belada, ortak."

On Üçüncü Bölüm

Faye

Andy bağlanmıştı. Sıkıca sarılmıştı ve yüzümde patlamaya hazırdı. Kendime olan güvenim buharlaşmıştı, beni tamamen tüketen *güzel çocuk* Faye Devere kuyruğunu kısıtırıp kaçmıştı. Şimdi geriye kalan tek şey bendim, tanıdık Faye, Vincent'in ayaklarının dibinde diz çökmüş ve onun verdiği her boktan şeyi almış olan Faye. Vincent'in romantize edilmiş ideallerine inanmak isteyen Faye, kıskanç, kızgın ve kafası karışmış hisseden ama öyle değilmiş gibi davranan, iyi, ateşli, azgın ve hala bundan hoşlanan Faye. Belki ben de hâlâ seviyordum. Amım hâlâ daha fazlası için sızlıyordu, Topaz'ın Andy'nin sert sikiyle orgazm olma düşüncesi midemdeki sinirleri hâlâ titretiyordu. Onun dar, bakire göt deliğini almasını istemiştım, onu almasını ve bana izletmesini, ne kadar sevdiğimi, benim bedenim yerine başka bir kadının bedenini kullanmasının beni ne kadar memnun ettiğini söylememi istemiştım. Peki, neden bu kadar kötü hissettiriyordu?

Kıskançlığın düşük kaynaması geri gelmişti. Yıllardır bununla savaşıyordum, Vincent'in her fırsatta içgüdülerimi boğazıma dayadığı acı dolu aylar boyunca, ben daha iyi öğrenene kadar. Sahip *olma* fikrini aşım daha fazlası olmayı öğrenene kadar. Nihai itaatkar, nihai aşık, nihai oyuncu. Onun nihai romanları için nihai ilham perisi.

Şu anda o kadar da mükemmel hissetmiyordum. Sinirlerim çok yıpranmıştı.

"Hoşuna gitti," diye tekrarlardım, belki de ondan çok kendim için. "Topaz'ın tatlı küçük amcığını sunarken sakin demir bir çubuk gibiydi. Sen onu istedin, ben de bunu gerçekleştirdim. İkiniz de bana teşekkür etmelisiniz."

"Kapa çeneni, Faye," dedi. "Kapa şu lanet çeneni." Masama doğru yürüdü ve saklandıkları yerden numaralarımın olduğu kutuyu alırken kalbim duracak gibi oldu. Kutuyu parçaladı, balonlu naylonları bir fıskiye gibi savurdu. "Bakalım başka ne numaraların varmış, görelim mi?"

Ağır hizmet tipi kayganlaştırıcı şişelerini, esaret bandını, dil pensini ve ekstra büyük lavman şırıngasını çıkarırken ürperdim.

"Vay, vay, vay," dedi. "Ne güzel bir koleksiyonun var, değil mi?" Dildoları ve vibratörleri üst üste yığıdı ve şu perine popo tıkaçlarından biri

bir adamın anal sıcak bölgesini aramak. Yüzümü ellerime bastırdım, tam olarak ne olacağını biliyordum. Belden bağlamalı alet tam dibe gömülmüştü, hem derinlik hem de genişlik için tasarlanmış simsiyah bir canavardı. Ona İmparator diyorlardı ve haklı olarak öyle diyorlardı. O şeyi kanlı canlı gördüğümde ben bile nefes almıştım. "Ve bu Topaz içindi, değil mi Faye?"

"Kimin için olduğunu çok iyi biliyorsun, Andy."

Güldü, korkunç, alaycı bir kahkaha. "Gerçekten beni *bununla* becereceğini mi sanıyorsun? Küçük, aptal bir erkek köle gibi mi görünüyorum? Beni bu kadar zorlamana bir saniye bile izin vereceğimi düşündüren şey ne?"

Aptal bir fantezi. Aptal, azgın, saçma bir rüya.

"Deneyene kadar eleştirme," diye gülümsedim. "Kabzasına kadar gömülüyken iyi görünürsün, sana biraz alçakgönüllülük öğretebilir. Tedavi edici olabilir."

"Sakın buna güvenme." Kutunun boş olup olmadığını kontrol ettikten sonra kutuyu tekrar yere bıraktı. "Umarım küçük anınızdan keyif almışsınızdır, bakalım işimiz bittiğinde hala buna değdiğini düşünüyor musunuz?"

Hain klitorisim bir fahişe gibi çırpınıyordu. "Hadi o zaman, tatlı çocuk," dedim. "Başlasan iyi olur."

Bir anda üzerime atladı, parmakları saçlarımı karıştırırken beni masaya yapıştırdı. Başımı geriye çekti, nefesi boynumda sıcaktı. "Bir daha bana öyle demeye cüret etme, benim zamanımda olmaz."

Ona karşı kıcımlı oynattım. "Hadi o zaman, *efendim*. Bana kimin patron olduğunu gösterin. Cezalandırın beni. Buna ikimizin de ihtiyacı var."

"Bana neye ihtiyacımız olduğunu söylemeyi bırak. Neye ihtiyacımız olduğuna *ben* karar veririm." Sesini alçalttı ve uğursuz kenarı tüylerimi diken diken etti. "Ne kadar da kabadayısın," dedi. "Ama gergin olduğunu biliyorum. Titrediğini, nabzının hızlandığını hissedebiliyorum. Kendini kaybetmek üzere olduğun zaman nefesinin kesildiğini duyabiliyorum. Seni tanıyorum Faye Devere ve sandığın kadar cesur değilsin."

"Sen nasıl istersen *patron*."

Baskıyı hafifletti ve elleri kalçalarımı kavrayarak beni sırtüstü yatırdı. Gözleri benimkilerin üzerindeydi ve karanlık, öfkeli ve tehlikeliydi. Tanrım, onu böyle istiyordum. Bu, uğruna delirdiğim Andy Morgan'dı, bir şey ifade edebilecek, her şey ifade edebilecek olan. "İki şey bilmek istiyorum," dedi. "Ve sonra sana borcumu vereceğim."

"Ne gibi *şeyler*?"

"Öncelikle, Topaz'ın prenses sürtüklere dönüşmesini izlemek istediğin için mi yoksa bunun sonucunda alacağın cezayı istediğin için mi bu çılgınlığı yaptın?"

"İkisini de," diye yanıtladım çabucak. "Sırada ne olduğu da dahil olmak üzere hepsini istedim." Göğsündeki lekeli ruja hayranlıkla baktım.

"İki numara nedir?"

Çenemi tutarak bakışlarımı tekrar onunkine çevirmeye zorladı. "Bu seni kıskandırdı mı? Şimdi kıskanıyor musun, Faye? Topaz'ın küçük tatlı amcığının siktiğini düşünmek içini burkuyor mu?"

Zorla gülümsedim. "Kıskandın mı? Tabii ki hayır."

"Muhtemelen hâlâ dışarıda taksisini bekliyordur. Oraya gidip onu barın üzerinde becerebilirim, kışında kalın bir sikin ne kadar iyi hissettirdiğini gösterebilirim. Bu senin için bir bok ifade etmez, bunu mu iddia ediyorsun?"

Çenemi sıktım. "Kıskançlık güzel bir şeydir Andy, ama gerçek cinsel özgürlükte yeri yoktur."

Başparmağını dudaklarıma sürttü. "Bu hayatımda duyduğum en büyük saçmalık."

"Bu saçmalık değil! Gerçek cinsel özgürlük kıskançlığı aşar, her şeyi aşar. Kendini bırakmakla, insan deneyiminin doruklarına ulaşmakla, engellenmeden, sınırlar olmadan, sahiplenmeden sevmekle ilgilidir. İstedğin buysa git ve onu becer. Sizin için mutlu olurum, ikiniz için de."

"O salak heriften nefret ediyorum ve onunla hiç tanışmadım bile," dedi. "Vincent lanet olası Blackthorne, A sınıfı bir pislik. Bu saçmalık da nereden çıktı? Vincent Blackthorne İncil'inden mi?"

"Hataları var," dedim. "İdeolojisi bunlardan biri değil. Çok güzel."

Ağzının kenarları kaşlarını çattı. "Çok güzel, değil mi Faye?"

Başımı salladım. "Evet, öyle."

"Ve bu yüzden mi kaçtın? Çok güzel olduğu için mi?"

Öfke omurgamı kesti. "Seks yüzünden *kaçmadım*, Andy. Seksi sevdim, hepsini sevdim. *Onu* sevdim."

"Hepsi mi?" Sorusu yüklüydü, söylenmemiş şeylerle doluydu ve midem bu ima karşısında guruldadı.

Kesinlikle hayır. Bırakın devam kitabına cesaret etmeyi, ilk kitabı bitirebileceğini bile düşünmezdim.

Zorla gülümsedim. "Evet, Andy, hepsi. Her kirli, pis, azgın lanet

biraz."

Gözlerinde ateşle sedyeye doğru hışımla yürüdü ve parmaklığı öfkeli bir şangırtıyla indirdi. Kelepçeleri çıkardı ve kullanılmış lastiği çöp kutusuna attı. Dolgunun üzerinde ıslak bir leke bıraktı ve kendimi bana yalatarak temizletip temizletmeyeceğini merak ederken buldum. "Al," dedi. "Şimdi."

Yavaşça, temkinli bir şekilde yaklaştım, önümde uzanan lanet şeyden gergindim ama umursamayacak kadar da tahrik olmuşum. Bir yere oturdum ve bacaklarımı yukarı kaldırdım, ama Andy benim ona yaptığım gibi beni parmaklıklara kelepçelemedi. Bacaklarımı yanlardan kaldırdı ve beni acıtana kadar gerdi, beni tam gerginlikte kelepçeledi, bacaklarımın açısı sert bir şekilde gerildi ve sırlıklam amım geniş bir şekilde sergilendi. Metal korkuluklar kalçalarımı ısıırıyordu ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu, bir santim bile kıpırdayamıyordum. Bileklerimi tutup yukarı doğru çekerken inledim. Onları sedyenin üstünden uzattı ve kelepçeleri ulaşabilecekleri en alt raya tutturdu.

Ah o ağrı, hareket edecek hiçbir yer olmadan sınıra kadar gerilmişim. Baldırlarım çoktan seğirmeye, omuzlarım zorlanmaktan ağrımaya başlamıştı. Elinde kalın siyah straponla bacaklarımın arasında belirdi ve ilk kez ondan gerçekten tedirgin oldum. Gözlerimde bunu görünce gülümsedi.

"Hoşuna gitmedi mi, Faye? Bana nasıl yapıldığını göstermeyecek misin?" O şeyi amıma sertçe vurdu ve gümbürdedi, gerçekten gümbürdedi.

"Siktir," diye inledim. "İstedğin buysa yap."

Odanın öbür ucuna fırlatırken irkildim. Dosya dolabına çarptı ve yere sekmeden önce büyük bir gürültü çıkardı. "Peki başka ne istemeliyim, Faye? Benim için başka hangi pis, iğrenç şeyleri alırdın?"

Tanrım, uzuvlarımdaki ağrı, ama lanet olası amımdaki ağrıyla karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi. Beni oraya, o görkemli, hedonistik, geri dönüşü olmayan noktaya götürüyordu ve ben bunu istiyordum, oh lanet olsun, nasıl da istiyordum. "*Her şeyi*," diye fısıldadım. "Ne istersen al, ne istersen yaparım, sadece beni kirli hissettir, Andy. Kirli hissettir."

"Kendi ilacının tadına bakmak nasıl bir duygu? Orada, merhametimle genişçe yayılmayı seviyor musun? Sana attığım her pisliği almaya hazır mısın?"

"Evet, beğendim. Sen de sevdin. İkimiz de kenarlarda dolaşmayı seviyoruz, Andy, asıl edepsizliğin başladığı yerde, ama sen bunu henüz bilmiyorsun, benim bildiğim gibi değil."

"Bakalım bu küçük intikam hoşuna gidecek mi?" Parmakları zorla ilerledi

ağzımın içinde, dudaklarımı aralamak için yanaklarımdan içeri kancaladı.
"Aç ağzını, o güzel boğazından aşağısını görmek istiyorum."

Başka seçeneğim yoktu ve olmasını da istemiyordum. Ağzımı açabildiğim kadar açtım ve sonra sadece onun kokusu, onun ağırlığı, başımı geriye çekip sikini boğazımın arkasına doğru eğerken sıcak ve misk kokusu vardı. O kadar derine itti ki, yanaklarım bir sincabınki gibi şişti ve nefes alamadım, düşünemedim, sonuna kadar sokarken sikinin etrafında öğürdüm.

"Al şunu," diye homurdandı, kalçalarını gıcırdatarak. Boğazımı sikerken taşakları burnuma değiyor, yüzümü tokatlıyordu. Öksürdüm ve sıçradım, tükürüğün büyük ıslak akışlarını kesiyordum ve yüzümün her tarafına ovuşturdu, göğüs uçlarımı sıkıştırdığı göğüslerimin üzerine, ben onun horozunun etrafında bağırana kadar. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir," dedi. "Senin yapabildiğin her şeyi ben de yapabilirim, Faye, bunu unutma."

Çekip gitti ve ben de yanan boğazımdan nefes nefese kaldım.

Kemerinin kalçalarıma inmesine hazırlıklı değildim. Önce acıdı, sonra sızlıyordu ama kıpırdayacak, kaçacak yerim yoktu. Adrenalin içime hücum etti ve ardından dalgalar halinde yuvarlanan endorfinler geldi. Kemerini göğüslerime vurdu, meme uçlarımı yakalamak için tasarlanmış keskin ısırıcı tokatlar ve işe yaradılar, oh lanet olsun, nasıl da işe yaradılar.

"Evet!" Dedim. "Lanet olsun, evet!"

"Ona böyle mi söyledin, Faye? O senin küçük pis kıcını deşmek için arkadaşlarını sıraya dizerken söylediğin bu muydu?"

Sözleri sisi yarıp geçti. "Ne? Okudun mu?" "Evet," diye tısladı. "Okudum amına koyayım."

Bana tokat atmadan önce klitorisimle oynadı, acıdan önce zevk, saf bir şehvet kokteylinde birbirine karıştı.

"Ne kadar?" Dedim. "Ne kadar okudun?"

"Buna gerek yoktu," diye tersledi. "Topaz bana kendi kopyasını verdi. Çok faydalı vurgular yapmıştı."

Bu düşünce karşısında irkildim. "Anlayamazsın," diye fısıldadım. "Sahip olduğun tüm kısıtlamalardan kurtulduğun o yere hiç gitmedin."

"O konuda haklısın," dedi. Gözden kayboldu ve ben başıma gelecekleri biliyordum. Sayfaların hışırtısını duydum ve nefesimi tuttum.

"Zincire vurulmuş saksaganım bacaklarını iki yana açmış ve hiçbir şeyi kaçırmamak için başını yukarı kaldırmış halde muhteşem görünüyordu. Kapıyı açtım ve

Konuklar içeri girdi ve bir sıra oluşturdular. Deliklerini siktiler, güzel ağzını siktiler ve her biri yüzüne boşaldı ve parmaklarını boğazından içeri soktular, ta ki göğüslerinden hasta olana kadar. - Hasta olana kadar mı? Bu çok boktan bir şey, Faye."

"Dediğim gibi, sen anlamazsın." Kalbim hızla çarpıyor, midemde korkunç bir kurtçuk yuvası kaynıyordu.

Sayfayı çevirdi, nefes aldı, "'Sikimden döl fişkırana kadar pis kıcımlı parmakladı, sonra boklu parmaklarını emdirip temizlettim. - Sanırım bana bahsettiğin o güzel seks buydu. Kulağa çok hoş geliyor, Faye, gerçek bir şeftali."

"Dur," dedim. "Yapma bunu..."

Bir başka sayfa, "'Odanın ortasındaki bir küvete zincirlenmiş, küçük yuvarlak bir leğenin içinde ağzı sonuna kadar açık otururken, konuklarım etrafında bir halka oluşturup onu sidikle ıslattılar. Benim için nasıl da çırpındı, benim güzel kuşum. Benim küçük pis saksaganım."

Bağlarımı çektim ama hareket edemiyordum, kımıldamıyorlardı. "Andy, lütfen yapma. Artık orada değilim, buradayım."

"'Pis, yaşlı bir fahişenin sütlü memesini emiyor, misafirlerim onun güzel yüzünü okşarken göz kapakları süt açlığı içinde çırpınıyor. Ne tatlı sesler çıkarıyor. "Aferin küçük kız... İşte bizim bebeğimiz... Baba Frank şimdi seni çok sevecek. Misafirlerim birlikte onun fırırlı pamuklu külotunu indiriyor ve *Baba Frank* onun küçük göt deliğini buruşuk etiyle doldururken nasıl da ağlıyor. - Tanrım, Faye."

Ona bakamıyordum bile, aşağılanmışlık, şehvet ve çarpık bir ihtiyaçla yanıp tutuşuyordum, klitorisim hâlâ Vincent'in iğrenç rol oyunlarında olduğu gibi çırpınıyordu. Şehvet, pişmanlık ve utanç, üçü de tenimi karıncalandırıyordu. "Özür dilerim," dedim ve boğazımdaki yumruyu hissettim. "Bırak gideyim, gideceğim, yürüyüp gideceğim."

Amıma bir tokat attı ve gözyaşlarım akmaya başladı. "Gidecek misin? Nereye gideceksin, Faye?" "Nereye olursa," dedim. "Sadece gideceğim."

"Kaçıp gideceksin, değil mi? Kötü kalpli Andy tüm kirli sırlarınızı öğrendi diye kuyruğunu kıstırıp kaçacak mısınız?"

Hepsi değil.

Parmakları yanaklarımı sıktı, yüzümü sertçe kavradı ve öfkeliydi, gözleri çok öfkeliydi. "Sakın denemeye kalkma. Hiçbir yere gitmiyorsun."

Yüzümü ondan çevirdim ve gözyaşlarımın düşmesine izin verdim. Neden ağladığımı bile bilmiyordum, onu hayal kırıklığına uğratmanın neden bu kadar acı verdiğini bilmiyordum. "Dediğim gibi, sen anlamazsın. Artık bana asla eskisi gibi bakamayacaksın."

"Tanrım, Faye, düşündüğün bu mu? Bu bokun bir şeyi değiştireceğini mi sanıyorsun? Değişen tek şey yumruğumu o amcığın çarpık suratına ne kadar sokmak istediğim. Onu parçalara ayıracağım, Faye, sana söz veriyorum."

"Beni zorlamadı," diye ısrar ettim. "Yemin ederim zorlamadı. Ben istedim." "Zorladı," diye tersledi. "En hafif tabirle." Bileklerimdeki kelepçeleri çözdü,

Ardından ayak bileklerim geldi ve ağrıyan uzuvlarımı kendime doğru çektim. "Ne istersen beğenebilirsin Faye, bizim bir seks kulübümüz var ama o adam sapık herifin teki ve onun güzel felsefesi hakkında ne söyleyeceğin umurumda bile değil. Herif tam bir amcık."

"Her zaman değil."

"Önemli olduğu zaman." Parmaklığı indirdi ve yanıma oturdu. Sert elleri beni ona doğru, yanıma doğru çekti. "Onun iyiliği için dua et de bir daha yoluma çıkmasın."

Gözlerinin içine baktım ve orada bir sürü duygu vardı. Öfke, şehvet ve endişe. Ama ne tiksinti ne de bana karşı en ufak bir nefret belirtisi vardı.

Onun umursadığını görmek beni şaşırttı. Bir daha umursayacağını sanmıyordum, eskisi gibi değil, kaçıp gittiğimden ve üç uzun yıl boyunca bokumu toplaması için onu bıraktığımdan beri değil. Çok aptalca, umursamazca ve delice davranmıştım.

"Geliyor," diye itiraf ettim. "Vincent buraya geliyor, benim için." "Deneyebilir."

"Deneyecek," dedim nefesimin altında. Uzun süre sessizlik içinde oturduk. "Beni hâlâ istiyor musun?" Fısıldadım. "Daha önce yaptığın gibi mi?"

"Neyden önce? O aptal kitabı okumadan önce mi?" diye iç geçirdi. "Faye, şu halime baksana. Kendi tükürüğümle, senin tükürüğünle, kim bilir daha nelerle kaplıyım. Milyon yıl geçse yüzüne bakmayacağıma yemin edebileceğim bir kızı becerdim. Çılgın bir seks iblisi gibi beni boğmana izin verdim ve *şimdi* bana hala boynuzum olup olmadığını mı soruyorsun?"

Gülümsedim. "Sen böyle söyleyince." Parmaklarımı uzattım ve o da parmaklarımı kavradı. "Kıskanmıştım," diye fısıldadım. "Haklıydın."

"Haklı olduğumu biliyorum," dedi her zamanki mütevazılığıyla. "Bunu örtbas

etmeye çalışacağım."

Bir kaşını kaldırdı. "Neden kıskanmamaya çalışıyorsun ki? Ben kıskanç değilim.

aynı nezaketi göstermeyi planlıyoruz."

Bunun farkına varması bir an aldı. "Kıskanıyor musun?" "Her zaman," diye gülümsedi. "Başkalarıyla iyi oynamam, hiçbir zaman iyi bir Sharer. O lanet kitaplar beni delirtti."

Ona Vince'in *temel dürtüleri aşma* konuşmasını teklif etmeyi düşündüm ama vazgeçtim.

"Şaşırmış görünüyorsun," dedi.

Omuz silktim. "Sadece kıskanacağını düşünmedim. Yeterince önemsediyini düşünmedim. Beni burada istediğini bile düşünmedim."

"Oh, hadi ama, Bayan Mütevazi. Kes şu saçmalığı. Seni burada istediğimi çok iyi biliyorsun, eğer gerçekten gitmeni isteseydim bir kalp atışında ön kapıdan geri dönerdin."

"Ama kulübü benimle paylaşmak da istemiyorsun, değil mi?"

"Dediğim gibi, başkalarıyla iyi oynamam. Elimden geleni yapıyorum. Bu

hayatın çok iyi olduğu anlamına gelmez. Sen hala çekip gittin, ben hala gittiğin için kızgıyım ve bu hafta hala benim haftam. Ne büyük bir muammayla karşı karşıyayız, değil mi?"

Alnımı uyluğuna yasladım, hâlâ onun sıcaklığının farkındaydım. "Bu bilmeceyi başka bir gün çözebilir miyiz?"

"Aklında başka ne var?"

Ona söylememe gerek yoktu, o da öğrenmek için beklemedi. Vücudu zaten benimkine karşılık veriyordu, dudakları zaten dilimi almak için ayrılmıştı, elleri zaten ihtiyacım olan yere gidiyordu.

Bu sefer sedyede pranga yoktu, köle yoktu, dom yoktu.

Sadece onun vücudu ve benim vücudum vardı, farklılıklarımızı kelimeler olmadan çözerken birbirimize sürtünüyorduk. Bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırdı ve beni bir cezaymış gibi, tam istediğim gibi aldı.

Boşaldığımda sert ve hızlıydı, Andy'yi peşimden sürükleyecek kadar sıkıydı.

Yavaşça nefes aldık, yastıklı bir sedyenin üzerinde uzuvlarımız birbirine karıştı ve dünya etrafımızda uyanırken, yattığımız yerde uykuya daldık.

Ve o sabah saat dokuzu geçe temizlikçi içeri girene kadar orada kaldık.

İlk kez ve Andy'nin büyük sıkıntısına rağmen, ikimiz de masalarımıza geç kaldık, ama en azından gidecek çok yolumuz yoktu.

Bölüm On Dört

Faye

Topaz öğle vardiyasına geldiğinde farklı görünüyordu. Kalçalarında bir titreme vardı ve saçları daha önce hiç görmediğim bir şekilde yüzünden yukarı doğru taranmıştı. Pembe ruju, kendisini becermesini sağladığım dildoyla uyumluydu ve takma kirpiklerinin üzerinde minik taşlar vardı. Bir gecede küçük, serseri bir ıslak rüyaya dönüşmüştü, çengelli iğnelerle tutturulmuş kafatası desenli bir bluz, altında gururlu küçük meme uçlarını gizlemek için sütyen yoktu. Kesik kot şort kış yanaklarını zar zor örtüyordu ve bebek pembesi topuklu ayakkabılar takımını tamamlıyordu. Tam bir dönüşüm. İyi bir sikişin bir kızın özgüveni için yapabilecekleri inanılmaz.

Sabahtan beri baktığım cep telefonunu cebime attım ve kokteyl yapma deneyime devam ettim. Barın arkasında beni nihayet fark ettiğinde karışıma bir shot votka ekliyordum.

İstesem de sırtımmı engelleyemezdim. "Twit-twoo," dedim. "Birileri bu sabah yatağın doğru tarafından kalkmış."

Yanaklarında çok tatlı bir kızarıklık belirdi. "Sadece bunu giydim," diye yalan söyledi. "Önemli bir şey değil."

"Elbette yaptın."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Görünüşe göre bu sabah yatağın *hiçbir* tarafından kalkmamışsın."

"İtiraf etmeliyim ki sedyeyi paylaşmak pek de konforlu değildi. Bence ıslak oda için acil durum şampuanı stoklamaya başlamalıyız." Parmağımla dağınık topuz bahanemi işaret ettim. "El sabununun yerini hiçbir şey tutamaz."

Gözleri parladı. "Bunu alışkanlık haline getirmeyi mi planlıyorsun?"

Kokteylim kokladım ve yüzümü buruşturdum. Oh, dumanlar.

"Bugünlerde pek plan yapmıyorum, Topaz. Hayatın biraz... öngörülemez olmak gibi bir alışkanlığı var."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Arkasını buzdolabına yasladı ve parmakları dudağındaki halkayla oynamaya başladı. "Bay Morgan bana kızgın mı?"

"Öyle davranacak," dedim. Yüzü düştü, tamamen gergin ve inanılmaz derecede sevimliydi. "Hayır. Sana kızgın değil, her zamanki gibi kıcını kaldıracak."

"Sana kızgın mı?" diye sordu. "Bu yüzden mi bardasın?"

Omuz silktilim. "Bu sabah beni bara koymaya fırsat bulamadı, duşunu bitirdiğinde ben zaten buradaydım."

"Oh," dedi ve bu söz söylenmemiş ağır bir sözdü.

"Oh mu?"

Yanıtını oluştururken tereddüt etti. "Şey, yani... sanırım bu... garip olabilir... ondan kaçıyor musun?"

"Ben mi ondan kaçıyorum? Hayır." Ama ben ondan *kaçıyordum*. Bütün sabah ondan kaçıyordum. Ertesi sabahın acı gerçekliği, sınırları bariz bir şekilde aştığınız, aşağılanmanın spot ışıkları altında pişirdiğiniz, kıskançlık, geçmiş sevgililer ve asla gün ışığını görmemesi gereken iğrenç fanteziler hakkında rahatsız edici gerçekleri itiraf ettiğiniz biriyle yüz yüze uyanmak ve... urgh. Korkunçtu. Ve bunu sadece ben değil, *ikimiz de* hissettik. Kendini çözdü ve sedyeden o kadar hızlı atladı ki *günaydın* demeye bile vakti olmadı. Karışımın içine sağlıklı bir doz frenk üzümü attım. "Belki de ondan kaçıyorumdur. Sadece birazcık." Yüzümü ona döndüm, dirseklerimi barın tepesine dayadım, sanki bu evrendeki en sıradan konuşmamış gibi. "Ee," dedim. "Sen iyi misin?"

"Evet... Ben iyiyim."

"Bundan emin misin?"

Gözlerini benden kaçırdı ve gülümsedi. "Evet, çok iyiyim. Her şey biraz sürpriz oldu ama iyiyim."

"Sürpriz mi?" Kaşlarımı kaldırdım. "Üç Magpie kitabını da okudun ve dün geceki o küçük şey sana sürpriz mi oldu?"

Kızardı, pespembe oldu. "Bunu beklemiyordum. Beni seçmeni gerçekten beklemiyordum ve Bay Morgan'ı bir şey olarak görmeyi gerçekten beklemiyordum..."

"Bir şey olarak mı?"

"İtaatkâr," diye bitirdi. "Onu asla bu şekilde hayal edemezdim. Asla."

Güldüm, sertçe. Sert ve çok acı bir şekilde. "Bay Morgan itaatkâr falan değil. O sadece yetki sırası kendisine gelene kadar saniyeleri sayan bir dom. İstemeye istemeye katlanıyor. İtaatkâr gibi bir şey değil. Hayatı buna bağlı olsa bile gerçekten diz çökemez."

"Ve bu seni rahatsız ediyor," dedi ve bu bir soru değildi.

Başımı salladım. "Beni *rahatsız etmiyor*, sadece... sinir bozucu. Biriyle yarı yarıya bir ilişki kurmak imkansız.

bir mil talep ediyor ve bir santim bile vermiyor. En azından umursadıkları bir santim bile." Karnımdaki ağrı bir kademe daha arttı. "Andy bir inç verir, ama bu baskı altında bir inçtir ve her zaman onu hiç germeyen bir inçtir. Sana bir santim verir, sonra da sanki minnettar olmalıymışsın gibi bunu büyük bir mesele haline getirir." İçimi çektim. "Siktir et." Bardağı ona doğru kaldırdım ve kokteylimin tadına baktım. Oldukça ekşimişti ama doğru noktayı vuruyordu.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Ne hakkında?" Dedim. "Andy mi? Söyleyecek ne var bilmiyorum."

"Sanırım söylenecek çok şey var..." Elleri önünde kıvrıldı ve beni doğruca önceki geceye götürdü, onun sikine biniyor, sonra yüzünü onunkine zorlarken sıırıslıkla ıslak ağzını öpüyordu. Aynı anda hem azmış hem de kıskanmıştım.

"Ondan hoşlanıyorsun," diye gülümsedi. "Ondan *gerçekten* hoşlanıyorum. Benim gibi aşık olmak değil, yani *gerçekten*. Ama bu seni de rahatsız ediyor, değil mi? Neden?"

Çivilemişti. Beni çiviledi. "Bugün bu röntgen sezgisi de neyin nesi?" Kokteyl bardağımı barın üstünde küçük daireler çizerek döndürdüm. "Evet, Andy'den hoşlanıyorum. Ondan hep hoşlandım ama buraya dönmemin nedeni bu değil. Kendim için, eski hayatım için, kulüpteki payım için döndüm. Andy'nin küçük tatlı bir dikkat dağıtıcı olması gerekiyordu, küçük tatlı bir sıçıp batırma değil."

"Ve şimdi derinlerdesin." Güzel küçük başını iki yana eğdi. "Belki de hâlâ kitapta söylediğin gibi gerçekten bir şeyler ifade eden kişi o olabilir? Belki de o zamanlar doğru zaman değildi?"

"O zamanlar *daha iyiydi*," dedim. "Her şeyi berbat etmeden ve öfkelenmeden önce. *Ben dağılmadan ve sinirlenmeden önce*. İkimizin de kanıtlayacak büyük bir amacı olmadan önce. Sürekli savaşmadan birlikte çalışabildiğimiz zamanlar."

"Eskiden savaşmadan birlikte mi çalışırdınız? Bunu hayal bile edemiyorum," diyerek gülümsedi. "İkiniz de çok... kararlısınız."

"Kalın kafalı mı demek istiyorsun?"

"Hayır," gülümsemesi genişledi. "Kalın kafalı demek istemedim." "Ama şapka uyarsa?"

"O biraz iradeli olabiliyor," dedi. "Sen daha çok, bilemiyorum... tutkulusun."

"Çok gergin," dedim. "Aradığınız terim bu." "Belki," diye güldü.

"Kesinlikle." Ona içkimin bir örneğini ikram ettim ama o başını salladı. "Andy ayrıca uçarı ve kaprisli de eklerdi."

"Onun bu kelimeleri kullandığını duydum," diye itiraf etti. "Ama senden hoşlanıyor."

Mesela

senden gerçekten hoşlanıyor. Sadece onun gibi birinin senin gibi biriyle nasıl başa çıkacağını bildiğini sanmıyorum. Nasıl geri adım atacağını, diz çökeceğini ya da ondan ne yapmasını istiyorsan onu yapacağını bildiğini sanmıyorum. İki yılı aşkın süredir buradayım ve bir kez bile bir şey için yol vermeye yaklaştığını görmedim. Her zaman kendi bildiğini okudu ve bu her zaman sorun olmadı."

"Onun için bahaneler uyduruyorsun. Bu çok tatlı ama gereksiz."

"Evet, *ben* de ondan hoşlanıyorum." Dudak halkasını ağzına götürüp emdi ve orada, adamın sikinin üzerinde, sevimli küçük memeleriyle onun için zıplarken aklının nerede olduğunu merak ettim. "Ama benimkinin bir aşk olduğunu biliyorum. O benim patronum ve zamanın en az yüzde sekseninde bana kötü davranmasına rağmen ondan hoşlanıyorum," diye güldü. "Senden hoşlanıyor, Faye. Yoksa burada olmazdın. Burada olmana imkân yok."

"Seçme şansını olmadığını unutuyor gibisiniz. Ben yasal bir yöneticiyim. Yasal olarak birbirimize yarı yarıya bağlıyız."

Başını iki yana salladı. "Masanız onunkiyle aynı odada ve göğsüne rujla yazı yazmanıza izin verdi, bunları seçme şansını vardı."

"Sanki aynı uzlaşma ölçeğindeymişler gibi konuşuyorsunuz."

"Öyle değil mi? Seni ofisine geri almasına izin vereceğini hiç düşünmemiştim. Orası devin alanı gibi."

Hatırladıkça yanaklarım yanıyordu. "Ofisindeki masamı almak için fiziksel savaşa başvurmak zorunda kaldım. Sadece onu çıldırttım. Ruja gelince, teknik olarak onu sandalyesine kelepçelememe izin verdi, gerisi en iyi ihtimalle şüpheli bir rızaydı."

"Bundan pek emin değilim," dedi. "Eğleniyor gibi görünüyordu. Sanırım istediğin şey için onu her zaman zorlamam gerekecek ve bazen o da pes edecek."

"İşte bu kadar," dedim, "onu zorlamak *istemiyorum*. Onu çıldırtmak, onunla dövüşmek ya da karşılık veremesin diye ağzını tıkmak *istemiyorum*. Teklif etmesini istiyorum, sidikli yazı turayı kazandığında kendimi ona verdiğim ruh haliyle bana vermesini istiyorum. *Ciddi olmasını* istiyorum. *Eşit* olmak istiyorum." Çılgın ve mantıksızdım, bunu Topaz'ın sevimli küçük düğme gözlerinde görebiliyordum. Reddedilmenin ve hayal kırıklığının ikiz dehşeti ayak bileklerime vuruyor, Vincent beni ne zaman çok sert dürtmeye kalksa İtalya'da olduğu gibi şaha kalkıyordu. Ama İtalya'da onları bastırmış, gizlemiş, Vincent'in çarpık *derslerinin* tehdidi altında yutmayı öğrenmişim. Burası farklıydı. Burası çok farklıydı. Geri çekilmek *istemiyordum*, dik durmak istiyordum ve *kazanmak istiyordum*. Sadece *kazanmak istiyordum*.
Kazanmak

Bir şey. Onu kazanmak. Benim için eğilecek kişinin o olmasını istedim. Hiç şansın yok.

"Döneli üç hafta oldu," diye fısıldadı. "Sence de biraz sert davranmıyor musun?"

Evet. Evet, sert davranıyorum. Sert ve saçma davranıyorum ve yanlış adama saldırıyorum. "Ben böyle hissediyorum," dedim. "Bunun için özür dilemeyeceğim. Bir daha asla."

"Bunun için özür dilemen gerektiğini düşünmüyorum, sadece..." gözlerini indirdi. "Üzgünüm, bu beni ilgilendirmez."

"Dün gece sedyeye kelepçelenmiş ve ağzı açık bir haldeyken adamın sikini yaladın ve seni zorlayan bendim. Kesinlikle. Kibar konuşmanın sınırları güvenli bir şekilde aşıldı, Topaz. Andy Morgan'la olan berbat ilişkim kesinlikle seni ilgilendirir."

"Bu Bay Morgan'la ilgili değil, değil mi? Pek değil."

"Bu tamamen Andy ile ilgili." Melodramatik bir iç geçirdim. "Ve belki biraz da Vincent hakkında."

Çok nazik ve benim için çok üzgün görünüyordu. "Böyle bir şeyden uzaklaşmak zor olmalı, yani o kitapları okudum."

"Yürümedim, koştum. Hızlıca. Fikrimi değiştirmeden önce."

"Peki fikrini değiştiriyor musun?" Doe gözleri çok baştan çıkarıcıydı, tüm sırlarımı dökmem için beni içine çekiyordu ama artık umurumda değildi. Arkadaşım kalmamıştı ve sesimi duyuracak kimsem de kalmamıştı.

"Fikrimi değiştirmek *istemiyorum*." Sesim acınası bir törpüye dönüşmüştü. "Onu istemek *istemiyorum*. Oraya geri dönmek *istemiyorum*. Onun küçük, boktan vaatlerine inanmak *istemiyorum*."

"Ama yine de yapacağını mı düşünüyorsun?" Kızın kaşları havaya kalktı. "Senin için geliyor, değil mi?"

Başımı salladım. "Hep geliyordu. Ben sadece buna hazır olacağımı düşündüm." "Ama değilsin?"

Başımı iki yana salladım. "Buraya geri dönmenin bana tutunacak bir şey vereceğini düşünmek saflıktı. Saklanacak bir yer. Sanki bu beni Vincent gibi birinden korumaya yetecekmiş gibi."

"Ama olabilir, değil mi? Eğer Bay Morgan'ın bir anlamı varsa? Eğer tutunmaya değer biriyse?"

"Bir şeyler ifade ediyor," dedim. "Sadece yeterince değil." Kollarımı göğsümde kavuşturdum, hayali bir soğuğa karşı kendimi destekledim. "Vincent beni tanıyor. Beni en zayıf halimde gördü, kırıldığımı ve delirdiğimi gördü, ama o

cinsel deneyimin doruklarına tırmandığımı da gördü. Beni eğitti, eğitti, kullandı. O da beni sevdi, kendi çarpık yöntemiyle, ben de onu sevdim. Onu o kadar çok seviyordum ki onsuz nasıl nefes alacağımı bilmiyordum. Böyle bir ilişki size bunu yapar, kendinizi onun içinde kaybedersiniz ve umursamazsınız bile, ta ki her şeyin iğrenç bir illüzyon olduğunu fark edene kadar. İtalyan fantezimize geri dönmek isterdim, çok kolay olurdu, çok güzel bir şekilde kolay olurdu, keşke gerçek olsaydı. Ama bitti. Bitmek zorunda. İş o noktaya geldiğinde yeterince güçlü olabileceğimden emin değilim. Bu... Andy Morgan'la olan bu çılgın, dağınık, aptalca şey kafatasımda kalan azıcık mantıklı düşünceyi de kızartırken olmaz."

"Bay Morgan'ın Üstat Blake olmadığını biliyorum, kaba biri ama sapkın değil, o bir boğa, şair değil. Ama belki de ihtiyacın olan şey o olabilir? Tutunduğun şey? İstedğin buydu, değil mi? Buraya geri döndüğünde?"

Gülümsedim. "Ben de tam olarak bunu istemediğimi düşünüyordum. Sadece kulübümü geri istiyordum, ellerim dolu, beynim meşgul, kontrolümün, değerimin ve amacımın olduğu bir yere kapanmak istiyordum. Güçlü olduğum ve hayatımda Vincent Blackmore gibi bir pisliğe ihtiyaç duymadığım bir yerde. Andy'nin beni rahatlatacak küçük bir ribaund olması gerekiyordu, başka bir şey değil. Katma değerli bir bonus." Gözlerinin içine baktım. "İster inan ister inanma Topaz, seçenekler içinde boğulmuyordum. Bu benim hayatımdı ve sonra onu terk ettim, geri dönebileceğim tek gerçek yer burasıydı. Şimdiye kadar dünyanın zirvesinde olmam gerekiyordu, Vince'e ya da onun yaptıklarına verecek bir bokum yoktu."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye itiraf etti. "Bay Morgan sizden hoşlanıyor ve deniyor ve üç hafta oldu."

Cebimden ahizeyi çıkardım, sonra Vincent'ın mesajlarını açıp attım.

Kaydırırken gözlerinin genişlemesini izledim. O sabahki resimler bambaşkaydı, Londra'yı boydan boya geçip bize doğru gelirken çekilmişti. Ve yalvaran, yakaran, tehdit eden sözleri. İstedğim her şeyi vaat ediyordu. Sonsuza dek sürececek büyük mutluluğumuzu.

Ve sonra son mesaj, beni yolumda durduran ve tüm bu üzücü zihinsel sarmalı ilk etapta başlatan mesaj.

Beni kırdın, güzel kuş. Ben seninim. Ayaklarına kapanma sırası bende, benim güzel saksaganım. Seni ait olduğun yere geri götüreceğim ve bir olacağız. Birlikte olacağız. Sen bana sahipsin. Sen benim ruhuma sahipsin.

"Yoğun," dedi.

"Yalan," diye alay ettim. "Büyük olasılıkla, her neyse. Nasıl yapılacağını bildiğini sanmıyorum."

Andy'den daha fazla diz çökmemeliyim. İkisini de unutup kendime bir terapi bulmalıyım."

"Vincent senin için diz çökmüş olsaydı, ona geri döner miydin?"

"Eğer Vincent benim için diz çökmüş olsaydı onu asla terk etmezdim. Vincent karmaşık, sapkın ve aynı zamanda lanet bir yalancı, ama onu sevdim. Bana ihtiyacım olanı verebilseydi, onunla kalırdım."

"Hangisiydi?"

Gülümsedim. "Alçakgönüllülük. Bağlılık. Teslimiyet. Doğruluk. Sadakat. Eşitlik. Gerçek eşitlik." İçimi çektim. "Ne zaman diz çökeceğini bilen baskın bir erkek istiyorum. Liderlik eden ama ne zaman takip edeceğini de bilen bir erkek. Beni cezalandırabilecek, beni kullanabilecek ve onun için beni parçalara ayırabilecek ama karşılığında aynısını nasıl yapacağını da bilen bir erkek. Tabii ki sadece ihtiyacım olduğunda. Bu rutinden ziyade duygusallıkla ilgili."

Topaz'ın yüzü bir resimdi. Gerçek bir resim. "Anlıyorum, sadece düşünüyorum... Yani... bunların hepsi çok erken... Bence Romalılar sizi kapılarında hiç beklemezken ve bu konuda gerçekten çok kızginken, yarım gün gibi bir sürede tüm Roma'yı fethetmeye çalışıyorsunuz. Sanki sizi çay ve bisküvi içmeye davet etmişler de siz masayı havaya fırlatıp bifték istemişiniz gibi, değil mi?"

"Ah," dedim. "Sen böyle mi görüyorsun?" "Nasıl gördüğüm gerçekten önemli değil."

"Sabır," diye güldüm, "hiçbir zaman erdemlerimden biri olmadı. Ailem bana Prenses Drama der. Ailede böyle olan tek kişi benim. Her şeyi istiyorum ve hemen istiyorum ve eğer ona sahip olamazsam, o zaman başka hiçbir şey yapamam. Vincent bunu yumuşatan tek kişi oldu, ateşle inisiyasyon."

"Anlamıyorum," dedi. "Bay Morgan'dan çoktan vazgeçmişsiniz gibi görünüyor ve daha beş dakika oldu."

"Vincent'la asla boy ölçüşemeyecek," diye gülümsedim üzüntüyle. "Kendimi kandırıyordum. Bu şekilde değil. Şimdi olmaz. Ve bunu istemiyorum, benim her şeyim olmayacak bir adama razı olmak istemiyorum. Sadece kulübüme ve kendi işlerime odaklanmayı ve Vincent'ı elimden geldiğince uzak tutmaya çalışmayı tercih ederim."

Andy'nin bu pasajları okuduğunu bilmenin ve bundan sadece bir hafta sonra olacakları bilmenin verdiği yakıcı aşağılanma hakkında söylemek istediğim çok şey vardı. Ne kadar utanacağını, iğrenç sırrım gün ışığına çıktığında nasıl dehşete düşeceğini bilmek. Bana bir daha asla eskisi gibi bakamayacağını bilmek.

Andy Morgan gibi bir adamın aşkı için yalvarmak, diz çökmek ve yuvarlanmak zorundaydım. Tıpkı Vincent'la yaptığım gibi. Ve artık bunu istemiyordum.

Buna daha fazla katlanamam.

Vincent için değil, kesinlikle onun için de değil. İkisi de gidip kendilerini becerebilirler.

"Belki seni şaşırtır," dedi Topaz umutla. "Belki dün gece bir şeyleri tetiklemiş, onu düşünmeye sevk etmiş olabilir."

Ama hayır. Olması gereken bu değildi.

Daha konuşur konuşmaz Bay Mükemmel'in kendisi ortaya çıktı. Gözleri yoğundu, her zamanki gibi umutsuzca iş yapma ihtiyacıyla kaynıyordu. Bir yığın zarfı gülümsemeden barın üzerine bıraktı.

"Bankacılık," dedi. "Lütfen acele edin, bugün zaten yeterince geç kaldık."

Kokteylin geri kalanını yudumladım ve çıkarken bardağı bardağa çarptım.

Andy

"Tanrım, Topaz, sabahtan beri Bayan Günışığı mıydı, yoksa sadece benim iyiliğim için mi?" İri gözler bana bakıyordu, masum ve lanet olasıca. Gormless için zamanım yok. "*Faye*," dedim. "Bu soğuk tavırları da neyin nesi? Bu sabah uyandığından beri gerçek bir iş yapmasını bekliyorum." Barın üzerindeki kokteyl kalıntılarını kokladım. "Görünüşe göre yapacak daha *önemli işleri* varmış."

"Deneme yapıyordu," dedi uysalca. "Sanırım doğum günü gecesi için."

Bir kez daha kokladım ve sonra gülümsedim. "Explicit Explosion, geçmişten gelen bir patlama."

"Açık Patlama?"

"Bu bizim ilk kokteylimizdi," diye açıkladım. "Çok fazla şampanya kadehi kaldırdıktan sonra yarattığımız bir iğrençlik. Kötü bir fikir olduğunu düşünüp iptal etmeden önce menüde üç hafta kadar kaldı." Kendi kendime güldüm. "Bunun şifreli bir mesaj olduğunu mu düşünüyorsun? Faye Devere'in sorunlu küçük zihninin bilinçaltı işleyişine dair bir içgörü mü? Döneli üç hafta oldu, değil mi? Belki de *bizi* kötü bir fikir olarak görüyor. Bir atın kafasının

En azından yatakta. Ne kadar da eğlenceli."

Topaz, "Bence sadece geceyi doğru geçirmek istiyor," dedi. "Bu konuda gerçekten rahatsız."

"Tabii ki öyle olacak," diye alay ettim. "Spot ışıklarının altında olma şansını sonuna kadar kullanacak. *Bakın, ne kadar harika, sevgili Faye, varlığıyla bizi onurlandırıyor. Sadece üç doğum günü gecikti.*" Kokteylin kalıntılarını lavaboya döktüm. "Çekleri sidikli bankaya yatırmak gibi daha az göz alıcı diğer öncelikler, sevgili Faye'imizin yanında pek bir önem taşımıyor."

"Bence onu biraz rahat bırakmalısın," dedi ve o kadar şaşırmıştım ki neredeyse bardağı düşürecektim.

"Affedersiniz?"

"O... kötü bir gün geçiriyor. Bence ona iyi davranmalısın." Gözleri tekrar yere kaymadan önce benimkilerle buluştu. "Ya da başka bir şey, her neyse, beni ilgilendirmez."

İşte o zaman küçük tatlı barmaidimin dönüşümünü fark ettim. Ben bakarken kollarını küçük, sıkı meme uçlarının üzerinde kavuşturmuştu ama bunun için artık çok geçti. Gözlerim çıplak bacaklarına kaydı, kalçalarının baştan çıkarıcı solgun eğimine dikkat ettim. Kot şortu sadece kısa değildi, neredeyse hiç yoktu ve tamamen müstehcendi. Yüzünü bana doğru çevirecek kadar yaklaşıp kadar ona doğru yürüdüm.

"Bu lanet bir davetiye mi? Kıçını bronzlaştırmak için onları indirmeme bile gerek yok. Belki de istediğin budur?" Nefesi kesildi, benim sikim seğirdi ve her şey onsuz da yapabileceğim garip bir cinsel gerilim yığınınına dönüştü. "Konuş," dedim. "Düz cevaplar istiyorum, bu şifreli saçmalıkları değil. Faye'in küçük tıslama krizi hakkında bildiklerini bana anlatsan iyi olur ve kendini tutmayı düşünmeden önce maaşını kimin ödediğini hatırlasan iyi edersin."

"İkiniz için de çalışıyorum," diye iç geçirdi ama yine de Faye'in cep telefonunu uzattı.

"Bu tam bir güven ihlali," diye tersledim, açgözlü bir çocuk gibi ahizeyi aldım. "Umarım arkam dönükken *bana bu* kadar kolay ihanet etme dürtüsü hissetmezsin."

"İhanet etmiyorum, yardım etmeye çalışıyorum. İkinize de."

"En saf niyetler en iğrenç eylemlere yol açabilir, sevgili Topaz."

"Yani, onun cep telefonunu istemiyor musun?" Narin parmaklarını uzattı. "Yüce İsa ağladı. Bugün herkes çok asabi." Ruh halim

Vincent lanet olası Blackthorne'un mesaj akışını görünce tepem attı. "Bok herif," diye tersledim. "O zaten Londra'da."

Başını salladı. "Gitmesine izin vermeyecektir, Bay Morgan. Bir yolunu bulacaktır." "Bankaya gidip gelirken onu yakalamadığı sürece hiç şansın yok. Ya burada ya da evde, benim evimde, benimle birlikte ve Vincent Blackthorne'un burada işi yok." Onun son bağlılık açıklamaları karşısında öfkem omurgama yayıldı. Tam bir ezik. Hasta ruhlu bir ezik. Ahizeyi Topaz'a geri uzattım. "Teşekkür ederim, çok aydınlatıcı oldu."

"Endişelenmiyor musun?" diye sordu.

"Endişeli misin? Vincent Blackthorne hakkında. Eğer biraz aklı varsa, endişelenmesi gereken o olmalı."

"Faye'i kastediyorum," dedi. "Onun üzerinde yaratacağı etkiyi."

"Onun üzerinde hiçbir etkisi olmayacak," dedim. "Onu görmeyecek."

"Buna ihtiyacı yok," diye ısrar etti. "Anlamıyorsunuz. O kitapları okumadınız Bay Morgan, doğru dürüst okumadınız, anlamıyorsunuz."

"Herkes bana bunu söyleyip duruyor." Ses tonumu alçalttım. "Yeterince okudum, Topaz. Güven bana."

"Okumadınız," diye devam etti. "Önemli kısımları okudunuz ve bunlar sadece seks kısımlarıydı, duygusal kısımlar değil."

Bir kaşımı kaldırdım. "Benim için vurgulamaya değer gördüğünüz kısımlar bunlardı, şimdi bana daha fazlası olması gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

Benim kaldırdığım kaşıma karşılık o da iki kaşını birden kaldırdı. "O röflelerin senin için olduğunu mu sanıyordun?"

"Tabii ki. Kitabı istedim, önemli noktalarıyla birlikte geldi. Çok teşekkür ederim, çabanız için A artı."

"Onlar senin için değildi," diye fısıldadı. "Üzgünüm."

Yanakları kızardı ve yine sikim seğirdi. Faye kirli oyunlarıyla tam bir eşek arısı yuvasını karıştırmıştı. Bu Faye Devere'i mükemmel bir şekilde özetliyordu. Her zaman kışkırtıcıydı, gittiği her yerde yaramazlık ve pis drama yaratıyor ve işler biraz zorlaştığında kaçıyor.

"O vurgular kimin içindi o zaman? Vincent Blackthorne'un pis işemelerinin iç yüzünü öğrenmek isteyen diğer patronlarından biri için mi?" Gözlerimi devirdim.

"Um... onlar... onlar..."

"Ne?" Tersledim. "Çıkar ağzındaki baklayı. Faye bütün gün dışarıda olmayacak, Topaz."

"Onlar *benim* içindi," dedi ve yüzü kıpkırmızı oldu.

"Senin için mi? Yani..." Küçük kirli itirafının etkisi ortaya çıkınca sııttım. "O bölümler senin için mi vurgulandı?"

Benden öteye baktı, gerçek Topaz tarzıyla dudak yüzüğüyle oynuyordu. "Evet, onlar benim içindi."

Beni ilk kez kelimelere boğmuştu. "Orada vurguladığın şey çok pis Topaz, seni pis küçük inek."

"Evet, biliyorum." Omuz silkti. "Özür dilerim."

"Özür dileme. Her akşam ne yapacağın sana kalmış." Oh, olasılıklar. İdeal olarak hak etmeleri gereken küçümsemeyle onları bir kenara ittim.

"Peki, senin küçük azgın karalamalarının dışında, o aptal kitap hakkında ne bilmem gerekiyor?"

Buzdolabını arkasına götürmekle meşguldü, çok az, çok geç. Kışının yanaklarını, büzülmüş bakire halkasının pis ödülünü vaat eden şeftali gibi et çatlağını hayranlıkla seyrettim. Faye'in bankadan dönmesini ne kadar çok istemiştim, böylece o pis kaltak sapkın numaralarından birini daha yapabilecekti. Belki yapmasını bile isterdim. Belki beni bağlamasına bile izin verirdim, benim gibi büyük bir sikici olma macerasında ona şaka yapardım. Faye'in Topaz'ın kalçalarını ayırdığını hayal ettim. *Onun küçük tatlı amını yala, güzel çocuk. O pis ağzına sularını fışkırtana kadar amını yala.*

"Dediğim gibi," diye mırıldandı Topaz. "Gerçekten beni ilgilendirmez."

"Saçmalamayı kes." Bana bakmaktan başka çaresi kalmayana kadar buzdolabının kapağını ittim. "Benim açıkça bilmediğim şeyleri biliyorsun ve bu hiç de hoşuma giden bir durum değil. Bilgi güçtür, Topaz ve şu anda bana üstünlük taslıyorsun."

"Ben hiçbir şeye sahip değilim!"

"Güzel, o zaman paylaşmakta bir sakınca görmezsin," diye gülümsedim, sonra oturup saatimin sürekli tik tak eden saniye kolunu gösterdim. "Faye on beş dakika içinde dönecek," dedim. "Konuşmaya başlasanız iyi olur."

On Beşinci Bölüm

Faye

Bankaya sadece kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Güpegündüz, kamuflaj için yoldan geçenlerin bol olduğu birkaç sokak, ama bu gergin sinirlerim için hiçbir fark yaratmadı. Gözlerim etrafımda dört dönüyor, her gölgeyi, her kapı aralığını, arkamdaki her sesi, yolumu kesen her ayak sesini izliyordu.

Bankanın eşiğini geçtikten sonra rahat bir nefes aldım ve sıraya girmeden önce nefesimi sakinleştirmek için bir an bekledim. Veznedarın havadan sudan konuşmalarına pek aldırmadım, çekleri zoraki bir gülümsemeyle uzattım.

Bacaklarım beni sokağa geri taşımak istemedi. Çekiniyor ve protesto ediyorlardı, uzuvlar için çetrefilli, işe yaramaz bahanelere dönüşüyorlardı. *Hadi ama Faye, kendine gel.* Andy'nin küçümseyici ifadesini, gözlerini devirişini hayal ettim ve sonra dişlerimi sıkıp devam ettim.

Yağmur yağmaya başlamıştı ve çiseleyen yağmura karşı şemsiyem yoktu, bu yüzden de paltomu almayı ihmal etmişim. Yağmur bana küçük iğneler batırıyor, dişlerimi gıcırdatan türden soğuk bir terle beni yıkıyordu. Korkmuştum. İtalya'dan kaçarken hissettiğim türden bir korku, midemin dibinde kıvranan yılan çukuru, sürünge, soğuk ve korku dolu.

Korkunç bir karmaşadan kaçarken yepyeni bir karmaşa yaratmışım. Daha şimdiden içimde, topuklu ayakkabılarımın üzerinde dönüp kaçma dürtüsünün ortaya çıktığını hissedebiliyordum. Her zaman kaçan biri olmuşum, gerçek bir belanın ilk işareti altında çatlar ve gün batımına doğru bir kırbaç gibi kaybolurdum. İnsanların bana söyledikleri de hiç eksik olmamıştı. Ailemi çıldırtıyordu, her şeyi tüketen tutku döngüsü, hayal kırıklığı ve her zaman dramatik bir terk edişle sonuçlanıyordu. Başladığım her şeyi bırakmışım; her pahalı hobiyi, her üniversite dersini, her yeni başlayan ilişkiyi, hayat güzel Faye rüyasına uymadığı anda kaçıp gitmişim.

Explicit farklı olmalıydı. Venedik farklı olmalıydı. Ama değildi ve işte yine kaçmanın eşiğindeydim, ancak bu sefer gidecek hiçbir yerim yoktu, olmak istediğim başka hiçbir yer yoktu.

İki bina arasında kaydım, yağmurdan kaçmak için sarkan bir çıkıntının altına girdim. Henüz geri dönmeye hazır değildim, ne bara ve Topaz'ın iyi niyetli sorularına, ne de Andy'ye. Kalbim güm güm atıyordu ve beynim seçeneklerimi gözden geçirmeye başlamıştı bile. Güneye giden bir tren,

Annem ve babamın evine. Belki de batıya, kız kardeşim Karen'ın Cotswolds'daki evine gidebilirdim, ziyaret etmek için ısrar ediyordu. Ama sahip olduğum her şey Andy'nin evindeydi ve ben her zaman hafif ama gerekli seyahatler yapardım. Yanıma bir çift yedek külot bile almadan kaçamazdım. Bu tüm zamanların en düşük seviyesi olurdu.

Ne yaparsam yapayım Vincent beni bulacaktı. Andy muhtemelen bulamazdı, ben kapıdan girer girmez rahat bir nefes alıp kilitleri değiştirirdi diye düşündüm, ama Vincent farklı bir canavardı. Daha ısrarcı bir canavar. Daha çok yatırım yapan bir canavar.

Cynthia ve Richard'dan nefret ediyorum. Özellikle Cynthia'dan nefret ediyorum. Onlardan ne kadar nefret ettiğimin tam olarak farkına nadiren varıyorum, ama farkına vardığımda da midem bulanıyor, kendimi kaybedip onlara saldırabilirim, onlara evimden, hayatımdan ve Vincent'ımdan defolup gitmelerini söyleyebilirim. Ama yapamam. Bu asla olmaz. Bu Vincent'ı asla memnun etmez ve Vincent'ın sözü kanundur.

Bugün umut var. Çok güzel bir his, yağmurdan süzülen güneş ışığı gibi. Vincent bugün beni herkesten çok sevecek. Onların üstünde. Oh, bu ne kadar güzel bir his.

Bugün gergin bile değilim, işlerin ne kadar çığırından çıktığı ya da amımla kaç misafir ağırlamak zorunda olduğum ya da aşk adına işlerin ne kadar acımasızlaşabileceği önemli değil. Bugün onun tarafından sevilleceğim ve bu gizli saklı olmayacak ve harika olacak.

Vincent benim için geldiğinde hazırım. Siyahlar içinde ilahi görünüyor, karanlık bir Tanrı gibi, lüks tiftikler içinde, gözlerinde karanlık bir parıltıyla. Bana bakıyor, çıplaklığıma bakıyor ve ben de bacaklarımı onun için açıyorum, böylece temiz traşlı yarığımı takdir edebiliyor. "Benim güzel kuşum," diyor. "Nefesimi kesiyorsun." Sözleri amımı titretiyor. "Gel." Elini uzatıyor. "Misafirlerimiz geldi."

Kendimi onun yanına bastırıyorum, kollarımı beline doluyorum. "Çok mutluyum." Gülümsüyorum. "Bunun anlamı çok büyük. Beni şımartıyorsunuz, biliyorum, ama bu benim için her şey demek, Efendim."

Yüz ifadesi kararıyor, sertleşiyor ama bunun anı mahvetmesine izin vermiyorum. "Unutma güzel kuş, her zaman bir sınav, her zaman bir bedel vardır. Her şeyden çok arzuladığımız şey için çalışmalıyız, zevkimizi sonuna kadar yaşayabilmek için onu hak etmeliyiz. Zorluklar sayesinde ruh özgür kalır. Bunu elbette biliyorsunuz, değil mi?"

Başımı sallıyorum. Bunu biliyorum, bunu her gün tekrarlıyor, sözleriyle tekrarlıyor.

onun yazıları. Buranın her yerinde var. Bu o.

"İşte benim güzel kızım. Sen benim kuzey yıldızımsın, Magpie, her şey arasında en büyük hazinemsin." Yanağımdan öpüyor ve kapıları açıyor. Cynthia ve Richard çoktan oradalar ve Cynthia Prosecco ile çakırkeyif olmuş durumda. İçtiği zaman ondan nefret ediyorum. Tanıdığım en zalim itaatkâr. Mücevherler ve çoraplar giymiş, saçları tavus kuşu tüyleriyle sarılmış.

"Baksana Richard, Vincent'in küçük hayvanı bugün çok tatlı görünmüyor mu?"

Vincent kendini savunmak için tek kelime etmez ama önemli değildir. Anlayacaktır. Gülümsememi tutuyorum.

Richard başını sallıyor ve ağzı sulanmaya başlıyor. Alt dudağı daha sonra yalamak zorunda kalacağım tükürüklerle parlıyor. Sikişirken salyalarını akıtıyor ve benim ciyaklamama neden olacak kadar acıtmasından hoşlanıyor. Yüzüme tükürüyor ve bana pis amcık diyor ve her zaman tombul yumruğunu göt deliğime sokmaya çalışıyor. Bazen hoşuna gidecek kadar kırılmayı başaramıyorum. Bazen de doyamıyorum. Düşündükçe amım daralıyor, ama bugün olmayacağını anlayınca daha da daralıyor. Bugün sadece Vincent'in olacağım.

Vincent bana Prosecco veriyor ve ben de içiyorum. Davet edilmeden onunla oturuyorum ve parmaklarımı onunkilere dolayarak Cynthia'nın kıskanç bakışlarına gülümsüyorum. Vincent'ı kendine istiyor. Benim yapmam gerektiği gibi paylaşma konusunda ne kadar iyi olduğunu görmek isterdim.

Vincent bir avucunu karnıma bastırıyor, bacaklarımın arasından geçiriyor ve ben de onun için açılıyorum. Onlarla sohbet ederken dalgın dalgın klitorisimle oynuyor ve bu bana cennet gibi geliyor.

"Benim güzel kuşumun bir isteği var," diye açıklıyor. "Benim tarafımdan ne kadar sevildiğini size göstermemi istiyor. Diler ki bu gece ben onun olayım, o da benim olsun ve lezzetli aşkımızı sizin takdir dolu gözlerinizle paylaşalım."

Cynthia'nın gözleri minnettarlıktan çok domuz gibi ama gülümsemesi geniş.

Vincent devam ederken boynumu okşuyor. "Saksağanıma bağlılığın iki yüzü olduğunu ve isteğinin hoşgörüsünü kazanmak için önce ne kadar değerli olduğunu, ne kadar adanmış olduğunu göstermesi gerektiğini anlattım. Doğru, değil mi tatlım?"

"Evet, Vincent, Efendim. Bu doğru." O kadar geniş gülümsüyorum ki kendimi tutamıyorum bile. "Teşekkür ederim."

"Bana henüz teşekkür etme," diye gülüyor. "Önce ödülünü hak etmelisin."

İçgüdüsel olarak midem bulanıyor. Oturduğu yerden kalktı ve benden uzaklaştı. "Yere yat. Karnının üstüne yatmanı istiyorum."

sırtını."

Tereddüt etmeden pozisyon alıyorum ve beni ayaklarımdan tutup odanın ortasına sürüklüyor. Göğüslerim soğuk fayanslara sürtünüyor ve acıyor. İyi bir acı. Prangalara uzanıyor ve beni bağlarken nefes nefese kalıyorum. Ayak bileklerim bileklerime sıkıca bağlanıyor ve sırtım rahatsız edici bir şekilde yükseliyor. Güçlkle hareket edebiliyorum, yanağım yerde, işe yaramaz ve hareketsizim. Dizlerimi ayırıyor ve ayakkabısının ucuyla amımı dürtüyor. Ben inleyene kadar kıpırdatıyor. Umarım beni oradan tekmelemeyecek, ama her ihtimale karşı kalçalarım şimdiden onun için ardına kadar açılıyor.

Cynthia'nın ona katılması için boş yerimi okşayarak uzaklaşıyor ve yerine oturuyor. Sırtlıyor ve bir elini onun kalçasına koyuyor. Onlara bakmak için boynumu zorlamam gerekiyor ve bu da sırtımı, omuzlarımı acıtıyor. Cynthia'ya bir kronometre uzatıyor. "Çok nazik olur musun?" diye soruyor. Tabii ki ister. Çok isterdi. "İki dakika," diyor. "Sen karar verebilirsin. Güzel kuşumun ayaklarıma kadar sürünmesi için iki dakikası var. Eğer başarırsa, onu bütün gece boyunca seveceğim."

"Peki ya yapmazsa?" Cynthia sinsi bir gülümsemeyle sorar.

"Ve eğer yapmazsa..." Vincent'in elleri çoktan kemerindeydi. Sertleşmiş sikini serbest bırakıyor ve nefesim kesiliyor. Cynthia'nın elleri açgözlü, çoktan ona sarılmış. Onları çekiyor ve parmak eklemlerini öpüyor. "Eğer yapmazsa, sen daha fazlası için çığlık atana kadar o güzel amını sikkemi izleyerek bizi şımartacak," diye gülüyor. "Ve minnettar olacak, değil mi Magpie?"

Hayır. Minnettar olmayacağım. Gözyaşlarımı şimdiden hissedebiliyorum. "Evet, Vincent, Efendim. Minnettar olacağım."

"Bu kadar üzgün görünme, güzel kuş. Sana inancım tam." Gülümsüyor. "Ve kazanamasanız bile, her zaman bir teselli ödülü vardır. Eminim Richard çabalarınızın ödülü olarak size yumruğunu uzatacaktır."

"Ya da ben," diye tıslar Cynthia. "Onu ödüllendireceğim."

Lütfen hayır. Gözlerim kapalı ama kalbim küt küt atıyor. Bunu yapabilirim.

"Yürü," diye bağırıyor Cynthia. "Bir solucan gibi kıpırda, kıpırda, kıpırda."

Ben başladığımda gülüyor, vücudum efordan işe yaramaz bir karmaşa içinde kıvranıyor, homurdanırken ve fayanslar boyunca kıvranırken hiçbir yere hızlı gidemiyorum. Prangalarım çabaladıkça derimi ısırtıyor ve çırpındıkça çenem yere çarpıyor, ama umurumda değil. Önemli olan tek şey Vincent'in ayaklarına ulaşmak.

Şimdi o da gülüyor, Richard da öyle. Yavaş ilerliyorum,

Acı verici derecede yavaş ve acıtıyor. Sadece bedenimin acısı değil, aşağılanma da. Yakıyor ve acıtıyor, gözyaşlarımı akıtıyor. Çılgınca sarsıntılarla ileri atılıyorum ve aradaki mesafeyi kapatıyorum. Başarmak için zayıf bir şansım var ve daha çok deniyorum, göğüslerim yere çarparken kararlılıkla homurdanıyorum. Neredeyse ulaştım, burnum Vincent'ın ayak parmaklarından sadece bir adım ötede. Sadece birkaç hamle daha.

"Aferin kızıma!" Vincent gülüyor. "İşte benim güzel kuşum. Neredeyse vardın."

Ama hayır. Cynthia'nın yüzü her şeyi anlatıyor. "Zaman doldu," diye tersledi. "Kaybettin." Yalan söylüyor, biliyorum. Kronometreyi bir kenara fırlatıyor ve Vincent'a gülümsüyor. "Çok yazık," diye tıslıyor ve elleri çoktan Vincent'ın sikinin üzerinde.

Gözlerim ona yalvarıyor, ama onunkiler her şeyi söylüyor. O da biliyor. Yalan söylediğini biliyor. İtirazını bekliyorum ama gelmiyor.

"İyi çaba," diyor. "Ama çaba yeterli değildir, Magpie. Kural kuraldır ve bizi zorlamak ve şekillendirmek için vardırılar."

"Hayır," diye fısıldadım. "Lütfen."

Sözlerim onu çileden çıkarıyor ve gözleri soğuyor. "Haddini bil güzel kuş," diye tersliyor. "Sana nazik davranmadım mı? Sana bir şans vermedim mi? İyi bir kaybeden olacaksın ve Cynthia'yı tebrik edeceksin."

"Tebrikler." Kelimelerim zayıf ve hissiz.

"Ne güzel büyük bir horoz," diye inliyor. "Bana bak, küçük sürtük, bunu izlemekten zevk alacaksın."

Gözyaşları dökülüyor ve umurumda değil. O kadar kötü acıyor ki, umurumda bile değil.

"Neden ağlıyorsun?" Vincent soruyor ama ona verecek bir cevabım yok. "Magpie, neden ağlıyorsun?"

Başımı salladım. "Üzgünüm."

"Neden üzgünsün? Üzgün olmanı gerektirecek ne var? Bir sınava girdin ve başarısız oldun. Mutlu ol ve sana bu fırsat verildiği için minnettar ol."

"Evet, efendim."

"Şimdi Cynthia'nın güzel amcığının sikimi sağmasını izle. Çok iyi hissettiriyor, biliyorsun."

Gözlerimi zorla onlara dikiyorum ve onun kucağına binişini izlerken daha fazla gözyaşı döküyorum. Kendini alçaltırken bir fahişe gibi inliyor, sırtını onun göğsüne yaslıyor ve kalçalarını oynatıyor. "Evet, kahretsin, efendim, içimde çok büyük hissediyorsunuz." Boynunu öpüyor ve omzunun üzerinden beni izliyor ve bu çok fazla. Hayal kırıklığı içinde kıvranıyorum, arkamı dönmeye çalışıyorum.

"Hayır," diye tersledi. "Kıskançlığın hayatımızda yeri yok Magpie, bunu biliyorsun."

Oh Tanrım, oh lanet olsun. Kıskançlık yakıyor. Gözlerimi geri çekmeye zorluyorum ve ağzım yukarı doğru kıvrılıyor. "Evet, Vincent, Efendim. Biliyorum."

"Onu öpmemi iste, o güzel olgun göğüslerine dokunmamı iste, onları sıkmamı, sevmemi iste. Onu boşaltmamı iste."

Midem yanıyor. "Lütfen Vincent, Usta, lütfen bunların hepsini yap."

"Söyle onları, güzel kuş."

Nefesim kesildi. "Lütfen öp onu." "Ve?"

"Lütfen onun güzel göğüslerine dokun Vincent, lütfen dokun onlara. Sık onları."

"Ve?"

"Sev onu, Efendim, gelmesini sağla."

Şimdi ona sertçe biniyor, etinin onunkine çarpması midemi bulandırıyor. Taşaklarının onun kışına doğru zıpladığını, sikinin onun sularıyla kayganlaştığını, kirli amının elastik bir çorap gibi dışa doğru emdiğini görebiliyorum. Tanrım, ondan nasıl da nefret ediyorum. "Yalvar bana, güzel kuş. Yalvar!"

"Lütfen, Efendim!" Ağlıyorum. "Lütfen onu sevin, lütfen, lütfen onun güzel ağzını öpün, lütfen onun güzel göğüslerini sıkın! Lütfen!"

"İyi kız. Lanet olsun, amı çok sıkı, Magpie. Neredeyse başarısız olduğun için beni mutlu edecek." Kahkahası beni derinden yaralıyor ve kendimi kaybediyorum. Sessiz gözyaşları akıyor ve ruhum kırılıyor. Sesleri dinliyorum, adamın yüzündeki ifadeyi, kızın yüzündeki ifadeyi, adamın dili kızın ağzını bulurkenki neşeyi içime çekiyorum. Gözlerini benimkilere dikmiş, onunkilere karşılık veriyor. Ona nasıl da biniyor, sanki onunmuş gibi biniyor ve o da buna izin veriyor. Adam bunu istiyor. Piç kurusu.

Adam kızın içine boşalıyor, inliyor, tıslıyor ve saçlarını tutuyor, kız da boşalıyor, domuz gibi ciyaklıyor ve ellerini zıplayan göğüslerine tutuyor. Attan iniyor ve adamın kremi içinden akıyor. Bana gülümsüyor. "Benim hediyem," diyor, pis amcığından parmağıyla alıyor. Emiyor. "Çok şanslıyım. Merak etme sürtüğ, hakkını alacaksın."

"Lütfen, Efendim," diyorum. "Ben buna layık değilim, hediyeye ihtiyacım yok."

"Tam tersine," diye yanıtlıyor. "Bu hediyeye çok layıksın güzel kuşum. Aldığını görmek için sabırsızlanıyorum." Cynthia'ya arka duvarı işaret ediyor ve benim içim onun ne seçeceği ihtimaliyle burkuluyor.

"Bu," diyor ama ben etrafıma bakmıyorum. Vincent başıyla onaylıyor,

ve ben onu bekliyorum. Bekliyorum. Ama ben bile gelecek olanı beklemiyorum.

Sıcak kömür gibi yakıyor, içime korlar püskürtüyor, jiletli öpücükler gibi kırmızı sıcak acı. O şeyi içime tam olarak sokamadığında, onu tekrar amımın dudaklarına sıkıştırıp bükerken kızgınlıkla tıslıyor. Hangisi olduğunu biliyorum. Büyük siyah strapon. Ona İmparator diyorlar. Şimdiye kadar bana hiç İmparator verilmemişti. Beni hep korkutmuştur ve insanların seçimleriyle şansım yaver gitmiştir. Takmıyor, bunu söyleyebilirim. İki eliyle birden tutuyor ve acıyan amıma vuruyor. Gümbürdüyor. Tanrım, o kadar ağır ki güm güm atıyor.

"Ow!" Ciyaklıyorum. "Acıyor."

"Zavallı olma," diye kıkırdıyor. "Bu sadece lanet bir dildo."

İçeri girmeyi başardığında, o kadar sert itiyor ki, öne doğru yalpalıyorum ve göğüslerim döşeme tahtalarına çarpıyor, yüzümle Vincent'in ayakları arasındaki o korkunç lanet mesafeyi kapatıyor. Canım o kadar çok yanıyor ki inliyorum, kulağa pek de benimmişim gibi gelmeyen korkunç sesler çıkarıyorum. Amım çiğ ve yara bere içinde, dildo kuru kuru sürtünüyor. Korkunç bir his. Kirli hissettiriyor. Kirli, ucuz ve aşağılanmış hissediyorum.

Ağlıyorum. Zor.

"Böyle yapma güzel kuşum," diye yatıştırır Vincent. "Teslimiyetin güzelliğini hatırlıyor musun? Hatırladın mı?"

Başımı salladım.

"Ne yapacağını biliyorsun tatlım. Bunun bittiğini düşünmeyi bırak. Sonunu beklemeyi bırakın. Son diye bir şey yok, sadece şimdi var. Sadece bu an. Acıyı kabul et, ıstırabı kabul et ve kendini bana ver. Kendini Cynthia'ya ver. Kendini bu harika deneyime ver."

"Yapamam," diye ağlıyorum. "Her şey çok kötü acıtıyor."

"Kıskançlık senin tatlı amından daha çok acıtıyor, Magpie, güven bana. Sen bana güveniyor musun?"

"Her zaman," diye hıçkırıyorum. "Her zaman, Efendim."

"O zaman benim için al," diyor. "Gözlerimin içine bak ve benim için al."

Cynthia eforla homurdanıyor ve amım onun büyük siyah sikinin etrafında tamamen geriliyor. Canım yanıyor ve o buna bayılıyor, acımadan içine sokuyor ama ben oraya, o güzel yere gidiyorum. Bitmesini dilemeyi bırakıyorum.

Gözlerim Vincent'inkilerle buluşuyor ve ona boyun eğiyorum. "Aferin kızım," diyor. "İşte benim mükemmel kızım." "Daha sert," diye tıslıyorum. "Lütfen, daha sert."

Cynthia bundan nasıl da nefret ediyor. Sonuna kadar çıkarıp tekrar sokuyor ve ben nefesimin tamamını tıslayarak çıkarıyorum ama hâlâ gülümsüyorum.

"Daha fazla!" Ben diyorum. "Daha sert! Sik beni!"

Hâlâ ağlıyorum ama gülümsüyorum da. Gülümsüyor, sayıklıyor ve bu yerde kayboluyorum. Burası iyi hissettiriyor, özgür hissettiriyor. Artık hiçbir şey umurumda değil ve bu o kadar güzel ki kalbim şarkı söylüyor.

"Sen pis bir kızsın." Vincent gülümsüyor ve siki elinde. "Ayaklarımı öp."

Ayaklarını öpüyorum, ayakkabılarının tabanlarını yalıyorum ve kirli olup olmadıkları umurumda değil, kirlenmiş olmaları umurumda değil. Ayakkabılarını yalıyorum ve İmparator amımı yakarken inliyor, yalvarıyor ve daha fazlası için ağlıyorum.

Vincent beni yan yatırıyor ve beni çok sevdiğini söyleyebilirim. Bir masaj aleti çıkarıp hassas klitorisime tutuyor ve vücudumu durduramıyorum, sinirlerim çıldırmış durumda ve orgazmlar içimden geçerken çırpınıyor ve ağlıyorum. Cynthia amıma öyle sert vuruyor ki, kendi kas krampları yüzünden acı içinde tıslıyor, ama ben ıslağım, o kadar ıslağım ki vıcık vıcık sesleri duyabiliyorum. Tekrar ve tekrar boşalıyorum ve lanet olası bir kazanç elde ediyorum ve buna bayılıyorum, buna bayılıyorum.

Vincent boşalınca bana verdi. Cynthia'yı itip beni önüme döndürerek döllerini kıcıma ve amıma akıtırken çok mutluyum. İçime sürteceğini umuyorum, sürtüyor da, ama beklediğim şekilde değil.

Vincent kremi daracık göt deliğime damlatıyor. Ilık ve kaslarımı sıkıyorum, kirli küçük halkamı ona göz kırptıyorum. Zevkle iç geçiriyor ve bu beni gülümsetiyor. Daha fazla ıslaklık için kremin üzerine tükürüyor, sonra içine sokuyor ve parmaklarıyla göt deliğime masaj yapıyor. Beni geriyor ve ben sıcaktan nefes nefese kalıyorum.

"Şimdi, benim güzel kuşum," diye fısıldıyor. "Hadi imparatora yeni bir ev verelim."

Kalın başının kık deliğime çarptığını hissediyorum ve kalbim tekliyor.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Aman Tanrım.

"Korkma," diye kulağıma nefes veriyor. "Kendini bana teslim et ve sana söz veriyorum, tatlı kuşum, bunu gerçekten iyi hissettireceğim."

Şimdiden irkildim. Şimdiden sinirden sızlantıyorum.

"Siktir, Magpie, evet," diye inliyor. "Bu biraz acıtabilir."

Nereye gidersem gideyim beni takip ederdi. Bu sefer kaçmak

aptalca bir iş.

Kendimi acınası bir ağlamaya bıraktım, gerçekten dökmeye hiç hakkım olmayan zavallı keder gözyaşları. Ergenlik yıllarımda duvarımda asılı olan bir posteri düşündüm, tipik melodramatik bir sanat eseriymiş ve üzerinde girdaplı bir yazı tipiyle '*kendi kendini yaralayan dramın kraliçesine selam olsun*' yazıyordu. Hala eski yatak odamda asılı olup olmadığını merak ettim. Muhtemelen. Belki öğrenirdim. Ama bugün değil.

Derin bir nefes aldım ve gözyaşlarımı kolumla sildim. Andy, Topaz ve seks kokuyordu. En azından hayat o kadar da kötü değildi.

Sikeyim böyle işi.

Elbisemi düzelttim ve bir vitrinin yansımasını kullanarak dağınık topuzumu bir düzene soktum ve sonra küçük Prenses Drama sineye çekip dağınıklığını toparlamak için geri döndü.

Artık koşmak yok. Bugün olmaz.

On Altıncı Bölüm

Andy

"Beni anlamıyorsun, değil mi? Anlamıyorsun." Topaz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Küçük, acınası bir iç çekti ve ince omuzlarını silkti. "Açıklamakta pek iyi değilimdir."

"Belki de beni süslü, çiçekli saçmalıklarla yıkamayı bırakıp gerçekten mantıklı kelimelerle konuşmalısın."

"Mantıklı olmaya çalışıyorum!"

Ama hiç mantıklı konuşmuyordu. Benim için değil. Coşkulu yazar konuşması yabancı bir dil gibiydi. Ona baktım. Ona *doğru* baktım. "Kes şu saçmalığı. Dümdüz istiyorum, karışık duygusal saçmalıklar yok, sadece bunun için zamanım yok."

"Senin sorunun kısmen bu," dedi ve sonra kızardı. "Faye... tutkulu... derin... daha fazlasını istiyor..."

"Tam olarak ne? Sakın söyleme. Faye şu anda her şeyin kendi istediği gibi olmasını istiyor, yoksa oyuncaklarını çocuk arabasından atıp kaçacak, değil mi?"

"Öyle bir şey demedi."

"Ama demek istediği bu, inan bana. Uçarı ve kaprisli, tıpkı sana söylediğim gibi." Parmaklarımı çenemde gezdirdim, kirli sakallarımı tırmıkladım. Yorgun ve bitkin bir haldeydim ve ağrım vardı. Faye'in aptal şaka oyunları yüzünden çenem yumruk yemiş gibiydi ve sedyede uyumak kanlı sırtımı bük müştü. Hayal kırıklığı içinde iç çektim. "Kısacası, Faye onun amcığı olmamı mı istiyor?"

"Hayır!" Topaz neredeyse dehşet içinde ciyakladı. "Bu o değil!" "Kulağa öyle geliyor."

"Eşitlik istiyor. Gerçek bir bağ istiyor. Onun *korkak çocuğu* olmanızı istemiyor. Sadece özgürce ve dürüstçe boyun eğmenizi istiyor. Bunu *hissetmenizi* istiyor. Kendisi gibi."

"Çok iyi hissediyorum, Topaz. O çılgın sürtük kıcıma diş izleri bıraktı. İnan bana, onları hissettim."

Dudak halkasıyla oynadı. "Demek istediğim bu değil ve sen de bunu biliyorsun." "Aslında, hayır, bilmiyorum. Faye aptal güç oyunları oynamak istiyor."

ve ben de ona uyuyordum. Eğer hanım evladı gözyaşları, sızlanma ve yalvarma istiyorsa yanlışı yere bakıyor. Ben öyle biri değilim."

"Bunu istediğini sanmıyorum." Ellerini önünde çırttı

kelimeleri bulmaya çalışıyordu. "Ne zaman diz çökeceğini bilen baskın bir erkek istiyor. Liderlik edebilen ama aynı zamanda takip edebilen bir erkek. Kendisi senin için nasıl eğiliyorsa senin de aynı şekilde eğilmeni istiyor!"

"İtaatkâr birini istiyor, bunu söylüyorsun. Onun küçük köle çocuğu olmamı istiyor. *Oh, Bayan Faye, ben buna layık değilim. Lütfen yaramaz kıcıma şaplak at.*"

"Şimdi de alaycı olmaya başladın." Kollarını kavuşturdu.

"Ben itaatkâr değilim, Topaz. Baharat ve çeşitlilik için oyun oynamaktan mutluyum. Explicit'in ruhuna ve genel olarak berbat cinsel dinamiğimize uygun olarak yazı tura atmaktan mutluluk duyuyorum ama benim de sınırlarım var. Birinin ayaklarını öpmesini ve ona Hanımefendi demesini istiyorsa, istemesi gerekecek."

Çok üzgün ve acınası görünüyordu. "İtalya'ya dönmek istediğini sanmıyorum, Bay Morgan. Uçurumun kenarında gibi görünüyor, fırtınada bir liman arıyor. Bence buna ihtiyacı var."

"Lanet olası bir fırtınada onun limanı olacağım. Bunun için kıcıma belden bağlamalı bir alet almam ya da küçük bir amcık gibi merhamet dilenmem gerekmiyor." Hayal kırıklığı artıyor, gözlerimin arkasında bir baş ağrısı patlıyordu. "İtaatkâr olan Faye, Topaz. Sadece benim kontrolü ele almama izin verdiğinde dinamiğimizin en iyi şekilde işlediğini kabul etmek istemiyor. O çok fazla mızımız, çok fazla prenses. Otoriter Faye rolünden vazgeçip her sabah onu dizime yatırmama izin verirse ikimiz de çok daha mutlu oluruz. Siktir et eşitliği, onun ihtiyacı olan şey disiplin."

"Belki."

"Kesinlikle."

"Bu doğru olsa bile, ne fark eder ki? O ne istiyorsa onu istiyor."

"İsteyebilir." Avuçlarımı barın tepesine vurdum. "Onun taleplerinden bıktım artık, çok yorucu." Topaz'ın yüz ifadesini okumak çok kolaydı ve bu beni çileden çıkarıyordu. *Tabii ki öylesin.* Onun düşündüğü de buydu. Kelepçeli aptal bir gece geçirdim ve beni çözdüğünü sandı. "Ciddiyim, Topaz. Benden bu kadar."

"Evet, Bay Morgan," diye iç geçirdi.

"Faye'e döndüğünde doğruca ofise gelmesini söyleyebilirsin. Sanırım biraz sohbet etmemizin zamanı geldi."

Faye

Sırılsıklam olmuşum, iliklerime kadar üşümüştüm. Dağınık topuzum tüm çabalarımına rağmen vıcık vıcık bir karmaşaya dönüşmüştü ve Andy'nin aşırı coşkulu esareti yüzünden bacaklarım ağrıyordu. Stresliydim, korkmuştum ve kaçmaya hazırdım ama yine de oradaydım. Hâlâ kulüpteydim, hâlâ ofisinde onunla yüzleşmek için ayaktaydım.

"Topaz beni görmek istediğini söyledi."

Masasının kenarına yaslandı, sanki dünyanın en sıradan konuşmasıymış gibi ayak bileklerini çaprazladı. Ama öyle değildi. Huysuz ve düşünceliydi. En az benim hissettiğim kadar sinirli görünüyordu. "Kurulan, bekleyebilir."

"Hayır." Kollarımı kavuşturdum. "Çıkar ağzındaki baklayı. Bu sefer ne yapmadım?" "Hemen hemen her şeyi," dedi. "Ama bizim ihtiyacımız olan şey bu değil. sohbet ediyoruz."

"Ne o zaman?" Güldüm. "Seni sedyeye bağladığım için hâlâ kızgın mısın? Seni utandırdı mı? Küçük düşürdü mü? Zavallı Andy, diddums."

"Ruh halime hiç yardımcı olmuyorsun." Parmaklarını saçlarında gezdirdi, sonra ensesinde birleştirdi. "Burada neler oluyor, Faye? Nedir bu?"

Oh lanet olsun. Konuşma.

Omuz silkтім. "İşteyiz, bu hafta senin haftan. Başka ne bilmek istiyorsun?"

"Bilmem gereken çok şey var. Belirsizliği sevmem, daha sonra sorun yaratır. Ya aynı fikirdeyizdir ya da değilizdir. Bu kulübün iyiliği için aynı fikirde olmamız gerekiyor Faye."

"İşte bizim sorunumuz da tam olarak bu," diye homurdandım. "Pardon?"

"Sen ve senin kontrol manyağı sorunların. Bizim sorunumuz da bu. *Belirsizlikten hoşlanmıyorum. Aynı sayfada olmamız gerekiyor.* Neden her şeyi kontrol etmek zorundasın? Neden her şey olduğu gibi kalamıyor?" Ses tonum iğneleyici ve kabaydı ama kendimi durduramadım.

"Bu kontrol manyağı olmak değil, Faye, akıllı olmaktır."

"Akıllı ol o zaman. Ne olmak istiyorsan ol." Masama doğru yürüdüm, oturdum ve evrakları karıştırdım.

"Tekrar soruyorum. Aramızda neler oluyor?"

"Sikişiyoruz," dedim. "Ve sen her zamanki gibi kontrol manyağı bir horoz oluyorsun. *Ben* sadece aramızdaki bu kulübü elimden geldiğince iyi bir şekilde yönetmeye çalışıyorum. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Güldü. "Bu çok zengin işi, değil mi? Sanki profesyonel bir partiymişsiniz gibi."

"İş saatinin ortasında büyük bir ilişki konuşması yapmak isteyen ben değilim."

"Biraz önden gidiyorsun, gerçekten öyle." Yüzünü bana çevirdi ve parmağıyla barın genel yönünü işaret etti. "Sanki seni görmüyorum, bizim küçük cesur barmen kızımızla bütün gün benim hakkımda, hatalarım hakkında, ne yapıp ne yapmamam gerektiği hakkında çene çalıyor. İlişki konuşmalarını benimle yap, personelimizle değil. Bu sadece genel bir saygıdır."

"Bu saçmalık," diye tersledim. "Sanki Topaz ve benim aptal seks oyunlarımızdan başka konuşacak daha iyi şeylerimiz yokmuş gibi."

"Onunla konuştuğunu biliyorum," dedi. "Bunu yüzünün her yerinde görebiliyorum. Ben de seninkini görebiliyorum."

"O bir arkadaş. Arkadaşlarımla istediğim her şeyi konuşabilirim."

"Peki onunla ne hakkında konuştun? Aptal seksimiz dışında oyunlar?"

"Seni ilgilendirmez," diye tısladım. "Geri çekil. Çubuğu kışından çıkar."

"Yani, çalışanımız Topaz'la patronları olan bizlerin arasında neler olup bittiğini konuşabilirsin, ama beni de bilgilendirecek profesyonelliğe sahip değilsin. Ortaklığımız böyle mi görünüyor, Faye?"

"Tanrım, sen imkânsızsın!" Elimdeki kâğıtları yere çarptım. "Aramızda olan şey şu ki, beni küçük, berbat sadakalarla eğlendiriyorsun. Beni sessiz tutmaya yetecek kadar veriyorsun. Sadece yeterince sorumluluk, sadece yeterince özerklik, sadece yeterince saygı, sadece yeterince itaat. Ben daha fazlasını istiyorum! Eşitlik istiyorum!"

"Öyleyse hak et. Eşit olun. Çabada eşit, katkıda eşit. Telafi etmek için biraz zamanın var."

Parmaklarımı şakaklarıma götürüp ağrıya masaj yapıyorum. "İşte başlıyoruz! Bu acı, her zaman orada. Liderlik etmeme izin vereceğini söylüyorsun ama kızgınlık hep orada. Dişlerini sıkıp buna katlanıyorsun ve sıranın sana gelmesini bekliyorsun."

"Başka ne yapmam gerekiyor? Yuvarlanıp sana karnımı mı göstereyim? Tebriklerimi çatılardan mı haykırayım? Eğilip o büyük boy belden bağlamalı aletle beni becermene izin vereyim mi?"

Rengimin solduğunu hissettim. "Bu sadece bir fikirdi. Bir oyun."

"Ben hanım evladı değilim Faye, o yüzden beni hanım evladı yapmaya çalışmayı bırak."

"Seni öyle biri yapmaya çalışmıyorum."

"Beni kandırabilirdin."

"Mesele strapon değil," dedim ve yine saçmalamaya başlamıştım. Duygusal, bunalmış ve acınası. "Bu, benim kendimi sana verdiğim ruh haliyle kendini bana verebilmekle ilgili."

"Peki bu hangi ruh olabilir?"

"Yetki sırası sende olduğunda sana boyun eğiyorum, gerçekten."

"Sen lanet olası bir itaatkârsın Faye, seni azdıran şey bu. Bunu bilmek için Vincent Blackthorne'un kitaplarını okumama gerek yok."

"Ben sadece bir itaatkâr değilim," dedim. "Artık değilim."

Yüzünde yorgun, bıkkın ve bıkkın bir ifade vardı. "Nesin sen o zaman? Benim domme'um mu olmak istiyorsun? İşler yolunda gitmediğinde kıcıımı sikecek büyük kötü iş ortağını mı oynamak istiyorsun? Ben bu tür oyunlara gelmem, Faye. Yazı turayı onurlandırırım, ama hepsi bu. Ben itaatkâr değilim ve bu oyunlar geçici."

"Ve bu yüzden mi beni buraya çağırıyorsunuz?" Acı acı gülümsedim.

"Beni kıcını kaldırmayacağını söylemek için çağırdın. Acınacak haldesin Andy, gerçekten öylesin."

"Seni buraya ilişkimizin temelini oluşturmak için çağırdım. Kayış takmak ince detaylardan biri."

"Peki," diye tersledim ve yine sinirlenmişim. Ona, Vincent'a ve tüm bu lanet olası duruma çok kızgındım. "Eğer benim sana gösterdiğim saygıyı sen de bana gösteremezsen, o zaman bu iş biter. Benim için ufkunu açabilecek, cinselliğini keşfedebilecek, kendini ortaya koyabilecek birini istiyorum."

"Pekala, *Vincent*. Tıpkı onun gibi konuşuyorsun. Özellikle de elinde bir kırbaç varken. Yapmaya çalıştığın şey bu mu? Onun sana yaptığı gibi bir şey mi? Seni tahrik eden bu mu? Tüylerim diken diken oluyor. O berbat biri, Faye, yaklaşımı sapkınlıklarla dolu."

"Bu bok değil!" Alay ettim. "İtaatkâr olmak için aklından vazgeçmelisin Andy, omzundaki çipten, isyandan, acıdan ve olumsuz kendi kendine konuşmadan. Aklından vazgeçmeli ve ruhunu ortaya çıkarmalısın ve bu çok güzel. Çok güzel. Orada bana katılabilecek, bana bunu verebilecek bir erkek istiyorum. Bunu istemek çok mu fazla?"

Güldü ve bu ölümcül bir darbe oldu. "Çok dramatiksin, Faye. Kendini lanet olası tavandan aşağı çek ve şu aptalca zıplamayı kes."

"Ben kaçmıyorum. Bu şey gerçek. Benim için önemli." Ona baktım, sert omuzlarına, çenesindeki gerginliğe, kirli sakalının gölgesine, kara gözlerine. Kızgın, sabırsız ve saldırmaya hazır bir şekilde bana bakıyordu. İtaatkar değildi. Denemeye yakın bile değildi. "Burada olanlar önemsiz," dedim sessizce. "Bu bir hataydı."

"Hata mı? Şimdi de biz mi hata olduk?"

"Evet, bir hata. Buraya kulüp için geldim, senin için değil."

Başını bir o yana bir bu yana eğdi. "Peki. Peki, ben neydim? Bir ribaunt mu? Ucuz bir dikkat dağıtıcı mı? Lanet bir şaka mı?"

"Onun gibi bir şey," diye alay ettim.

"Ve bu kadar mı? İstedliğini elde edemedin ve bitti mi? Bitti mi?" Omuz silktim. "Mantıksız olan sensin."

"Hayır, Faye, değilim. Her şeyi kendi şartlarına göre isteyen ve bunu dün isteyen sensin. Neden geri döndüğüne dair en ufak bir açıklama yapmadan bir kasırga gibi içeri dalan sensin. Kolayca terk ettiğin pozisyonu talep eden sensin. Farklılıklarımızı çözmek için bu lanet yöntemi başlatan sendin ve şimdi, seni eğlendirmek için yaptığım her şeyden sonra, hala kıcı ellerinde küçük bir sürtüksün." Nefesi düzensiz ve öfkeliydi. "Haklısın. Bu bir hataydı. Bitti artık."

Gözlerim doldu ama ağlamamın imkânı yoktu. Onları geri çekmeye zorladım. "İyi. Bana uyar."

"İkimize de uyar."

"Güzel. Doğru karar."

"Kesinlikle," diye tersledi. "Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim."

"Yazı tura ne olacak? Artık seks içermediği için haftalarımı kaybettiğimi düşünmeyin."

"Hala atıyoruz. Kurallar hâlâ geçerli."

"Harika." Zorla gülümsedim. "O zaman yola koyulsak iyi olur. Ben bara döneyim, kokteyller üzerinde çalışıyordum."

Gitmekte özgür olduğumu işaret etti. "Keyfin bilir."

Bu beni rahatsız etmemeliydi. Bu doğru bir karardı, mantıklı bir karardı ama yine de bütün gün sinirlendim. Kokteyllerim tam bir felaketti ve Topaz sessizdi, sanki patlama tehlikesi altındaymışım gibi mesafesini koruyordu. Öyle hissediyordum.

Bu ne cüret? Kendini beğenmiş piç kurusu.

Her zaman her şeyi *kendi* şartlarına göre isteyen o, ben değilim.

Öğleden sonra cep telefonum Facebook bildirimleriyle doldu. Çalıdaki Kuş Amazon'da yayınlanmıştı ve beklenenden bir hafta önce satışa sunulmuştu. Dünya Vincent Blackthorne çılgına dönmüştü, kitaplarını indirmek ve bir sonraki iğrenç Magpie bölümüne dalmak için yarışıyorlardı. Bu küçük kitapla paralarının karşılığını alacaklardı.

Onlar çıldıracaktı, Andy de İtalya'yı neden terk ettiğimi öğrenecekti. Topaz'ın ciltsiz kopyasındaki altı çizili metnin yırtık pırtık bir sayfasından öğrenebilirdi ama öğrenecekti. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Vincent'in nerede olduğunu, az ötede kendi kendine sırtıp sırtımadığını, onun varlığıyla kendimi ne kadar berbat hissedeceğimi, beni erkenden serbest bırakarak nasıl bir oyun oynadığını tam olarak bilip bilmediğini merak ettim. Buradaki günlerimin sayılı olduğunu, rahatsız, stresli ve öfkeli olacağımı çok iyi biliyordu.

Tabii ki biliyordu.

Kokteyl çalışmalarımın vazgeçtim ve depoyu düzenlemeye koyuldum. Fiziksel çaba bana iyi geldi, kutuları yeniden düzenlerken stresimi atıyordum. Oyuncakları bir bölüme, temizlik malzemelerini başka bir bölüme yerleştirdim. Bar atıştırmalıklarını, üç paspas kovanı ve bir kutu popo tıkaçı üzerine tırmanmadan kolayca ulaşılabilecek şekilde düzenledim. İyi görünüyordu.

Siktir git, Andy Morgan.

Kutuların arkasını temizlediğim duvar boşluğunu eldivenli ve tehlikeli bir şekilde bir sprey şişesi dezenfektanla temizledim. Rafların altındaki tepsileri çıkardım ve tüm tozu süpürdüm. Saklama ünitelerinin arkasındaki ulaşılması zor yerleri sildim ve özel günlerde kullandığımız şamdanları parlattım.

Kapı arkamdan gıcırdayarak açıldığında yerde bir sürü eski masa süsünü yeniden birleştiriyordum. Bir anahtar şingirtisi duydum.

"Gitme zamanı," dedi. "Topaz kapıyı kilitliyor. Yoruldum."

"Külüpten başka biriyle mi ayrılıyorsun?" Alay ettim. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Beni pişman etme, yoksa bir dört saat daha... her ne yapıyorsan onu yapmak zorunda kalırsın."

Orkide vitrinlerinden birini kaldırdım. "Bunları tamir ediyorum."

"Bunların bizde olduğunu bile unutmuşum." Etrafta ayak seslerini duydum ama yüzümü ona dönmedim. "Tanrım, Faye, burayı paramparça etmişsin."

"Daha iyi, değil mi?"

"Evet, daha iyi."

"Tanrım, sakın bana bunun gerçekten iyi yapılmış bir şeyin takdiri olduğunu söyleme?" Süsleri topladım ve kutularına geri koydum. "Tamam, hadi gidelim. Çok yorgunum."

Ben itiraz edemedim eli dirseğimdeydi ve beni ayağa kaldırdı. "Övgü verebilirim, Faye. Hak edildiğinde."

"Elbette yapabilirsin," diye geri çekildim. "Hadi gidelim."

Sessizlik içinde onun evine döndük, kollarım göğsümde sımsıkı, hiç gelmeyecek bir soru yağmuruna karşı savunmadaydı. Arabayı dışarıda durdurdu ve ben de hemen dışarı çıktım, merdivenlerden yukarı çıktım ve apartman kapısını açar açmaz içeri girdim. O bir içki hazırlarken ben mutfakta oyalandım ama cep telefonumla meşgulmüşüm gibi davrandım. İçkisini bitirip duş almak için ortadan kaybolması beni çok şaşırttı. Gerçekten yorgundu. Dışarı çıktığını bile görmedim. Doğruca yatak odasına gitti, ışıklar söndü.

Hayal kırıklığı dayanabileceğimden çok daha fazlaydı.

Kendime bir sandviç yaptım ve sanki beş bin kişiyi doyuruyormuşum gibi etrafta koşuşturdum. Televizyonun sesini açtım ve kısa bir program boyunca üç kez tuvalete gitmeyi büyük bir olay haline getirdim. Ses onu rahatsız ettiyse de tepki vermedi. Boxerlarıyla koridora fırlayıp biraz sessizlik istemedi ya da sabah geç kalmamak için yatağa gitmem gerektiğini söylemedi. Hiçbir şey yapmadı.

Televizyonu kapattım ve temizlendim, yatmadan önce duşa girip güzelce yıkandım.

Koridoru geçerken kapısının altında belli belirsiz bir ışık vardı. Kalbimi tekletti. Çok saçmaydı.

Kendimi kuruladım ve nemli saçlarımı topuz yaptım, sonra yatağa uzandım, yaşam belirtilerini dinledim ama hiçbirisi gelmedi. Yatak başlığının duvara çarpmasını umarak rahatlamak için büyük bir çaba harcadım. Çarpmadı. İttiğim bile olmadı.

Cep telefonumu aldım ve bilgilerini aradım. Metin kutusu.

Hâlâ uyanık mısın?

Bir dakika sessizlik.

Ne istiyorsun?

Bir mesaj yazdım ama tekrar tekrar sildim.

Sana sormak istiyorum... Uyuyamıyorum ve ben... Bugün hakkında... Yardım edemem ama...

Anlamalı olan tek bir mesaj vardı. Harflere baktım.

Seni istiyorum. Şimdi istiyorum. Lütfen.

Ama gönder tuşuna basamadım. Yapamadım işte. Yan döndüm, tırnaklarımı çiğniyordum, midemde sandviçimi kusmakla tehdit eden bir şey çalkalanıyordu.

Hareket sesiyle nefesimi tuttum, yan odadan geldiğini fark edince karanlıkta gözlerimi kocaman açtım. Lambayı yaktım, eğer o yöne doğru gidiyorsa oturma alanına gitmeye hazırdım. Eğer kaybolduğu yer banyoysa, tuvalete ihtiyacım varmış gibi davranarak koridorda dolaşmak zorunda kalacaktım. Tekrar.

Onu görmek için her şeyi yaparım.

Ama benim bir şey yapmama gerek yoktu.

Yatak odamın kapısı açıldığında yorganı çeneme kadar çektim ve Andy Morgan'ın yatarken boxer bile giymediği ortaya çıktı. Hiçbir şey giymiyor.

"Ben... um... İşle ilgili bazı sorularım vardı..." Yalan söyledim, telefonumu kaldırdım.

"Elbette yaptın."

"Yaptım... doğum günü partisi hakkında..."

Yatağa yaklaştı ve örtüleri geri çekti. "Çekil," dedi.

Ben yer değiştirdim, o da az önce boşalttığım yastığı kabartarak içeri girdi.

"Senin itaatkârın olamam, Faye. İstesem bile nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ben böyle biri değilim."

Midem çalkalanmaya devam etti. "Açıklamana gerek yok," dedim.

"Dediğin gibi, bu bir hata."

"İkimiz de bunun bir hata

olduğunu söyledik." "Öyle."

Yan döndü ama ona bakacak gücü kendimde bulamadım. Gözlerimi tavana dikmiş, nefesimi sabit tutmaya çalışıyordum.

"Sen imkânsızsın," dedi. "İmkânsız, talepkâr ve sinir bozucu. Çok gerginsin Faye, en ufak bir şeyde roket gibi fırlıyorsun, dramatiksin, histeriksin ve çok sinir bozucusun. Kafam karıştı, gerçekten. Neden böyle aşırılıklar, imkansızlıklar var anlamıyorum. Hayatı çok zorlaştırıyorsun Faye, çok karmaşık hale getiriyorsun ve buna hiç gerek yok. Bu kadar basit olabilirdi."

"Buraya sadece bunu söylemek için geldin, değil mi?" Tersledim.

"Yarıya kadar bekleyebilirdin, işe gittiğimizde ve gerçekten para aldığımızda

senin saçmalıklarını dinlemek."

"Kapa çeneni, Faye. Bir kez olsun kapa çeneni." Sesi alçak ve tehlikeliydi ve içgüdüsel olarak ayak parmaklarım kıvrıldı. Ağırlığı bir kalp atışında değişti ve sıcaktı, vücudu yanıma sıkıca bastırılmıştı. "İkimiz de buraya neden geldiğimizi biliyoruz."

Ağzımdan en zayıf, en acınası küçük soluk geldi ve ağzı bekliyordu. Dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve kollarım boynuna dolanarak onu kendime çektim. Bacaklarım beline dolandı, siki karnıma doğru sertleşti.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Öpücükler arasında fısıldadım. "Bu senin haftan... Tartışmayacağım..."

"Siktir et haftayı," dedi. "Yazı tura da kulüpte kalacak, unuttun mu?"

Kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Tanrım, o aptal, sinir bozucu adamı nasıl da öpmüştüm. Onu cezalandırmak istercesine, canını yakmak istercesine öptüm ama o da daha iyi değildi. Omuzlarımı yatağa sabitledi ve bedeni, sözleriyle çelişen bir kontrol ihtiyacıyla benimkine süründü.

Tırnaklarımı kürek kemiklerine geçirdim, sonra çizikler bırakacak kadar sert bir şekilde aşağı çektim. Bu sadece onu cesaretlendirdi. Ayak bileklerimden tutup yukarı doğru çekti ve ben de kendimi onun sikine hazırladım, sikinin tamamını içime almamı sağlayacak o ilkel hamleyi bekliyordum ama o hamle gelmedi. Ağzı boynumdan aşağı indi, sıcak ıslak öpücükler köprücük kemiğime kadar indi ve onun için nefes nefese kaldım, daha fazlası için sırtımı eğdim.

"Sen lanet olası bir kâbussun," diye homurdandı, sonra bir meme ucumu ağzına aldı. Beni ciyaklatacak kadar sertçe ısırdı, sonra diliyle yatıştırdı. "Bu iş asla yürümez, Faye. Biz gerçekleşmeyi bekleyen bir felaketiz."

"Sadece sik beni," diye tısladım. "Artık umurumda bile değil."

"Henüz değil." Gülümsemesini karnımda hissettim, sonra bir ısırık ve daha aşağıdaydı, kalçalarımı açtı, nefesi amımı okşarken bacaklarımdan birini arkasına bağladı.

"Siktir," dedim. "Lütfen..."

Parmakları beni ayırdı ve ben hazırdım, hem de çok hazırdım. Diliyle nazikti, alay ediyordu, onu en çok istediğim yer hariç her yerde titriyordu.

"Neden piercing taktırdın?" diye sordu. "Vincent'ın fikri miydi?"

"Onun hakkında konuşma," diye tersledim. "Tanrım, Andy, o yastık muhabbeti değil."

"Bu onun fikriydi. Ben de öyle düşünmüştüm." Hiçbir fikri yoktu.

Yüzünü amıma doğru tuttum, kalçalarımla onu sıkıca kavradım. "Yala beni," dedim. "Ya da ısır beni. Umurumda değil, sadece çeneni kapa ve yap." İkisini bir arada yaptı ve harika hissettirdi. İki parmağı içimde kıvrıldı, sertti ve doğru noktaya sürtünüyordu. Kıvranıyordum. "Kahretsın Andy, uzun süre dayanamayacağım..."

Ayaklarımı sırtına doğru bastırdım ve ona yaslandım. Kıçım yataktan ayrıldı ve ağzı da benimle birlikte hareket etti. Kendimi duyabiliyordum, çok ıslaktım. Sanırsın bir yıldır sikilmemiştım.

Ağzı inanılmazdı, sıcak, muhtaç ve çaresiz. Ellerim başının etrafında kenetlenene kadar klitorisimi emdi, bir fahişe gibi inleyene kadar emdi ve parmakları beni becerdi, o kadar sertti ki gelgitler sürerken karnım ağrımaya başladı. Bu büyük bir şey olacaktı.

"Yapacağım... Kahretsın Andy, yapacağım..."

Kukum gerildi ve parmakları çok güçlüydü, tam olarak doğru bastırıyordu, tam olarak doğru. Ona karşı hareket ettim ve o da beni karşıladı, ben çözülmeye başlarken hareketleri benimkileri yansıtıyordu.

"Siktir!" Tısladım. "Andy... durma... ben..."

Dünya beyaza döndü. Kendimi kaybettim, amım spazmlara girerken çırpındım, kasıldım ve ciyakladım. Ve ıslanmıştı. Gerçekten ıslaktı. Çok ıslaktı. İnledi ve bu lezzetli bir sestı ve sonra tekrar kapandım, ciyakladım, kıvrandım ve lanet aklımı kaybettim.

Tekrar tekrar aşağı inerken ürperdim. Yanıma tırmandı ve benim tadıma bakan bir ağızla beni öptü.

"Ben az önce..." Kesik kesik nefes alarak başladım.

"Mükemmeldi," diye gülümsedi. "Tanrım, Faye, tren gibi boşaldın."

Ona puslu gözlerle baktım ve harika görünüyordu. "Becer beni," dedim. "Lütfen sik beni."

İki kez sormasına gerek kalmadı, sikini tek bir uzun vuruşta içime kaydırıldı. Hazırdım, o kadar hazırdım ki bu his karşısında nefesim kesildi. Pozisyonumu ayarladı, dizlerimi göğsüme doğru bastırdı ve beni yavaşça, yavaşça ve derinlere aldı. Basınç yeniden oluşmaya başladığında altımdaki çarşafı kavradım.

Taşakları ağırdı, hızını artırdıkça kıçıma çarpıyordu ve bu şekilde çok doğru hissettiriyordu. Onu kandırdım, ona ihtiyacım vardı, daha fazlasına ihtiyacım vardı ve o da bana daha fazlasını verdi, sert ve hızlı bir şekilde ve o pompalayıp homurdanırken ve vücudu benimkinin içinde serbest kalırken onun altında sarsıldım. Onun boşaldığını duymak

Yatak odasının sessizliği harikaydı. Burası farklı, çok farklı, çok daha samimi hissettiriyordu. Bu düşünce midemi bulandırdı.

Nefesini tutarken alnını benimkine yasladı ve az önce olanları anlayınca gülümsedim.

"Komik olan ne?" diye sordu ve o da gülümsüyordu.

Beni gıdıkladı. Her şey beni gıdıkladı ve omzumu ısırarak cezalandırırken altından kayarak yan tarafıma döndüm. "Konuş, Faye. O akıllı sidikli ağzını kullan ve soruya cevap ver."

"Önemli bir şey değil," diye itiraz ettim. "Sadece aptalca bir şey." "Ne?"

Gözleriyle buluşmak için başımı eğdim, gözleri çoktan kararmıştı ve daha fazlası için hazırdı.

"Sadece biz..." Dedim ki. "Bu." Odayı işaret ettim ama anlamamış gibi görünüyordu. Sanki hiç anlamıyormuş gibi. Endorfin beni kıkırdattı. "Az önce vanilya seks yaptık. Vanilya seks, Andy, bunun en son ne zaman olduğunu bile hatırlamıyorum."

"Vanilya mı?" diye gülümsedi. "Bu senin için sıkıcı mıydı?" "Hayır," diye güldüm. "Yok artık! Sadece... garip..."

"Her şey bitmiş gibi davranıyorsun. Bitmekten çok uzak, Faye. Bu sadece lanet olası bir başlangıçtı." Seçtiği kelimelerle gülümsedi, parmaklarını boğazıma bastırdı ve kahkahalarım kurudu. "Bakalım birinci bölüm ne kadar vanilya, değil mi?"

On Yedinci Bölüm

Andy

Çileden çıkarıcı ve saçma olan bu şey tam bir çılgınlıktı. Bu şey yüzümde patlamak üzere olan bir havai fişekti ve onunla birlikte tüm piç işimi de alevler içinde bırakacaktı. Buna bir son vermeli, bir çizgi çekmeliydim, *mantıklı bir çizgi*. Ama bu oydu, Faye Devere, derinizin altına girip orada kalmanın kraliçesi ve bundan ne kadar nefret etsem de, ona defolup gitmesini söylemek ve bunu gerçekten kastetmek istesem de, onu İtalya'ya geri göndermek ve aptalca oyunlar ve komplikasyonlar olmadan normal hayata devam etmek istesem de, yine de onun eline uzanıyordum. Hâlâ gözleri fal taşı gibi açılmış, yüzünde o küçük sırıtışla onu yatak odasından, misafir odamdan alıp gerçek yatağıma götürüyordum. Eşik bir kapıdan daha fazlasıydı, tamamen başka bir seviyeydi ve o bunu biliyordu. Geçmeden önce durakladı, o güzel, sinsî yüzünde ukala bir kaş kaldırarak bir kol boyu geride durdu.

"Vay canına," dedi. "Bu da ne?"

"Neye benziyor?"

Topuklarını, güzel göğüslerinin zıplamasına yetecek kadar sıktı.

"Bunu yapıyor muyuz?"

Onu öne doğru çektim. "Görünüşe göre öyle."

Vücuduma çarptı ve kollarını boynuma doladı. Dudakları benimkilerle buluştuğunda gülümsüyordu ve ellerim onun her yerindeydi, bizi yatağıma doğru geri götürürken yüzüne yaslandı. Kirli bir kıkırdamayla öpüşmeyi kesti, sonra odaya bakarak bir dönüş yaptı.

"Güzel," dedi. "Çok... erkeksi." Omuz

silktim. "Sen öyle diyorsan."

Dolaşırken gözlerini takip ettim. Gri duvarlar, koyu kömür rengi perdeler, gösterişsiz ve zevkli. Yanımdaki dolaplar istediğimden daha dağınıktı, Faye'in açgözlü, meraklı zihni için çok fazla bilgi vardı. Kartvizitler, bir yığın eski fotoğraf, anahtarlar ve iş notları. Her şeyi içine çekti ve dikkatini yatağa verdi. Yatak onunkinden oldukça büyüktü, aceleyle boşalttığım ağır beyaz nevresimlerden oluşuyordu. Sabahlığım ayak ucunda buruşuk bir yığın halindeydi, onu hiç kullanmamıştım. Eve bir misafir gelmeden önce olmazdı. İhtiyaçlar olmalı. Ama artık ihtiyaç diye bir şey kalmamıştı, o lanet çizgiyi çoktan aşmıştık. Başını salladı.

aynalı dolaplar belirginleşti.

"Anlıyorum..."

"Göreceksiniz, mesele de bu."

"Ona Bay Vain deyin."

"Ona Bay diyebilirsiniz, *kimi siktiğini istediğı açıdan görmekten hoşlanır*." Blöf yapıyordum. Faye'in İtalya'ya gidişinden sonra, benim rastgele itaatkâr amlara olan iştahımın azalmasından sonra takılmışlardı ama bunu bilmesine gerek yoktu. Ütülemek için kaldırdığım gömlekleri çıkarıp bir kenara atarak aynaların tamamını serbest bıraktım, sonra onun yansımasını izledim ve Faye de benim onu izlememi izledi. Başını eğdi, yaramaz gözlerle yukarı baktı ve duruşu değışti, bir kalçasının üzerinde ağırlaştı, belinin kıvrımı vurgulandı ve güzelleşti. Ben onu izlerken elini vücudunun eğiminde gezdirdi, kalçasının üzerinden uyluklarının tonlanmış etine doğru fırçaladı ve sonra tekrar yukarı kaldırarak parmaklarını bacaklarının arasına daldırdı. Yutkundum. "Vay vay, Faye. İşte buradayız."

"Birinci bölüm," diye fısıldadı.

"Birinci bölüm." Kendimi yatağın ayak ucuna yerleştirdim, rahatça oturdum, ayaklarım yere sağlamca bastı ve sikim sıkıca elimdeydi.

"Buraya gel," diye onu kendime doğru çağırdım. "Kucağıma."

"Bu bir emir mi?"

"Bu şekilde de görebilirsiniz."

Başını eğdi ve yine o muziplik vardı, her zaman zorluyordu. "Yazı turayı kulüpte bıraktığımızı sanıyordum?"

"Bunun yazı turayla bir ilgisi yok," dedim. "Bu sana söyleneni yapmanla ilgili. Sana söyleneni yapmak *istiyorsan* Faye, saçmalamayı kes. Sadece kucağıma çık ve sızlanmayı kes."

Güldü. "Her zamanki büyücü."

"Her zaman gerçekçi."

İlk kez kendisine söyleneni yaptı. Bana doğru geri geri gelirken gözleri yansımasına yapışmıştı. Lamba ışığında göz kamaştırıcıydı, teni yumuşak kehribar renginde parlıyordu, vücudunun gölgeleri çok baştan çıkarıcıydı. Oturdu ve kıpırdandı, sikim kışına doğru sertleşti, sonra beni almak için kendini kaydırmaya çalıştı, ama kollarımı beline doladım, onu yerinde tuttum.

"Sabır," dedim. "Bu daha birinci bölüm Faye, daha başlamadık bile."

"Ne o zaman?" diye fısıldadı ve hükmedilmek için can atıyordu, bunu vücudunun her azgın dalgalanmasında hissedebiliyordum. "Ona ne yapacaksın?"

Ben mi?"

Ellerimden biri boğazına doğru hareket etti ve aynada gözlerinin dalgalanıp kapanışını izledim. Baskıya boyun eğdi, karşı koymadan başını omzuma yasladı. Diğer elimle bacaklarını ayırdım, dizlerini benimkilerin üzerine bağladım, kalçalarının sıcaklığı benimkileri yakıyordu. Parmaklarımı halkalarının arasından geçirerek amının muhteşem tümseğini avuçladım. Orada koca bir hikâye vardı, bunu biliyordum.

"Bugün beni kızdırdın," diye hırladım. "O gevşek dilinle boşboğazlık ediyorsun, o güzel ağzını kapalı tutmalısın Faye, yoksa zevkime göre bir şeyle doldurulduğundan emin olmak zorunda kalacağım."

"Beni *her* gün kızdırıyorsun," diye tısladı. "Öyle mi?"

Başını salladı ama kıvranıyordu. Yutkunduğunu hissettim, yumuşak boğazı avucumun içinde çok narindi. "Beni cezalandır," diye fısıldadı. "Yazı tura için değil, sadece istediğin için."

Parmaklarımla klitorisini okşadım, en ufak bir dokunuşla. "Ellerini kalçalarına koy, sakın kıpırdatma."

Söyleneni yaptı ve yanağını yanağıma yaslayarak derin bir nefes aldı.

"Lanet olsun, Faye, böyle mükemmelsin. Neden daha sık böyle olamıyorsun?"

Sorum retorikti ve isteseydi bile cevap verme fırsatı olmazdı. Avucumu tam bacaklarının arasına sertçe indirdim ve amcığı ne kadar lezzetli hissettirdi, o kadar yumuşak ve o kadar savunmasızdı ki. Sarsıldı ama karşı koymadı ve kendini daha da açarak hafifçe kaydı.

"Evet..." diye nefes aldı. "Oramı incit... Bunu istiyorum..."

"Bu ikimiz için de geçerli." Bir tane daha indirdim, acıdan sonra onu kavradım ve rahatlayana kadar yumuşak kedi dudaklarına masaj yaptım. "Bir kez olsun aynı fikirde olmak güzel değil mi?"

Gözleri açıldı ve aynada benimkilere sabitlendi. Çok güzel bir andı, enfes, yüklü ve çılgınca. Onu tekrar tokatladım, sertçe, tekrar tekrar, parmakları kalçalarının etrafında kenetlenene kadar sabit bir ritim tuttum. Sarsılmaya başladı ve yüzü acısını gösteriyordu, ağzından en yumuşak inilti kaçıyordu. Yüzünü kendime çevirdim, avucumla vururken açık ağzına bir öpücük kondurdum ve inlediğini hissettiğimde sikim titredi.

İki parmağımı içine soktum ve titredi, endorfin salgılanırken vücudu dalgalanıyordu.

"Nasıl hissettiriyor?"

"Güzel..." diye fısıldadı. "Güzel hissettiriyor... yakıyor..."

Vücudunun gevşediğini hissedene kadar parmaklarımı içinde gezdirdim, sonra onları geri çektim ve cezalandırmaya devam ettim. Avucumun ıslak amcığa çarpması rüyalarımı süslüyordu. Azgındı ve her şaplak onu sersemletiyor, kıvrandırıyor, bana karşı seğirtiyordu.

"Tatlı amına bak, Faye, ne kadar güzel olduğunu gör."

Kukusu pembe ve şişmiş, hassas ve savunmasızdı. "Daha fazla," diye tısladı. "Kahretsin Andy, biraz daha canımı yak..."

"Aferin kızıma." Dudaklarımı şakağına bastırdım. "Bunu izlemeni istiyorum. Her şeyi görmeni istiyorum."

Başını salladı ve ben onun sert küçük klitorisini ovarken gözleri geniş ama sırlı bir şekilde elime sabitlendi. Kendini destekledi, sırtı göğsüme yaslandı. "Vur bana," dedi. "Vur bana Andy, sadece vur bana."

Her şeyi ortaya döktüm, onun akıllı lanet diline karşı tüm hayal kırıklıklarını, onun çılgın küçük oyunlarına karşı tüm aşağılanmayı ve sonra daha fazlası vardı, çok daha fazlası. Umursamaz e-postaları, aylarca *teşekkür etmekten* başka bir şey yapmaması, *Andy*, eve gelmesini beklerken *öpücük öpücük öpücük*. Lanet kulübümüze gelmesini, bana gelmesini. Onun amını nasıl da cezalandırmıştım ve o da bunu kabul etmişti, hepsini kabul etmişti. Nefesi düzensizleşti ve kalçaları titremeye başladı, ama o aldı. Avuçlarım karıncalanıyordu ve amı sıcak ve acılıydı, güzelce pembeydi ve acıdan kızarmıştı.

"Tanrım," diye nefes aldı. "Tanrım, acıyor."

Dudaklarını araladım, klitorisini sıkıştırdım ve parmaklarımın arasında yuvarladım. "Çok ıslaksın, Faye, seni pis küçük orospu."

"Lütfen..." dedi ve ne istediğini bildiğini bile sanmıyorum.

Ona tekrar tokat attığımda inledi ve öne doğru atıldı, ben onu geriye doğru iterken nefesini tuttu. Elim boğazına bastırdı. "Kıpırdamadan dur."

Başını salladı, ama bir sonraki inişte tekrar kasıldı, acı azalana kadar kalçalarının etrafında döndü. Ciyaklayıp kalçalarını kapatana kadar ona tokat attım, sadece bana tekrar açılana kadar boynunu öptüm. Tekrar ve tekrar ve lanet olsun, sikim kıcına doğru gitmek için zorlanıyordu ve kendi nefesim çığ ve hışırtılıydı. Güzel göğüslerini tokatladım ve gördüğüm manzara karşısında nefesim kesildi. Ayna bir harikaydı, çok güzel bir harikaydı. Her şeyi, her kirli küçük şeyi yakalamıştı. Gözlerini kapatana kadar meme uçlarını çektim ve o güzelim memelerine, üzerlerinde

el izleri. Onu işaretlemek istiyordum, üzerimde olmasını istiyordum, vücudunun benimkiyle lekelenmesini, bu umursamaz, anlamsız, narin lanet yaratığa olan kendi kirli ihtiyacımla kalıcı olarak damgalanmasını istiyordum.

İşte o zaman anladım. Lanet yüzükler. Tabii ki biliyordum, her zaman biliyordum.

"O yüzükleri oraya o koydu, değil mi?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı, nefesi kesildi. "Ben... Ben konuşmak istemiyorum o."

Meme ucunu büktüm. "Hadi, Faye, söyle."

"Hayır," diye tısladı ve ben de gözyaşları akana kadar amını tokatladım. "Bu kirli sırlardan bıktım artık."

"Sanki sende hiç yokmuş gibi," diye nefes aldı. "Senin olduğunu biliyorum sırlar, Andy. Benden daha iyi değilsin."

Elbette haklıydı. O kadar haklıydı ki, oda onunla dolmuştu. Hiç irkilmeden sorgulamalarıma geri döndüm.

"Bunu yapmasını sen mi *istedin*? Küçük pis amını delmesini *istedin* mi, Faye? Bunun için ona *yalvardın* mı?"

Sanki içinden bir akım geçirmişim gibi gerildi ama gitmesine izin vermedim. Ondan çok daha güçlüydüm ve onu kendime sıkıca tuttum, parmaklarım çoktan içine doğru ilerlemeye başlamıştı.

"Yalvarmadım," diye mırıldandı. "Ağladım."

"Acıdığı için mi? Çok acımış olmalı."

"Çünkü korkmuştum..."

Sözleri beni tokatladı ve içimdeki karanlık bir canavar ortaya çıktı. Vücudum yumuşadı, klitorisini ararken ve güzel oynarken ona olan tutuşum gevşedi. "Sorun yok," dedim. "Rahatla. Her şey yolunda Faye, sadece rahatla."

Yavaşça gevşedi, şakaklarından şakaklarına kadar kendini bana yasladı. Gözleri aynada benimkilerle buluşmuyordu, kapüşonlu ve düşüktü, parmaklarım klitorisini çalıştırırken nefesi kısıydı.

"Bu onun fikriydi," dedi. "Bunu o istedi."

"*Sen* istedin mi?"

Yumuşak bir omuz silkme. "Onun istediğı şeyi istedim." "Bu aynı şey değil."

"Hiçbir şey fark etmezdi. O her zaman istediğini alırdı, işler böyle yürürdü."

"İşler böyle yürümemeliydi, Faye." Gülümsedi ve bu acı bir gülümsemeydi. "Konuşabilirsin."

"Kıçımnda hâlâ senin diş izlerin var," dedim. "Sanırım konuşabilirim, aslında."

Nefes aldı, sonra ben klitorisinin etrafında hızlandıkça inledi. "Arkadaşlarını sevmezdim. İki tanesi hep etrafımdaydı. Cynthia ve Richard. Cynthia şeytani bir orospuydu."

"Devam et..." Cesaretlendirdim.

"Vincent'in fikriydi ama Cynthia zorladı. Piercing kursuna gittiğini ve her şeye sahip olduğunu söyledi."

"Öyle miydi?"

Tekrar omuz silkti. "Bilmiyorum." "Ve sen ona izin verdin?"

"Ona izin verdim." Kalçalarını oynatarak başını arkaya yatırdı. "İğnelerden korkuyorum. Gerçekten korkuyorum."

"Bunu biliyor muydu?"

"O biliyordu. Bu yüzden bu kadar büyük bir olaydı. Bu yüzden bu kadar zorladı."

Kolumu ona doladım, göğüslerinin üzerinden geçirdim. "Anlat bana." "Prosecco ile sarhoş olmuşlardı, ben de öyleydim. Cynthia piercing seti, iğneler ve yüzükler, ve ben bir bebek gibi korktum. En iyi zamanım değildi, Andy. Utanç vericiydi."

Öfkemle savaştım, parmaklarımın karşısındaki yumuşak, tatlı amına odaklandım. "Ne oldu?"

"Bana bebek dediler tabii ki. Bana güldüler. Vincent bana itaatsizliği bırakmamı söyledi, *kendini bana ver, güzel kuş, benim güzel saksağım ol saçmalıklarını anlattı.*"

"Ve sen yaptın?"

"Ağladım ve beni uzun süre ikna ettikten sonra uzandım, sonra çıldırdım ve titremeye başladım. Ama iyi kalpli Cynthia her şeyi halletti. Bileklerimi tuttu, üzerlerine oturdu ve bana şımarık küçük bir velet olmayı bırakmamı söyledi."

"Vincent ne yaptı?" Sesimi sakın tutmak için mücadele ettim.

Kısık bir kahkaha attı, korkunç bir ses. "Dizleriyle kalçalarımı sıkıştırdı, ağırlığıyla beni sabit tuttu. Denesem bile oradan çıkamazdım ve inanın denedim de."

"Ve seni deldi mi?"

"Hayır. O zaman olmaz. Bu Vincent için bile çok barbarca olurdu." İç çekti. "Küçümsedi ve onaylamadı, korkuya teslim olduğumu ve gerçek boyun eğmenin bizi korkutan her şeye karşı koymak anlamına geldiğini söyledi. O bir

Tahmin edebileceğiniz gibi ikna edici bir konuşmacı."

"Hasta herifin teki," diye homurdandım, sonra zorla geri çektim. Parmaklarımı hareketsiz bıraktım. "Durmamı mı istiyorsun? Durabilirim."

Başını iki yana salladı. "Hayır... lütfen yapma..." Klitorisini çimdiklediğimde inledi, sonra ritmime devam ettiğimde sırtını kaldırdı. "Bana istediğimi söyledi."

"Yani ona söyledin mi?"

"Evet, ona söyledim. Titriyordum, midem bulanıyordu ve gözlerimden yaşlar akıyordu ama ona söyledim ve hatta bir parçam buna inandı."

"Ve bunu o mu yaptı?"

"Cynthia'ya *nasıl* yapılacağını sordu. Beni alkolle ovdular ve ciyaklayana kadar forsepsle sıkıştırdılar. Cynthia kolay olduğunu, hızlı ve temiz olması gerektiğini, kalın bir iğnenin doğrudan gireceğini söyledi."

"Vincent mı yaptı?"

"Tam yapacaktı ki, sesinde o iğrenç kıkırdamayı duydum. Yavaş olmasını istemediği sürece hızlı olması *gerektiğini* söyledi. Yavaş ve tatlı, dedi, güzel kuşu için güzel bir acı. Tanrım, Andy, çok korkmuştum."

"Tanrım, Faye." Faye parmaklarımın arasında kıpırdanana kadar parmaklarım kıpırdamadı.

"Lütfen durma." "Özür dilerim."

"Yavaş yaptı, gerçekten yavaş ve acıttı. Gerçekten çok acıttı, beklediğimden bile kötü. O kadar yavaş itti ki inledim ve boğulana kadar ağladım ve yine bana bebek dediler. Yüzüğü takmak kolaydı, acıyan iğneydi. Kendinden çok memnundu. *Güzel*, dedi, *ne kadar güzel görünüyorsun, benim mükemmel kuşum.*"

"Peki sonra?"

"Ve sonra diğerini yaptı."

Bir damla gözyaşı döküldü, sadece tek bir damla gözyaşı ve bu beni burktu. Ona o kadar sıkı sarıldım ki, elleri kalçalarından çıkıp belime dolandı ve yüzünü boynuma bastırdı, o kadar samimiydi ki nefes almakta zorlandım.

"Beni dinle. Bir daha asla ama asla birinin seni böyle incitmesine izin vermeyeceğim Faye, yemin ederim. Vincent Blackthorne sana yaklaşırsa, çok pişman olacak."

Gülümsedi ama başını salladı. "Anlamıyorsun," dedi.

Ve işte lanet olası bir kazanç elde ettik. "Herkes bana anlamadığımı söyleyip duruyor ama ben her şeyi gayet net anlıyorum. O bir amcık ve sen onunla o kadar içli dışlıydın, ona o kadar kanmıştın ki bunu göremedin."

"Belki."

"Kesinlikle."

"Hoşuma gitti," diye fısıldadı. "Midemi bulandırıyor ama sonrasında hoşuma gitti yani. Sonrasında çok güzel hissettirdi. Çok gururluydu."

"Eminim öyledir."

Gözleri yaşlarla parlıyordu. "Sana söz veriyorum, öyleydi. Takdir etmesi zor, biliyorum ama onu sevmek çok yoğunlu ve çoğunlukla çok güzeldi."

"Peki neden buradasın? Madem bu kadar güzeldi? Sana ne yaptı, Faye?" Öldürmek için saldırdım ama paylaşımcı tavrı sona ermişti. Sertleşti ve elini bileğimi kavramak için aşağı indirdi.

"Beni boşalt," diye tısladı. "Lütfen."

Tutuşu talepkâr ve muhtaçtı.

"Seni boşaltacağım," dedim ve içimdeki canavara teslim olup kendimi kaybetmemek, lanet telefonunu kapıp o lanet amcığı aramamak ve ona yeni bir göt deliği açmamak için tüm gücümü harcadım. Hayır, onu aramayacaktım, onu bulacaktım. O hasta, sapkın bok çuvalını bulacak ve onun hakkında ne düşündüğümü gösterecektim. Ona yaptığı, ondan aldığı, *bizden* aldığı her şey için ona hak ettiğini verecektim.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen Andy, beni boşalt."

Tekrar onun yanıdaydım, odaya dönmüştüm, zehri onun göremeyeceği bir yere doğru itiyordum. Kendimi yataktan kaldırdım, onu da yanıma aldım. Doğal olarak ayaklarını yere bıraktı ve bana döndü, ben de doğal olarak onu tuttum ve yatağa geri indirmeden önce güzel ağzını öptüm. Uyluklarını birbirinden ayırdım ve aralarına diz çöktüm; dişlerim gıcırdayarak ve tüylerim diken diken olarak o iğrenç gümüş halkaları nazikçe ama çok sert bir şekilde birbirinden ayırırken hiç sesini çıkarmadı.

Elini tutup ayağa kaldırdım ve onu oradan çıkarıp doğruca banyoya götürdüm, tuvalet kapağını kaldırdım ve yüzükleri açık avucuna bıraktım. Bana baktı ve gözleri parlıyordu, sırlarla ve acıyla doluydu, öyle ki nefesim kesildi.

Hiç tereddüt etmeden, tek kelime etmeden, ses bile çıkarmadan onları tuvalete attı, ben de sifona bastım ve o iğrenç küçük halkaları ait oldukları yere gönderdim. Suyun onları alıp götürmesini izliyorduk, başı omzumda, kollarım belinde ve orada

kelimelere gerek yoktu. Hiçbir kelime onu kesemezdi.

Onu yatağa geri götürdüğümde derin düşüncelere dalmıştı, zarif küçük adımlarla uysalca beni takip ediyordu. Yatak örtülerini geri çektim ve onu içeri buyur ettim, sonra da söz verdiğim gibi boşalmasını sağladım.

Yavaş ve şefkatliydi, ağzım onu mutlak konsantrasyonla, mutlak özenle orgazma götürüyordu ve zirveye ulaştığında çok güzeldi, parmakları kafa derime değiyor, yoğuruyor ama talep etmiyordu, amı çırpınıyor, dilime karşı duyularımı sarsacak şekilde ıslanıyordu. Sert ama sessiz bir şekilde boşaldı, kalçaları yataktan kalkarken tatlı bir inilti çıkardı ve sonra tükendi, düzensiz nefes alarak gevşedi, ben uyluğundan aşağıya doğru öperken parmakları kafa derimi gıdıklıyordu.

Aletim sertleşmişti, ama bunu tamamen görmezden geldim, yanına tırmandım ve onu yakın tuttum, bacaklarım onunkilere dolandı, kolum beline dolandı. Bana doğru kıvrıldı ve iç çekti, kendini kollarıma öyle bir sardı ki yüzüm saçlarına yapıştı ve nefesi tenimde sıcaktı.

Sonra da uyumaya gitti.

Ama ben yapmadım.

Gözümü bile kırpmadım.

Faye ertesi sabah sessizdi. İkimiz de öyleydik.

Sessizlik içinde kahvaltımızı yaptık ve her zamankinden daha erken kulübe gittik. Trafikte sürünerek ilerlerken tırnaklarını çiğnedi ve parmak eklemlerim direksiyonda bembeyaz oldu ama en azından bir bahanem vardı.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" dedi ama gözleri önündeki yoldan ayrılmadı.

"Pek sayılmaz. Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Her şey bitti. Vincent'la yani. Artık bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Peki ya biz, Faye? Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz Andy, hayır. Şimdi olmaz."

"Tamam."

Bu kadar meşgul olmasaydım zorlardım ama kanım hâlâ kaynıyor, yoluma çıkan herkese saldırmakla tehdit ediyordu. Kapıyı açtım.

Ben ofisteki yerime otururken Faye de etrafı temizlemek için koşuşturuyordu.

Dizüstü bilgisayarımı açtığımda tam olarak ne yapacağımı biliyordum. Vincent cunting Blackthorne'un lanet web sitesi.

Aradığım şeyi bulmak yeterince kolaydı. Web sitesinde sadece bu amaç için bir sekme vardı: *Etkinlikler*.

Tıkladım.

Bingo!

Kibirli herif programını sonuna kadar doldurmuş, Londra'nın dört bir yanındaki kitapçılarda imza üstüne imza atıyordu. Bugün Leicester Meydanı'ndaydı ve saat ikiden dörde kadar büyük zincirlerden birinde imza dağıtacaktı. Bolca zamanım vardı. Faye bana katıldığında sayfayı kapattım ve o da bundan hiç haberdar değilmiş gibi görünüyordu. Zarf yığınının banknotları ayırıp uzattım, kaşını bile kaldırmadı, ben diğerlerini karıştırırken o da işine koyuldu.

Üyelik başvurularını işleme koydum ama dikkatim onların üzerinde değildi, onun üzerindeydi.

"Ne?" diye sordu sonunda. "Kelimeleri unutmak sana göre değil." "Hiçbir şey." Sandalyemi ona doğru çevirdim. "İyi misin, Faye? Sonra Yani dün gece." Durakladım. "Ve her şeyi."

"Ben iyiyim," dedi. "Güzeldi." Gözleri benimkileri delip geçti ve istediğimden daha soğuktu. "Bunun hiçbir şeyi değiştirdiğini sanma, Andy. Ben hâlâ istediğimi istiyorum. Bir gecelik kucaklaşma senin köpeğin olduğum anlamına gelmez."

"Öyle bir şey olduğunu söyledim mi?"

"Hayır," dedi. "Ama seni tanıyorum. Kendine yardım edemezsin." "Madem öyle diyorsun."

"Seviyorum." Sözlerini bir gülümsemeyle hafifletti ama bu gülümseme gözlerine tam olarak ulaşmadı. "Bu sadece zaten bildiğim bir şeyi yeniden doğruladı."

"Hangisi?"

"Eşitlik istiyorum. Daha azına razı olmayacağım. Bir daha asla. Asla."

İçimi çektim. "Peki, Faye. Sen ne dersen o olsun. Bunu eve gittiğimizde konuşuruz."

Ev mi? Az önce öyle mi dedim?

"Evet, yapacağız."

Gülümsemesi onun da fark ettiğini gösteriyordu.

Çıkmadan önce Topaz'ın içeri girmesini bekledim. Faye ona yardım ediyordu.

Büyük doğum günü kutlaması için hazırlıklara başladım ve mümkün olduğunca az tantana ile bara doğru yürüdüm. Yakalanmadan önce neredeyse kapıya varmıştım.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" Faye sanki çok belli değilmiş gibi sordu. "Bir tedarikçiyle buluşup gelecek çeyreğin fiyatlarını görüşeceğim."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Benim de dahil olmam gerektiğini düşünmüyor musun?" Onun kanlı öfkesi için zamanım yoktu, bu yüzden amcık moduna geçtim, kolayca ve zahmetsizce. "Eğer büyük ben rolünü oynamak istiyorsan bunu kendi haftan için ayarla Faye. Bu benim haftam, unuttun mu?"

"Saçmalıyorsun," diye tersledi ama işe yaradı, kaşlarını çatarak Topaz'ın yanına gitti ve ikisi dedikoduya başladılar. Umurumda bile değildi. Kızartacak daha büyük balıklarım vardı.

Kitapçı Vincent Blackthorne hayranı kızlarla dolup taşıyordu. Bir çubuğu sallayabileceğinizden daha fazla saç spreyi ve ruj. İşeme kuyruğunda olmak bile beni delirtiyordu.

Çok heyecanlandım! Aman Tanrım, bu gerçekten o! Kitaplarına bayılıyorum, bayılıyorum, bayılıyorum, bayılıyorum! Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum!

Aptallar. Saf, naif, azgın aptallar.

Bu bana bok çuvalını inceleme şansı verdi. Beklediğimden çok daha iri ve yaşlıydı. Çok daha yaşlı. Amcık ellisine merdiven dayamış olmalıydı ve arkaya doğru kayganlaştırılmış saçlarına aklar düşmüştü. Sözde sanatsal görünmek için saçma sapan küçük bir sakalı vardı ve gözleri daracık amcığa aç gibiydi. Hayranlık uyandıran elleri çok uzun süre tutuyor, hayranları onun değersiz sikiş romanları hakkında konuşurken adeta salyalarını akıtıyordu.

İzlemeye dayanamıyordum ama alternatifini daha kötüydü, o lanet olası kapağın, Faye'in gözyaşları içindeki yüzünün kocaman parlak resimleri bana bakıyordu. Alevleri körükledi, tamam.

Erkek olduğum için Vincent bana pek ilgi göstermedi. Bir ciltsiz kitabı çevirerek açtı ve kötü bir hoş geldin homurdandı.

"Bu kimin için?" dedi, aksanı kalın ve abartılıydı ve o sümüklü dangalağı o anda boğabilirdim.

"Faye'e yaz," diye hırladım. "Onu bir daha göremeyeceğini düşünerek bir veda notu yazabilirsin, seni sefil amcık."

Bana bakarken gözleri parladı ve farkına vardı. "Andy

Morgan, olağanüstü kulüp sahibi. Bir anlamı olması gereken adam." Dallama gibi güldü. "Ben de ne zaman buluşacağımızı merak ediyordum." Kalemını bıraktı ve kollarını kavuşturdu. "Veda notu olmayacak. Saksaganım bana ait, bizimki gibi bir aşk için veda yoktur."

Omuzlarımı silktim ve omzumun üzerinden güvenlik işareti olup olmadığına baktım. "Bunu kolay yoldan yapmak istemediğine sevindim," dedim ve sonra yumruğumu amcığın çenesine indirdim. Yumruk müthiş bir çatırtı çıkardı ve uçu, küçük plastik sandalyesinden devrildi ve iğrenç kâğıtlarının arasına yayıldı. Kuyruk canlandı, tiz küçük ciyaklamalarla kargaşadan geri sıçradı ve insanlar personel, güvenlik, lanet olası polis için çığlık atıyordu. Saniyelerim sayılıydı ama umurumda değildi. O dört ayak üzerinde tökezlerken parmağımı masaya doğru uzattım ve ona vermem gereken her şeyi verdim.

"Bu sana son uyarım, seni sapık amcık. Bir daha Faye'in yanına yaklaşırsan yemin ederim onunla tanıştığın güne pişman olursun."

"Onunla tanıştığma asla pişman olmayacağım," diye homurdandı. "Ve biliyorum ki o da benimle tanıştığma daha az pişman olacak."

"Siktir git," diye tükürdüm. "Sanırım Faye'in artık onu şekillendirdiğin o küçük köle kız olmadığını anlayacaksın."

"Onu ben şekillendirmedim." Sırıttı ve ondan daha da nefret ettim, tabii bu mümkünse. "Bunu o *istedi. Hoşuna gitti. Çok seviyor.*" Parmaklarını çenesine bastırdı. "*Beni* seviyor amına koyayım."

"Kendini övme, yaşlı adam. O seni terk etti, hatırladın mı? Senin keyifsiz küçük oyunlarından ve keyifsiz küçük hayatından uzaklaştı. *Hoşça kal, serseri.*" "Bir yanlış anlaşılma," diye alay etti. "Anlayacaktır, bir kez

bağlanmak için bir an."

"O lanet an olmayacak. İnan bana *Vince*, senin o iğrenç suratını tekrar görmek için bir nedenim olmadan önce o lanet uçağa geri dönmek istiyorsun. Bir dahaki sefere hiç tanık olmamasını sağlayacağım."

"Bizimki gibi bir aşkı anlayamazsın," diye sıırıttı ve ben bunu duymaktan bıkmıştım, ölesiye bıkmıştım.

"Gayet iyi anlıyorum. *Sen* bir amcıksın. O bunu aşttı. Eve uç, onu unut. İğne batıracak başka güvenilir bir amcık bul."

Göz ucuyla hareketleri görebiliyordum, personel toplanıyordu, destek bekliyorlardı. Oradan çıkmalıydım. Oradan çıkmam gerekiyordu.

Oradan çık.

"Onu asla unutmayacağım," diye hırladı ve gözleri kuduz bir köpeğinki gibi hırçındı. "Senin hakkında her şeyi biliyorum *Andrew Morgan*. Küçük iş anlaşmalarını ve Club Explicit hakkındaki her şeyi biliyorum. Ve benim güzel kuşum da bunu öğrenecek, inan bana. Sen farkına varmadan kollarıma geri dönecek, kaderi ve gerçek aşkı durduramazsın."

Sözleri tüylerimi ürperti, görmezden gelmeye çalıştığım bir korkuyla enseme diken diken etti.

"Kapa o aptal çeneni," diye tersledim. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun."

"Ama ben biliyorum," diye güldü. "Çok şey biliyorum."

Merdivenlerden iki adam indi ve benim zamanım kesinlikle dolmuştu. "İtalya'ya geri dön," diye hırladım. "Çok ciddiylim."

Onlar beni durduramadan oradan çıkıp lanet olası metroya bindim ve ancak o zaman göt deliğine ne kadar sert vurduğumu fark ettim. Parmak eklemlerim beni öldürüyordu.

Faye öfkeli adımlarla beni ofise kadar takip etti. Kapıyı arkamızdan çarptı ve benimle yüzleşti.

"Nereye gittin?" diye tersledi. "Topaz temsilcilerin bize geldiğini söylüyor, her zaman, bir ay daha gelmeyeceklerini söylüyor."

"Topaz o gevşek ağzına dikkat etsin," diye tısladım. "Ve sen de benim işimi kurcalamayı bırakabilirsin. Ben nereye gittiysem oraya gittim, o kadar."

Aradaki mesafeyi kapattı ve morarmış elimi çekip ortaya çıkardığında irkildim. Rengi soldu, gözleri büyüdü.

"Onu gördün, değil mi? Aman Tanrım, ona gittin." Elleriyle ağzını kapattı, iyice mahcup olmuştu.

"Yaptıysam ne olmuş? Amcık bunu hak etmişti, artık seni rahatsız etmeyecek Faye, eğer o otuzbircinin aklı varsa tabii."

"Bunun onu durduracağını mı sanıyorsun? Suratına yumruk atmak onu durdurmaz, Andy. Onu tanıyorsun."

"Bundan emin değilim," dedim. "Ona oldukça sert vurdum." Elimi salladım ve parmak eklemlerim güzelce şişti. "O aptal, yaşlı bir pislik. Daha fazlasını bekliyordum."

"Bu onun nasıl görüldüğüyle ilgili değil. Nasıl olduğuyla ilgili."

"O nasıl biri, çenesi ağrıyan aptal bir amcık. Eğer *biraz akli* varsa, öncelikli uçuş numarasıyla Venedik'e geri dönüp *kaybolur*."

Gözlerinde bir şeylerin parladığını gördüm, biraz daha az düşmanca bir şey. "Seni hiç böyle görmemiştim," dedi.

"Ne gibi? Kızgın mı? Beni pek çok kez kızgın gördün, Faye." "O kadar da... mağara adamı gibi değil. King Kong gibi göğsünü mü yumrukladın?" "Şimdi bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun? Aklını başına topla." "Sadece şaşırdım."

"Evet, belki de olmamalısın."

"Belki." Gülümsedi. "Teşekkür ederim, çok tatlısın ama bence hayal kırıklığına uğrayacaksın. Hiçbir yere gitmeyecek, sırf suratına yumruk attın diye değil."

"Tatlı mı? Bunun böyle olduğunu mu düşünüyorsun?" Alay ettim. "Hiç de tatlı değildi Faye, ortalık köle özentisi kızlarla dolup taşmasaydı onun dalağını parçalardım."

"O zaman orada olduklarına şükrederim," diye sırtıttı. "Seni saldırı suçlamasıyla hapisten kurtarmadan da yapabilirdim."

"Cinayet suçlaması, Faye. Umarım zulanda biraz paran vardır," dedim. "En azından küçük güç krizimizi çözerdi. Vincent dalaksız, ben parmaklıklar ardında." Gülmeyi başardım. "Muhtemelen yine de bankacılık işlerini zamanında halledemezdin." Masasının üzerindeki yığını işaret ettim.

"Pekâlâ, ukala." Sırtımı tokatladı ve sandalyemi masamdan çekti. "Sana lanet olası bir buz torbası getirelim, ben de gidip lanet olası bankacılık işlerini halledeyim."

Yatak odamın kapısını açık bıraktım ve o koridorda bocaladı. Hâlâ konuşmamıştık, gerçekten konuşmamıştık ve rahat edemeyecek kadar gerginleşmeye başlamıştı. Huzur için fazla gergindi. Yatağın kenarına oturup yansıma baktım, bitkin görünüyordum ve bunu hissediyordum da.

"Evet," dedim. "Sizin için açık bırakıldı. İçeri girebilirsiniz."

"Ve şimdi böyle mi?" diye sordu. "Öpüşüp sarılıyoruz, sen Vincent'a vuruyorsun ve şimdi ben senin yatak odanda mı yatıyorum?"

"Bu çok mu kötü?"

"Sesinde duyduğum ses tonu hala benim *sorumlu olmama izin verme* tonu mu? öyle." Sanırım

"Neden savaşılmı ki?"

"Çünkü daha fazlasını istiyorum." Kollarını kavuşturup içini çekti ve ben de onu yaklaştırmak için. Yanıma geldi ve itiraz etmeden kucağıma oturdu ama yüzünde hâlâ huysuz bir ifade vardı.

Çenemi omzuna yasladım, gözlerim aynada onunkilere dikilmişti. "Böyle iyiyiz, Faye."

"Evet, öyleyiz."

"Peki, bu resmin nesi var? Bu neden yeterli değil?"

Gözleri yansımadı değil de benimkinde olana kadar arkasını döndü. Kendini ayarladı, bana ters bir şekilde sarıldı, uzun bacakları belimi sardı, nefesi dudaklarımda çok tatlıydı. "Çünkü daha fazlasını istiyorum," diye fısıldadı. "Her şeyi istiyorum."

"Neden?" İçimi çektim. "Neden her şeye sahip olmak zorundasın? Neden böyle lanet bir savaş olmak zorunda?"

Omuz silkti ve gözleri dürüsttü, çok dürüst. "Buna değmek istiyorum. Her şeye değer olmak istiyorum."

Midem burkuldu, korkunç bir histi. Ve altında garip bir şey vardı, tanıdık olmayan bir şey. İhtiyaç. Kırılgnalık. Başka bir saçmalık. Eğer benzin döküp yakabilseydim, yakardım ama o içimdeydi, tam içimden geçiyordu, siren gibi parmakları ruhumu çalmak için uzanıyordu.

İşler çığırından çıkıyor, kontrolden çıkıyordu ve onları nasıl durduracağıma ya da durdurmak isteyip istemediğime dair en ufak bir fikrim yoktu. Akışına nasıl bırakacağımı da bilmiyordum. Kısacası, bir bok bilmiyordum ve bu rahatsız ediciydi. Gerçekten rahatsız ediciydi.

"Her şeyi nasıl vereceğimi bilmiyorum. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum, Faye."

Gülümsemesi kirli ve kesinlikle çok lezzetliydi. "Seni becermek istiyorum," dedi basitçe. "Senin beni aldığın gibi ben de seni almak istiyorum."

"Gerçekten beni becermek mi istiyorsun? Gerçekten mi? Tanrım."

Başını salladı. "Tam olarak istediğim şey bu. Dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum, bana benim sana baktığım gibi bakmanı istiyorum. Bana benim Vince'e baktığım gibi bakmanı istiyorum, sanki ben her şeymişim gibi. Her şey, Andy, sanki dünya benimle başlayıp benimle bitiyormuş gibi. İstedğim bu. İhtiyacım olan şey bu."

"Çok fazla sikişmek istemiyorsun o zaman?" Başımı salladım. "Sanmıyorum

bunu yapabilirim, Faye. Ben böyle biri değilim."

"Yapabileceğini düşünmüyorsun. *Bilmiyorsun*. Daha önce de denizaltıydın, biliyorum. Parası olan sensin."

İçimi çektim. "Çok uzun zaman önceydi ve hiçbir zaman gerçekten itaatkâr olmadım. Nasıl biri olduğumu çok iyi biliyorsun, o zamanlar da farklı değildim. Bu sadece bir oyundu." "Her şeyi ifade etmek istiyorum," diye fısıldadı ve parmakları

Yanak. "Eğer bu sen değilsen, o zaman bu sen değilsin, ama ihtiyacım olan şey bu."

"Uzlaşma yok mu? Ya senin yolun ya da lanet olası otoyol? Bu mudur yani?" Alay ettim. "Tanrım, bu kadar... zor olmak zorunda mısın?"

"Başka türlü olamam," diye sırttı. "Ben böyle biri değilim."

Bir kaşımı kaldırdım. "Tamam o zaman, Bayan Her Şey. Belki ikimiz de denersek ortada bir yerde buluşuruz, buna ne dersiniz?"

Başını bir o yana bir bu yana eğdi. "Belki."

"Belki mi?"

"Ben istediğimi istiyorum," dedi. "Bunu bana verip veremeyeceğin sana bağlı." Beni sırtüstü yatırdı ve benimle birlikte öne doğru düştü, nefis ağzı ağzımın üzerindeydi, elleri göğsümden aşağıya doğru kıvrılıyordu. Dik oturdu, ellerimi göğüslerine götürdü ve orada bir tür azgın kovboy kız gibi sallandı. "Peki, bu orta yola ne dersin?" diye gülümsedi. "Bence paranı ağzının olduğu yere koymanın zamanı geldi, tatlı çocuk."

On Sekizinci Bölüm

Faye

"Sanırım paranı ağzının olduğu yere koymanın zamanı geldi, tatlı çocuk." Altımda gerildi, ifadesi koyulaştı ama onu etkisiz hale getirmek için sikine doğru bastırdım. İnledi ve gözlerini kapattı, ben de benimle mücadele edemeyecek kadar azgın olduğuna dair bahse girdim.

"Lütfen Andy," diye fısıldadım. "Lütfen bunu deneyelim." "Neyi deneyelim?" diye sordu.

"Güven bana." Ellerimi göğsünde gezdirdim, sertliğin tadını çıkardım. Bunun üzerine burun delikleri alevlendi.

"Mesele de bu zaten," diye tısladı. "İsteyip istemediğimden emin değilim. Sen çok... öngörülemezsin."

"Beni bu şekilde seviyorsun," diye gülümsedim. "Bu seni heyecanlandırıyor. Bende en çok sevdiğin şeylerden biri bu, bende *her zaman en çok* sevdiğin şeylerden biri bu. Bunu bilmediğimi sanma."

"Tutkunu ve *işteki* spontanlığını seviyorum, Faye. Ama bunun benim göt deliğim için yaptığın sapkın planlara uyup uymadığından emin değilim."

Tanrım, pis ağzı, kendini beğenmiş, kibirli sesi. Kahretsin, bunu nasıl da istiyordum. Onun benim merhametimde olduğu düşüncesi beni uzun zamandır aklımdan çıkarmıştı. Eminim o da bunu görebiliyordu, vücudu gergin ve şüpheciydi. Gözleriyle karşılaştım ve benimkilerdeki açlık yanmış olmalıydı. "Lütfen," dedim. "Seni bu şekilde ne kadar istediğimi bilemezsin."

"Ne gibi?" diye tersledi, ama içinde bir parça boyun eğme, en ufak bir teslimiyet belirtisi vardı. "Beni tam olarak nasıl istiyorsun?"

Attan indim ve yatağa koştum, onun gibi kokan yastıkları yeniden düzenledim. Yuvarlandı ve düşünceli bir kaş çatmayla beni izledi ama itiraz etmedi. İki yastığı başına, ikisini de daha aşağıya, ihtiyacım olan yere yerleştirdim. Yatağı okşadım. "Seni burada istiyorum," dedim. "Sırt üstü."

Bir an sürdü. Uzun bir an. Hareket ettiğinde onu öpebilirdim, sadece basit bir jest için.

"Sanırım bunlar kıcımlar için?" Başımı salladım. "Lütfen uzan."

İç çekti ama yapması gerekeni yaptı. Altındaki yastıkları ayarladım.

Kıçı benim için kalkmıştı. Bacakları dizlerinden bükülmüş, ayaklarını yatağa bastırmış, gergindi. Ellerimi kalçalarında gezdirdim.

"Rahatla," dedim ve benim için genişçe açılana kadar onları hafifçe açtım. Aralarında diz çöktüm ve sikinin etkileyici kabarıklığına hayran kaldım. Islaktı, seğiriyordu ve muhteşemdi. Elimi onun etrafına koydum, ama hareketsiz tuttum, yavaşça işkence ederek sıktım ve açtım. Gözlerini kapatması yeterli oldu. "Gelme," diye fısıldadım.

"Elimden geleni yapacağım."

Yavaşça dilimi onun ucuna dokundurdum. Yatak başlığına uzanıp sıkıca kavradı ve karnındaki kaslar dalgalandı. Kesinlikle muhteşemdi. "Bu halinle mükemmelsin," diye tısladım. "Çok mükemmelsin."

"Çılgınca bir şey yok," diye homurdandı. "Ciddiyim, Faye, aptalca gösteriler yok. Pervasızlık yok. Ben senin eğlenen için yapılmış aptal bir oyuncak değilim."

İnledim ve sikini karnına doğru bastırarak ağzımı taşaklarına götürdüm. Onları ağzımın içine aldım, nazıkçe, birbiri ardına, rahatlayana kadar onunla alay ettim. "Tiyatro yapmak yok." Gülümsedim. "Sadece iyi ve sağlıklı bir eğlence."

"Bu şekilde kalsın."

"Vanilyanın yanında biraz çikolata almanın yanlış bir tarafı yok." Gözlerimdeki şehveti görebileceği kadar başımı kaldırdım. "Çikolata istiyorum, Andy. Buna gerçekten açım ve bunu *senden istiyorum*." Yüzüm aşağı doğru inerken sikini, taşaklarını hafifçe okşadım. "İhtiyacım olan şeyin sende olduğunu biliyorum."

Kıcının yanaklarını ayırdım ve gördüğüm manzara karşısında amım titredi. Mükemmel, dar deliği sıkıca kapanmış ve bana karşı temkinliydi.

"Çılgınca bir şey değil," diye tersledi. "Ciddiyim, Faye."

Cevap vermedim, sadece dilimi üzerinde gezdirdim, kıcının çatlağı tükürüğümle parlayana ve tadı çok güzel olana kadar tekrar tekrar. "Çok güzel," diye tısladım. "Tanrım, tadın çok güzel."

Dilimi ona doğru bastırduğımda inledi, içeri girmek için kıvranıyordu. Elimi sikinin üzerine koymak için uzandım, hâlâ çok sertti. "Rahatla," diye yatıştırdım. "Bırak gireyim. Bunu yapmama izin ver..."

Hafifçe gevşedi ve ben de o anı yakaladım. Uyluklarını tutup göğsüne doğru yönlendirdim ve bana doğru açıldı. Bana karşı koymadı ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Onları yukarıda tut," dedim. "Onları orada tut."

Dizlerini göğsünde tutuyordu ve bu haliyle muhteşemdi. Onları gidebildikleri kadar açtım ve o da buna karşı koymadı. Oh lanet olsun, onun mükemmel

göt deliği benimdi. Hepsi benim.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım. "Bundan zevk alacağım."

Ağzım aç, dilim çaresizdi, kıpırdanıyor, onu dürtüyor ve emiyordu. Seğirmeye başladı, nefesi kesildi ve bundan hoşlandı, hoşlandığını biliyordum. İstemese de, itiraf edemese de. Yavaşça ama emin adımlarla ilerledim, dilim daracık geçitten tatlı iç organlarına doğru ilerliyordu. Kalçalarımı sıktım, günah kadar azgındım ve klitorisim zonkluyordu, benim için açılan adam için çılgınca bir şehvetle yaşıyordu. Hepsini istiyordum, tüm yumruğumu içine sığdırabileceğim kadar geniş açılmasını istiyordum, onu açık, çiğ ve çıplak görmek istiyordum. Onu o kadar sert sikmek istiyordum ki benim için haykırınsın ve hepsini, her şeyi, hepsini benim için alsın istiyordum.

"Pis ağzın olması gerekenden çok daha iyi hissettiriyor," diye inledi.

Bir parmağımı ağzıma soktum ve kayganlaştırdım. "Sakin ol," dedim ve yavaşça, çok yavaşça içeri ittim. Göt deliği beni kolayca içine aldı ve ben de içine girdim. Etrafımda sıkıldığını hissettim, sıcak, sıkı ve muhteşemdi. Onun sıkılaşmasını seyretmeyi seviyordum, o büzülmüş küçük ağzının beni emişini seviyordum.

"Evet..." Tısladım. "İşte bu... istediğim bu..."

Onu yavaşça, tek parmağımla becerdim, gözlerim beni kavrayışına, etrafımdaki hissine açtı. Dilimi giriş noktasının etrafında dolaştırdım, taşaklarını emmek için yükseldim ve tekrar aşağı indim ve bacakları sakınlaştı. Bana karşı koymadı. Hem de hiç.

Ben parmağımı içeri sokmadan önce ikinci parmağı hissetti. "Bekle," diye homurdandı. "Dolapta kayganlaştırıcı var. Üst çekmecedeyim."

"Aferin oğlum," diye kıkırdadım, sonra kendimi kontrol ettim. O fikrini değiştirmeden önce çekmeceyi karıştırdım ve kayganlaştırıcıyla birlikte bir yığın prezervatif ve inanılmaz derecede kadınsı görünen bir gece kremi buldum. Cildinin bu kadar yumuşak olmasına şaşmamalı. Bu bilgiyi daha sonraki bir tarihte, havayı bozmadan işeyebileceğim bir zaman için sakladım.

Kayganlaştırıcıyı kıcının çatlağına kadar sürdüm ve tam olarak olması gereken yere masaj yaptım. Ellerime sağlıklı bir miktar fıskırttım, onları tamamen kayganlaştırdım ve beni şüpheyle izledi. "Bütün yumruğunu oraya koyacağını sanma," diye tersledi. "Bu bir deneme, bu konuda iyi olduğumdan bile emin değilim."

Dizlerini kavrayarak iki parmağımı içeri soktuğumda inledi. Göt deliği beni nasıl da istiyordu. "Bu konuda iyisin," dedim. "Öyleymiş gibi davranma

iyi hissettirmiyor. İyi hissettirdiğini

biliyorum." "Çok uzun zaman oldu."

"Kıçın buna aç." Parmaklarımı içinde oynattım. "Bunu hissedebiliyor musun?"

"Tabii ki hissedebiliyorum."

"Onları dışarı it," diye nefes aldım. "Beni dışarı it."

Başını kaldırdı ve gözleri hançer gibiydi. "Masque ile çok fazla vakit geçiriyorsun."

Parmaklarımı içinde döndürdüm. "İt," dedim. "Sertçe."

"Sen küçük pis bir kaltaksın, Faye Devere. Parmaklarına sıçarsam, sen temizlersin."

"Umursayacağımı nereden çıkardın?"

Nefesi kesildi ve düşünüyordu, bunu hissedebiliyordum. Ahlaksızlığımın tüm derinliklerini tartıyordu.

"İşte bu," dedim. "İşte bahsettiğim şey bu. Zihni unutun ve bırakın öyle olsun. Onunla savaşmayı bırak. Endişelenmeyi bırak, her şeyi yargılamayı bırak..."

"Lanet olası kafanda olsun," diye homurdandı ve itti, parmaklarımı mükemmel bir gıcırtyla içinden dışarı itti.

Pozisyonumu değiştirdim, sikini ağzıma alana kadar üzerine tırmandım. Kendini tutamıyordu, çok ileri gitmişti. Sikini ağzımda seğirene kadar emdim, umursamayacak kadar azgındı ve sonra onu hayal ettiğim gibi becerdim. Onu gevşettim, kıcı daha fazlası için mutlu olana kadar iki parmağımla onu becerdim ve sonra üçüncüsü için onu açtım. Bu bir esnemeydi. Güzel bir esnemeydi. İnledi ve kıvrandı ama ben çoktan içine girmiştım.

"Benim için hareket et," diye tısladım. "Al şunu."

"Siktir," diye hırladı. "Tanrım, Faye, gerçekten zorluyorsun."

Ama o kıpırdandı, parmaklarım boğumuna kadar batana kadar hassas kıcını parmaklarıma doğru zorladı. Kıvırdım ve çevirdim, onu daha geniş, daha geniş ve daha geniş açtım ve kısa süre sonra lezzetli bir vıcık vıcık karmaşaydı, kayganlaştırıcı ile damlıyor ve parmaklarımı pis bir erkek fahişe gibi sürüyordu.

"Sadece biraz daha," diye fısıldadım ve serçe parmağım tam oradaydı.

"Hayatta olmaz!" diye bağırdı ama hareket etmeyi bırakmadı, durmadı. alıyorum.

"Bırakın olsun," dedim. "Sadece beni içeri al."

"Eğer o parmağını kıcıma sokarsan hemen geri alırsın, bunu nasıl istersen öyle yap Faye, ama oynamak istediğinden emin ol."

o oyunlar."

Zekice bir hareketti. Dördüncüyü soktuğumda öfke kusarak haykırdı ama vücudu yine de kabul etti.

Kukum o kadar sert atıyordu ki en ufak bir temasta boşalabilirdim. Onun genişliğine bakarken titriyordum. İğrenç bir cennetti ve ben de içinde olmak istiyordum. Çok daha fazlasını istiyordum.

"Bitirdin mi?" diye inledi. "Acele et, Faye. Kıçım yanıyor amına koyayım."

"Kötü hissediyor musun?"

"Lanet olsun!"

"Andy!" Tersledim. "Kötü mü hissediyorsun? Dürüst ol?" Bacaklarını indirdi, ayaklarını kendini kaldıracak kadar şilteye bastırdı ve parmaklarım hareketi takip etti. Göt deliği benim için şapırdayana kadar onları tekrar döndürdüm. "Söyle bana! Söyle ve durayım! Sadece söylediğini duymak istiyorum!"

"İyi!" diye tükürdü. "Kötü hissettirmiyor, Faye, duymak istediğin bu mu? Şu sikimin haline bir bak, olur mu?" Görmem için havaya kaldırdı ve üflemeğe hazırды, taşakları sıkıydı ve aleti hiç görmediğim kadar koyuydu.

"Hoşuna gitti," diye fısıldadım. "Beğeneceğini biliyordum..." Gülümsedim. "Böyle iyiyiz, Andy. Böyle gerçekten iyiyiz..."

Ve onu kaybettim, tam o anda, tam orada. Bileğime uzandı ve parmaklarımı içinden çekip çıkardı. Yerinden sıçrarken kıkından en pis sesler geliyordu ve kaygan parmaklarım onun pençesinde, sikinin etrafında zorlanıyordu.

"Beni ıslat," diye hırladı ve içinde gerçek bir tehdit vardı. "Ve bunu iyi yaptığından emin ol."

Aletini okşadım ve nefesim kesildi. "Ne yapacaksın?" Cevap vermedi ve cevap vermesine de gerek yoktu. Beni temiz bir şekilde yataktan kaldırdı,

Sonra beni önüme yatırdı, yüzüm yastıkların içindeydi ve ağırlığı üzerimdeydi, beni sıkıştırıyordu, nefesi boynumdaydı.

"Oh Tanrım," diye inledim, siki göt deliğime çarparken. "Lanet olası sıra sende," diye homurdandı ve sertti, gerçekten sertti. I İçeri iterken ciyakladı, ama ben zaten ona doğru eğilmiştim, zaten onu istiyordum.

"Evet! Oh lanet olsun, evet! Sik beni!"

"Kirli. Sikik. Orospu." Sesi boğuk ve hırçındı, tıpkı hamleleri gibi öfkeliydi.

"Daha fazla!" Çıglık attım. "Ver onu bana, Andy, sadece ver onu bana! Ow! Lanet olsun! Evet!"

Derinlere dalmış, taşaklarıyla kıcımlı tokatlıyor, şehvet, hüsrân ve ihtiyaç dolu homurtular çıkarıyordu. Saçlarımı topuzundan çekip yumruğuna doladı ve canımı acıttı ama umurumda değildi. Boynumu bükte, ona bakmamı sağladı. "Öp beni," diye hırladı. "Bana ne kadar minnettar olduğunu göster. Bana borçlusun, Faye, bana borçlusun."

Minnettardım ve öpücüğüm sıcak ve ıslaktı. Beni tüketti, ele geçirdi, ağrıyan lanet olası kış deliğimi istila ettiği aynı zehirle ağızımı istila etti. Dizlerimi iyice açtım ve onu dayadığım yastıklar yerini buldu. O benim üzerimde tepindi, ben de yastığın üzerinde tepindim ve ikimiz de kendimizi kaybettik. Her iki taraf için de öfkeli bir orgazmdı, öfkeli, gürültülü ve lanet olası acı verici.

"Beni delirtiyorsun," diye tısladı. "*Sen delirmişsin.*"

Uzun bir ünleme dönüşen bir dizi küfürle yükünü boşalttı ve sonra sıcak ve terli bir şekilde sırtıma yığıldı. Nefesimi tutmuştum ve gülümsüyordum. Saçlarını düzeltmek için arkama uzandım.

"Hey," dedim. "O kadar da kötü değildi, değil mi?"

Yuvarlanarak uzaklaştı ve onun da gülümsemediğini görünce midem bulandı. Parmaklarını bacaklarının arasına sıkıştırdı ve parmakları ezilirken yüzünü buruşturdu. "Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum."

"Hoşuna gitti," diye ısrar ettim. "Andy, az önce steroid almış bir öküz gibi boşaldın."

"Ne olduğunu biliyorum, Faye. Sadece bu konuda ne düşündüğümden emin değilim. Tanrım, beni küçük, pis bir oyuncak haline getirdin."

Gülümsedim. "İşte ben de bundan bahsediyorum. Kendinden vazgeçmek."

"İstediğimin bu olduğundan emin değilim." Birkaç mendil bulana kadar komodin dolabını karıştırdı, sonra kendini temizledi. "İstediğin gibi kabul ettim ama bu hâlâ ben değilim."

"Sensin." Yüzüm yandı. "Sadece aşağı iniyorsun." "Sen öyle diyorsan."

"Ben de öyle diyorum."

"Göt deliğim düşüyormuş gibi hissediyorum."

"Güzel."

"Ben biliyorum," diye hırladı. "Ben lanet olası bir arkeolojik kazı değilim, Faye, daha sakın olabilirdin."

"Üzgünüm." Ben de üzgün hissediyordum. Kendimi kaptırmıştım, kaptırmıştım, kendimi kaybetmişim.

O anın ve beklenenden daha yüksek sınırlarının içinde. "Ben giderim." "Nereye gideceksin?"

"Odama," dedim. "Yani diğer odaya."

Gözleri yine öfkeliydi, karanlıktı. "İstediğin bu mu?"

Omuz silktilim. "Muhtemelen en iyisi bu."

"En azından formuna sadık. İşler biraz garipleşince kaçmak. Şimdi baskıyı hissediyor musun? Her şey senin için biraz zorlaşıyor mu?"

"Hayır. Sadece düşündüm ki..."

"Ne sandın? Kıcıma tekme bastığın için seni bırakmak isteyeceğimi mi sandın? İşler öyle yürümüyor Faye, *ben* o kadar kararsız *değilim*." Yorganları bir düzene soktu. "Gir içeri. Sen kalıyorsun."

İtiraz etmedim, kaygan siki ağrıyan kıcıma bastırdıkça kıvranıyordum. Hâlâ nabzı atıyor, hâlâ gevşiyordu. "Teşekkürler," dedim. "Çabanı takdir ediyorum."

"Kapa çeneni, hadi uyuyalım." Işığı yaktı ve bizi karanlığa gömdü, kızgın olmasına rağmen kolları hala belime dolanıyor ve beni sıkıca çekiyordu. Güzel bir histi.

O sakinleştikçe ben de sakinleştim, uyku uzandıkça nefes alışlarımız yavaşladı ve orada, karanlıkta onun kollarında, bunun bizim için ya hep ya hiç olduğunu anladım.

"Bırak seni alayım," diye fısıldadım. "Düzgünce, bağlanmış, morarmış ve o strapon için ardına kadar açık. Bunu ne kadar istediğimi, kudretli Andy Morgan'ı merhametime bırakmanın ne demek olduğunu bilemezsin. Sadece bir kereliğine bile olsa."

Kıvranışını hissettim. "Sana bunu verebilsem bile, kendimi bu kadar zorlayabilsem bile, neden isteyeyim ki? Başka bir şey ilgini çektiğinde yine siktirip gitmeyeceğini nereden bileceğim? Sen çok uçarısın Faye, hiçbir şeye nasıl bağlanacağını bilmiyorsun, buna degecek kadar değil."

"Yanıyorsun," dedim ve kollarını etrafımda daha da sıktım, içime kadar hissedecek kadar sıkı. "Eğer kendini bana verirsen, ben de kendimi sana veririm. Her şeyimle. Ciddiyim."

"Her şeyi bırakacak mısın? İtalya? Vincent? Hedonistik karşılıksız sikiş için bu çılgın arzu? Bilmediğimi sanma Faye, çeşitliliği ne kadar sevdiğini biliyorum. Bir gün omzumun üzerinden baktığımda seni kulübün yarısını arkamdan sikerken bulmak istemiyorum."

"Herkes katılsın," diye tekrarladım. "Başka kimse yok. Belki Topaz hariç." İrkildiğini hissettim ve kıkırdama dürtüsüyle savaştım.

"Kurallara ihtiyacımız var, Faye, yürütmemiz gereken bir işimiz varken bu lanet olası bir serbestlik olamaz. Pervasız ve sorumsuzsun ve dikkatli olmazsan başımızı büyük bir belaya sokacaksın. Topaz'la ilgili o küçük gösterinin bir sanayi mahkemesinde anlatıldığını hayal edebiliyor musunuz?"

O görmese de gözlerimi devirdim. "Yapmaz, bu çok saçma."

"Belki, belki de değil."

"Tamam, kurallarımız olacak. Topaz gri bir alan, bunu çözebiliriz." "Bunu düşüneceğiz." Esnedi ve ben onu kaybediyordum. "Düşünmem gerek o."

"Elbette." Elini sıktım. "Ne yapacağını bildiğinde bana haber ver. istiyorum."

"Bir şartım var," dedi ve kalbim tekledi. "Pazarlığa açık değil, eğer bu devam edecekse."

"Ne oldu?" Çok gergindim, aptalca gergindim.

"Topaz'ın kışını senden önce ben sikeceğim."

On Dokuzuncu Bölüm

Andy

Kendimi yavaşça Faye'den ayırdım. Uykusunda mırıldandı ama uyanmadı ve ben bir an onu yatağında, saçları yastığın üzerinde karmakarışık, güzel meme uçları yorganın üzerinden dışarı fırlamış bir halde izledim. Çok güzeldi. Derinlerin güzel, pis, sarhoş edici sireni. Kapıyı çarpmamaya dikkat ederek gardıroptan squash takımlarımı aldım. Beni duymadı, kıpırdamadı bile.

James çoktan sahada bekliyordu. Isınma hareketleri yapıyordu, yırtık pırtık vücudu maça çıkmaya can atıyordu. Adamı burada görmek beni her zaman gülümsetirdi, her hafta sonu maskeyle performans sergileyen çılgın dominantla bu kadar çelişiyordu. Lanet olsun, onu nasıl da seviyorlardı, meşhur Masque'i. Bedava eğlence için ona biraz borçluydum, oyun oynarken onu bir an görebilmek için müşterileri kapıdan içeri çekiyordum.

Çantamı bankın üzerine bıraktım ve esneme hareketlerinde ona katıldım. Burası nispeten sessizdi, sadece bizimkinin birkaç alt katındaki sahada birkaç adam birbirine girmişti.

"Umarım bugün kışına tekme yi yemeye hazırsındır." Gülümsedim.
"Geçen hafta bir korkak gibi oynadım, bu hafta o kadar şanslı olmayacaksınız."
"Geçen hafta kışını bronzlaştırmış bir adam gibi oynadın," diye sırtıttı.
"Bunun ne tür bir topallama olduğunu bilmediğimi bir an bile düşünme."

"Hayal görüyorsun," dedim.

"Elbette öyleyim." Gülümsemesi geniş ve samimiydi. James'i sevmiştim, tam bana göre bir adamdı. "Sen o çeneni çalıştırmaya devam et Morgan, kimin dayak yiyeceğini göreceğiz."

"Bu benim zaferim," dedim. "Al bakalım Jimmy, zafer benim. Bunu hissedebiliyorum." Ve rakete uzanıp yumruğumu sıkana kadar da hissettim. Kahretsin, eklemlerim çok acıyordu.

James bir kaşını kaldırdı. "Seksle ilgili başka bir yaralanma mı?"

"Pek sayılmaz," diye alay ettim. "Yumruğum bunu hak eden biriyle talihsiz bir çarpışma yaşadı."

"Umarım daha kötü çıkmışlardır."

"Ben de öyle." Alistırma yapmak için raketi havada vınlattım ve tutuşum tuttu. "Tek bir çizik bile yok."

"Bakalım o zaman," diye sırttı ve yola koyulduk.

James çok iyi bir squash oyuncusu. Yapısına göre çevik ve öküz gibi güçlü. Refleksleri bir kedininki gibi, ama ben ondan biraz daha hızlıyım. Bunu kendi avantajıma kullandım ve kazanmak için mücadele ederken sahada ele geçirilmiş bir adam gibi yırtındım. Birkaç sayı aldıktan sonra nefes almak için durduk. Bir yudum su aldım ve telefonumu kontrol ettim. Faye'den bir şey gelmedi ama ben de bir şey beklemiyordum. Sabahlarla arası hiç iyi olmamıştı.

"Büyük gece, o zaman, gelecek hafta sonu?"

Başımı salladım. "Doğum günü partisi. Faye'in çantası, kim bilir ne tür çılgınlıklar yapacak."

"E-postayı görmedin mi?"

"E-posta mı? Hayır, göndermedim. Beni haberdar etmek için pek de çırpınmıyor," dedim. "Hâlâ çözmeye çalıştığımız bazı güç sorunlarımız var."

"Kelimenin tam anlamıyla çekiçlemek, sanırım."

Ona bir bakış fırlattım, tam olarak gülümseme sayılmazdı ama durumu anlaması için yeterliydi. "Faye Devere, huysuz küçük topuklarını kazdığında başa çıkılması gereken bir canavar. Hiç mantığı yok, hiç nedeni yok."

Genişçe gülümsedi. "Faye Devere oldukça iyi bir oyuncu." Öyle sert servis attım ki, kortun arkasına doğru sıçramak zorunda kaldı. "Çok enerjik," diye ekledi. "Orijinal ve eğlenceli. Oldukça bulaşıcı. Bir zamanlar Faye Devere ile çok eğlenmişim."

"Hatırlıyorum," dedim, kıskançlığımı oyunuma kanalize ederek. İşe yaradı. Benim lehime birkaç puan kırıldı.

"Ee, manzara nasıl? Siz ikiniz artık bir şey misiniz?"

Bu soru karşısında şaşırmışım. James genellikle konuşmayı seven biri değildir, ben de öyle. Omuz silktim. "Onu da çözmeye çalışıyoruz."

"Güzel. Birlikte harika olacağınıza eminim."

Güldüm, parmak eklemlerimi gevşetmek için raketi elimde döndürdüm. "Kibar olmak zorunda değilsin."

"Kibarlık yapmıyorum," dedi. "Dışarıdan bir gözlemcinin bakış açısına göre orada her zaman bir şeyler varmış gibi görünüyordu. Bence ikiniz de birbirinizi tetikte tutacak kadar oyunbazsınız. Gördüğüm kadarıyla bu savaştın yarısı."

"Beni diken üstünde tutuyor James, elinden gelse beni bir balet gibi döndürür."

Başını eğdi. "Ve o yapamaz mı?"

Raketimi dizime vurarak zıplattım, oyunu unutmuştum ve James karşılık verdi, kortun kenarına doğru geri çekildi ve kaslı kollarını göğsünde kavuşturdu.

Konuşmak ya da konuşmamak. Siktir et, neden olmasın. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette," dedi. "Ateş et."

"Şunu hayal edin. Balayınızdan sonra uyanıyorsunuz, gelecekte bir gün, ve sevgili Cat'iniz aniden bir değişim ilişkisi istediğini açıklıyor. Dizlerinin üzerine çöküp yalvarmanı, göt deliğini açmanı ve belden bağlamalı bir aletle iyi bir dayak yemeni istiyor. Sen ne dersin?"

Güldü. "Bu oldukça spesifik."

"Faye oldukça özel bir kadın James, ne istiyorsa onu istiyor ve bunu hemen istiyor. Dediğim gibi, o lanet olası bir canavar."

"Ve istediği bu mu?"

"Küçük pis inek tam da bunu istiyor." "Ne istiyorsun?"

Kendimi karşı duvara yasladım ve bunu tartarken bir sessizlik oldu ama rahatsız edici değildi. "Kolay bir hayat istemeliyim, birlikte olalım ya da olmayalım, Explicit'i mantıklı bir şekilde yönetmeye devam *etmeliyim*. O sümüklü kısırağa itaatkâr olmadığımı söylemeliyim, ister kabul etsin ister etmesin. Üç yıl önce hiçbir açıklama yapmadan çekip gittikten sonra ona defolup gitmesini söylemeliyim."

Gülümsedi. "Peki aslında ne istiyorsun?"

"Kim bilir." Bu bir yalandı, ne istediğimi tam olarak biliyordum. *Onu* istiyordum. Her sinir bozucu, çileden çıkarıcı, çılgın, tuhaf, çocuksu lanet parçası.

James paylaşmakta zorlandığımı hissetmiş olmalıydı. Squash topunu atıp kortun üç tarafında da zıplattıktan sonra bacak bacak üstüne atarak rahat bir poz verdi. "Cat'in benden değişmemi isteyeceğini bir an bile düşünemiyorum. O öyle bir kadın değil."

"Oldukça."

"Ama eğer yaparsa, bunu dikkatle değerlendirmem gerekir." Gözlerine baktım. "Bunu düşünüp müydün?"

"Bunu kesinlikle düşünürdüm. Cat'i seviyorum. Eğer bu soruyu soracak kadar değişme ihtiyacı hissediyorsa, bunu ciddiye almamak aptallık olur. Bunu düşünmek isterdim."

Dürüstlüğü beni şaşırttı. "Ama sen itaatkâr değilsin James, artık değilsin."

benden daha fazla. Bu nasıl olur?"

"Düşünmem gereken şey de bu," dedi. "Ona bunu gerçekten teklif edip edemeyeceğimi. Sonuçta, eğer gerçek değilse, sahici değilse, hiçbir anlamı olmaz. O kadar önemliyse, bu yönünü tatmin edecek başka birini bulması daha iyi olurdu ve ben de ona bu konuda kızmazdım."

"Onu susturmak için çeneni kapalı tutmayı ve takım için kışından bir tane almayı düşünmüyor musun?"

Sırıttı. "Hayır. Ne yazık ki öyle düşünmüyorum. Sen de buralardaydın Andy, gerçekten hissetmeyen bir itaatkârla sahneye çıkmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin. Hepimiz o yollardan geçtik. İstedığinin bu olduğunu *düşünen*, havalı olmak için rol yapan, o kadar kabadayılıkla dolu olan kadın, sizi onun gerçekten önemli olan kısmına, *içine* yaklaştırmaz. Zirvede olduğumuzda istediğimiz bu değildir, biz gerçek bir anlaşma isteriz. Her şeyiyle içinde olan bir köle isteriz." Durakladı ve ben de kelimelerini bulmasına izin verdim. "Cat benden değişmemi ve onun itaatkârı olmamı isteseydi, kendimi tamamen buna adamak isterdim ya da hiç istemezdim. Sadece hareketleri yapmanın yarardan çok zarar getireceğini düşünüyorum. Hissetmediğimi bilirdi, bedenlen orada olduğumu ama ruhen olmadığımı bilirdi ve bu sadece hayal kırıklığına neden olurdu. İtaatkârım olarak ondan çok şey bekliyorum. Dürüst, istekli ve sadık olmasını ve içinde bulunduğumuz durumun dinamiğine tüm kalbiyle kendini adamasını talep ediyorum.

Roller tersine dönseydi neden benden daha azını beklesin ki?"

Haklıydı. "Yapabilir miyim bilmiyorum James. Burada gerçeklerden bahsediyorum. Gerçekten boyun eğebilir miyim bilmiyorum. Nasıl bileceğimi bile bilmiyorum." İçimi çektim. "Acı değil, bu beni endişelendirmiyor, bu... Bilmiyorum..."

"Anlıyorum," dedi ve anladığından eminim. "Kendini ona verip veremeyeceğini, *onun* gözlerine her şeymiş gibi bakıp bakamayacağını, onun her şey olduğuna *inanıp inanamayacağını*, önünde diz çöküp onu tanrıça olarak görüp göremeyeceğini, o gerçek alçakgönüllülüğü, kendini tutmadan ona hizmet etmek için o gerçek arzuyu hissedip hissedemeyeceğini çözmen gerekiyor."

İçimi çektim. "Tam bir baş belası."

"Eğer istediği olursa, kelimenin tam anlamıyla," diye gülümsedi. "Bak Andy, Faye güzel, egzotik, hayat dolu bir kadın. Eğer onu, onun için kendini tehlikeye atmayı düşünecek kadar istiyorsan, zamanı geldiğinde ihtiyacın olanı bulacağına eminim."

"Faye gibi bir kadın bile olsa, *kimseye* kendimi tutmadan hizmet edebileceğimi sanmıyorum. Özellikle de Faye gibi bir kadına.

benden."

"Bunu bir düşünün," dedi. "Doğru kararı ver. İkiniz için de." Hiç baskı yok.

Ben saatimi kontrol ettim, o da kendi saatini kontrol etti ve ikimiz de aynı sonuca vardık.

"Gelecek hafta aynı saatte," dedi.

"Gerçekten." Elini sıktım. "Teşekkürler James, içgörün için gerçekten minnettarım."

El sıkışması onun gibi sağlamdı. "Ne zaman istersen, dostum."

Çantamı topladım ve telefonumu tekrar kontrol ettim. Hâlâ mesaj yoktu, Faye şüphesiz hâlâ yatağında uyuyordu. James'e gülümseyerek el salladım. "Cumartesi günü pasta ve parti oyunları için görüşürüz."

"Belki," diye sırtıttı. "Bir oda dolusu maskenin içinde fark edilmem çok daha zor olacak. Kendimi iğdiş edilmiş, önemsiz hissedebilirim."

"Evet, doğru amına koyayım," diye güldüm, sonra düşündüm.

"Neden maskeler?"

"Tema bu," diye omuz silkti. "En azından e-postadan anladığım bu. Doğruluk mu cesaret mi, Venedik tarzı."

"Venedik tarzı mı?!" Kanım dondu ve James olduğu yerde durdu.

"Bir sorun mu var?"

Şaşkınlığımı zorla bastırdım ve bir gülümseme yapıştırdım. "Hayır, hayır. Eminim Faye bundan bahsetmeyi unutmuştur."

"Sanırım öyle yaptı." Gözleri sorularla doluydu ama burnunu sokmadı. "Cumartesi günü görüşürüz."

"Venedik gecesi mi? Venedik gecesi düzenleyerek ne halt ediyorsun? Sanki o lanet yerle ilgili hatırlamak isteyeceğin bir şey var da."

Faye mısır gevreğini amaçsızca karıştırıyordu, halsiz ve uyuşuktu.

"Tanrım, Andy, bunun için çok erken."

"Böyle bir konuşma için asla çok erken değildir, Faye."

İnledi. "Bu benim fikrim bile değildi, tamam mı? Benim fikrim doğruluk mu cesaret mi gecesiydi, maskeleri bulanlar diğerleriydi, Raven, Cara ve Topaz, hatta Demelza bile oyuna dahil oldu. Tatlı davranıyorlardı, bu bir

Eve dönüşümü kutluyorum, bu yüzden İtalya için üzölmüyorum."

"Ve onlara bunun tamamen uygunsuz olabileceğini söylemeyi düşünmediniz mi?" "Benim yerimde *siz* olsaydınız söyler *miydiniz*?"

Gözleri sertti. "Bu

büyük bir sorun olmamalı, iyi olmalıyım. Ben büyük bir kızım Andy, hiperventilasyona girmeden birkaç maskeye ve tüye dayanabilirim."

"Bunu önemsiz bir şeymiş gibi geçiştirme, Faye. Hiçbir şey değil. O lanet kitapları okudum, orada ne tür şeyler döndüğünü biliyorum."

"Ve *sana* söyledim, esasen bunu umursamıyorum. Yaralı değilim, pamuklara sarılması gereken küçük, kırık bir kukla değilim. Ben iyiyim." Tabasını lavaboya bıraktı, mısır gevreklerinin yarısına dokunulmamıştı. "O kitaplardan bahsetmeyi bırakmalısın Andy, beni deli ediyor. Her beş piç saniyede bir benim sefil hayat hikâyemi bildiğini hatırlatmana ihtiyacım yok."

"Ben ve lanet gezegenin geri kalanı. Umursadığım için özür dilerim." Gözlerini devirdi. "Öyle demek istemedim."

"Kulağa öyle geliyordu."

Şakaklarını ovuşturdu, sonra sabahlığıma daha sıkı sarıldı. O bundan hoşlanmıştı, ben de onun bundan hoşlanmasından hoşlanmıştım ama bunu asla kabul etmeyecektim. "Güne baştan başlayabilir miyiz lütfen? Daha beynim doğru düzgün açılmadan seninle tartışmaktan nefret ediyorum, bu beni bütün gün kötü bir ruh haline sokuyor."

"Bu bir tartışma değil."

"O zaman keskin nişancılık, kafa tokuşturmak, ne dersiniz deyin. Bu konuyu kapatabilir miyiz lütfen?" Elini kalçasına koydu ve bana suratını asmaktan başka bir şey yapmadı. "Lütfen, Andy. Lütfen bu sabah bir pislik gibi davranma, seninle başa çıkabilecek kadar kahve içmedim."

"Çok melodramatik," dedim ve su ısıtıcısını çalıştırdım. "Peki. Baştan başlayalım, bakalım bir kez olsun birbirimizin kafasını koparmadan sabahı atlatabilecek miyiz?"

"Bana uyar," diye iç geçirdi ve gözlerinde bir parıltı vardı.

Koridoru işaret ettim. "Bu durumda, o şeftali gibi kışını duşa soksan iyi olur, yoksa geç kalacağız."

Faye

Doğum günü partimiz için gergindim, aptal bir tüy yüzünden değil.

Maskeler ya da doğruluk mu cesaret mi oyunları değil, bu kulübe yeniden ayak basma şansım olduğu için. Geri döndüğümü ve bir fark yaratmak için döndüğümü kanıtlamak için. Genel bir ifade olduğu için çok anlamlı olduğunu düşünmüştüm ama bu iç diyalog saçmalığıydı. Onunla ilgiliydi. Her şey onunla ilgiliydi. Explicit masasına getirecek bir şeyim olduğunu ona geri dönülmez bir şekilde kanıtlamak.

İşte bu yüzden başından beri onu hemen hemen her şeyin dışında tuttum.

Onun da herkes kadar şaşırmasını istedim. Bu gecedен en az herkes kadar etkilenmesini, bunalmasını ve heyecanlanmasını istedim.

Oldukça acınası, biliyorum, ama gösteri zamanından önceki son birkaç gün midemdeki kelebekler bir türlü dinmek bilmedi. Her şeyi takıntılı bir şekilde kontrol ettim.

İçecek siparişleri, süslemeler, parti oyunları, DJ çalma listeleri, ışıklandırma dizileri, her şey.

Küçük bebeğimiz dört yaşına basmıştı ve bu kez doğum günü kutlamasında her iki ebeveyni de olacaktı.

Keşke Andy de bundan benim kadar mutlu görünebilseydi.

Çoğu zaman hiç de mutlu görünmüyordu, ama bu çoğunlukla ondan kaynaklanıyordu. Ben yaratıcılığım düşkünken o kendini evrak işlerine ve rakamlara gömüyor, kulüp yönetiminin tüm pratik işlerini üstleniyordu. En azından bu konuda sızlanmıyordu. En azından çok fazla değil.

Her gece sevişiyorduk ve her sabah birlikte uyanıyorduk, ama tüm bu *çift* olayı çözülmeye yakın bile değildi. Kararsız bir ateşkesimiz vardı, ama saat işliyordu ve onun dar küçük göt deliğini esnetme arzum başa çıkılamayacak kadar sıcak olmaya başlamıştı.

Elimde tuttuğum tek istikrarlı idari sorumluluk olan çekleri bankaya gitmeye hazır hale getirdim ve onu izledim. Bir hesap tablosu ya da başka bir şey üzerinde kara kara düşünmesini izledim.

"Ne?" dedi. "Baktığını görmediğimi sanma." Omuz

silktilim. "Bakmaya iznim var, değil mi?"

"Bu neye baktığınıza bağlı."

"Sana bakıyorum." Gülümsedim. "Her gün böyle huysuz olmak zorunda mısın?"

"Huysuz değilim. Bu boku çözmeye çalışıyorum."

"Ne boku?"

Dizini sıvazladı ve midem bulandı. Çekleri bırakıp yanına doğru ilerledim ve beni kucağına çekerken nefesimi içime çektim.

Sıra sıra dizilmiş figürleri işaret etti.

"Aydınlat beni," dedim. "Neye bakıyorum ben?"

"Fark eder mi?" Parmak uçları kalem eteğimin kenarını buldu ve altına kayd.

"Meşgulüz," diye itiraz ettim, ama o sadece boynumu ısırdı. "Benim haftam, unuttun mu?"

"Birkaç gün daha." Kalçalarımı onun için açtım, başparmağı külotumun içinden klitorisimi bulduğunda nefes nefese kaldım. "Peki ya benim haftam olduğunda?" Ona karşı geriye doğru eğilerek sordum.

"Ne olmuş ona?"

"Bu konuda ne biliyorsun," diye inledim. "Bana izin verecek misin, vermeyecek misin?" Gerildi ama parmaklarını durdurmadı. "Hâlâ bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum."

Beni azdırıyor olsa da, bu hafta onun haftası olsa da ve muhtemelen mantıksız bir inek gibi davranıyor olsam da, yine de beni kızdırdı. Bacaklarımı kenetleyerek parmaklarını yolumdan çektim. "O zaman ben de hâlâ bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum."

Ve sonra odada iki öfkeli insan vardı.

"Kibarlık ediyordum," diye tersledi. "Karar vermek için biraz zaman ayırmaya hakkım var, Faye. Döneli beş dakika bile olmadı."

"Bu biraz eskimeye başladı, Andy. Nasıl hissettiğini bilecek kadar uzun süredir buradayım."

"Ne hakkında? Senin hakkında mı? Bildiğim kadarıyla hâlâ buralarda saman alevi gibi parlıyor olabilirsin."

Kucağından kalktım ve yüzümü ona dönerek masasının üzerine tünedim. Ondan daha uzun boyluydum ve bu hoşuma gidiyordu. "Ben saman alevi değilim! Her gün buradayım Andy, her gün seninleyim! Ve unuttuysan diye söyleyeyim, her gece yatağındayım."

"Yani tek yapmam gereken seni de göt deliğime sokmak ve üçlü bir vuruş mu yapacağız, bunu mu diyorsun?"

Gülümsememi engelleyemedim.

"Oh, Tanrı aşkına," dedi. "Gerçekten de öyle, değil mi? Acınası bir durum Faye, gerçekten öyle."

"Yapacak mısın?"

Dikkatini tekrar ekrana verdi. Kravatını düzeltti ve pantolonundaki kırışıklıkları temizledi. "Bilmiyorum amına koyayım. Henüz kararımı vermedim."

"Kararınızı ne zaman vereceksiniz?"

"Emin değilim. Bana uyduğu zaman. Biraz sabırlı olmayı öğrenmelisin."

"Fazla sabrım yok," dedim, ayak parmaklarımı kasıklarına bastırana kadar uylukları boyunca gezdirdim. Sertleşmişti ama öfkeliydi ve onları uzaklaştırmaya çalıştı. "Ciddiyim Andy, her şeyi istiyorum, unutma. Her şey *olmak* istiyorum."

"Defol git, Faye, çalışıyorum."

"Bir dakika önce çalışmıyordun." "Evet, şimdi çalışıyorum."

"Peki." Dilimi dışarı çıkardım ve onu kendi haline bıraktım.

Andy

Faye açılış gecemizde bile onu hiç görmediğim kadar gergindi. Uyluklarına kadar uzanan çizmeleri ve file çorap üzerine siyah lateks mini eteğiyle öldürmek için giyinmişti ve korsesi sıkı, kıvrımlı ve neredeyse tenine kaynaklanmıştı. Üstüne giydiği yırtmaçlı bluzun kalan düğmelerini ilikledi ve bana bir dönüş yaptı. Saçları gevşek ve kıvrıktı, mükemmel dalgalar halinde etrafına yayılıyordu ve dudakları sarkık, parlak ve kırmızıydı. Isıracak kadar kırmızıydı.

"Bu iyi görünüyor mu?" Tanrım, gözleri nasıl da cevap istiyordu. Göz kamaştırıcıydı, kesinlikle göz kamaştırıcıydı ama yine de yüzünde büyük bir hayal kırıklığı ifadesi vardı. "Beğenmedin, değil mi?"

Çekiştirerek çıkarmaya başladı ve ben de iç çekerek ellerini durdurmak zorunda kaldım. "Delirdin mi sen? Muhteşem görünüyorsun, Faye." Ona doğru eğildim ama o bir adım uzaklaştı.

"Hayır!" dedi. "Ruj!"

"Peki," diye homurdandım ve yanındaki aynada kravatımı düzelttim. Esas olarak siyah giyiyordum, beyaz gömleğimle kontrast oluşturması için siyah kravatlı, zevkli bir özel dikim elbise. İstemedenden de olsa, tek renkli çift olarak birbirimize uymuştuk.

"Gösteri zamanı," diye gülümsedim. "Hazır mısın?" "Hayır," diye iç geçirdi. "Pek sayılmaz."

"Harika olacaksın," dedim. "Olacağını biliyorsun."

"Keşke bilseydim."

Saçlarını içime çektim, elma şekeri ve yeni bir şampuan kokuyordu. Banyoda, sürekli büyüyen diğer şişe ve losyon koleksiyonunun arasında görmüştüm. Her yeri ele geçiriyor, kendi dairemin her yerine, benim her yerime kök salıyordu. Umurumda değildi. Umursamayı çoktan geçmiştim. Bana sahip olma ihtiyacını bir kenara bıraksa, her şey yoluna girecekti.

O sabah kendi kulübümden kovulmuş, Faye, Topaz, Cara ve Demelza süslemelerle meşgul olurken sokağın aşağısında dizüstü bilgisayarında çalışmaya zorlanmışım. Bir şoförden başka bir şey değildim, bir dizi tekerlekli güzel bir takım elbise, ancak şimdi ana kapılardan içeri adım attığımızda, Savage'ın duvar resminden ana bar alanına doğru yürürken, nedenini anlayabiliyordum.

Işıklandırma farklıydı, neonlar artık bar alanıyla sınırlı değildi. Dört bir köşeye yayılmışlardı ve her yer mavi metalik bir parıltıyla ışıldıyordu. Her yerde UV balonlar vardı, masalardan tavana kadar yükselen turkuaz ve elektrik mavisi renklerde devasa ekranlar. Siyah balonlar da. Hem de çok sayıda.

Sahnede buzdan heykelleri gördüğümde ağzım açık kaldı. Güç paramızla aynı figürlerdi, iki çift, biri solda biri sağda ve mükemmellerdi, detaylarında çılgınca doğrudular ve cehennem gibi azgındılar. Zeki kaltak.

Her stantta Topaz'ın parıltılı kartlarından bir yığın vardı ve her stantta ayrıca Faye'in depodan özenle kurtarıp bir araya getirdiği orkidelerden oluşan bir aranjman da bulunuyordu.

Harika bir iş çıkarmıştı. Delicesine iyi bir iş. Mükemmel yapmıştı.

Ama acı tatlıydı, çok acı tatlıydı. Üç yıl boyunca beni terk etmişti, üç yıl boyunca benim yanımda olabilirdi, yaratıcı olabilirdi, kendi payına düşeni yapabiliirdi.

"Beğendin mi?" diye sordu ve kara gözleri çok gergindi.

Duygularımın yüzüme yansımaya izin vermemeye çalıştım.

"Mükemmel görünüyor." "Mükemmel mi?"

"Evet, Faye, mükemmel."

Gülümsemesi geniş ve samimiydi. "Bunun için şükürler olsun!" diye kıkırdadı. "Tanrım, Andy, beni endişelendirdin."

Cara dans gösterisi için ısınmaya başlamıştı bile. Onu izledik

direğın üzerinde, küçük beyaz bir tt ve siyah veba doktoru maskesiyle dönerek performans sergiliyordu. Tüyler rperticiydi ama garip bir Şekilde güzeldi.

"Jason Redfern onaylandı," diye sevindi Faye. "Kız arkadaşı daha sonra dans edecek."

"Kızıl saçlı olan mı?"

"Bu o. Tylerden oluşan kocaman bir yarım yüzü var, görünüşe göre gerçekten bir Şeye benziyor."

"Sabırsızlanıyorum." Ses tonumdaki iğneleyici ifadeyi fark etmedi ve ben de buna minnettar oldum.

Üç yıldır bu kulüp benim bebeğim, benim alanımdı ve Şimdi o geri döndüğünde sanki dünya bunca zamandır burada kimin olduğunu unutmuş gibiydi. Faye Devere'e deli olan sadece ben değildim, hepsi yleydi. Birbirleri hakkında ciyak ciyak bağırıp ağırırılarken bunu gözlerinde görebiliyordum. O favoriydi ve ben unutulmuŐtum. Arka ofisteki tüm pratik işleri yapan sıkıcı kişi.

İçimi çektim ve boş verdim, sonuç olarak mekanın elde edeceği gelire odaklanmaya çalıştım ama rahatsızdım ve bunu üzerimden atamıyordum, atmak istemiyordum.

Bara yöneldik ve bizim küçük minx Topaz oradaydı. Mekanın geri kalanı gibi o da değişmiş görünüyordu, yeşil saçları elektrik mavisi çizgilerle örülmüŐtü. zerinde barın neon ıŐıklarınını yansıtan minik gümüş bir etek vardı ve üstünde de ince, bebek pembesi bir bluz vardı, yukarı doğru ilmeklenmiŐ ve fiyonk Şeklinde bağlanmıştı.

"Şu haline bak," dedim. "Gözlerimin önünde iek açan küçük bir baştan ıkarıcı."

Kızardı ve her zamanki gibi çok lezzetliydi.

Faye kenara çekilirken Topaz büyük bir "*ta da*" ekti ve çikolatalı pasta canavarını gösterişli bir Şekilde ortaya çıkardı. Bu Şey barın tepesinin tüm köŐesini kaplayan bir kŐ kulesiydi ve tepesinde düğün fiğrleri vardı, minik plastik ellerinde kırbalarla modifiye edilmiş düğün fiğrleri. Ben ve Faye.

Faye o zaman gerçekten gergindi. Bunu yüzünden okuyabiliyordum.

"Onları beğendin mi?" dedi.

Başımı salladım. "Zekice."

"Bunun hoş bir dokunuŐ, sembolik olacağını düşündüm..." "Gerçekten de yle."

Topaz'a el sallayarak ve görevine devam ederek bunu görmezden geldi.

Beni etrafta sürükledi ve her küçük özelliği gösterdi ve her birinde daha çaresiz, daha hevesli, bokumu kaybettiğimi, çığlık attığımı, feryat ettiğimi ve her şeyin ne kadar heyecan verici olduğunu görmek için her zamankinden daha istekli hale geldi, ama o yerde değildim, yakın bile değildim.

"İyi misin?" diye sordu sonunda. "Biraz... mesafeli görünüyorsun." "Sanırım sadece yorgunum."

Gülümsedi. "Ama gece daha başlamadı bile, bir yerlerden biraz enerji bulsan iyi olur."

"Sanırım ben ofiste kalacağım," dedim. "Çoğunu güvenlik kamerasından izlerim."

Yüzü sanki ona tokat atmışım gibi kızardı. "Gelmiyor musun?"

"Tabii ki geliyorum, binadayım, değil mi? Bu da sayılır."

"Hayır, sayılmaz." Üzüntüsünü gizlemek için gülümsedi ve ben kendimi amcık gibi hissettim.

Amcıklık yapıyordum. Ama yine de kendimi durduramadım.

İlk konuklar içeri girerken ben de çıktım ve Faye de beni takip edecekti, biliyorum, eğer Topaz ön tarafta ona ihtiyacı olduğunu söyleyerek onu çekip almasaydı.

Ayrı yönlere giderken Faye'in gözleri benimkilere baktı ve onunkiler incinmişti, o kadar incinmişlerdi ki nefesimi kesebilir, yürümeyi bırakabilir, onu kollarıma çekebilir ve ona istediği her şeyi vaat edebilirdim.

Ama ben yapmadım. Sadece yürümeye devam ettim.

Faye

"Hey!" Topaz arkamdan fırladı ve ben depoda kaybolmadan önce dirseğimi yakaladı. "Faye, sorun ne?"

Gözlerimin kenarlarında biriken yaşları hissedebiliyordum, dökülüp göz kalemimi mahvetmekle tehdit ediyorlardı. Dudaklarımın titremesini durdurmaya çalıştım ve omuz silkip sustum.

Elbette biliyordu. Beni benden çok daha kısa olan bir kucağa çekti, ama önemli değildi. Küçük tatlı Topaz'ımız büyüyordu. İlk geldiğimde olmadığı kadar bilge, empatik ve özgüvenliydi ve şimdi bunu benim küçük koltuk değneğim olarak harika bir şekilde kullanıyordu.

"Öyle demek istemiyor," diye yatıştırdı. "O sadece zor biri. Muhtemelen zor

buranın bu gece sallandığını kabul etmesi için."

"Mutlu olacağını düşünmüştüm," diye sızlandım. "Gurur duyacağını düşünmüştüm." Ve işte bu kadar, gözyaşları döküldü ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. "O her şeyi bekler," diye hıçkırdım. "Çok çalışmamı istiyor, çok çalışıyorum, iyi bir iş çıkarmamı istiyor, elimden geleni yapıyorum ve bundan nefret ediyor. Benimle birlikte olmak istiyor ama benimle birlikte olmuyor, ona ihtiyacım olduğu gibi değil. Hem sıcak, hem soğuk, hem iğneleyici, hem acı, hem de zor biri. Her zaman zor. O tam bir pislik, Topaz. Tam bir pislik."

"Ama yine de onu seviyorsun." Sesi çok sessizdi ama çok kararlıydı. Ve haklıydı.

Andy Morgan'ı hep sevmiştim. Andy Morgan'a her zaman aşık olmuştum. Onunla tanıştığım andan beri, onun hakkında hiçbir şey bilmediğim zamandan beri ona aşıkım ve o zaman gerçek olmayabilirdi ama şimdi kesinlikle gerçek gibi geliyordu.

Onu karşılıksız bir ilişki için çok fazla sevmiştim. Kulübümüzü ne kadar sevmiş olursam olayım, başkalarıyla yatmaya gitmeden önce bana gülümsemesine katlanamayacak kadar çok.

Onu unutmak için çok uzaklara kaçmak zorunda kalmıştım.

Vincent Blackthorne adında bir serserinin kollarına. Ve sonra tekrar geri kaçırdım.

Ama artık çok geçti. Andy Morgan bunun için beni asla affetmeyecekti ve unutmama da asla izin vermeyecekti. Ve unutmamalıydı. Bunu hak etmemiştim. Üç yıl boyunca onu tüm bunlarla baş başa bırakmıştım ve bir merhaba demek için bile aramaya tenezzül etmemiştim. Bu kulübü yönetmek düşündüğümünden daha zordu, hatırladığımdan çok daha zordu.

Benden nefret etmek ve gitmemi söylemek için her türlü hakka sahipti.

"Acıma partini mahvetmek istemem," dedi Topaz. "Ama bu senin gecen. Tadını çıkar. Onun ne düşündüğünü ve ne istediğini boş ver. Emek verdin ve bunun tadını çıkarmalısın."

"Onsuz bundan zevk alabilir miyim bilmiyorum."

Gözlerini devirdi ve bu beni o kadar şaşırttı ki gözyaşlarımın arasından güldüm. "İkiniz de en az birbiriniz kadar kötüsünüz," diye tersledi. "Oraya gidin ve partiyi sallayın, yoksa bugünlerde *ikinizin de* kışını tokatlamak zorunda kalabilirim."

Bunun olacağını gerçekten tahmin etmemiştim.

Andy

Kendime üçlü bir viski doldurdum ve kulübüm bensiz parti yaparken ayaklarımı masama uzattım. Mekân dolup taşıyordu, bunu monitörlerden görebiliyordum ve Faye'in hazırladığı e-posta PR'ı her ne ise bir rüya gibi çalışmıştı. Kulüp maskeler ve bedenlerden oluşan bir denizdi ve bu bedenler hareket ediyor, dans ediyor, gülüyordu. Kulüp canlıydı. Yaşamla göz kamaştırıyordu.

Onun yüzünden.

Faye lanet Devere yüzünden. Her şeye hayat verdi.

Ve Tanrım, bunu kendime bile itiraf etmek bana ne kadar acı veriyor ama beni de hayata döndürdü.

Oraya çıkıp ne kadar iyi iş çıkardığını, benim üç yılda başaramadığımı birkaç haftada nasıl başardığını itiraf etme düşüncesi, burayı ayakta tutan genel perde arkası saçmalıkları değil, kulübü potansiyeline ulaştırma, bir heyecan, bir vızıltı, insanların bir sonraki doğum gününe kadar hakkında konuşacakları bir atmosfer yaratma işi. *O* bunu yapmıştı.

Ve bunu benim tüm alaycı iğnelerime ve yorumlarıma, ona koyduğum tüm engellere ve yapmasına izin verilen şeylere rağmen yaptı.

Onun yanında olsaydım neler başarabileceğini ancak hayal edebilirdim.

Ama beni bir kez yüzüstü bırakmıştı, yine bırakacaktı ve sürekli olmadıkça tüm bunların hiçbir anlamı yoktu. Çabuk alevlenen bir heves, böyle bir endişede hiçbir işe yaramaz. Düzenliliğe, topluluğa, zaman içinde şirket değerlerinin oluşmasına ihtiyacınız var. Faye bunu yapamazdı, elini kolunu sallayarak gider ve kulübü yüzüstü bırakırdı ve parçaları toplamak yine bana kalırdı.

Sadece parçaları tekrar toplamak istemedim. Onu istiyordum.

Burayı onsuz istemiyordum, artık eve dönmüştü. Artık ne kadar iyi olabileceğimizi görmüştüm.

Viskimi bitirdim ve bir tane daha doldurdum, sonra monitörü bir kamera görüntüsünden diğerine geçirdim. Faye'i aradım ve maskeler denizinde bile onu fark etmek kolaydı. Pistte maske takmayan tek kişi oydu ve özgürce dans edip dönerek harika görünüyordu. Yüzünü seçemiyordum ama gülümsediğini biliyordum ve diğer herkesin de onun etrafında gülümseyeceğini biliyordum.

Sikeyim böyle işi. Siktir et.
Bir üçlü daha ateş gibi düştü ama ben yine de onu devirip ceketimi kaptım.
Baba Explicit'in ortaya çıkma vakti gelmişti. Umarım çok geç
kalmamışımdır.

Yirminci Bölüm

Faye

Dans pisti bir insan deniziydi ve ben de bu denizin tam ortasıdaydım. Kalbim güm güm atıyor, hızlıca içtiğim birkaç Screaming Orgasm'dan sonra adrenalin pompalıyor ve yanımda Raven ve Cara ile birlikte yükseklerde uçuyor, etrafta dönüyordum. Müzik değiştikçe kalabalık hareketlendi ve beni havaya kaldırdı. Raven'ın siyah tüy maskesinin tüyleri kalabalığın içinde kayboldu ve ben bilinmeyenlerin, yüz­süzlerin, boş gözlü maskelerin ve kahkahaların, bana bastırılmış bedenlerin dünyasının arasındaydım. Ateşli bedenler, azgın bedenler ve birdenbire artık Explicit'te kendi bölgemde değildim, Vincent Blackthorne'un dağdaki seks mağarasında aksiyonun kalbindeydim ve yüzler sadece yüz­süz değil, dehşet vericiydi.

"Hepsi senin için güzel kuşum, hepsi. Beni çok gururlandıracaksın, tatlı kızım, çok gururlandıracaksın."

Dudaklarımı öpüyor ve beni kendine yakın tutuyor ama kollarında titriyorum. O kadar çok titriyorum ki bacaklarım beni bırakmakla tehdit ediyor. "Bacaklarım," diyorum. "Jöle gibiler. Yürüyebilir miyim bilmiyorum."

"Yürümene gerek kalmayacak güzel saksağan," diye gülüyor. "Merak etme, yakında kendini çok iyi hissedeceksin tatlım."

Ona inanmak istiyorum ama partinin gürültüsü çok yüksek, çok şamatalı. "Orada olacak mısın?" diye soruyorum. "Bana göz kulak olacak mısın?"

"Bir ruhun sunabileceği tüm sevgi ve gururla izliyor olacağım." Elimi öpüyor. "Kalbimi uçuruyorsun, kuzey yıldızım. Beni bir erkekten daha fazlası yapıyorsun. Beni bir efendi yapıyorsun."

Elimden geldiğince parlak bir şekilde gülümsüyorum.

"Al," dedi, bana bir bardak uzatarak. "İç bunu, rahatlamana yardımcı olacak."

Alkolün tadı o kadar güçlü ki boğazımı yakıyor ama yine de içiyorum. Tuhaf bir şey var, acı bir şey, ama onu sorgulamıyorum. Onu asla sorgulamam.

Bornozumun kurdelesini çekiyor ve bornoz gevşiyor. Omuzlarımdan ayaklarımdan dibine kadar fırçalıyor ve elleri tenimde, avuç içleri sert ve muhtaç.

"Kendine bir bak, güzel kuş. Sen gerçekten bir hediyesin. Misafirlerimiz

Senin gibi lezzetli bir şeyin tadına bakmaktan onur duyuyorum."

Boynuma taktığı tasma ağır ve kalın. Tokasını sıkıca takıyor ve bileklerimi ve ayak bileklerimi kelepçelemeden önce zinciri takıyor, deri sert ve beni ısıtıyor ve zincirleri bağlarımdan geçirirken şingirdiyor. Yürürken şingirdiyorum, perdelerin arasından onu takip ederken zincirler yerde sürükleniyor. Oda kalabalık, çok kalabalık ama gürültü kesiliyor. Beni aralarına götürürken kalabalık sessizleşiyor.

Kadehini kaldırır ve boğazını temizler. "Konuklarım, benim harika konuklarım, bu akşam sizi ağırlamak bir onurdur, ancak ne yazık ki bu vesileyle sizi eğlendirecek olan benim varlığım değil." Benden uzaklaşıyor, çıplak bedenime sanki ödüllü bir et parçasıymışım gibi işaret ediyor ve üzerimde o kadar çok göz hissediyorum ki, Vincent beni daha hoş bir pozisyona çekmeden önce mahremiyetimi gizlemek için bir kolumu çıplak göğüslerime doluyor ve bacaklarımı çapraz yapıyorum. "O senin," diyor, "benim olduğu gibi. Lütfen tadını çıkar. Güzel kuşumun bu kadar çok kişi tarafından sevildiğini görmekten daha büyük bir zevk duymayacağım. Onun güzel teslimiyeti büyük bir armağan, acısı güzel bir fedakârlık ve o bunu çok iyi taşıyor."

Titremeler hafifliyor ve alkol etkisini gösteriyor olmalı çünkü kendimi uçar gibi ve uzakta hissediyorum. Mutlu hissediyorum.

"Konuklarımıza sevgileri için ne kadar minnettar olduğunu söyle, Magpie. Onların ellerinde sevilmenin ne kadar büyük bir onur olduğunu söyle."

"Onur duydum," diye fısıldıyorum ve sesim çok uzaklara gidiyor. "Büyük bir onur, Vincent, Usta."

"Onlara vücudunu onların zevkine ne kadar istekle verdiğini söyle, tatlı kuş. Onlara bu kadar çok güzel insana teslim olmanın ne kadar büyük bir hediye olduğunu söyle."

"Bir hediye." Gülümsüyorum ama gözlerim ıslak. "Güzel bir hediye." Yakınıma eğiliyor, ağzı kulağıma değiyor. "Ne hediye verirlerse versinler, teşekkür etmeyi unutmayacaksın Saksagan. Her zaman minnettar olacaksın."

"Evet," diye nefes alıyorum. "Teşekkür ederim."

Kalabalık onun için dağılıyor ve beni elimden tutuyor, orada bir şilte var, bir platform üzerinde yükseltilmiş bir yatak. Çarşaf lar gevrek ve beyaz, beni bir bebek gibi yatırırken sırtımda yumuşacık. Tekerlek sesleri duyuyorum ve üzerimde gölgeler var. Acı dolu bir raf, kırbaçlar ve kırbaçlar, kürekler, bastonlar ve kayışlar, hepsi sallanıyor, hepsi benim için. Biri bacaklarımı kaldırıyor, yüksekte tutuyor ve yumuşak çarşafın yerini plastik alıyor, buruşuyor

Altımda, tenime yapışıyor. Bedenler toplanıyor, fırtına öncesi sessizlik, yüzler ve gözler üzerime geliyor, bir maskeler denizi, kıvrılıyor ve dalgalanıyor, büyük sivri burunlar ve gülümseyen ağızlar. Onlara gülümsüyorum, sıcak eller bana uzanırken gülümsüyorum. Bacaklarımı açıyorlar, kollarımı yana doğru çekiyorlar ve ellerim sert etle doluyor, bükülmüş yüzlerin altında sert sikler nabız gibi atıyor. Amıma bir şey çarpıyor, uzun tırnaklı bir el, bir kadın eli. Beni çimdikliyor, klitorisimi çekiyor ve ben şimdiden 'teşekkür ederim, teşekkür ederim' diye bağıryorum.

Parmaklar içimde dönüyor, derinlik için savaşıyor, birçok parmak, içeri ve dışarı, geriyor, çekiştiriyor ve sert küçük klitorisimi fiskeliyor ve acıyor. "Teşekkür ederim.

Göğüslerimde bir kırbaç, meme uçlarımı kırbaçlıyor, elimden gelse kıpırdayacağım ama kollar beni sıkıştırıyor. Biri saçımı çekiyor, parmakları ağzımı açmaya zorluyor ve artık teşekkür edemiyorum, homurtu gibi çıkıyor. Bir başkasının ağzından benim ağzıma bir tükürük damlası geliyor ve ben teşekkür edemededen öğürüp kusuyorum. Beni parmaklarıyla boğuyorlar, sonra ağzımı sikle dolduruyorlar, iki sik, yanaklarımı patlatıyorlar ve bir diğeri yanağıma tokat atıyor, bekliyor, her zaman bir başkası bekliyor.

Teşekkür ederim.

Konuşamasam da düşünüyorum. Parmaklar göt deliğimde ve yanıyor, acıyor. Teşekkür ederim.

Karnımda acı çizgileri bırakan bir kırbaç.

Burnum sıkıştı, havam kesildi, hareket özgürlüğüm olmadan gurulduyor ve öğürüyorum.

Teşekkür ederim.

Bir oyuncak bebek gibi çekiliyorum, uzuvlarım cansız ve minnettar. Sert horoz amımı doldururken et ete karşı. O kadar çok yarak var ki hangisini alacağımı bilemiyorum, aralarında başımı sallıyorum ve beni dolduruyorlar, kullanıyorlar, ağzımı alıyorlar. Dilimi dışarı çıkarıyorum, bir sonraki için hazır bir şekilde açıyorum, hiç bitmeyen bir misk kokulu erkek eti akışı.

Teşekkür ederim.

Önüme doğru itiliyorum ve altımda bir vücut var, aletini içime alıyorum, beni yukarı aşağı sarsmasına izin veriyorum. Ve acı var. Sırtımda derinin kırbacı ve kıcımda sopanın ısırtığı. Gözyaşları fışkırıyor ve onları durduramıyorum, durdurmak istemiyorum.

Teşekkür ederim.

Çenemden tükürük damlıyor ve artık benim olup olmadığını bilmiyorum. Kıcım

Yanaklarım genişçe açılıyor ve ağır sikin dar deliğime yaptığı baskı karşısında inliyorum. İçeri girmeleri çok zor ve küfür edip inliyorlar.

"Özür dilerim," diye ağlıyorum. "Özür dilerim."

Kıç deliğim yol verirken kıvraniyorum, acıya karşı mücadele ediyorum ama hareket edemiyorum, gidecek hiçbir yer yok. Kuru ve acıyor, içimde iki penis, iki homurdanan, merhametsiz küfür eden maskeler.

Teşekkür ederim.

İnce ip göğüslerimi kesiyor ve büküyor, beni bağıyorlar, göğüslerimi o kadar sıkı bağıyorlar ki kıpkırmızı oluyorlar. Beni orada incitmek istiyorlar, çok fazla el, çok fazla insan. Çimdikliyorlar, tokatlıyorlar ve büküyorlar. Ben ciyaklayana kadar küçük, sıkı meme uçlarımı çekiyorlar. Karnıma sıcak bir sıçrama, ilk döl hediye. Genişçe açıyorum ve kirli parmaklar onu benim için topluyor, boğazımdan aşağı zorluyor ve tükürükle kovalıyor.

"Yutkunmayın," diye güler bir ses. "Çok daha fazlası var."

Teşekkür ederim.

Hediyem için gözlerimi kocaman açıyorum, her şeyi görmek istiyorum, Usta'nın gördüklerini görmek istiyorum. Siklerle dolu bir halka, tohumlarını açık ağzıma doğrulttuklarında çıkan ıslak zevk sesi. İyi atış. Çok fazla iyi atış. Boğazımın arkasında birikiyor, kalın ve tuzlu, ve daha büyük bir sık göt deliğimi gerdiğinde, burun deliklerimden döl fışkıracak kadar ciyaklıyorum.

Bana gülüyorlar. Çok fazla kahkaha.

Sikler başka siklere dönüşüyor, vücutlar altımda, üstümde, göt deliğimde ve hüpürdeten amımda yer değiştiriyor ve sarsılıyor. Hepsine açım, ağzım dölle dolup taşarken serbest kalmak için yalvarıyorum.

Şişmiş göğüslerime bir kemer darbesi ve morluklar güzel ve acılı. Derinin altında biriken kan benekleri.

Teşekkür ederim.

"Yut," diye alay ediyorlar ve burnumu çimdikliyorlar, deniyorum, ağız dolusu spermi yutmaya çalışıyorum, ama taşıyor, morarmış göğüslerime sıçırıyor. Geri öksürüyorum, öğürüyorum ve hırıltılı nefes alıyorum ama umurlarında değil. Gülüyorlar.

Beni böyle seviyorlar.

Beni böyle seviyorlar.

*O da beni böyle
seviyor. Teşekkür
ederim.*

"Lütfen," diyorum. "Lütfen canımı yak."

Canımı yaktılar. Amıma iki kalın yarak giriyor ve o kadar acıyor ki ağlıyorum. Tamamen gerildim ve ağrıyor, ama çok güzel geliyor, çok kirli geliyor, onlar alırken

amım sızlıyor.

"Lütfen deliklerimi sikin," diyorum.

Ağzıma daha fazla içki dökülüyor, daha fazla acı. Ve ben uçuyorum, lanet olası uçuyorum.

"Sik beni! Lütfen sik beni! Daha çok sik! Kullan beni!"

Onlar beni gerdikçe ben sarsılıyorum, kıvraniyorum ve kıpırdanıyorum ve bunu seviyorum, istiyorum.

Burada özgürüm. Özgür ve kirli. Görkemli, acı verici bir pislik denizinde. Efendi Vincent güzel kuşuyla gurur duyacak.

İki elimle sikleri avuçluyorum ve iki tanesini acıyan amıma sokuyorum, yüzümü dürtüyorlar ve ben gülümsüyorum.

Morarmış göğüslerime sıcak bir sıçrama, ve bu döl değil. Acı kokuyor. Karnımdan aşağı ve klitorisimin üzerinden akıyor ve onu ovuşturuyorlar, hassas amımın üzerine sıçratıyorlar.

Pis kız, çok güzel, çok saf.

Teşekkür ederim.

Şimdi iki tanesi daracık göt deliğimde ve çok acıyor, Tanrım, çok acıyor. Ama ben ondan uzağım. Biri ağrıyan klitorisimle oynuyor ve bu hoşuma gidiyor, çok hoşuma gidiyor.

Teşekkür ederim.

Bileklerim yukarı çekildi, zincirler bir vince bağlandı ve beni kaldırdılar, pis bedenim et gibi sallanıyordu.

Beni burada becermek çok kolay, biri arkada, biri önde ve ben onları izliyorum, bileklerim baskıdan yanarken bile onları izliyorum. Her şeyi hissediyorum, her şeyi istiyorum.

Ve bir de o var. Usta.

Yüzüme tükürüyor ve o kadar minnettarım ki neredeyse onun için boşalıyorum. "Lütfen, efendim," diye yalvarıyorum. "Lütfen beni becerin."

"Hayır," diye fısıldıyor ve amımı tokatlıyor. "Pis kız beni memnun etmedi. Yeterince vermedi." Bu

kalbimi kırıyor.

"Lütfen," diye ağlıyorum. "Seni memnun etmeme izin ver."

Başını sallıyor ve taze bir horoz kış deliğimi doldururken bile ağrıyan göğüslerimi büküyor.

"Beni hayal kırıklığına uğrattın." Parmakları yanaklarımda, gözyaşlarımı siliyor. "Seni alacaktım tatlı kuşum, seni alacaktım ve sevecektim ama bana iyi davranmadın."

"Çok çabalıyorum," diyorum ve öyle de yaptım. Çok uğraştım. Başını iki yana sallar. "Geri çekildin Magpie, biliyorum. Efendine yalan söyleme, bana geri çekildiğini söyle."

Bir hıçkırık, çaresiz bir hıçkırık. "Özür dilerim, Usta, Vincent. Kendimi tuttum." "Son bir şans," dedi. "Misafirlerimiz için, güzel kuş. Son bir şansın var. onları hayal kırıklığına uğrattı."

"Teşekkür ederim! Kendimi tutmayacağım!" Ve ben gülümsüyorum, minnettarım. Beni yatağa indiriyor ve bu sefer başarısız olmayacağım. Açım, yalvarıyorum, onlar beni daha konumlandırıramadan kendimi şişman yaraklara zorluyorum. Yalıyorum, emiyorum, sürtünüyorum, inliyorum, yalvarıyorum ve her şeyimi veriyorum.

Her şeyi. Her şeyi. Lanet olası. Şey.

Kaygan bir pislik havuzunda, seğirerek kullanılmış bir karmaşa olana kadar her şeyimi veriyorum. Saçlarım kaygan ve dudaklarım kabuklu, kışım yanıyor ve amım dokunulamayacak kadar ağrıyor.

Ve sonra her şey biter. Başka bir şey yok.

Vincent yaklaşıyor ve gülümsediğini görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Kelepçelerimi çıkarıp alnımdan öpüyor ve ben rahatlayıp sevinçten havalara uçuyorum.

"İşte benim güzel kızım," diyor. "Çok güzel değil miydi?"

Başımı sallıyorum, ısıldıyorum, sayıklıyorum ve aşkla doluyorum.

"Evet, Vincent, Efendim, çok güzeldi. Teşekkür ederim." Bana sıkıca sarılıyor ve bu çok güzel bir his.

"Çok gurur duyuyorum, tatlı kuşum. Çok gururluyum." Gözlerimi kendi gözlerine dikmeye zorluyor. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Başımı sallıyorum, ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bu, tüm sevimli konuklarımızın gelecek hafta tekrar gelmeyi şimdiden kabul ettikleri anlamına geliyor. Hepsi, Magpie, sen ne kadar mükemmel bir hazinesin." Gözleri benimkileri arıyor. "Bu iyi, değil mi? Harika değil mi?"

Ve başımı sallıyorum. Gülümsüyorum. Gözyaşlarımı görmesine izin vermeye cesaret edemiyorum, belki sevgisini alır diye.

"Sen şanslı bir kızsın, Magpie, çok şanslısın." "Evet, Efendim, şanslıyım."

Bedenler beni kavradı ama burada acı yoktu. Benimle birlikte dönüyor ve dans ediyorlardı, ritme göre yer değiştiriyorlardı. Kalbim hızla çarpıyor, güm güm atıyor, başım dönüyordu ama acı yoktu. Bu maskeler bükülmüş ve düşmanca değil, misafirperverdi, bir dönüş için, geçici bir kucaklaşma için ellerini uzatıyorlardı. Dans pistinin tepesinde kaslara çarptım ve geriye doğru

gitmeye başladım. Masque kollarımı kavradı ve düşmemi engelledi.

"Sakin ol," diye gülümsedi. "Neredeyse kışını memenin üzerine koyuyordun."

Kendimi ona karşı dengeledim ve kokusu eski zamanlardan çok tanıdık geldi. "Teşekkür ederim, si -" Neredeyse ona *efendim* diyecektim, "özür dilerim."

"Özre gerek yok." Maskenin oyuklarından gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. "İyi misin, Faye? Biraz kendinde değil gibisin?"

"Eğleniyorum," dedim. "Sadece dengemi kaybettim." Bir nefes verdim. "Ben iyiyim," dedim ve ciddiydim. "Venedik maskeleri benim için biraz kafa karıştırıcı olabiliyor."

"Burada yeterince var," diye güldü. "Bu büyük bir olay, gurur duymalısın." Onun sözleriyle içimi bir ürperti kapladı. "Teşekkür ederim. Bu bir ekip çalışmasıydı." Parça kreşendoya ulaştığında yakınımaya eğildi. "Andy yok mu?"

"O meşgul. Ofiste." "Yazık, burada olmalıydı."

Evet, öyle olmalı. Bunu dile getirmedi. "Umarım daha sonra bize katılır," dedim ve Masque başıyla barı işaret etti.

"Lanet olası şeytandan bahsediyoruz," diye güldü. "Tam şurada."

Yirmi Birinci Bölüm

Andy

Topaz bir viski uzatırken gülümsedi ve gözleri çok şey anlatıyordu. Çok fazla.

"Bana kızgın mı?" diye sordum. "Belli ki öyle."

"Üzgün," dedi. "Bunun için çok çalıştı."

"Anlayabiliyorum." Bir yudum aldım. "Söyle bana Topaz. İki yıl boyunca burayı hiç böyle gördün mü? Bu kadar... *canlı*?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, Bay Morgan. Hatırladığım kadarıyla hayır. Ağır gecelerimiz ve daha sakın gecelerimiz olur ama *bu* gece... bu başka bir şey."

Her yerde kanlı maskeler vardı ve bu da dans pistinde neler olup bittiğini görmeyi zorlaştırıyordu. Bazı gruplar tek başlarına ayrılmış, Topaz'ın kartlarının getirdiği müstehcen pislik oyunlarına dalmışlardı ama pistin ana gürültüsü dansçılarla dolup taşıyordu. Aralarında Raven ve Cara'yı seçebiliyordum ve birkaç saniye sonra Masque'ı arkada, diğer cesetlerin üzerinden görebilecek kadar uzun boyuyla fark ettim. Beni işaret ediyordu ve kadehimi kaldırdım, ancak Faye'i onun yanında gördüğümde nefesim kesildi.

Tam bir pislik gibi davrandım.

İçkimi yudumladım ve ayağa kalktım, o bana doğru yönelirken ben de ona doğru yöneldim. Oyun odası koridorlarında karşılaştık ve ona ulaştığımda konuşmaya başlamıştım bile, iş yükü hakkında bir sürü saçma bahane geveliyordum, o da gevelediği için duymadı.

İkimiz de durduk. Nefes aldık. O da benimkini aldı. Işıl ışıl, çarpıcı, mükemmeldi. İstedğim her şey onda vardı.

"Özür dilerim," dedi. "Gerçekten üzgünüm, Andy."

Bu beni şaşırttı. "Aslında özür dileyecektim. Özür dilemesi gereken benim, Faye. Bu gece asık suratlı bir amcık gibi davrandım."

"Haklısın," dedi üzüntüyle. "Bu kulüp çok büyük bir canavar, tek başına uçmanın ne kadar zor olduğunu sana hiç anlatmadım. Teşekkür bile etmedim. O yüzden teşekkürler." Gülümsedi. "Özür dilerim, sadece bunu söylemek istedim."

"Faye, şuraya bak. Burada ne yaptığına bir bak." Etrafımızdaki balonları ve çılgına dönen kalabalığı işaret ettim. "Bu inanılmaz bir şey. Bu

Harika. Kendini gururlandırdın, bizi gururlandırdın. Hakkını veremeyecek kadar asık suratlı, acımasız bir bok çuvalıydım. Buna alışkın değilim ama bu bir mazeret değil." Parmaklarını dudaklarına bastırdı, gözleri dolmuştu ama gülümsüyordu.

"Bunun anlamı çok büyük," demeyi başardı ama sesi duygu yoğunluğu içindeydi.

Elini uzattım ve kendi elimde sıktım. "Gurur duyuyorum. Kulübümüzle ve seninle gurur duyuyorum. Çok gururluyum, Faye. Bu olağanüstü bir şey, buraya hayat verdin."

"Ve sen," dedi. "Bu bizim kulübümüz Andy, sen de yaptın."

Başımı salladım. "Hayır, bunu ben yapmadım, nasıl yapıldığını bile bilmiyorum." Gülme riskini göze aldım. "Hâlâ bankacılık işlerini zamanında halledemiyor gibisin ama sanırım bu konuda seni rahat bırakabilirim." Elimi tokalaşmak için uzattım ve titrek gözler benimkilerle gergin bir şekilde buluştu. "Ortak mıyız?" Dedim. "Gerçek ortaklar. Aptalca yazı tura atmak ya da kısasa kısas yapmak yok."

Gülümsemesi tüm dünyayı aydınlattı. Elimi avuçlarının arasına aldı ve tıpkı bu çılgın yere ilk adım attığımızda yaptığı gibi güzelce sıktı.

"Ortağız," dedi. "Peki, şimdi ne olacak?" Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Buradan nereye gidiyoruz, *ortak*?"

Gülümsedim ve elini bıraktım. "Sanırım büyük doğum günü partimize küçük bir katkıda bulunmamın zamanı geldi, değil mi?"

Kasaların yerini değiştirmek için herkes seferber oldu ama kısa sürede hallettik. Şampanya şişeleri, iki yüzden fazlası, hepsi sıraya dizilmiş ve kullanıma hazır. Topaz kadehleri doldurdu, Demelza ve diğer hostesler dağıttı, Faye ve ben de tıpkı eskiden olduğu gibi barın arkasında güçlerimizi birleştirdik, mantarları patlattık, bardakları dizdik ve konuklarımızın çok iyi vakit geçirmesini sağladık. Kadehler dolduğunda yirmi şişe kalmıştı ve onları da dağıttık, Faye ve ben kalabalığın ortasına doğru ilerlerken dans pistindeki rastgele kişilere dağıttık.

"Bekle!" dedi ve kalabalığın arasından sıyrılarak küçük tatlı Topaz'ımıza doğru koşmaya başladı. Onu elimden tutup yanıma getirdi ve zavallı kız şaşkın görünüyordu.

"Barda olmam gerekiyor..." dedi.

Başımı salladım. "Beş tane alabilirsin," diye gülümsedim. "Bu senin de kulübün Topaz. Bu hepimiz için bir kutlama. Hatta artık boyundan büyük işlere kalkışan küçük, cesur barmaidler için bile."

Kızardı, çok lezzetliydi ve tam o sırada DJ kadeh kaldırma anonsunu yaptı,

Club Explicit'in dördüncü yılı ve tüm mutlulukla çökmüş pis eğlencesi.

Kadehlerimizi kaldırdık ve kalabalık çılgına döndü; gerçekten de unutulmayacak bir doğum günüydü. Çaldığımız ilk şarkıda coştular ve Faye'in yüzü bir tablo gibiydi.

"Bununla dans ettik!" diye ciyakladı. "Sen ve ben! Hatırlıyor musun?"

Yakınına eğildim. "Tabii ki hatırlıyorum. Nasıl unutabilirim ki?"

Ve tıpkı o zamanlar olduğu gibi, zıplayan, kıvranan, kollarını boynuma dolamış, beni coşkusuyla birlikte sürükleyen ateşli bir fingirdekti.

Yoldan geçen bir Demelza'dan bir şişe şampanya aldı ve çılgın inek o şeyi öyle bir salladı ve mantarını öyle bir patlattı ki ışıklandırma donanımına çarptı ve nasıl da püskürdü. Beni ıslattı, onu ıslattı, zavallı Topaz'ı o kadar ıslattı ki şeftali rengi meme uçları bluzunun üzerinden karardı ama harikaydı. Gerçekten müthişti.

Sonra pist baloncuklar ve köpüklerle canlandı, her yerde mantarlar patladı ve dans pistimiz lanet olası bir şampanya denizine dönüştü.

"Bu tam bir sağlık ve güvenlik kabusu!" Bağırdım ama o gülümsüyor, sırlıslıkla ıslak bedenini benimkine bastırıyor, tişörtümün üzerinden tenimi kavuruyordu.

"Umurumda değil," diye tısladı. "Öp beni Andy, konuşmayı kes ve öp beni, olur mu?"

"Benim için zevkti." Tadı şampanya ve güneşti. Tadı harikaydı.

Topaz kalabalık tarafından yutulmadan önce küçük bir çığlık attı ve her yer etrafımızda çılgına döndü, ama burada işim bitmişti. Daha fazlasını istiyordum.

Faye'in elini tuttum.

"Herkes burada," dedim. "Hadi gidelim." Gülümsemesi şeytaniydi.

"Nereye?" Zemini işaret ettim.

"Ciddi misin sen?"

Başımı salladım ve onu arkamdan sürükleyerek dans pistinin kenarından yalnız bir şişe şampanya aldım.

Beklediğim gibi, ıslak oda boştu. Onu sırt üstü fayanslara çarptım ve parlak kırmızı dudakları beni tüketmeye hazırdı. Dilimi onunkine doladım, kendimi kalçalarının arasına bastırırken ağzına nefes verdim. Ben ona doğru bastırdıkça azıyordum ve o da zaten istiyordu,

Başını arkaya yatırdım ve sıırıslıklam bluzunun içinden göğüs uçlarını çimdikledim. Bluzunu yırttım ve göğüs dekoltesindeki şampanyayı yaladım, korsesini güzel göğüslerini benim için serbest bırakacak kadar aşağı çektim. Ve o inledi, oh lanet olsun, nasıl da inledi.

Eteğini düzelitti, külotunu indirdi ve benim için çok ateşliydi, çok ıslaktı. Onu çok daha fazla ıslatmak üzereydim.

"Kıpırdama," diye homurdandım. "Bacaklarını aç."

Şampanyayı salladım ve mantarı patlattığımda ciyakladı ve irkildi, ama ona yönelik değildi. Sadece fiskiye ona doğru yöneltilmişti ve ben de fiskiye yumuşak am dudaklarının arasından kaydırarak klitorisine doğru fişkirttim. Çırpındı ve tısladı, kendini akıntıya sürttü ve ne kadar muhteşem bir ses çıkardı, kalçalarından aşağı sıçrayıp ayaklarının dibinde birikti.

"İç," diye tısladı ve başımı tutup beni dizlerimin üzerine itti. "Benden iç, amımdan iç."

Onu yalayarak temizlemeye başladığımda şişeyi benden aldı, kaygan ıslak amcığından gelen tüm güzel damlacıkları yakalayıp yuttum. Şişenin geri kalanını göğüslerinin üzerine devirdi ve çağlayan beni ıslattı, derime kadar ıslattı, saçlarımı kafa derime yapıştırdı ve gözlerimi yaktı. Umurumda bile değildi.

"Ağzını sonuna kadar aç," dedi ve ağzımı sonuna kadar açtım, şişedeki son damlaları yakalamak için başımı geriye doğru eğdim. Bir kıkırdamayla şişenin boynunu boğazımın arkasına doğru itti, sonra da emmemi istedi ve ben Faye'in ve onun çılgınlık kasırgasının içinde kaybolmuş, hiçbir şeyi umursamıyordum.

"Güzel," diye nefes aldı, klitorisini ağzıma bastırarak. "Seni böyle seviyorum Andy Morgan."

Her ne şekilde gelirse gelsin onu seviyordum ve bununla savaşmaktan bıkmıştım. Onun amından her şeyi alabilirdim, her şeyi, dizlerimin üzerinde, üstümdeki o muhteşem yaratıkla, muhtaç, ıslak ve şehvetle sırlanmış olarak.

Belki de ıslak oda sadece Masque'ye özel bir alan değildi.

İşte o zaman yakın arkadaşım James ortaya çıkmaya karar verdi. Güzel kızı Cat kolundaydı ve bize doğru bir baş sallama hareketi dışında bizden habersizdiler. Faye onları izlerken saçlarımı okşadı ve çok geçmeden ben de onları izleyebilecek kadar döndüm.

Masque da benim gibi dizlerinin üzerindeydi ama Cat'in ıslak amından aldığı altın rengi bir şampanya değildi, gerçek bir şampanyaydı. O

Serbest bırakılırken sarsıldı, yüzü bu hisle sımsıkı vidalandı ve boğazından aşağı işerken soluk soluğa kıvranıyor, ağzını amına bastırıyordu.

Yüce Tanrım. İğrençti, samimiydi ve kelimelerle ifade edilemeyecek kadar röntgenciydi, ama ondan alış şekli, bacaklarının arasında bir canavar gibi duran siki, onun iğrenç teklifini yudumlarken, gözleri onunkilere sabitlenmişti, muhtaç, çaresiz ve aç. Sanki o bir tanrıçaydı, sanki o her şeydi.

Faye'in parmakları saçlarımı sıkıca kavramıştı, sahnenin gelişmesini izlerken tüm vücudu kaskatı kesilmişti. Ayağa kalktım, ellerimi onun kaygan, ıslak vücudunda gezdirdim ve açık ağzını öptüm.

"Yapacağım," diye nefes aldım ve irkildiğini hissettim.

Yüz ifademi görene kadar beni itti. "Yapacak mısın?" Başımı salladım.

"Yapacağım ve gerçek olacağım, tek bir şartla."

Temkinli görünüyordu ama yine de gülümsedi. "Ne durumu?"

Yüzünü kendime doğru eğdim ve tam içinden, o karanlık gözlere ve tüm sırlarına baktım. "Ben de senin gerçek olmanı istiyorum."

Faye

"Şimdi mi?" Beni kulübe doğru sürüklerken "Şimdi mi?" dedim. "Ciddi misin sen? Tam burada, hemen şimdi mi?"

"Herkes orada." Ana barı işaret etti. "Bu yüzden oyun odalarının nispeten sessiz olacağına dair bahse giriyorum." Yanılmamıştı. Mahremiyeti olan tek oda olan dördüncü oyun odasının kapısını denedi. "Mükemmel," dedi. "Ben rahatıma bakayım, sen de gidip üzerimde kullanmaya kararlı olduğun sinsi oyuncakları getir."

Gülümsemem koridoru aydınlatmış olmalı.

"Gerçekten mi?" "Gerçekten."

Beni dirseğimden tutup geri çekti. "Ve Faye, bir şey daha var."

"Evet, Andy?"

Sanki kelimeler ağırmış gibi garip görünüyordu. "Bu şeyin benim için gerçek olması gerekiyor, beni zorlaman gerekecek. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun, Faye? Bunu yapabilir misin?"

Yutkundum ama başımı salladım. Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum.

"Bunu yapabilirim."

"Güzel," dedi. "Bu durumda işinizi görecektir bir şey bulsanız iyi olur. Eminim bazı fikirleriniz vardır."

Birkaç tane yedim. Karnımı titrettiler. Klitorisimi de. "Bir dakika içinde görüşürüz." Ağzına yumuşak bir öpücük kondurdum ve o daha fazla koşul ekleyemeden çekip gittim.

Ofisten hile kutumu aldım, İmparator'un hâlâ hazır olduğundan emin olmak için kontrol ettim ve sonra onun seçimini gözden geçirdim. İyi bir baston ve bir kayış, ama bunlar onu kesmeyecekti, onlara çok alışmıştı.

Çok uzun bir süre baston kullanacaktı, çok uzun.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onu kırarak, uçurumdan aşağı yuvarlayacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Şafak söktüğünde gülümsedim ama gergindim. Gerçekten gergindim.

Tek umudum, kendimi dizginleyemeden onu kırarak kadar başarılı olabilmektir.

Telefon ahizesine uzandım ve ihtiyacım olanı aldım.

Tıpkı söylediği gibi beni bekliyordu. Kemerini çözülmüştü ve takım elbisesinin alt kısmı düşmeye hazırdı. Ben izlerken onları aşağı kaydırarak, ayakkabıları ve çoraplarıyla birlikte bir kenara attı. Seçtiklerimi en yakındaki bankın üzerine yerleştirdim ve personel anahtarını kilide soktum. İçerideydik, sadece biz vardık, işimiz bitene kadar rahatsız edilmemiştik ve bu bana cennet gibi gelmişti. Dikkatimi önümdeki alfa erkek egemenliğinin mükemmel örneğine çevirdim, ama şimdi öyle değildi. Artık tamamen benimdi.

"Sırada tişört var," dedim. "Seni çıplak istiyorum."

"Nasıl isterseniz." Derisini soymak zorunda kaldı ve çok lezzetli görünüyordu. Teni nemli ve sıcaktı, dokunuşum için mükemmeldi. Ellerimi göğsünde, her yerinde gezdirdim.

"Bundan emin misin?"

"Mükemmel," dedi. "Bunu yapacağım Faye, sadece bana ne istediğini söyle." Dudağı yukarı kıvrıldı. "Bunu tekrar yapacağıma söz vermiyorum, dikkatini çekerim. Bu işin nereye varacağını görmemiz gerekecek."

"Anlaştık. Bu benim için yeterli."

Dudaklarımı göğüs ucuna bastırdım. Ürktüğünü hissedecek kadar ısırdım. "Çok güzelsin," diye tısladım. "Cidden Andy, beni deli ediyorsun." Gergindi, gözlerinden okunuyordu ve bu her şeyi daha da güzelleştiriyordu. "Bundan zevk alacağım. Bundan ne kadar zevk alacağımı tahmin bile edemezsin. Bunun hayalini kurmuştum."

Basit bir minderi odanın ortasına doğru ittim ve tavana asılı prangaları duvardaki bağlantılarından çektim. Onları aramızdaki yere kilitledim ve sessizce bana bileklerini uzattı. Onu bağlarken klitorisim deli gibi titriyordu ve ayak parmaklarının üzerinde durana kadar zincirleri kaldırırken nefesim kesiliyordu. Kollarındaki her kası, göğsündeki her dalgalanmayı görebiliyordum ve bu muhteşemdi. Etrafında dolaştım, bir elimi sırtının düzlüklerinde gezdirdim ve kışını iyice sıktım.

"Ben hazırım," dedi. "Yap şunu, Faye."

Kayışı çıkardım ve omuzlarına indirdim. Isınması için yeterli bir ısıydı. Teni yine de pembeleşti ve oh lanet olsun, amım ıslanmıştı. "Canını yakacağım," dedim usulca. "Gerçekten acıtacak, Andy."

Başını salladı. "Biliyorum."

Onu kayışla pembeleştirdim ve bastonla on sert vuruş yaptım, ama bunların hepsi ortak noktaydı. İrkildi, nefesi kesildi, ama duraksamadı, ter bile dökmedi. Ellerimi beline doladım ve sikini avucumun içine aldım, sertleşmişti. Kolay kolay kırılmayacaktı, hem de hiç.

Ona bir onluk daha verdim ve bunlar daha hızlı, daha sertti. Homurdandı ve dişlerini sıktı ama tek kelime etmedi. Sonraki beş tanesini kalçalarına indirdim ve zincirlerinde sadece bir adım hareket etti. Nefes aldı, kendini topladı. Ama ben onun sakinleşmesini *istemiyordum*. Kırılmasını istedim.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum ama gergindim. Gerçekten gergindim. Telefon kablosunu çözdüm ve iki katına çıkarıp bir ucunu elimin etrafına sardım. Havada test ettim ve vahşi bir vınlama sesi çıkardı. Isıracak, iz bırakacak ve kesecekti. Acıtacaktı da. Hem de çok fena acıtacaktı.

Bunu görünce gözleri büyüdü ve yutkundü. "İyi seçim."

"Kanayacaksın," dedim ama sesim sertti.

"Evet."

"Karşı koyma," diye fısıldadım. "Bitmesini bekleme. Sen pes edene kadar bitmeyecek."

"Biliyorum." Bir nefes aldı. "Yap şunu."

Ben de bir nefes aldım. Sonra onun yanında, bir adım gerisinde pozisyon aldım. Teli sıkıca kavradım ve sabit bir şekilde nişan aldım. Sırtına çaprazlamasına çarptı ve öne doğru sarsıldı, yumruklarını zincirlere sıktı. Şerit anlıktı, kırmızı ve öfkeliydi. İkincisiyle kesiştirdim ve homurdandı. Zincirler takırdadı. Bir sonraki kıvrıldı ve kelepçelerin içinde büküldü,

Telin halkası göğüs kafesinin hassas etini ısıırıyordu.

Gergindi, çok gergindi ve kavga ettiğini fark edince ağzım kurudu.

"Karşı koyma," diye nefes aldım. "Andy, buna karşı koyma."

Ama elinde değildi. Bir sonraki beline dolandı ve o zaman bağırdı, yere inerken keskin bir çığlık attı. Onu hızla takip ettim ve nefesi sığılaştı.

"Siktir," diye bağırdı. "Siktir, çok acıyor."

Ses tonuna karşı dişlerimi sıktım ve hızımı artırdım, o da kollarını gererek ama hiçbir yere gitmeyerek döndü.

"Hadi," dedim. "Vazgeç."

Bir kırbaacı kalçalarına doladığımda düzgünce haykırdı ve sırtındaki kırbaçları ikiye katladığımda tekrar haykırdı; titriyordu, terliyordu ama hâlâ mücadele ediyordu. Bir sonrakinde ilk kez kan aktı, sadece bir parça, ilk kesikti ama canını yakmış olmalıydı ki başını eğdi, nefesinin altında küfürler tıslıyordu.

Kendimi sırtına bastırdım ve irkildi. İzleri çok güzeldi, çiğ kırmızı acı ilmekleri, çarpıcı bir desen. Dilimle bir ilmeğin izini sürdüm ve kollarımı onun sikini sıkmak için doladım. Tekrar sertleşti ve gevşeyene kadar ona mastürbasyon yaptım. İşte o zaman zincirleri gerilene ve parmak eklemleri bembeyaz olana kadar ona tekrar tekrar vurdum. Her kırbaçta ileri atılıyordu ve bacakları titriyordu.

"Lütfen," diye tısladım. "Lütfen vazgeç."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," diye homurdandı ve bunda ciddi idi.

"Tanrım, Faye, nasıl yapacağımı bilmiyorum." Bu beni neredeyse kırıyordu. Kabloyu indirip iç çektim ve gözleri omzunun üzerinden benimkilerle buluştu. "Ne yapıyorsun?"

"Emin değilim." Omuz silkdim. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum."

Bakışlarında karanlık parlıyor, beni kışkırtıyor, tahrik ediyordu. "Yap şunu," diye hırladı. "Bunu sen istedin, sonuna kadar git. Burada korkak tavuk yok, Faye. Sadece sen ve ben. Bu senin fantezin. Al bunu."

Kabloyu kaldırdım ama duruşum zayıftı. "Sorun yok," dedi ve sesi daha yumuşaktı. "Yap şunu Faye, sakın durma."

Omzunu öptüm ve Vincent tarzı saçma bir himayeci değil, sadece ben vardım. Sadece ben vardım.

Ve sonra yaptım, yapmam gerekeni yaptım. Onu merhamet etmeden, kısıtlamadan kırbaçladım ve o hırladı, uludu ve sarsıldı. Sonra titredi, gerçekten titredi ve sırtı acı ve kandan oluşan güzel bir çarpı işaretine dönüştü.

Birikiyor ve dökülüyordu ve çok çarpıcıydı.

"Güzel," diye tısladım. "Aynen öyle."

Parmak eklemleri zincirlerin etrafında gevşeyene kadar onu kırbaçladım, gevşek ve istekli olana kadar, ne olursa olsun savaşmadan kabul etti, sadece acıyla homurdandı ve sonra önünde durdum ve gözleri donuklaştı.

"Hazır mısınız?" Çenesini avuçladım. "Andy, hazır mısınız?"

Gözleri kapandı ve başını salladı, kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Hayır. Hazır değilim."

Olduğum yerde kaldım ve kabloyu geri çektim. "Özür dilerim," diye fısıldadım. "Bu gerçekten canımı yakacak."

Önünü kırbaçladım ve kıpkırmızı oldu. Meme uçlarından birini yakaladığımda dizleri büküldü ve bir daha toparlanamadı. Gevşek duruyordu, nefes nefese kalmıştı, kızgın kırmızı yaralarla kaplıydı ve ben hala onu kırbaçlıyordum. Gözlerim doldu ve yine de kirpiklerimi kırpmaya devam ettim ve bu şimdiye kadar yaşadığım en samimi şeydi, ona verebileceğim en büyük hediye idi.

Sonunda, ona daha fazla vuramayacağımı düşündüğümde o kelimeleri söyledi. "Dur," dedi. "Lütfen, dur. Faye, dur. Benden bu kadar."

Gözlerinin içine baktım. "Hazır değilsin, Andy. Hazır olmadığını biliyorum."

"Bekle," dedi, sonra kendini tuttu. "Lanet olsun, Faye, yap şunu. Vur bana."

Ona tekrar tekrar vurdum ve bir yere vardık. Her kırbacın arasından bana baktı ve ağlamayı kesti. Vücudu benimdi.

Kaderinin benim ellerimde olduğunu kabul etmek, cezamı kabul etmek.

Gözlerim doldu, gülümsedim ve dudaklarımı göğsüne bastırdım. "Tanrım," diye nefes aldım. "Hiç senin kadar güzel bir şey görmemiştim."

Cevap vermedi, bir şey istemedi. Daha fazlasını istemedi, durmak istemedi. Parmaklarımı göğsünde gezdirdim ve sikini tuttum, inleyene kadar sıkıca kavradım. Parmaklarımı ağzına soktum. "İslat onları."

Söyleneni yaptı ve iki parmağımı kıkırına soktuğumda irkilmedi bile, sadece inledi, zevk ve acı birbirinden ayrılamazdı. Endorfinleri yükseltiyor olmalıydı ve aklı hala yerindeydi, o yerde nasıl olduğunu tam olarak biliyordum.

Gülümsedim.

O hazırды.

Dizlerinin üzerine çökene kadar prangaları indirdim ve ağzını amıma doğru bastırdım. "Yala beni," diye tısladım. "Sev beni."

Gözleri bana bakarken kömür gibiydi, puslu ama istek doluydu.

Bana her şeyiymişim gibi, ihtiyacı olan tek şeymişim gibi baktı ve bu beni ağlattı.

"Seni şimdi alacağım," dedim. "Ve iyi hissettireceğim, söz veriyorum."

Dizlerimin üzerine çöktüm ve dudaklarından öptüm, o da oradaydı, beni seviyordu, beni istiyordu.

"Vakit geldi," dedim ve o da başını salladı.

Yirmi İkinci Bölüm

Andy

Cildim yanıyordu, kaslarım seğiriyordu, ağzım kuruydu ama uçuyordum. Gökyüzünde süzülen lanet bir uçurtma kadar yüksek. Ve işte oradaydı, Faye, beni oraya götüren çılgın hedonist küçük baştan çıkarıcı. Mücadele etmeyi bırakmıştım. Bana sahip olabilirdi, her şeye, nasıl isterse. Dizlerimin üzerine çökene kadar prangaları indirdi ve sonra beni dört ayağımın üzerine doğru yönlendirdi. Kalçalarımın arasına diz çöktü ve kayganlaştırıcının vıcık vıcık sesini duydum. Önce dili geldi, sıcak ve kıvılcımlıydı, tereddüt etmeden içeri girdi, etrafımda döndü, beni yaladı ve bu his beni daha yükseğe çıkardı. Beni parmaklarıyla açarken nefesimi tuttum, iki, sonra üç, ve o sertti, derinlere bastırdı ve iğrenç sesler çıkarana kadar parmak eklemlerini daire içine aldı. Ama bu da umurumda değildi. İyi hissettiriyordu.

İki elini, ikişer parmağını kullanırken inledim ve beni gererek iyice çekti. Nefes alışını duydum ve bundan zevk alıyordu. Omzumun üzerinden geriye baktım ve onu topuğunun üzerinde otururken buldum, beni açarken o tatlı küçük amını gıcırdatıyordu.

"İçini görebiliyorum," diye inledi ve sanırım o da neredeyse benim kadar kendinden geçmişti. "Kahretsin Andy, o muhteşem kıcının içini görebiliyorum." Derinlere doğru itti. "Daha fazlasını istiyorum," diye fısıldadı. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Al," dedim. "Ne istersen al."

Elini sırtıma bastırdı ve irkildim. "Uzan," dedi. "Rahatla."

Söylediği gibi yaptım ve matın üzerinde kendimi iyi hissettim, hareket etmek için çaba sarf etmeme gerek yoktu, hiçbir şey için çaba sarf etmeme gerek yoktu. Nefesim sabitti, kalbim çarpıyordu ama güzeldi. Gerçekten güzeldi.

Gözlerimle onu takip ettim, straponu takarken onu izledim. Onu gerçek bir horoz gibi tutuyordu.

"Bana bak," dedi ama buna gerek yoktu, başka bir yere bakmıyordum. "Bunu içine sokacağım, sen de sonuna kadar alacaksın." Gülümsedi ve bu sınırdaki bir gülümsemeydi. O büyük sahte aleti ovuşturdu ve gözleri sapkın arzularıyla parladı. "Bana istediğini söyle."

Sesim hırıltılıydı. "Seni istiyorum."

"Güzel," diye nefes aldı. "Bu yeterince iyi." Yüzüme doğru diz çöktü ve

Elleri çok nazik, çok kibardı. "Öp onu," diye fısıldadı ve parmakları beni yönlendirdi, başımı o parlak siyah aleti öpecek kadar kaldırdı. Saçlarımı okşadı ve bu çok hoş, rahatlatıcı bir histi. "Ağzını aç," dedi ve ben de açtım. Ağzımı iyice açtığımda plastik, ter ve kustumuk tadı geldi ve onu boğazımın arkasına doğru itti. Bu sefer sert değildi, çok sakindi, yüzümü okşuyor ve bunun onu ne kadar ıslattığını, onu ne kadar azdırdığını, zaten boşalmanın eşliğinde olduğunu mırıldanıyordu. Islak bir sesle çıkardı ve dudakları benimkilerin üzerindeydi. "Teşekkür ederim," dedi. "Bu şimdiye kadar sahip olduğum en büyük hediye."

"Al o zaman," dedim. "Becer beni."

Ağzı açık kaldı ve gözlerini kapattı. "Lütfen bunu tekrar söyle..."

"Sik beni." Sesim benimki gibi çıkmıyordu. "Sik beni."

"Evet..." diye tısladı. "Tanrım, evet..."

Arkama geçti ve kalçalarımı ayırdı, bir bacağımı açılı bir şekilde dışarı iterek arasına yerleşti. Avuç içleri ağrıyan sırtıma masaj yapıyordu ve bu beni inletiyordu ama güzel bir yanma, güzel bir acıydı. Sikim altımda sertleşmişti, onun için sertleşmişti. Soğuk bir damlacık ve kayganlaştırıcı kıcımın her yerindeydi. Aletin üzerine, kıcımın çatlağına sürdüğünde gıcırdadı ve iki parmağını içeri sokup içime sürdüğünde daha yüksek sesle gıcırdadı.

"Rahat ol," dedi, "güzel ve rahat."

Ve parmakları yine oradaydı, ama bu sefer daha fazlaydı, belki dört, bilmiyorum. Kendimi çok dolu hissediyordum ve bu bir yanma, bir sızıydı... sıcak, alçak, hırıltılı bir sızı. İnledim ama acıdan değildi.

"İşte bu," dedi usulca. "Buna çok hazırsın, göt deliğin benim için ardına kadar açık. Tanrım, Andy... bu çok güzel..." Küçük bir inilti çıkardı ve kendine dokunduğunu anladım.

Bir nefes aldım. "Şimdi," dedim. "Ben hazırım. Becer beni, Faye."

Faye

Parmaklarımı sakinleştirmek, kendimi kenara çekmek zorundaydım, yoksa Andy'nin muhteşem göt deliğine bakarken boşalacaktım ve henüz boşalmak istemiyordum. Bunu sınırda, yüksekte yaşamak istiyordum.

O kadar ıslaktı ki, yağ içinde yüzüyordu, o kadar ki gevşek deliği

Onu her parmakladığımda sığıyor ve salya akıtıyordu. Belden bağlamalı aleti yerleştirdim, yine de biraz zorlanacağımı fark edince karıncalanmaya başladım. Ellerimi kalçalarına dayadım ve vücut ağırlığımı kullanarak içeri doğru ittim. Deliği başın etrafında gerildikçe homurdandı ve ben itmeye devam ettikçe acı dolu bir inlemeye dönüştü. Baş bir gıcırtyla içeri çekildi ama içi daha da sıkıydı. Kıcı benimle savaştı. Derinlikle savaştı.

Kalçalarımı tembel daireler çizerek hareket ettirdim, onu yavaşça becerdim. "Evet," dedim. "Al onu. Rahatla."

Göt deliği narin bir çiçeğin taç yapraklarını açtığı gibi açılmıştı, her dürtüşümde biraz daha fazlasını veriyordu ve lanet olsun ki içi benim için nasıl lıkırdıyor ve tükürüyordu. Yer değiştirdim, ağırlığımı daha eşit bir şekilde yaydım, kalçalarımı yavaşça hareket ettirirken göğüslerim ağrıyan sırtına bastırdı, yavaşça o horozu derinlere soktum. Gerginliğini hissedebiliyordum, homurdanıyor ve inliyordu, daha fazla yer verene kadar her kası geriliyordu. O beni içine aldıkça daha kolay, daha ıslak, kalçalarım daha özgürce hareket ediyordu.

"Yarısına geldim," diye nefes aldım. "Lanet olsun Andy, yarısını geçtim." "Yanıyor," diye homurdandı. "Acıyor, Faye. Acıyor amına koyayım."

"Yakında daha iyi hissedeceksin," diye yatıştırdım, omzunu öptüm. "Söz veriyorum daha iyi hissedeceksin."

Tek bir hamleyle haykırdı ama neredeyse varmışım. Kalçalarımı oynattım, bir yol açtım ve kasları gevşedi, kabzaya kadar battım ve nefesini tuttu.

"İçindeyim," dedim. "Sonuna kadar. Bunu hissedebiliyor musun? Ne kadar derin olduğumu hissedebiliyor musun?" Kalçalarımın etrafında döndüm ve o inledi ve klitorisim kayışlara karşı zonkladı.

"Çok doluyum," diye homurdandı. "Yapamam... Hissediyorum... *Gitmem...* lazım..."

"Sen değil." Tenine karşı gülümsedim. "Güven bana. Ben de o yollardan geçtim. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum."

"Sıra sende o zaman," diye homurdandı ve o anda kesinlikle iyi olacağını biliyordum. Bunu kaldırabilirdi.

Onu yavaşça, uzun derin vuruşlarla becerdim ve onun için değiştiğini, acının tamamen başka bir şeye dönüştüğünü hissettim. Biliyordum, ben de o yollardan geçmişim. Andy Morgan'ın buna boyun eğdiği düşüncesi içimde, amımda, memelerimde coşku yarattı. Ona doğru bastırırken ağrıyan meme uçlarımı sıktım.

"Siktir," diye tısladı. "Lanet olsun, bu çok garip hissettiriyor." "İyi hissettiriyor, biliyorum," dedim.

"Öyle olacağına söz verdim."

Ben hızlandıkça nefesi kesiliyordu ve kıcı kaygan ve istekliydi. Altımda kıvrılarak çiçek açtı ve açıldı ve o zaman benim olduğunu anladım. Bunu istiyordu. Deli gibi sırttım, kalçalarını kavrayıp onu iyice becerirken daha fazla kaldıraç için kendimi kaldırdım. Tekrar homurdanmaya başlayana kadar onu becerdim ama bu acıdan değildi. Kalçaları gergindi ve belli belirsiz kendini kaldırmaya, mindere sürtünmeye ve büyük plastik aletimle buluşmak için yukarı çıkmaya başladı.

"İşte böyle," diye tısladım, sırtındaki çizgilerle alay ederek. "Beni hemen geri becer, o güzel deliği bana doğru çalıştır."

Ve yaptı. Yaptı amına koyayım.

"Çok yaklaştım," dedi. "Kahretsin Faye, eğer dikkatli olmazsan o lanet minderin her yerine boşalacağım."

Andy'm geri dönmüştü, endorfın sisi dağılmış, yerini çok daha ilkel bir şeye bırakmıştı. Hoşuma gitmişti. Mükemmeldi.

"Yüzünü görmek istiyorum." Nefesim kesilmişti, nefesim kesilmişti. "Kahretsin, Andy, seni görmek istiyorum. Seni görmem gerek."

Sikimi bir höpürtü ile çektim ve o da boşluğa bakarak inledi. "Tanrım, Faye, kığım kırılmış gibi hissediyorum. Ne yaptın lan sen? Bana mı?"

"Her şey yoluna girecek." Kendi kendime sırttım. "İlk elden deneyimim var." Kalçasına bir tokat attım. "Yana dön," dedim. "Dizlerini göğsüne çek."

İtiraz etmedi ve yalan da söylemiyordu. Sikiinin rengi koyu ve ıslaktı, neredeyse patlamaya hazırdı. Yanan gözlerinden açık göt deliğine baktım. Sadece manzarayı takdir etmek için parmaklarımla açmaya çalıştım. Kırmızı ve çiğdi, pis ve ilahiydi. O kirli pembe tünel hamdı ve tıpkı hayal ettiğim gibi kocaman açılmıştı. Lanet olsun, bunu nasıl da hayal etmişim.

"Çok güzel." Gülümsedim ve sonra onu tekrar içime aldım. Yeni bir açıdan içeri ittiğimde haykırdı, ama kıcı hepsini aldı, o horozu sonuna kadar batırdım ve cehennem gibi sıcaktı, şimdiye kadar gördüğüm kadar sıcaktı ve her itme ile amım sıkıldı ve klitorisim açgözlülükle kasıldı. Saf cennet gibiydi.

Başını kaldıracak kadar dirseklerinin üzerine doğru kaydı ve ben de doğrudan ağızına yöneldim, dilim dudaklarının arasından kayıp onunkine karıştı. O da beni öptü ve gözleri açıktı, *benimkiler de* açıktı, her şeyi istiyordu, her küçük şeyi görmek istiyordu.

Sikini karnıma dayamıştı, zonklıyor ve seğiriyordu.

"Gelme," diye mırıldandım. "Lütfen henüz değil." "Deneyeceğim."

"Sıkı çalış." Gülümsedim. "Söz veriyorum buna değecek."

Başını arkaya eğdi ve ben manzaraya, her şeye hayran kaldım. Kıcı sızlıyor ve sızıyordu, verdiğim her şeyi alıyordu ve bu ilahi bir mutluluktur. Kirli ilahi mutluluk.

"Eğer bir şey yapmayı planlıyorsan elini çabuk tutsan iyi edersin," diye hırladı. "Daha fazla bekleyemem."

Belden bağlamalı aleti yavaşça çıkardım ve o muhteşem delik göz kırptı ve kayıptan dolayı sıçradı.

Her şeyimi ortaya koymuştum ve bunu bilmesini istiyordum. Bunu bilmesine ihtiyacım vardı. Sınır yok, sınır yok, sadece tamamen içindeyim.

Boş göt deliğini öpmek için yüzümü indirdiğimde nefesini tısladı ve saçlarımı tutmak için uzandı. "Delirdin mi sen?" diye homurdandı. "Bu çok iğrenç, Faye."

"Hoşuma gitti," diye inledim. "*Senden* hoşlanıyorum."

"Ötesindesin..." diye mırıldandı. "Çok ötesindesin..."

Hoşuna gittiğini inkâr edemezdi, onu dilimle becerirken tüm vücudu sarsıldı, iğrençti, ıslaktı, kaygandı ve çok lezzetliydi.

"Kirli. Kahrolası. Orosu," diye homurdandı.

Yukarı çıkarken dudaklarımı elime sildim ve o da yüzünü buruşturdu. Yine de demir gibi sertti, taşakları sıkı ve sıcaktı ve gitmeye hazırды.

Straponu çıkardım, bir kenara attım ve parmaklarım doğrudan klitorisime yöneldi. Çok uzakta değildim.

Üstüne bindim ve sikini bir elime aldım, sonra da sertçe üzerine bindim ve o da bana karşılık verdi, ben çığlık atana kadar kasıldı, itti ve hırladı. O kadar sert boşaldım ki nefesim kesildi, kendimi onun omuzlarına yaslarırken her kasım titriyordu. Başım arkaya düştü ve gözlerimin arkasında sıcaklık patladı. Göğüslerimi yakaladı ve sertçe sıktı ve beni doldurdu, uçurumda bana katılırken hırlayarak saçmaladı ve ikimiz de uzun bir süre hareket etmedik, sert ve tükenmiş ve tekrar aşağı inene kadar başka bir gezegendeydik.

Göğsüne yığıldım ve beni kollarının arasına alırken acıdan dişlerini sıktı. Kalbini dinledim, gümür gümür atıyordu. Nefesi derin ve hızlıydı.

Sonra kıkırdadım. O da güldü.

Ve her şey çok komik, coşkulu ve gülünç görünüyordu.

"Sen resmen delisin." Gülümsedi. "Sana söylüyorum Faye Devere, az önce olanlar tam bir çılgınlıktı."

"İyi delilik," diye sııttım. "Biz buralarda iyi deliliği severiz."

Kaşlarını kaldırdı. "Bundan sonra seni öpmemin imkanı yok. O lanet olası pis ağzını çamaşır suyuyla yıkayıp yüz tane Meryem Ana duası okuyana kadar olmaz."

"Evet öylesin," diye güldüm ve dudaklarımı onunkilerin üzerine dıktım. Yalan söylediği ortaya çıktı.

Faye

Adamı sevdim. Adamı sevdim. Adamı sevdim. Ve o da beni sevdi.

Kabul edelim, gerçek olmadıkça kimse böyle pis bir öpücüğü kabul etmez. Ve o benden her şeyimi almıştı. *Her şeyimi.*

Yüzümde bir gülümsemeyle onun giyinmesini izledim. Yavaş ve bol küfürlü bir süreçti, ama seksi iş adamını ağrıyan bir kış ve seks çürükleriyle dolu bir sırtla gayet iyi idare etmeyi başarmıştı. Bunu bilmek güzeldi.

"Temizlenmem gerek," dedi. "Yoksa gömleğime kan bulaşacak. Çılgın bir sokak kavgasına karışmış gibi görünmek istemiyorum."

"Seninle ofiste buluşuruz." Gülümsedim. "Ben burayı temizlerim, merak etme." "Endişelenmeyecektim," diye sııttı. "Bu kesinlikle *senin* lanet

Faye. İşin bitene kadar kimsenin buraya gelmediğinden emin ol."

Paspasa baktım. "Bu biraz zaman alabilir."

"Hiçbir yere gitmiyorum." Sııttı ve ağzını alnıma bastırdı. "Ofiste görüşürüz, tamam mı?"

Gülümsedim. "Dönüş yolunda dans edebilirim."

"Tamam. Bekliyor olacağım."

Kapının kilidini açtı ve dışarı çıktı ve kimse onun küçük kaçamağından haberdar olmayacaktı. Bu beni gülümsetti.

Telefon kablosunu bir top haline getirdim, kayganlaştırıcıyı ve straponu toplayıp kutuya geri attım, zavallı, şüphelenmeyen bir sapık kapıyı denerken dehşet içinde başladım. Kapı hâlâ açıktı.

"Oda meşgul, üzgünüm!" Ben aradım. "Elimden geldiğince çabuk hazırlayacağım."

Kutuyu kapattım, oyuncakları gözlerden sakladım ve iyi ki de öyle yapmışım, çünkü adam hiçbir şeyi fark etmemişti.

Onlarla yüzleşmek için döndüğümde bir gülümseme yapııştırdım. "Özür dilerim," dedim. "Çabuk olacağım..."

Kalbim durdu. Ölü gibi durdu.

Maske karmaşık, profesyonel, otantik... ve dehşet vericiydi.

Altındaki adam yüzünden dehşet verici, gülümseyen ay yüzü yüzünden değil.

"İyi akşamlar güzel kuş," dedi adam. "Görünüşe göre biri çok ama *çok* yaramaz bir kız olmuş." Anahtarı kilidin içinde çevirdi ve cebine attı. "Yaramaz kızlara ne olduğunu artık hepimiz biliyoruz, değil mi Saksagan?"

"Burada olamazsın," dedim. "Seni öldürecek." Sesim olduğumdan daha kendinden emin çıkıyordu ama yine de geri geri gidiyordum, kırbaç sehпасına dayanana kadar kısa adımlarla ilerliyordum.

Maskeyi çıkarıp yere bıraktı. "Tut tut, Magpie, gerçekten *Andy Morgan*'dan korktuğumu mu düşünüyorsun? Hiç de korkutucu biri değil, güzel kuş. Bence çok çekingen bir tip, hep çalışıyor ama hiç oynamıyor."

Titriyordum ama bunu gösteremezdim. Göstermemeliydim. "Onu gerçekten tanıyorsun Vincent. Bence gitmelisin."

"Çok haklısın Magpie, onu tanımıyorum." Gülümsemesi iğrençti. Korkunç. "Ama sen de bilmiyorsun."

"Elbette onu tanıyorum," diye tükürdüm. "Onu senin bilebileceğinden çok daha iyi tanıyorum."

Vincent burada çok büyük, çok geniş görünüyordu. Boşluğu dolduruyor, nefes almayı zorlaştırıyordu. O odaya baktı, ben de kapıya baktım. Çok ağırdı, anahtar olmadan geçmeme imkân yoktu. "İngiltere'ye dönüşün nasıl gidiyor, Faye? Her şey umduğun gibi mi?"

"Umduğumdan da fazla." Gülümsedim. "Ben buraya aidim Vincent. Her zaman buraya aittim. Burası benim kulübüm, benim yerim, benim hayatım. Hepsi burada."

"Senin kulübün mü?" dedi ve kaşlarını kaldırdı. "Evet, Vincent. *Benim* kulübüm ve şimdi oradan ayrılmanı istiyorum."

"Bu komik bir şey, güzel kuş, çünkü kulübünüze baktım, güzel *Club Explicit'inize*."

"Aferin sana, kontrol etmişsin. Şimdi git!"

Cebini karıştırdı ve bir an için vazgeçip anahtarı alacağını sandım ama onun yerine bir kâğıt parçası çıkardı. Onu uzattı. "Andrew William Morgan," diye sırttı. "Tek Yönetici. Kayıtlarda kulübün kime ait olduğu çok açık, Magpie ve senin değil. Listede adın bile yok, neredeyse üç yıldır yönetici değilsin."

Güldüm. "Sen ne dersen Vincent. Senin tarafından manipüle edilmekten bıktım, o günler geride kaldı."

"Kendin oku, tatlım. Tam şurada, siyah beyaz." Kâğıdı bana fırlattı ve elimde olmadan yakaladım. Resmi logo netti ve açarken ellerim titredi. "Böyle korkunç bir haberin taşıyıcısı olduğum için üzgünüm."

O haklıydı. Korkunç derecede haklıydı. Kanım dondu ama kabadayılığımı sürdürdüm. "Bunu biliyordum," dedim. "Bir evrak hatası."

Gözleri benimkilerle buluştu. "Bana yalan söylemeyi ne zaman öğrendin güzel kuş? Biz böyle çalışmıyoruz."

"Biliyordum," dedim ama gözlerim dolmuştu. "Burası benim kulübüm Vincent, git artık."

"Değil," diye hırladı ve bana doğru geldi, üzerime çıktı, yüzünü yüzüme dayayarak beni bankın üzerine bastırdı.

"Bırak beni," diye tısladım ama bacaklarım titriyor, bükülüyordu. Onun varlığı çok tanıdık, çok tanıdık. "Ciddiyim Vincent, beni rahat bırak."

"Seni özledim." Ağzı boynumda sıcaktı. "Seni çok özledim güzel kuşum. Bunu bilerek yaptın, değil mi? Peşinden koşmamı istedin. Merak etme güzel kuş, seni eve götüreceğim ve bir daha asla yanımdan ayrılmayacaksın. Bundan emin olacağım. Seni ait olduğun yerde, kafeste tutacağız."

"Hayır."

"Oh evet, Magpie. Evet." Parmakları kalçamda, yukarı doğru kayıyordu. Onu itmeye çalıştım ama sertti. Hedeflerine ulaştıklarında ciyakladım, onları uyluklarımın arasına zorladı, klitorisime sürttü.

"Hayır!" diye bağırdım. "Hayır! Vincent, seni istemiyorum. Artık istemiyorum."

"O zaman neden amın benim için bu kadar ıslak?" diye hırladı. "Oh, güzel kuş, benim için çok güzel ıslanmışsın."

Gözleriyle karşılaştım ve keşke onu yakabilseydim. "Ben ıslak değilim sen."

Bu onu kızdırdı ve parmaklarını içeri sokarak canımı yaktı. "Kirli, pis

küçük pislik," diye öfkelenildi. "Bana ihanet ettin. Onun sikini aldın, değil mi?"

"Onun sikini *seviyorum*." Ondan uzaklaşamıyor olmama rağmen hırçın ve öfkeliydim. Bunun için beni cezalandırdı, parmaklarını eklemlerime vurdu.

Ve sonra fark etti. Ağzı kısıldı, gözleri vahşileşti. "Yüzükleriniz. Yüzükleriniz nerede?"

"Ait oldukları yere, lanet olası kanalizasyona."

Eli boğazımdaydı, beni çimdikliyordu. "Beni cezalandırıyorsun Magpie, biliyorum. Kendimi açıklamam gerek, biliyorum."

"Açıklanacak bir şey yok." Bacaklarımın arasındaki acıya, o tanıdık acıya karşı gözlerimi sımsıkı yumdum. "Beni sattın. Beni kullandın. Beni becermelerine izin verdin, *aşk* için değil Vincent, *gurur* için değil, lanet bir *varlık olduğum* için değil. Beni para için sikmelerine izin verdin."

"Anlamıyorsun Magpie, henüz değil, ama anlayacaksın. Bu benim en büyük fedakarlığımı, en değerli varlığıma bir değer biçmek."

"Para için beni incitmelerine izin verdin!"

"Seni özgür bırakmalarına izin verdim, güzel kuş. Sevgilerini hissettin, biliyorum. Sen istedin. Onları sen istedin."

"*Seni* istedim." Ve ağlıyordum. Pişmanlık, utanç ve acının sıcak ıslak gözyaşları. "Bunu *senin* için yaptım."

"Ve bunu *senin* için yaptım," diye tersledi. "Çok nankörsün, Magpie. Sana yeterince vermedim mi? Yeterince sevgi, yeterince seks, yeterince pis sik? Sana çok şey verdim Magpie, neden daha fazlası için buraya gelmen gerekti? Neden? Lanet olası neden!?" Boğazımı sıktı ve amımı sertçe sıktı.

"Bana sevgi vermedin," diye ağladım. "Bana sadece acı verdin."

"Sana özgürlüğü verdim!" diye bağırdı. "Sana insan vücudunun dayanabileceği tüm zevki verdim!" Göğsümü kavradı, sertçe büktü.

"Bunu istemiyorum," diye tısladım. "Şimdi bana ne yaparsan yap, bunu istemiyorum. o."

"Yüzüklerini çıkarman korkunç bir ihanetti güzel kuş, ama sakın Endişelen. Sana yenilerini vereceğim. Sana on tane, yirmi tane vereceğim, o pis amcığını o kadar çok deleceğim ki, hepsini çıkarabilmen mümkün olmayacak. Ne kadar hoşuna gittiğini biliyorum. Cynthia'dan yardım isteyeceğim, o da yavaş yavaş yapacak, tatlı kız, çok yavaş, çok acı verici. Tam istediğin gibi, seni pis küçük sürtük."

Başparmağı klitorisimin üzerindeydi, parmakları derinlere doğru bükülüyordu ve beni tanıyordu, o

Vücudumun ona tepki verdiğini bilecek kadar beni tanıyordu. "Hayır," dedim. "Lütfen dur." "Bunu istiyorsun. Aşk istiyorsun, acıyı istiyorsun. Vücudun istiyor

Ben."

"Hayır."

"O hep beni istedi, güzel kuş. Ağlayana kadar acı çektiğin tüm o zamanlar ve senin için her şeyi daha iyi hale getirdiğim tüm o zamanlar."

"Daha iyi hale getirmedi."

"Yaptım. Tıpkı şimdi yapacağım gibi." Nefesi yüzümdeydi, başımı başka yöne çevirdim. "Bacaklarını aç," dedi ve parmaklarının kemerinde olduğunu duydum. "Sakin beni inkar etme Saksagan, yoksa sana ne yapacağımı biliyorsun. Efendilerini memnun etmeyen sürtüklere ne olduğunu biliyorsun."

"Sen benim efendim değilsin."

"Ve o senin ortağın değil." Güçlü eller kalçalarımı ayırdı ve ben donakaldım. Kaybolmuştum. "Sen buraya ait değilsin. En azından benimle ne elde edeceğini biliyorsun, Magpie. Paylaştığımız aşkın güzel gerçeğini biliyorsun. O adam bir yalancı."

"Yalan söylüyorsun, Vincent."

"Kendini bana teslim et," dedi. "Ve seni cezalandırmayacağım."

Bu kaybedilmiş bir savaştı ve ben bunu biliyordum. Dizlerim tekme atacak gücü bulamıyordu ve ona doğru hamle yaptığım anda bileklerim sıkıştı. Beynim ince bir iplik gibi çözülmüştü ve ben gülüyordum.

"Öp beni," dedim. "Beni becermeden önce beni ne kadar sevdiğini göster."

"Oh, güzel kuş," diye hırladı. "İşte iyi bir kız."

Ağzım onunkine gitti ve Andy Morgan'ın her pis parçasının tadına bakmasını umdum.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Andy

Kendimi koltuğuma bırakırken irkildim. Tanrım, beni iyi becermişti. Şimdiden ona borcumu nasıl ödeyeceğimi, vücudunu nasıl kendime taptıracağımı düşünüyordum. Faye Devere'e boyun eğmek o kadar da kötü değildi.

Bu anlaşma işe yarayabilir.

Merhemde sadece küçük bir sinek kalmıştı ve onun durumunu kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımı uyandırdım. Şansımız yaver giderse evde ve kuru olacaktık ve hayat üç yıl önce, o sapkın bok çuvalı onu baştan çıkarmadan önce olması gerektiği gibi devam edebilecekti. Web sitesini açtım ve etkinlikler sayfasını kontrol ettim, en azından bazılarının iptal edilmiş olmasını umuyordum. Eğer o zavallı kafatasında birazcık mantık olsaydı iptal ederdi.

Ama değillerdi. Hepsi hala listedeydi. Her biri. Aptal herif.

Topaz kapıyı doğru düzgün çalmadan içeri daldı. Kesinlikle küçük botları için fazla büyüyordu.

"Mahremiyet diye bir şey duymadın mı?" Tersledim.

Nefesini tuttu. "Üzgünüm Bay Morgan, ama her yerde sizi arıyorduk. Dans pistini su bastı, ana sahnede birinin bileği burkuldu, barın yanında en az üç şişe kırıldı ve Demelza yeni üyelerinden bazılarını kaybetti. İkimiz de seni arıyorduk. Ne seni ne de Faye'i hiçbir yerde bulamadık."

Bir elimi kaldırdım. "Tamam, tamam, sakın ol." Web sitesini kapatmak için hamle yaptım ama altta kayan yorumlar bölümü gözüme çarptı.

İğrenç! Efendi Blake kendinden utanmalı. Umarım ona asla geri dönmez, seni pis pezevenk!

Aşağıya indim ve çok sevdim, gelmiş geçmiş en iyi kitap gibi övgülerin arasında bir tane daha vardı.

Bir kadını seks için satmak asla aşk için değildir. İğrenmiş okuyucu. Topaz'ın gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

"Ne oldu, Bay Morgan?" "Çalıdaki Kuş'u okudun mu

Topaz? Yenisini mi?"

Yüzü kıpkırmızı oldu. "Ben... um..." "Okudun, değil mi?"

"Oh, Bay Morgan, bu işe karışmak istemedim!" Güzel gözlerini kapattı.

"Onu seks için mi sattı, Topaz?"

Tek kelime etmedi, kıpırdamadı bile ve ben kendimi kaybettim. "O bok çuvalı Faye'i seks için mi sattı Topaz? Evet mi hayır mı?"

"Evet," diye fısıldadı. "Öyle yazıyor." "Ve sen bana söylemeyi düşünmedin mi?"

Omuz silkti, acınacak haldeydi. "Daha yeni okudum, bana düşmezdi!"

"Bunu biliyor muydu? Faye o pisliğin onu sattığını biliyor muydu?"

"Hayır," dedi ve gözleri cam gibiydi. "Bilmiyordu, bu yüzden kaçtı... kitapta. Kitapta bunu onu memnun etmek için, aşkından yaptığını düşünüyor, sadece misafirlerden biri ondan ekstra bir şey istiyor, bire bir... ne kadar olduğunu soruyor ve o zaman anlıyor... kaçıyor..."

"Lanet olası kitapta," diye tükürdüm. "O iğrenç, sapkın kitapta. Kaç kere?"

"Pardon?"

"Bunu ona kaç kez yaptı? Bir kere mi, iki kere mi, üç kere mi? Daha fazla mı?"

"Daha fazla," dedi. "O kitabı okumanız gerektiğini sanmıyorum Bay Morgan, ben bile bitiremedim."

Parmağımı havada gezdirdim. "O lanet kitabın kopyasını ilk iş masamda istiyorum."

Başını salladı. "Tamam, Bay Morgan, özür dilerim."

"O amcığı elime geçirdiğimde üzüleceği kadar değil." Etkinliklere geri döndüm, bir sonraki mekanını kontrol ettim ve işte o zaman küçük ikilimiz üçlü oldu. Demelza hızla içeri girdi.

"Bay Morgan..." diye başladı ama ben elimi kaldırdım.

"Biliyorum, biliyorum, Topaz beni bilgilendiriyor. Bir dakika içinde halledeceğim."

Öfkeden titriyordum, kulaklarım çınlıyordu ve Topaz, o küçük aptal çorapları sağ olsun, bir süvari gibi dizginleri ele aldı.

"Merak etme Demelza," dedi. "Bay Morgan hazır olana kadar sana yardım edeceğim."

Demelza iç çekti. "Normalde sorun değil ama bu maskeler yüzünden bu gece kimin kim olduğunu anlayamıyorum." Gözlerini üzerimde hissettim ve somurttuğunu görmek için döndüm. "Ve bunlar sisteme doğru düzgün takılmamış," dedi. "Ben yapmadım

bu parti için hiç fotoğraf yok."

"Benim hatam," diye onayladım. "Onları son işlediğimde biraz dikkatim dağılmıştı."

"Kim kayıp?" Topaz acınası özrümü kısa keserek, "Kim kayıp?" dedi.

Demelza sayfaları karıştırdı. "Dört yeni başlayan vardı, ikisi doğrudan bana geldi, birini yaklaşık on beş dakika önce buldum ve hepsi iyiydi, ama bu adamı bulamıyorum. *George Frederick Winstanley*."

"Pardon?" Topaz hızlı davranarak çarşafı Demelza'nın elinden çekip aldı.

"Ne?" Kızarmış yüzü kara dönerken "Ne oldu?" dedim. "Ne oldu?"

Elini ağzına götürdü ve gözleri dehşet dolu bir havuza dönüştü.

"George Frederick Winstanley," dedi. "Bu Vincent Blackthorne'un gerçek adı."

"Git!" Bağırđım. "Demelza kapı ekibini çağır, ana kapıları kilitlesinler. Kahretsin, her kapıyı kilitlesinler. Kimsenin girip çıkmasını istemiyorum. Hiç kimse, anladın mı?"

Başını salladı, Topaz kadar beyazdı. "Evet, Bay Morgan." "Şimdi!"

O hızla uzaklaştı, ben de çoktan güvenlik kameralarını aramaya başlamıştım ama her yerdeki lanet maskeler bunu zorlaştırıyordu.

"Onu arıyordum," dedi Topaz. "Onu bulamadım."

Kamerayı dördüncü oyun odasına çağırđım, ama farklı bir devredeydi, çalışması bir dakika sürdü. Görüntü netleştğinde nefesim kesildi ve işte oradaydı, sadece arkasındaki bacaklarını görebiliyordum, ama sağlam bir şekilde sabitlendiğini bilecek kadar iyi görebiliyordum. Neredeyse hiç irkilmeden sandalyemden sıçradım, adrenalin zaten acele ediyordu, lanet bir piston gibi pompalıyordu.

"Nerede o?" Topaz sordu. "O iyi mi?"

Cevap vermedim. Çoktan gitmiştim, kimseye aldırmadan koridorda hızla ilerliyordum. Kapı kilitliydi amına koyayım. Omzumu vurdum ama yerinden oynamadı.

"Ne yapmalıyım?" Topaz nefes nefese geldi. "Ne yapmalıyım, Bay Morgan? Ona zarar vereceğini düşünmüyorsun, değil mi?" Ben kapıya tekrar çarparken ellerini ağzında kavuşturdu. "Lütfen Tanrım, ona zarar vereceğini söyleme."

onu."

"Bu o amcığın yaptığı son şey olacak," diye hırladım, sonra seçeneklerimin tükenmekte olduğunu fark ettim.

Demelza nefes nefese ayağa fırladı. "Kapıların güvenliğini sağlıyorlar... yakında gelirler..."

Ama kısa süre için zamanım yoktu. Parmaklarımı menteşelerin üzerinde gezdirdim. Aletlere ihtiyacım olacaktı. Zihnim seçenekleri karıştırıyordu, başka giriş yoktu, havalandırma yoktu, hiçbir şey yoktu.

"FAYE!" Çığlık attım. "BU LANET KAPININ HEMEN DIŞINDAYIM!"

Bir şeyler bağırdığını duydum ama boştu. O lanet kapıdan nasıl geçeceğimi bulmaya çalışırken hayal kırıklığı içinde kendi kafamı yumruklayabilirdim.

Görünüşe göre kurtarıcılar çok tuhaf kılıklara girebiliyormuş. Kas yığını, ejderha dövmeli, yüzünün yarısını kaplayan siyah deri bir maske.

"Hey," diye koşarak geldi. "Neler oluyor Morgan? Faye içeride mi?"

"İçeride Vincent lanet olası Blackthorne ile birlikte, İtalya'dan gelen amcık. O da

kilitli." Volta atıyordum ama gidecek hiçbir yer yoktu.

Masque kapıya vurdu, omzunu kapıya dayadı ve sonra maskesini çıkardı. İşler ciddileşmek üzereydi.

"Bunu yapabiliriz," dedi. "İkimiz birlikte, sahip olduğumuz her şeyle." Çoktan kendini hazırlamıştı, esniyordu, saldırıya hazır. "Hazır mısın?"

Hiç hazır mıydım?

"Bu lanet kapıyı indireceğiz," diye hırladım. "Ama oradaki amcık tamamen benim."

Faye

Pis ağzımı öpmeye devam ettim, bacaklarımı izin verdiği kadar sıkı tuttum. Dikkat dağıtıcı, her zaman dikkat dağıtıcı.

Ayrıldı. "Bunu özledim güzel kuşum. Seni sevmeyi özledim. Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum, biliyor musun?"

Şansı yaver giderse bu ifadeyi teste tabi tutacaktı. "Şimdi," dedi. "O tatlı kalçalarını benim için aç, sana nasıl olduğunu göstereyim

Seni çok özledim, birlikte ne kadar iyiyiz."

Başımı salladım, numara yaptım, numara. En iyi gülümsememi verdim, korsemi aşağı çektim.

"Henüz değil, Efendim. Ceza her zaman sevgiden önce gelir. Bunu bana siz öğrettiniz." Gülümsedi. "Ah güzel kuşum, seni bekleyen çok fazla ceza var,

ama o güzel küçük amcığını hemen istiyorum, *onu* senin içinden sikmek istiyorum."

Sırtımı dikleştirdim, göğüslerimi ona sundum ve ağzım çok kurudu, çok kurudu. "Efendim, lütfen," diye tısladım. "Sadece birazcık. Aşktan önce acıyı hak ediyorum, lütfen bana bunu ödetin."

Gözleri göğüslerimle ziyafet çekiyordu ve bu midemi bulandırıyor. "Pekâlâ," diye hırladı. "Aferin kızım, onları öyle tatlı sunuyorsun ki, böylesine hoş bir yaratığı nasıl reddedebilirim?"

Meme uçlarımı sertçe çimdikledi, göğüslerimi korsemden çekip çıkardı ve acıttı, acıttı. "Evet..." Nefes aldım. "Bunu hak ediyorum, Efendim."

Beni tokatladı, sertçe, tekrar tekrar ve göğüslerim onun için zıpladı, saldırı altında sallanıyordu. Kabul ettim, gözlerimi kapattım. Bana vurdu ve sonra beni kavradı ve bükte, ben inleyene kadar parmaklarını yumuşak etime batırdı. Acıtmaya, ısırmaya, tokatlamaya, bükmeye ve hatta yumruklamaya devam etti ama beni sikmedi. Küçük merhametler için Tanrı'ya şükürler olsun ki beni sikmedi.

Ama sonsuza kadar dikkatini dağıtamazdım. "FAYE!"

Oh bunun için teşekkürler.

"BU LANET KAPININ HEMEN DIŞINDAYIM!"

Andy'nin sesi vahşi ve öfkeliydi. Kalbimi çarptırdı.

"Ben buradayım!" Çığlık attım ama Vincent daha fazlasını söyleyemeden nefesimi kesti.

"Onu istiyor musun?" diye hırladı. "Hâlâ onun siki için yanıp tutuşuyorsun, değil mi? Pis küçük fahişe, Magpie, sen her zaman çok pis oldun."

Sikini bacaklarımla arasında hissettim, başını klitorisime sürttü. "Şimdi," dedi. "Seni severken beni bulmasını istiyorum."

Başımı salladım ve o da ağzımı serbest bıraktı. "Daha bitirmedin," dedim. "Beni incitmeyi bitirmedin. Korkak olma, Usta, berbat bir korkağa nasıl saygı duyabilirim?"

Gözleri nasıl da karardı.

"Kimin korkak olduğunu göreceğiz, güzel kuş." Yumruğunu sıktı, göğüslerimin üzerine kaldırdı ve ben nefesimi tutup bekledim.

Ama gelmedi.

Büyük bir gürültüyle kapı yıkıldı ve tamamen parçalandı.

Andy bir anda kendini toparladı ve Masque de hemen arkasındaydı. Sonunda maskenin ardındaki yüzü gördüm ve içinde bulunduğum çılgın, titrek, korkunç durumda bile bu beni gülümsetti.

Vincent ben daha farkına bile varmadan benden kurtulmuştu, yerde deli bir adam suratının ortasına yumruk atıyordu. Cüsse öfkeyi yenemez, bu yeterince açıktı, Vincent onun altından kalkamadı, bir yumruk bile indiremedi. Korsemi yukarı çektim ve Masque yanımdaydı,

"İyi misin?" dedi, eli kolumdaydı, o kadar tanıdık ki.

Omuz silktim. "Ben yaşayacağım, ama o yaşayamayabilir." Başımı Vincent'a doğru eğdim. "Lütfen Andy'nin onu öldürmesine izin verme, hapse girmesini istemiyorum."

Masque, Andy'nin onu sürüklemeyi önce bir çift daha almasına izin verdi ve Vincent'ın yüzü kan içindeydi. Ve buna sevindim. Onun için hiçbir şeyim kalmamıştı. Hiçbir şeyim.

Kırmızı sis buharlaştığında Masque Andy'yi bıraktı ve bana doğru geldi, elleri üzerimdeydi, beni kontrol ediyordu. "Ben iyiyim," dedim. "Önemli bir şey değil, sadece birkaç çürük."

"Sana zarar verdi mi, Faye?" Gözleri çok korkmuştu.

Başımı salladım. "Her zamanki kadar değil. Ben iyiyim."

Kapıdaki görevliler Vincent'ı Masque'tan almak için tam zamanında geldiler. Vincent öfkeliydi, ama sadece konuşuyordu, avukatlara söz veriyordu ve geri kalan her şey. Neredeyse Andy'yi tekrar kızdıracaktı ama onu geri çektim.

"Yapmayacak," dedim. "O kadar da aptal değil maalesef."

"Avukatlardan korkmuyorum Faye, sadece o amcığa tekrar vurmak istiyorum." O

kanlı parmak eklemlerine baktı, sonra bana baktı, gerçekten bana baktı. "İyi olduğuna emin misin?"

"Ben iyiyim." Ama iyi değildim. Bu sadece bir başlangıçtı. Gözlerim ayaklarımın dibindeki buruşuk kâğıda gitti ve o da onları takip etti.

"Ne oldu? Burada ne oldu?"

Masque hâlâ havada asılı duruyordu, Topaz da öyle, ama atmosfer değişiyordu. Andy'yi ittim ve onlar da bana katıldılar.

"Ben, um... bunu kapatacağım..." Masque, dışarı çıkarken bir kapının acınası kalıntılarını yakaladığını söyledi. Güzel bir jestti.

"Ne oldu?" Andy'nin gözleri öfke, korku ve şüpheyile doluydu. Kâğıt parçasını eline aldı ve rengi soldu.

"Ne dersin *ortak*?" Dedim. "Ama biz ortak değiliz, değil mi? Biz

yıllardır ortak değiliz."

"Bu görüldüğü kadar kötü değil," dedi. "Bu sadece kâğıt, Faye. Sadece aptal bir form."

"Öyle mi?" Tısladım. "Bahsetmeye değer bulmadın mı? Komik miydi? Bu kulüpteki yerimi geri kazanmak için etrafta koşuşturmamı izlemek, zaten onu benden aldığını çok iyi bilerek?!"

"Öyle değildi!" diye tersledi. "Bu sadece lanet olası bir unvan Faye, hiçbir anlamı yok. Bunun için deli gibi dramaya girme. Az kalsın o amcık tarafından tecavüze uğruyordun, bu lanet kâğıt parçasının hiçbir anlamı yok. Unvanın hiçbir anlamı yok."

"Onu benden çalacak kadar anlamlıydı!" Gözlerim dolmuştu ve nefesim kesilmişti, Vincent'ın saldırısından sonra titremelerim iyice artmıştı, ama onu bırakamıyordum.

"Ben çalmadım. Listeleri değiştirdim, sen hâlâ lanet olası bir hissedarsın Faye, hiçbir bok yapmadığın bir kulübün yüzde ellisine sahipsin."

"Yalan söyledin," diye bağırdım. "*Ortaklar*, dedin, *gerçek* ortaklar!"

"Ve istersen *gerçek* bir ortak olabilirsin, sadece lanet olası kayıt defterini geri değiştireceğim, bu tek bir form, Faye, tek bir aptal form."

"Bunu öylece yapamazsın," diye tısladım. "Direktörlüğümü elimden öylece alamazsınız!"

Formu ayaklarımın dibine fırlattı. "Bil bakalım ne oldu, Faye? Biraz kızgındım. Beni terk ettin, havaya uçtun ve yönetmem gereken bir kulüp bıraktın. Bu yüzden kontrolü ele aldım, önemli değil, en mantıklı seçenek buydu."

"Bunu haklı çıkarmaya çalışma!" Tükürdüm. "Sakin süper profesyonellik taslayıp yaptığın şey önemsiz bir şeymiş gibi davranma. Önemi var. *Benim* için önemli."

"Sen kaçtın," dedi. "Kontrolü ben aldım. O kadar."

"Ben kaçmadım! Lanet olası tarihe bak Andy, gideli üç ay bile olmamıştı, eve dönmeyeceğimi bile bilmiyordun!"

"Eve gelmeyeceğini biliyordum," diye hırladı ve öfkeliydi, çok öfkeliydi. Ne küstahlık ama.

"Bunu bilemezdin," diye güldüm, kızgın bir kahkaha. "Bunu bile bilmiyordum."

"Biliyordun," diye öfkелendi. "Bu çok açıktı."

"Nasıl olabilir ki?" Gözlerimi devirdim. "Saçmalıyorsun Andy. Sana karşı hissettiklerimle baş edemediğim için ayrıldım, tamam mı? İşte bu yüzden

Beni bırakıp gitmeden önce eve gelmeme bile fırsat vermedin! Beni bıraktın, Andy!"

"Saçmalıyorsun, Faye," diye tersledi. "İkimizin de sırları var *güzel kuş*, yokmuş gibi davranma. Ve tarihi de yeniden yazma. Eve gelmeyecektin. Bunu *sen* de biliyorsun, *ben de biliyorum*."

Şaşkınlıkla başımı salladım. "Bunu nasıl söylersin? Ne yapmayı planladığım ya da planlamadığım hakkında hiçbir fikrin yok! *Sen* sadece istediğini *yaptın*, her zamanki gibi!"

Omuzlarımdan tuttu ve beni olduğum yerde durdurdu, gözyaşlarımı durdurdu.

"Bunu kendimden emin bir şekilde söyleyebilirim Faye, inan bana, çünkü ben de oradaydım."

Andy

"Ne demek tam oradaydım?" diye sordu. "Orada olman nasıl mümkün olabilir?"

Kahkahamı tutamadım, soğuktu, buz gibiydi. "Umursayan tek kişi sen değilsin Faye. Olaylar hakkında uçarı ve dramatik davranan sen olabilirsin ama bu umursayan tek kişinin sen olduğu anlamına gelmez." İçimi çektim. "Ben senin peşinden geldim. İtalya'ya senin o uçarı kafana bir şeyler sokmak ve seni eve getirmek için geldim." Ona kaşlarımı çattım. "Duyguların olduğunu bilmiyordum ve sen de onları sandığın kadar açık bir şekilde göstermedin. Ama duygularım vardı. Seni geri istedim Faye, kulübümüze, *bana geri dönmeni istedim*."

Yüzü bir resimdi, hem de çok güzel bir resim. "Nerede olduğumu nereden biliyorsun? Benimle iletişime geçmedin, seni görmedim bile!"

"Onu bulmak hiç de zor değil," dedim. "Tanrım, Faye, buralarda herkes onun köhne seks kampının nerede olduğunu bilir. Tepenin yarısına kadar sürdürdüm, tahta kapılara kadar, sanırım onları biliyorsundur."

Başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı.

"Zile basıp bir sürü açıklama yapmak istemedim, bu yüzden arabadan indim ve çitin üzerinden tırmandım. Zor oldu ama başardım. Hatta romantik olacağını bile düşünmüştüm.

ve eve gelmeni istiyor."

Gözleri dolmuştu. "Çok fazla sır var," diye fısıldadı. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Herkesin sırları vardır, Faye, kirli çamaşırlarımız sadece lanet olası sepetin üzerine dökülüyor, hepsi bu."

"Beni bulamadın," dedi. "Ben seni görmedim."

"İhtiyacım yoktu, sen tam oradaydın, lanet olası terastaydın.

Onunlaydın." Farkındalığın gözlerinde parladığını gördüm. "Onunla mı?"

"Evet, Faye, onunla. Prosecco ve alacakaranlık ve onun sapık sikinin etrafındaki tatlı küçük amcığın."

"Bir şey söyleyebilirdin."

"Sevişebilir miyim? Ne kadar garip değil mi? Merhaba Faye, küçük seks festivaline burnumu soktuğum için özür dilerim ama kulübe dönmene gerçekten çok sevinirim. Oh, bu arada, seni seviyorum." Kendi kendime güldüm. "Kafamda canlandırdığım senaryo tam olarak böyle değildi."

"Beni sevdin mi?"

"Siktir git Faye, tabii ki seni sevdim, seni bu sidik kulübüne girmeden çok önce sevdim. Başka hiç kimse beni paramla bu kadar büyük bir kumar oynamaya ikna edemezdi. Hayatta olmazdı."

"Bilmiyordum."

"Açıkça." İçimi çektim. "Bu da benim ikinci kirli sırrım. Sen kaçtın, ben de peşinden koştum. Sonra kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp geri döndüm ve çok sinirlendiğim için senin adını müdürlükten sildim. Bu doğru değil, biliyorum, ama Tanrım, Faye, biraz hoşgörülü ol, olur mu?"

Yüzünden bir damla gözyaşı süzüldü ama onu fırçalayarak uzaklaştırdı. "Mesele o değil," dedi. "Mesele bana söylememiş olman."

"Peki sana tam olarak ne zaman söylemem gerekiyordu?"

"Ben senin lanet yatağına girmeden önce iyi bir zaman olabilirdi."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Lanet olsun, sen gerçek misin?" "Yalan söyledin!" diye tısladı.

"İkimiz de *yalan söylüyoruz*, Faye. İkimiz de bir şeyler saklıyoruz, ikimiz de kendimizi kandırıyoruz, kafa tokuşturuyoruz ve ellerimizin tertemiz olduğunu düşünüyoruz." Ondan uzaklaştım ama sonra tekrar geri döndüm. "Sana o aptal formu ne zaman söyleyeceğimi çok merak ediyorsun, peki ya bana İtalya'dan neden kaçtığını ne zaman söyleyecektin? O lanet heriften?"

Ağız düştü. "Bu farklı bir şey." "Öyle mi? Gerçekten öyle mi?"

"Kesinlikle!"

"Yani sen benim sırrımı aptal bir kâğıt parçasında okudun, ben de seninkini Vincent Blackthorne'un web sitesinde okudum. Ne fark eder ki?"

"Web sitesi mi?"

"Evet, onun dandik web sitesinde. Tiksinen *hayranları*, lanet *saksağanını* sattığı için amcığa kızıyor."

"Oh Tanrım."

"Bana söylemeliydin." "Sana söyleyecektim!"

Güldüm. "Hayır, değildin."

Ellerini kırbaç sehpasının üzerine vurdu. "Utanmıştım. Aşağılanmıştım. Utanmıştım."

"Bana söyleyebilirdin Faye, seni asla yargılamazdım."

"Şimdi defolup gidebilirsin," diye tersledi. "*Her zaman* beni yargılıyordun! Her zaman kınama doluydun! Döndüğümünden beri neredeyse hiçbir şeyi doğru yapamadım."

"Bu farklı."

"Öyle mi? Gerçekten öyle mi, Andy?" "Kesinlikle!"

Ve tam bir daire çizmiştik.

Başımı ellerimin arasına aldım, bitkin düşmüştüm. "Seni seks için sattı Faye, bu yaşadığın iğrenç bir şey."

"Evet, her şey iğrençti. Orada ne pislikler döndüğü hakkında hiçbir fikrin yok, Andy. Hiçbir fikrin yok. İstedğim yer ile fahişelik yaptığım yer arasındaki çizgi oldukça bulanıktı. Ama beni sattı ve bu iğrenç, yanlış ve mutlak bir ihanet. İhaneti sevmem, Andy."

"Herkesin yaptığı gibi, Faye, o lanet olası ahlaki yüksek atından in."

"Benden çaldın."

"Senden bir bok çalmadım, şu haline bak, kaçtığın kulüpte pişkin pişkin oturuyorsun."

Ve sonra gözyaşları geldi. Aptal dramatik gözyaşları, saldırıya uğramak, fahişelik yapmak ya da kendi kulübünde bir oyun odasına kapatılmakla ilgili değildi, bunların hiçbiri Faye Devere için önemli görünmüyordu, çünkü o türden son derece gergin biriydi. Hayır, gözyaşları Andy'nin Morgan'ı sikmesi ve

Onun adını lanet olası bir çevrimiçi kayıttan çıkardığı için ne kadar lanet bir amcık olduğunu. Tipik Faye Devere.

"Kes şunu," dedim. "Bunu büyük bir sorun haline getirme." "Öyle!" diye feryat etti. "Burası benim kulübüm değil!"

"İstersen evrak işlerini hemen şimdi halledelim, kızımanın acısı geçmeden tekrar oraya döneceksin." Gülmesini umuyordum ama gülmedi.

"Gitmek istiyorum," dedi, burnunu çekerek ve acınası bir halde. "Bu ikimiz için de geçerli," dedim. "Bunu evde çözelim."

Ama o başını salladı. "Senin evin değil," diye bağırdı. "Artık oraya ait değilim. Orası *senin*, tıpkı bu kulüp gibi." Ayağa kalktı, melodramatik bir tavır takındı ve suratını astı. "Ben gidiyorum," diye sızlandı. "Burası senin kulübün ve sende kalabilir Andy, tıpkı istediğin gibi!"

İsa ağladı.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Faye

Eşyalarımızı topladık ve Topaz ile Demelza'yı kilitlemeleri için bıraktık. Taksi yolculuğu rahatsızdı, ben arka koltuğun iki ucunda sessizce ağlarken o kara kara düşünmeye devam etti. Elimi uzatıp konuşmak, düğümleri çözmek, yalanları ve sırları çözmek ve ne *bileyim*, bu karmaşanın bir şekilde tekrar düzeleceğini *hissetmek* istedim. Ama öyle hissetmiyordum. Seğirme çoktan başlamıştı, çok fazla baskı, çok fazla gariplik.

O benim kötü sırlarımı biliyordu, ben de onunkileri.

Şimdi birbirimize nasıl aynı şekilde bakabiliriz?

Onun evine dönene kadar ağlamamı sağlayan şey buydu. Artık yine *onun* *eviydi*, *bizim* değil. Hiçbir yere yakın değildi. Kapıyı açtım ve şoföre ödeme yapması için yanından ayrıldım, sonra o üst kata çıkarken bekledim. Kapıyı açık tuttu ve ait olmaya geldiğim yerin eşiğinden geçtim.

Hiçbir yere uzun süre ait olamıyorum.

Hep çok erken kaçmak zorunda kalıyorum.

Misafir odasına girdim, yatağın altından çantamı çıkardım ve o da tam kapının önündeydi, elleri başının arkasında şaşkınlık içindeydi. "Ne yapıyorsun lan sen?"

"Gidiyorum," dedim. "Düşünmem gerek." "Kaçmak mı demek istiyorsun?"

Omuz silktim. "Ne istersen onu düşün."

"Şimdi bunu tekrar yaşayacağız, değil mi? İşler biraz zorlaşıyor ve Faye Devere yine başlıyor mu? Bu sefer nereye kaçacaksın, Faye?"

Tekrar omuz silktim. "Annemle babamın,

Karen'ın." "Gerçekten böyle olmak zorunda mısın?" "Ne gibi?" Tersledim.

"Acı mı?"

"Orada durup sana zarar verdiğim için *beni* nasıl suçlarsın? Pis bir psikopattan kaçtın ve *beni* kötü adam olmakla suçluyorsun. Tanrım bana güç ver." Etrafta dolanmaya başladı ve sonra sinirlendi, bunu gözlerinden anlayabiliyordum. "Peki. Sen benim kötü adam olduğumu düşünüyorsun, ben de kötü adam olacağım. Git, siktir git, ne istersen yap. Sadece bir dahaki işeme zamanında kollarını açıp gelme.

etrafta."

"Yapmayacağım, Andy, merak etme."

"Boktan bir kağıt parçası ve her şey sidikli dünyanın sonu. Büyü artık Faye, büyük kız külotunu giy ve lanet olası rotanda kal, olur mu?"

"Umurunda bile değil!" Tısladım. "Bunun benim için önemli olduğunu düşünmüyorsun! Büyük bir mesele!"

"*Sen benim için çok önemlisin, Faye. Seni asla yüzüstü bırakmam.* bu kadar çabuk, acınası."

"Ama sen yaptın," diye tersledim. "Üç ay sonra benden habersiz müdürlüğümü çaldıktan sonra beni terk ettin."

"Peki," dedi. "Nasıl istersen öyle olsun." Ve sonra kapıyı çarptı.

Kalbim parçalandı, parçalandı ve bunun nedeni Vincent ya da İtalya değildi, hatta Andy Morgan'ın sırları da değildi, bunun nedeni kendimi becerdiğimi, ayakta durup savaşmam gerekirken kaçtığımı biliyor olmamdı. Ama çok ileri gitmişim, çok kararlıydım, çok *kendimdim*.

Dolabın kapağını açtım, giysilerimi üst üste yığmaya başladım ve şimdiden kaçış rotamı hesaplıyordum, bir taksiyle güneye, annemlere ve babama, oradan da kim bilir? Yeni bir başlangıç. Yeni bir başlangıç daha.

Askıdan düşen bir kayma, gardırobun dibinde birikti, ona doğru giderken lanet ettim. Bu kaygan küçük hurda parçası Andy'nin bir sürü eşyasının, eski plakların, çerçeveli bir haritanın ve çerçeve içinde başka bir şeyin arkasına düşmüştü. Biraz yer açmak için onu çektim ve beni yana savurdu.

Ben ve o. Siyah beyaz bir baskı ve ben gülümsüyordum. Açılış gecesi. Elleri belimdeydi, dudakları yanağımdaydı ve ben mutlu bir şekilde sırtıyordum. Çok mutluydum.

O zaman onu sevmiştim. Onu o kadar çok sevmiştim ki buna dayanamıyordum. Onunla geçirdiğim her dakikayı sevmiştim ama artık yetmiyordu. Hiçbir zaman yeterli olmadı.

Onun da beni sevdiğini bilmiyordum.

Hiçbir fikrim yoktu. Ama artık biliyordum.

Boğazımda bir hıçkırık ve arkama yaslandım, sadece ben, o resim ve benim aptal dramatik kaltak kalbim.

"Ben hâlâ buradayım." Sesi kapının içinden geliyordu ve tam diğer taraftaydı. Göstermek için kapıya vurdu ve ses alçaktan geliyordu,

sapından daha aşağıda. Onu orada, koridorda bacaklarını göğsüne kadar çekmiş, yerde otururken hayal ettim. Kendimi diğer tarafa yaslayarak resimle birlikte ilerledim. Aramızda sadece birkaç santim vardı. Çok yakın ama bir o kadar da uzak.

"Kalamam," diye ağladım.

"Yapabilirsin," dedi. "Sadece istemen gerekiyor."

"Ama her şey..." Hıçkırma hıçkırma ağladım. "Çok dağınık."

"Senin adını müdürlükten geri alamam ama hemen geri koyabilirim. Vincent'a ve halledilmesi gereken diğer saçmalıklara gelince, onları da hallederiz. Sen buradaysan hiçbirinin önemi yok Faye, halledebiliriz. Sadece kalman gerekiyor. Kalmak istemelisin."

"Bilmiyorum, Andy..." Ve gözyaşları gelmeye devam etti. "Resmini buldum... ikimizin..."

"Hangisi? Bende birkaç tane var."

"Açılış gecesi, siyah ve beyaz."

Güldüğünü duydum. "Bu çok da daraltmıyor, Faye. Bende de birkaç tane var."

"Yanağımı öpüyorsun. Şu tokalı elbiseyi giyiyorum." "Ah, evet.

Eskiden oturma odasında, yemek masasının üstündeydi. duvar."

"Neden indirdin?"

"Başka bir adamla yatmak için kaçman ve beni tek başıma yönetmem gereken bir kulüple baş başa bırakman dışında mı yani?"

"Evet, onun dışında." Göğsümde hafif bir rahatlama, güzel bir şeylerin hafifçe kıpırdanması.

"Hayatıma devam etmeye çalışıyordum. İster inan ister inanma, pek de kadın mıknaatısı değil. Piliçleri kaçırıyor."

"Öyle mi?" Kıkırdamamı engellemek için dudağımı ısırdım.

"Bilemiyorum, dürüst olmak gerekirse o noktaya hiç gelmedi, sadece önleyici bir hareketti. Beni başkaları için mahvettin, Faye."

Ah kalbim. Bir mil sıçradı. "Yaptım mı?"

"Evet. Yaptın." İç çekti. "Lütfen şu kapıyı açar mısın? Sadece konuşabilir miyiz, Faye? Lütfen. Sadece seninle konuşmak istiyorum."

Resim çerçevesindeki tozları sildim ve gülümsememe tekrar baktım ve biliyordum, o zaman nasıl hissettiğimi biliyordum ve şimdi gerçekten nasıl hissettiğimi biliyordum ve bunun için savaşmaya değerdi. Uğruna kalmaya değerdi.

"Seni seviyorum," dedim.

"Pardon?" sesi şoktan başka bir şey değildi. "Ne dedin sen?"

İçimi çektim. "Seni sevdiğimi söyledim. Bunu kaçıp gitmeden önce söylemeliydim."

"Ya da yapmalıydım."

"Evet, yapmalıydın." Başımı kapıya doğru bastırdım.

"İşte yine o lanet sırlar," dedi. "Bence gelecekte bunlardan kaçınmaya çalışmalıyız, sence de öyle değil mi?"

Sırıttım, güldüm, sadece hareket ettiğini duyacak kadar. "Bence en iyisi bu olur, evet."

Eli kapının kolundaydı, sesini duyabiliyordum ve ayağa kalkmışım, benim de elim oradaydı.

"İçeri girebilir miyim, Faye?"

Nefes aldım. "Burası senin dairen, Andy."

Kapı açıldı ve o oradaydı. Yüzü asla unutamayacağım bir resimdi. Üzgün, rahatlamış, kızgın, öfkeli, kırgın, korkmuş ve bunların hepsini aynı anda yaşıyordu. "*Bizim* dairemiz, Faye. Buraya geldiğinden beri bizim dairemiz. Bunu söylemek için lanet olası bir kâğıt parçasına ihtiyacın yok. Sadece öyle." Gülümsedi ve onu hiç görmediğim kadar gergindi. "Kal," diye fısıldadı. "Lütfen sadece benimle kal, bunu sensiz yapmak istemiyorum."

"Sen zaten gayet iyi başardın," dedim. "Bana ihtiyacın yoktu Andy, kendi başına gayet iyi başardın."

"Sana ihtiyacım vardı. Sadece idare ettim. Ve şimdi seninle burada olmanın ne kadar iyi olduğunu biliyorum ve bunu tek başıma yapmak istemiyorum. Lütfen, Faye, sadece kal. Senden kalmanı istiyorum." Bir kaşını kaldırdı. "Yalvarmamı mı istiyorsun, öyle mi? Çünkü kığım çok ağrıyor, parmak eklemlerim piç gibi çarpıyor, yorgunum, ağrım var ve sırtım savaş yaralarıyla dolu." Gözlerini devirdi, "Ama o deli kığın ait olduğu yere, yatağıma geri sokmak için yalvaracağım."

"Yalvar," diye fısıldadım. "Dizlerinin üzerine çök."

İç çekti. "Şansını zorluyorsun, Faye Devere."

Benim için diz çöktü. Andy Morgan ayaklarımın dibinde diz çöktü ve parmak uçlarıyla kalçalarımı okşayarak beni kendine çekti. "Kal," dedi.

"Lütfen, Tanrı aşkına ve kutsal olan her şey adına, benim hatırım için, senin hatrın için, kulübümüzün hatrı için, *lütfe benimle* kal."

Güldüm ve bu iyi bir gülüştü. Mutlu bir kahkaha. Kollarımı sardım

omuzlarına doladı ve onu sıkıca tuttu.

Çok sıkı.

Çok doğru

hissettiriyordu. "Bu bir

evet mi?" dedi.

"On dakika önce evet dedim." Gülümsedim. "Sadece yalvardığını duymak istedim."

Sonsöz

Andy

"Al," dedim. "Bil diye söylüyorum."

Bana doğru eğildi ve ekranıma baktı.

Faye Helena Devere, Yönetmen. Hepsi siyah beyaz. Hepsi resmi.

"Güzel," diye gülümsedi. "Tam zamanında." Kendini kucağıma oturttu. yüzüme baktı. "Kirli Karaoke düşünüyorum," dedi. "Cuma gecesi özel, ayda bir kez."

Kaşlarımı çattım. "Bunun gerçekten *açık olduğundan* emin değilim, Faye, klas bir seks kulübünden ziyade sizin oralarda ucuz bira içmeye benziyor."

"Bence işe yarayabilir."

"Bence şarkı söylemekten çok şaplak atmakla ilgilenen bir sürü sarhoşunuz olacak. Bence bu iyi bir zaman kaybı olacak." Başparmağımla güzel ağzını okşadım. "Zamanını çok daha iyi değerlendirebilirsin, Faye. Dolapta tasnif edilmesi gereken bir yığın sigorta belgesi var."

"Öyle, değil mi?" "Evet,

ortak, yapıyorlar."

"Yazık," dedi. "Planladığım başka şeyler vardı." Kemerime uzandı, çevik parmakları hafifçe işliyordu ve sonra kendini kaldırdı, horozumu serbest bırakacak ve kirli lanet parmaklarında çalışacak kadar.

"Bu faullü bir oyun," diye homurdandım. "Her fikir ayrılığına benim sikime saldırarak çözüm bulamazsın."

"Eğer işe yararsa," diye sırttı.

Eteğini yukarı sıyırdım, sonra da *şirket fahişesi* bluzunun içinden küçük şımarık meme uçlarını okşadım. Onun terimi, benim değil. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir, tatlı şey."

"Siktir," diye gülümsedi ve azmıştı, gerçekten azmıştı. "Bu iş net bir kazananla bitmeyecek, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bundan eminim."

"Dirty Karaoke istiyorum. Sigorta formlarını sen doldurabilirsin." "Anlaşma yok."

"Evet, anlaştık." Sırttı. "Bunun için oynayacağız."

"Onun için oynamak mı?" Güldüm. "Peki ne öneriyorsun? Onu koyabiliriz

üyelerin oylamasına sunun, bakalım bu konuda ne diyecekler..."

Başını salladı ve gözleri siyah elmaslar gibi parladı, kirli ve şeytani ve tam da onları sevdiğim gibi. Tam da *onu* sevdiğim gibi.

Karaoke gecesi çoktan çantadaydı ama bunu ona söylemeyecektim, henüz değil. Külotunu düzeltti, kendini sikimin üzerine bıraktı ve en sinsi gülümsemesini takındı.

"Yazı tura," dedi. "Kazanan hepsini alır."

"Cesurca bir hareket," dedim. "Gerçekten de karaoke geceni yazı tura atarak riske atmak mı istiyorsun?"

"Hayır." Güzel gülümsemesi ağzını aydınlattı ve beni yavaşça becerdi, o kadar yavaş ki dayanamadım. "Karaoke gecesi zaten benim, bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Yazı tura tamamen başka bir şey için."

"Bugün ukalasın Faye, dikkat et de yanağın yüzünden kığın ağrımasın," diye inledim. "Masada tam olarak *başka ne* var?"

"Topaz'ın küçük tatlı bakire kığı," diye sıırıttı. "Kazanan alır, ilk seferde." O siktiğimin parasına uzandım.

SON

Teşekkür

Her zaman olduğu gibi, teşekkür etmem gereken o kadar çok insan var ki! Hayallerimi yaşayabildiğim için çok şanslıyım ve bu çevremdekilerin desteği, becerisi ve coşkusu sayesinde oldu. Bunun ne kadar anlamlı olduğunu anlatacak kelime bulamıyorum.

Editörüm John Hudspith'e çok teşekkür ederim. Johnny, hem yeteneğin hem de desteğinle beni şaşırtmayı asla başaramıyorsun. Benim için yaptığın her şey için minnettarım ve biliyorum ki bunlardan bir sürü var. Bu çılgın bir yolculuktu ve her adımında yanımda olduğun için çok mutluyum.

Letitia Hasser'a harika kapağı için bir kez daha teşekkürler. Letitia, bu seriyle beni çok gururlandırdın, her zaman sonsuza dek minnettar olacağım.

Tracy, yüzünü sevdiğimden başka söylenecek ne var ki kadın? Yorulmak bilmiyorsunuz ve harikasınız. Asistanım olduğun için onur duyuyorum.

Alex ve Lisa, beyin fırtınası ve destek inanılmazdı. Harika aileniz hayatımda olduğu için gerçekten kutsanmış durumdayım. Siz benim için dünyalara bedelsiniz.

Andy, bana iş hayatında kafa göz yarmanın ve bunu aşmanın normal olduğunu öğrettiğin için. Bana ilham vermeni seviyorum - gerçekten çok ilham veriyorsun - ve aynı zamanda beni zorlamayı ve ileriye götürmeni de seviyorum. İnancınız ve dostluğunuz için teşekkür ederim.

Siobhan, benim sevgili arkadaşım ve yazı dostum. Vincent'ın inzivasına ilham kaynağı olan harika evine beni davet ettiğin için çok teşekkür ederim. Cennette yaşıyorsun ve beni davet ettiğin için çok onur duydum.

Sokak ekibim ve Dirty Bad kızları, özellikle de Lesley ve Michelle, yaptığınız her şey için hepinize çok teşekkür ederim. Desteğinizin anlamı çok büyük!

Çalışmalarımı destekleyen harika bloglara ve eleştirmenlere, hepiniz inanılmazsınız. Benim için yaptığınız her şey için çok teşekkür ederim! Her şey için minnettarım, hem de çok.

Çok fazla arkadaş - Maria, Kirsteen, Dom, Kate, Emma, Nicola, Jo, Jason, Azalea, Paula. Hepinize teşekkür ederim!

Harika gemi seyahati arkadaşlarıma, hepiniz bu seyahati unutulmaz kıldınız! Steve ve Mandy, Ray ve Jackie - harikaydı. Teşekkür ederiz!

Ve son olarak, ama kesinlikle en az değil, muhteşem ailem - Annem, Babam, Brad, Nan ve tabii ki Jon. Sarsılmaz sevginiz ve teşvikiniz her şey

demek. Gerçekten. Hepinizi seviyorum.

Jade Hakkında

Jade West kitaplarından da anlaşılacağı gibi pis bir kadın. Herefordshire kırsalının kalbinde yaşıyor, Dirty Bad öyküleri yazıyor ve evinin kaç odasını kırmızıya boyaması gerektiğini düşünüyor.

Jade'i şurada bulabilirsin:

www.facebook.com/jadewestauthor

www.twitter.com/jadewestauthor

www.jadewestauthor.com

Jade'in diğer kitapları:

Kirli Kötü Yanlış

Kirli Kötü Vahşi

Kirli Kötü

Yabancılar

Plaything (Jason Luke ile)

